

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
April 2021

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือหน่วยกัณฑ์ของพระเจ้า ลูกต้องให้การหลุดพ้นกับทุกคนและทำให้ดวงวิญญาณสามารถเชื่อมโยงความรักของพวกเขากับพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ผู้คนใช้สติปัญญาของพวกเขาเพื่ออะไรและลูกควรใช้สติปัญญาของลูกเพื่ออะไร?
- คำตอบ:** : ผู้คนกำลังใช้สติปัญญาของพวกเขาเพื่อไปให้ถึงจุดสิ้นสุดของท้องฟ้าและโลก แต่ไม่มีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น พวกเขาไม่สามารถที่จะพบจุดสิ้นสุดของสิ่งเหล่านั้นได้ ลูกๆ กำลังใช้สติปัญญาของลูกเพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา โลกจะไม่กราบไหว้บูชาพวกเขา ลูกๆ กำลังกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา
- เพลง:** เมื่อพบท่าน เราได้พบทั้งโลก...

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าเป็นหนทางของความรู้และนั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา คำถามคือ: หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาดีกว่าหรือหนทางของความรู้ดีกว่า? มีทั้งสองสิ่ง มีการกล่าวว่า: มีการหลุดพ้นด้วยความรู้ สามารถกล่าวได้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้นั้นแยกจากกันอย่างแน่นอน ผู้คนเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับความรู้ด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธาและเมื่อนั้นพวกเขาจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่สามารถจะเป็นความรู้ในตอนกลางของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปสำหรับทุกคนและความรู้ก็เป็นไปสำหรับทุกคนเช่นกัน เวลานี้เป็นตอนปลายของยุคเหล็ก ดังนั้นทุกคนต้องอยู่ในสภาพที่ตกต่ำอย่างแน่นอน เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกหาและร้องเพลง: เราจะออกห่างจากทุกคนและเราจะเชื่อมโยงตัวเราเองกับท่านเพียงผู้เดียว ท่านคือใคร? พวกเขาจะเชื่อมโยงตัวเราเองกับใคร? พวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งนี้ โดยทั่วไปสติปัญญาของพวกเขาตรงไปที่กฤษณะ เมื่อพวกเขาพูดว่า: ฉันมีความรักที่แท้จริงต่อท่าน ในเมื่อพวกเขารักกฤษณะก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการหรือใครอื่น พวกเขาควรจดจำกฤษณะผู้เดียว ทุกคนมีรูปภาพของกฤษณะ ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะ และดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องไปหาใครอื่น ในท่านองเดียวกันมีรักที่รักคนเดียวนั้นและเธอก็จดจำเพียงกฤษณะในขณะที่ยังคงทำทุกสิ่งต่อไป ในขณะที่อยู่ที่บ้านเธอต้องทำทุกสิ่งทั้งกินและดื่ม เธอมีความรักที่แท้จริงต่อกฤษณะเพียงผู้เดียว ราวกับว่าเธอเป็นคนรักและเธอเป็นผู้เป็นที่รัก ผู้คนได้รับผลของการจดจำกฤษณะด้วยเช่นกัน ทุกคนรู้จักกฤษณะ ผู้คนร้องเพลง: ฉันมีความรักที่แท้จริงต่อท่านและได้ตัดขาดจากทุกคนอื่น ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุดที่แท้จริง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้มรดกแก่ทุกคน ไม่มีใครรู้จักท่าน แม้ว่าพวกเขาจะพูดถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา แต่พวกเขาก็ไม่รู้ว่าท่านมาเมื่อใด เนื่องจากมีวันเกิดของชีวา ท่านจะต้องมาอย่างแน่นอน ไม่มีใครรู้ว่าท่านมาเมื่อใดหรือท่านทำอะไรเมื่อท่านมา ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่รู้ว่าท่านได้ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน อย่างไรก็ตามท่านทำสิ่งนั้นได้อย่างไร? ความหมายของการหลุดพ้นคืออะไร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ชีพบาบาต้องให้อำนาจในการปกครองสวรรค์อย่างแน่นอน ลูกๆ ที่เป็นของศาสนานั้นไม่รู้สิ่งนี้ เมื่อลูกลิ้มสิ่งนี้แล้วผู้อื่นจะสามารถรู้ได้อย่างไร? เวลานี้ลูกรู้สิ่งนี้จากชีพบาบาและลูกบอกผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกคือหน่วยกัณฑ์ของพระเจ้า ลูกสามารถเรียกสิ่งนั้นว่าการหลุดพ้นหรือกองทัพเพื่อการหลุดพ้น เวลานี้ลูกๆ มีความรับผิดชอบ ลูกสามารถอธิบายรูปภาพ มีหลายภาษา รูปภาพจะต้องถูกสร้างขึ้นในภาษาหลักเช่นกัน มีความซับซ้อนอย่างมากในเรื่องของภาษาด้วย และเหตุนี้เองนิทรรศการจึงถูกสร้างขึ้นมา เป็นเรื่องที่ยากมากที่จะอธิบายด้วยการใช้รูปภาพต่างๆ ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในวงจร ภาพบันไดมิไ่วเพื่อผู้คนของบาร์ดเท่านั้น ไม่มีศาสนาอื่นในนั้น ไม่ใช่ว่าเมื่อบาร์ดกลับมาตาโมประเทศ คนอื่นๆจะไม่กลับมาตาโมประเทศ ทุกคนกลับมาตาโมประเทศ ดังนั้นควรมีบางสิ่งสำหรับพวกเขาด้วยเช่นกัน ความคิดในงานรับใช้ทั้งหมดเหล่านี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูก อธิบายความลับของสองพ่อด้วยเช่นกัน มรดกนั้นได้รับจากผู้สร้าง ไม่มีใครในศาสนาอื่นที่รู้ว่าลักษมีและนารายณ์เป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแรกของบาร์ด นั่นคือเทวีและเทวา อัจชะ พวกเขาได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์ได้อย่างไร? พวกเขาต้องได้รับอาณาจักรจากพระเจ้าอย่างแน่นอน ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาได้รับสิ่งนั้นอย่างไรหรือเมื่อใด พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะในกิตะและแสดงให้เห็นถึงการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก แต่ไม่มีผลจากสิ่งนั้น ลูกๆ ต้องอธิบายสิ่งนี้ มีรูปภาพอยู่ในทุกหนแห่ง ต้องมีรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน แม้ว่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายและรูปลักษณ์และอื่นๆของพวกเขาจะแตกต่างกัน ทุกคนได้สร้างสิ่งใดก็ตามที่พวกเขารู้สึกเหมือนเช่นนั้นขึ้นมา ศรีนาคและศรีนาคินีคือกฤษณะและราเด ศรีราเดและศรีกฤษณะไม่มีมงกุฏ พวกเขาไม่ใช่สีน้ำเงินเข้มเช่นนั้น อาณาจักรนั้นเป็นของลักษมีและนารายณ์ ไม่ใช่ของราเดและกฤษณะ ผู้คนได้สร้างวัดต่างๆมากมายและตั้งชื่อเดียวกันว่า

“ลักษมีและนารายณ์” ราชวงศ์นั้นก็เรียกว่าราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ มีราชวงศ์ของรามและสีดาและของลักษมีและนารายณ์ แต่ไม่มีของราเดและกฤษณะ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เข้ามาในจิตใจของมนุษย์ ลูกๆก็เข้าใจตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำเช่นกัน ผู้ที่สนใจในงานรับใช้ก็จะกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก บางคนพูดว่าพวกเขาเข้าใจทุกสิ่งแต่ต้องสร้างวิธีการเพื่อช่วยให้พวกเขาเปิดปาก (เพื่อให้ความรู้) บางคนคิดว่าพวกเขาจะพบพระเจ้าโดยการศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ศาสนา โดยการจุติไปนุชาญญ โดยการทำทาสเชลย และโดยการไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ อย่างไรก็ตามพระเจ้าพูดว่า: ทั้งหมดนี้เป็นวิธีการที่จะทำให้ลูกห่างไกลจากพ่อ ทุกคนต้องได้รับความเลื่อมความตกต่ำในละคร และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทำภาพของสิ่งเหล่านั้นขึ้นมา ก่อนหน้านี้เราเคยพูดเช่นกันว่าพระเจ้าอยู่ที่จุดสูงสุดและใครๆก็สามารถเข้าถึงท่านได้ไม่ว่าทางใดก็ตาม ดังนั้นผู้คนจึงใช้หนทางที่แตกต่างกันเพื่อเข้าถึงท่าน และเมื่อพวกเขาเหนื่อยล้ากับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาก็เริ่มร้องเรียกหาพระเจ้า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและแสดงหนทางที่จะทำให้เรากลับมาบริสุทธิ์ด้วย! เราไม่สามารถกลับบริสุทธิ์ได้หากไม่มีท่าน! เราได้กลับมาเหนื่อยล้า! นับวันความเลื่อมใสศรัทธาทำให้ลูกเหนื่อยล้าโดยสิ้นเชิง ดังนั้นเวลานี้ผู้คนหลายแสนไปรวมตัวกันที่เมล่า มีความสปรกอย่างมากที่นั่น! เวลานี้ที่เป็นตอนสุดท้ายและทั้งโลกจะต้องเปลี่ยนแปลง ในความเป็นจริงมีเพียงโลกเดียว แต่พวกเขาได้สร้างขึ้นมาเป็นสองส่วนเพื่อให้ผู้คนคิดว่าสวรรค์และนรกนั้นเป็นสองโลกที่แยกจากกัน อย่างไรก็ตามสวรรค์และนรกเป็นแค่ครั้งต่อครั้ง มียุคทองที่ด้านบนแล้วมียุคเงิน ยุคทองแดง และยุคเหล็ก ทุกคนต้องกลับมาตาโมประธานในยุคเหล็ก โลกต้องกลายเป็นโลกเก่า ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาสับสน บางคนคิดว่ากฤษณะเป็นพระเจ้าและคนอื่นคิดว่ารามเป็นพระเจ้า ปัจจุบันผู้คนเรียกตนเองว่าพระเจ้า “ฉันเป็นอวตารของพระเจ้า” มนุษย์ได้ทำตนให้สูงยิ่งกว่าเทพ เทพก็ยังคงกล่าวว่าเป็นเทพ ที่นี้พวกเขาเรียกมนุษย์ว่าพระเจ้า! นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เทพเป็นผู้อาศัยอยู่ในสวรรค์ เวลานี้มนุษย์จะเป็นพระเจ้าในยุคเหล็กได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเมื่อพ่อต้องมาและถ่ายโอนโลก ยุคเหล็กจะเปลี่ยนเป็นยุคทองและคนอื่นนั้นจะไปยังดินแดนแห่งความสงบ นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน และนี่คือโลกที่มีตัวตน จะต้องมีการสร้างต้นไม้ใหญ่ที่ไม่มีตัวตนขึ้นมาเพื่อที่จะอธิบายสิ่งนั้น ธาตุบราห์มานั้นก็ใหญ่เท่ากับท้องฟ้าเองเช่นกัน จุดสิ้นสุดของทั้งสองนั้นไม่สามารถไปถึงได้ แม้ว่าพวกเขาจะพยายามทำสิ่งนี้และไปที่นั่นด้วยเครื่องบิน พวกเขาก็ไม่สามารถไปถึงจุดสิ้นสุดนั้นได้ ไม่ได้มีอะไรนอกจากมหาสมุทรและท้องฟ้า ไม่มีอะไรที่นั่น พวกเขาพยายามทำสิ่งนี้อย่างมากมาย แต่สิ่งเหล่านั้นจะมีประโยชน์อะไร? พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังใช้สติปัญญา สติปัญญาเช่นนั้นเป็นของมนุษย์! มนุษย์มีความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์อย่างมากด้วยเช่นกัน ไม่ว่าใครบางคนจะค้นพบอะไรมากมายแค่ไหน ทั้งโลกก็จะไม่กราบไหว้บูชาเขา เทพได้รับการกราบไหว้บูชา พ่อกำลังทำให้ลูกๆสูงส่งอย่างมาก! ท่านพาทุกคนทั้งหมดยังดินแดนแห่งความสงบ แม้ว่าทุกคนจะรู้ว่าพวกเขามาจากโลกที่ไม่มีตัวตน ผู้คนในโลกก็ไม่เข้าใจในลักษณะเดียวกันกับลูก ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร หรือดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นได้อย่างไร หรือพวกเขาลงมาที่นี่ตามลำดับกันไปอย่างไร พวกเขามองไม่เข้าใจว่ามีต้นไม้ที่ไม่มีตัวตนในธาตุนั้นที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งมีผู้คนจำนวนน้อยนิดเท่านั้นที่อาศัยอยู่ในยุคทองและดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน เช่นที่ที่นั่นคือโลกที่มีตัวตนดังนั้นจึงมีโลกที่ไม่มีตัวตนที่นั่นเช่นกัน โลกนั้นไม่เคยว่างเปล่า ไม่ทั้งโลกนี้และโลกนั้น เมื่อมาถึงจุดสิ้นสุดดวงวิญญาณก็ได้รับการถ่ายโอน มีเพียงไม่กี่คนที่ยังคงอยู่ในโลกนี้ หากทั้งโลกกลับมาว่างเปล่า การทำลายล้างอย่างสิ้นซากก็จะเกิดขึ้น การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่สามารถเกิดขึ้นได้เพราะนี่คือดินแดนที่ไม่สูญสลาย เก็บสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูก คิดตลอดทั้งวันว่าจะทำประโยชน์ให้คนอื่นได้อย่างไร เมื่อความรักของลูกเชื่อมโยงกับผู้เดียวนั้น ลูกสามารถให้คำแนะนำของผู้เดียวนั้นได้ ท่านเป็นพ่อและลูกได้รับมรดกจากท่าน เราสามารถบอกคุณได้ว่าท่านจะสามารถรับสิ่งนั้นได้อย่างไร ตามลำดับกันไปในบรรดาผู้ที่สามารถพูดเช่นนี้ได้ บางคนให้คำบรรยายที่ดีมาก ในขณะที่คนอื่นไม่สามารถที่จะทำเช่นนั้นได้ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องเรียนรู้ ลูกๆแต่ละคนต้องให้คุณประโยชน์กับตนเอง เพราะเมื่อลูกได้พบหนทางที่ถูกต้อง ลูกต้องให้ประโยชน์แก่กันและกัน ความปรารถนาในหัวใจของลูกคือการให้มรดกของพ่อแก่ผู้อื่นโดยการรับใช้พวกเขาทางจิตวิญญาณ ทุกคนให้การรับใช้ซึ่งกันและกัน พ่อมาและสอนลูกว่าจะทำงานรับใช้ทางจิตอย่างไร ไม่มีใครรู้วิถีในการทำงานรับใช้ทางจิต เพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่รับใช้จิตวิญญาณ การทำงานรับใช้ทางกายภาพได้เข้ามาแล้วอย่างมากมาเป็นเวลาหลายชาติเกิด เวลานี้ในชาติเกิดสุดท้ายนี้จึงทำงานรับใช้ทางจิตที่พ่อได้สอนลูก มีประโยชน์ในสิ่งนี้ ไม่มีประโยชน์ในสิ่งอื่นใด ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกด้วยเช่นกัน อธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขาและให้ประโยชน์แก่พวกเขา หากพวกเขารักลูก พวกเขาจะฟังบางสิ่ง บางคนก็กลัวว่าพวกเขาจะต้องละทิ้งทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ในปัจจุบันนี้มีชนชาติมากมาย พวกเขาเพียงแค่ห่มผ้าสีแดงและพูดไม่กี่คำและพวกเขาก็ได้รับอาหารจากที่ใดที่หนึ่ง พวกเขาได้รับอาหารเล็กน้อยจากร้านค้าใดก็ตามที่เขาไป แล้วพวกเขาก็ไปยังร้านอื่นๆและได้รับอาหารเพิ่มอีกเล็กน้อยและนั่นก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้พวกเขามีท้องได้ มีอาหารหลายประเภท ลูกได้รับมรดกเพียงประเภทเดียวจากพ่อนี้ ลูกได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด

และลูกปราศจากโรคภัยอยู่เสมอ ผู้ที่มั่งคั่งไม่ได้รับสิ่งเหล่านี้มากเท่านี้ ผู้ที่ยากจนต้องได้รับประโยชน์ด้วยเช่นกัน บาบามีชุดนิทรรศการมากมายที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องจากมีหลายหมู่บ้าน เมื่อรัฐมนตรีของรัฐบาล ฯลฯ เข้าใจว่าความรู้ที่ดีมากทุกคนก็จะมาฟัง ใช่ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ชื่อของลูกก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณและหลายคนจะมา ต้องใช้เวลาสำหรับสนิมที่จะถูกขจัดออกไป หากใครบางคนต้องเข้ามาข้องแวะในสิ่งนี้ทั้งวันทั้งคืนแล้วบางที่สนิมอาจจะถูกขจัดออกไป เมื่อดวงวิญญาณกลับมารับวิสุทธิ ร่างกายของเขาก็จะถูกสลัดออกไป เรื่องทั้งหมดนี้จะต้องเป็นที่เข้าใจ นอกจากนี้อธิบายในงานนิทรรศการด้วยเช่นกัน สิ่งหลักคือทุกสิ่งเกี่ยวข้องกับบาร์ต เมื่อเป็นการขึ้นของบาร์ต มันก็เป็นการขึ้นของทุกคน สามารถทำงานรับใช้ด้วยนิทรรศการได้มากกว่าด้วยโปรเจกเตอร์ ค่อยๆ มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องทีละน้อย นับวันชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณ ควรเขียนไว้ด้วยว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน เหล่านี้เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์มาก บาบาส่งสัญญาณกับลูกๆ แต่ลูกลืมหลายสิ่ง หากมีอะไรเกิดขึ้นก็จะบอกได้ว่าสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นมาเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ชัดเจนมาก แต่เป็นเพียงเมื่อสิ่งเหล่านี้ตั้งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาเท่านั้น ลูกควรพิมพ์สิ่งนี้ในหนังสือพิมพ์เพื่อที่ว่าอย่างน้อยพวกเขาจะสามารถเข้าใจบางสิ่งบางอย่างได้! จำเป็นต้องมีสภาพจิตขั้นหนึ่งที่ดีมากสำหรับหนทางของความรู้ จงจดจำสิ่งที่ดีเช่นนั้นและคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส เมื่อลูกพัฒนาการฝึกฝนนี้ สภาพจิตของลูกก็จะกลับมามีความสุขและร่าเริงเบิกบานอย่างมากจากสิ่งนี้ อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตัดขาดความรักในสติปัญญาของลูกจากคนอื่นๆ และทำให้ทุกคนสามารถเชื่อมโยงความรักของพวกเขา กับพ่อผู้เดียว
2. กลายเป็นผู้ช่วยทางจิตที่แท้จริงของพระเจ้า ให้ประโยชน์กับตนเองและแสดงหนทางให้กับผู้อื่นด้วยเช่นกัน ทำให้สภาพจิตของลูกนั้นมีความสุขและและร่าเริงเบิกบานอย่างมาก

พร: พระ: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคได้สัมผัสกับ "ซู้อัก" ที่แท้จริง (โชคของการมีสามี) โดยการมีสำนึกถึงพ่อผู้เดียว
ผู้ที่ได้ยิน แต่ไม่ได้ยินคำพูดของผู้อื่น ผู้ที่ไม่สำนึกถึงของดวงวิญญาณอื่นเข้ามาในความคิดหรือความฝันของพวกเขา นั่นคือผู้ที่ไม่ยอมจำนนต่อมนุษย์ที่มีร่างกายใด ๆ ที่มีความตระหนักรู้ถึงการเป็นของพ่อผู้เดียว และไม่มีใครอื่นใด ที่มีการแถมติดลักที่ไม่สูญเสียของ "ซู้อัก" กับพวกเขา เพียงผู้ที่มี "ซู้อัก" ที่แท้จริงเท่านั้นที่จะมีโชค

คติพจน์: เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกสูงส่ง อันดับแรกจงสำรวจตรวจสอบตนเองก่อนแล้วจึงเข้ามาสู่ความเอาใจใส่ในสิ่งภายนอก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** : ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาเป็นการส่วนตัวเพื่อทำการร่ายรำของความรู้อยู่เบื้องหน้าลูกๆ ลูกที่กลับมาฉลาด มีค่าในงานรับใช้ และทำการร่ายรำของความรู้จะเป็นลูกที่ดี
- คำถาม:** : งานอดิเรกอะไรที่ลูกๆ พัฒนาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** : การอยู่ในการจดจำระลึกถึง นี่คืองานอดิเรกทางจิตของลูก พร้อมกันกับการพัฒนางานอดิเรกนี้ลูกต้องมีการกระทำที่สูงส่งและการกระทำทางจิตวิญญาณด้วยเช่นกัน ลูกคือบราห์มิน ลูกต้องถ่ายทอดเรื่องราวที่แท้จริงให้แก่ทุกคนอย่างแน่อน ลูกๆ ควรมีงานอดิเรกของการทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน
- เพลง:** : ออกลั่นเถิด โอ จิตใจ! วันของความสุขของลูกกำลังจะมา...

โอมชานติ เมื่อใครบางคนป่วยในโรงพยาบาล คนไข้มีความหวังที่จะเป็นอิสระจากความเจ็บปวด เขาลามหมอลถึงสภาพของเขาว่าเป็นเช่นใด และเมื่อไรที่เขาจะเป็นอิสระจากความเจ็บป่วยนั้น ทั้งหมดเหล่านี้เป็นเรื่องที่มีขีดจำกัด นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อมาและให้คำแนะนำแก่ลูกๆ ลูกเข้าใจว่านี่คือการละเล่นของความสุขและความทุกข์ที่แท้จริง ในความเป็นจริงลูกๆ มีประโยชน์กับที่มากกว่ายุคทอง เพราะลูกๆ รู้ว่าลูกอยู่ในตักของพระเจ้าในเวลานี้ที่ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า เวลาที่เราได้รับคำยกย่องอย่างแฝงตัวที่สูงส่งอย่างมาก ถึงแม้ว่ามนุษย์เรียกพ่อว่า “ชีวา” “อิศวร” “ภควัน” (พระเจ้า) แต่พวกเขาก็ไม่ได้รู้จักท่าน พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเรียกหาท่าน สิ่งนี้เกิดขึ้นตามละคร มีความรู้และความไม่รู้ กลางวันและกลางคืน พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเพลงนี้ แต่พวกเขามีสติปัญญาที่ต่ำโมโหประสาเช่นที่ว่าเขาไม่คิดว่าตนเองนั้นตาโมประสาเพียงเมื่อบางคนมีมรดกของพ่อในอนาคตของเขา สิ่งเหล่านี้จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาได้ ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยอยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุด เวลานั้นพ่อได้มาและดังนั้นเราจึงได้รับแสงสว่างอย่างมาก! ความรู้ที่พ่ออธิบายไม่ได้อยู่ในพระเวท คัมภีร์ศาสนาหรือคัมภีร์กันท์ ฯลฯ ใดๆ พ่อบอกลูกและได้พิสูจน์สิ่งนี้ พ่อให้แสงของความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่มต้นตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูกๆ และแล้วก็ได้จากไป ไม่มีใครสามารถได้รับความรู้จากผู้อื่นยกเว้นจากพ่อ และแล้วความรู้นี้ก็หายไป ลูกเข้าใจว่ายุคเหล็กได้ผ่านพ้นไปแล้ว และสิ่งนั้นจะกลับมาซ้ำหลังจาก 5,000 ปี นี่คือการสิ่งใหม่ ไม่ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ศาสนา พ่อให้ความรู้เดียวกันนี้กับทุกคน แต่ทั้งหมดตามลำดับกันไปเมื่อเข้าถึงความรู้นั้น เมื่อลูกๆ ที่มีค่าต่องานรับใช้ที่ดีได้มา การร่ายรำของความรู้ของบาบาก็จะสะท้อนสิ่งนั้น เมื่อผู้ชมเฝ้าดูนางร่ายรำกระตือรือร้นมาก เธอก็ร่ายรำอย่างดีมากด้วยความสุข หากมีผู้ชมจำนวนเล็กน้อยนั่งชม เธอก็จะทำการร่ายรำอย่างธรรมดา ในวิธีที่ธรรมดา เมื่อมีผู้ที่ปรบมือมากมาย ความกระตือรือร้นของเธอก็จะเพิ่มขึ้น สิ่งนี้เป็นเช่นเดียวกันกับที่นี้ ลูกทั้งหมดฟังมูร์ลีแต่การรับฟังสิ่งนั้นอย่างเป็นการส่วนตัว อยู่เบื้องหน้ามีสาระสำคัญแตกต่างกัน ได้แสดงไว้ว่ากฤษณะเคยร่ายรำด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นไม่ใช่การร่ายรำทางร่าง ในความเป็นจริง นั่นคือการร่ายรำของความรู้ ซึ่งบาบาตัวท่านเองบอกกับลูกว่าพ่อมาเพื่อทำการร่ายรำของความรู้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และดังนั้นประเด็นที่ดีมากมายจึงปรากฏออกมา นี่คือการสูญเสียของความรู้ไม่ใช่สูญเสียไป พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์จะมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกหรือมาเล่นขลุ่ยไม้? ไม่มีใครเคยคิดว่าพ่อมาและสอนราชาโยคะในวิธีนี้ เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งนี้ แต่สิ่งนั้นไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของมนุษย์อื่นใด ผู้ที่มาที่นี้ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามลำดับกันไป ไม่ว่าความเพียรพยายามใดที่ลูกแต่ละคนทำมาในวงจรที่แล้ว ลูกจะเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นเวลานี้ ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาและเปิดเผยความลับทั้งหมดแก่ลูกอย่างชัดเจนเช่นที่ท่านได้ทำในวงจรที่แล้ว ท่านพูดว่า: พ่อถูกผูกไว้ในละครด้วย ทุกคนถูกผูกไว้ในบ่วงพันธะของละคร อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในยุคทองจะเกิดขึ้นอีกครั้ง มีเฝ้าพันธุที่แตกต่างกันเป็นจำนวนมากมาย ในยุคทองจะไม่เฝ้าพันธุมากมายเหมือนกับเวลานี้ มีเพียงความแตกต่างจำนวนน้อยมากที่นั่น หลังจากนั้นจำนวนก็เฝ้าแต่เติบโตขึ้น เช่นที่ศาสนาเฝ้าแต่เติบโตขึ้นด้วยเช่นกัน ศาสนาเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ลูกจะเห็นเพียงสิ่งเหล่านี้ของยุคทองในยุคทองเท่านั้น ไม่มีสิ่งใดในยุคทองที่จะได้สร้างความสกปรกหรือเป็นสิ่งที่ปฏิฐาน เหล่าเทพลูกเรียกว่าเป็นเทวาและเทวี ไม่มีดินแดนอื่นใดที่ใครจะถูกเรียกว่าเทวาหรือเทวีแน่นอนว่าเหล่าเทพเคยปกครองอาณาจักรสวรรค์ ดูซิว่าพวกเขาได้รับการยกย่องมากเพียงใด! ลูกๆ เวลานี้ได้มีการพัฒนาความอดกลั้น ลูกๆ รู้ว่าสถานภาพของลูกสูงส่งหรือตกต่ำเพียงใดและด้วยคะแนนมากเพียงใดที่ลูกจะผ่าน ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจในตนเองว่าผู้นั้นผู้นี้กำลังทำงานรับใช้ที่ดีมาก ใช่ ขณะที่ลูกเคลื่อนไหวไปพายุจะมาด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ไม่ควรจะมีพายุหรือลางร้ายใดๆ อยู่เหนือลูกๆ แม้กระนั้นมายาก็ทำให้ลูกดีๆ ล้มลง พ่อให้ลูกมีความอดกลั้น: มีเวลาเหลืออยู่สั้นมาก ลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน เมื่อการก่อตั้งได้เริ่มขึ้น ลูกจะต้องกลับบ้าน ไม่สามารถจะมีการ

เปลี่ยนแปลงใดๆแม้แต่ 1 วินาที เพียงลูกๆ เท่านั้นที่สามารถเข้าใจความลับนี้ เราคือนักแสดงในละคร เราเล่นบทหลักในละคร การละเล่นของชัยชนะและการพ่ายแพ้เป็นพื้นฐานของบารัต บารัตเคยบริสุทธิ์ เคยมีความสงบและความบริสุทธิ์อย่างมาก แต่เป็นเรื่องของเมื่อวานนี้เท่านั้น เมื่อวานนี้เราเคยเป็นผู้ที่เล่นบทบาทนั้น บทบาททั้งหมดของ 5,000 ปีได้ถูกบันทึกไว้ เราได้เคยไปทั่วจักรวาล และเวลานี้เรากำลังมีโยคะกับพ่อเพื่อให้สิ่งเจือปนถูกขจัดออกไป เมื่อลูกจดจำพ่อแน่นอนว่ามรดกจะถูกจดจำด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใด จงรู้จักอัลฟา! พ่อพูดว่า: ด้วยการเข้าใจพ่อ ลูกจะเข้าใจทุกสิ่งจากพ่อ ความรู้นั้นง่ายมาก เป็นเพียงเรื่องของ 1 วินาที อย่างไรก็ตาม ท่านก็เฝ้าแต่อธิบายสิ่งนั้นให้กับลูก ท่านเฝ้าแต่ให้ประเด็นต่างๆ แก่ลูก ประเด็นหลักคือ มานมานะบาฟ! และอุปสรรคถูกสร้างขึ้นมาในสิ่งนี้ เมื่อสำนึกที่เป็นร่างเข้ามา ลูกจะสำคัญในวิธีต่างๆ มากมาย สิ่งนั้นจะไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในโยคะ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อเขาเฝ้าเพื่อที่จะจดจำคุณลักษณะ สติปัญญาของพวกเขาก็เร่งร้อนไปสู่ทุกทิศทาง! ทุกคนมีประสบการณ์ของความเลื่อมใสศรัทธา นั้นได้กล่าวถึงชาติเกิดนี้ ด้วยการเข้าใจชาติเกิดนี้ ลูกสามารถเข้าใจบางสิ่งของชาติเกิดที่แล้วของลูกได้ด้วยเช่นเดียวกัน ลูกๆ ได้พัฒนางานอดิเรกของการจดจำระลึกถึงพ่อ มากเท่าที่ลูกจดจำท่าน ความสุขก็จะเพิ่มขึ้นมากตามนั้น พร้อมกันกับสิ่งนั้นลูกต้องทำให้การกระทำทางโลกเป็นการกระทำที่สูงส่งและเป็นทางจิตวิญญาณด้วยเช่นกัน ลูกคือ บราห์มิน ลูกถ่ายทอดเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงและเรื่องของความเป็นอมตะ ทุกสิ่งได้ถูกหลอมรวมเข้าไว้ในสิ่งหลักเดียว ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย งานอดิเรกเดียวนี้เท่านั้นคือทางจิตวิญญาณ พ่ออธิบายว่านั่นคือความรู้ที่ง่ายดายมาก ชื่อ “กุมารี” ได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน ทั้งอัมมา กุมารี (ผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว) และกุมารี ชื่อของกุมารีได้รับการประกาศเกียรติคุณมากกว่า พวกเขาไม่ได้มีบ่วงพันธะ สามีจะทำให้พวกเขาเต็มไปด้วยกิเลส พ่อตกแต่งลูกๆ เพื่อที่จะส่งลูกไปสู่สวรรค์ ท่านพาลูกไปสู่มหาสมุทรที่แสนหวาน พ่อพูดว่า: จงลิ้มโลกเก่านี้อย่างสมบูรณ์รวมทั้งร่างเก่าของลูกด้วย ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันมี 84 ชาติเกิดครบถ้วนแล้ว เวลานี้ฉันจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของฉันอย่างเต็มที่จากพ่อ ถึงแม้ว่าลูกจะรักษาความกล้าหาญไว้ การบรรพชาบมหายาก็ยังคงมีอยู่ บาบาน้อยอยู่เบื้องหน้า ท่านเผชิญหน้ากับพายุของมายามากที่สุด ผู้คนมากมายมาและบอกบาบาถึงสิ่งเหล่านั้นที่เข้ามาหาพวกเขา และบาบาตอบว่า ลูกๆ แน่แน่นอนว่าพายุเหล่านั้นจะต้องมา พายุมาหาพ่อก่อน ในตอนสุดท้ายลูกทั้งหมดก็จะไปถึงสภาพของการอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ได้เกิดขึ้นแล้วในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ลูกได้เล่นบทบาทของตนเองในละคร และเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน นี่คือละครที่มีชีวิต ลูกๆ เข้าใจว่าโลกเก่านี้คือนรก มีคำกล่าวไว้ว่า: ลักษณะและนารายณ์เคยใช้ชีวิตอยู่ในมหาสมุทรน้ำนม ผู้คนสร้างวัดที่ดีเช่นนั้นให้กับพวกเขา เมื่อวัดได้มีการสร้างขึ้นในเริ่มต้น พวกเขาได้สร้างบ่อของน้ำนมและวางรูปปั้นของวิษณุไว้ในนั้น พวกเขาเคยทำรูปปั้นที่ดีมากและกราบไหว้บูชารูปปั้นเหล่านั้น ในเวลานั้นทุกสิ่งราคาถูกลงมาก บาบาได้เห็นทุกสิ่ง แท้จริงแล้วบารัตเคยเป็นเช่นมหาสมุทรน้ำนมที่บริสุทธิ์! เคยเป็นราวกับว่าบารัตเคยเป็นแม่น้ำเนย (Ghee) และนม พวกเขาเพียงมีรูปภาพของการยกย่องนี้ ทันทีทันใดที่ลูกได้กล่าวถึงสวรรค์ ปากของลูกก็เต็มไปด้วยน้ำ เวลานี้ลูกๆ แต่ละคนได้รับตาที่สามของความรู้ ดังนั้นสติปัญญาของลูกได้รับความเข้าใจแล้ว สติปัญญาของลูกไปยังบ้านและแล้วก็ไปยังสวรรค์ ทุกสิ่งจะเป็นสิ่งใหม่ บาบาเคยมีความสุขอย่างยิ่งที่ได้เห็นรูปปั้นของศรีนารายณ์ ท่านเคยดูแลรูปปั้นด้วยความรักอย่างยิ่ง ท่านไม่ได้เข้าใจว่าท่านเองจะกลายเป็นสิ่งนั้น เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้วจากบาบา ลูกมีความรู้ของบราห์มันด์และตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกเข้าใจว่าลูกได้ไปรอบวงจรรอบๆ อย่างไร บาบากำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมากที่เวลาอันสั้นหลงเหลืออยู่เท่านั้น บางสิ่งหรือสิ่งอื่นจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นกับร่างกายนี้ เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของลูก ตามแผนของละครแล้ว วันแห่งความสุขของลูกนั้นกำลังจะมาถึง ลูกสามารถเห็นการทำลายล้างนั้นอยู่เบื้องหน้า ลูกแต่ละคนได้รับตาที่สามของความรู้ ลูกเข้าใจอย่างชัดเจนมากเกี่ยวกับโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน การควงกัจจกรของการสำนึกในตนเองนี้เฝ้าแต่หมุนไปรอบในสติปัญญาของลูกอย่างมาก ลูกมีความสุขที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกลายเป็นครูของลูกและสอนลูก แต่เนื่องจากนี่คือสิ่งใหม่ที่ลูกลิ้มมาหลายครั้ง มิฉะนั้นเมื่อลูกพูด “บาบา” พรอทของความสุขควรจะสูงขึ้น รามศรียาเคยเป็นผู้กราบไหว้บูชาศรียาและและดังนั้นเขาเคยทำความเพียรพยายามอย่างมากเพียงเพื่อที่จะเห็นนิมิตของศรียา เมื่อเขาได้นิมิตเขาก็กลับมามีความสุขอย่างมาก แต่อะไรเกิดขึ้นผ่านสิ่งนั้น? เขาไม่ได้รับสิ่งใดเลย! ที่นี้ลูกๆ มีความสุข เพราะลูกๆ รู้ว่าลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนั้นเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด เป็นเวลา 3 ใน 4 ของวงจรที่ลูกอยู่อย่างมีความสุข ถ้าเป็นครั้งต่อครั้งนั้นก็จะไม่มีประโยชน์อะไร ลูกอยู่อย่างมีความสุขเป็นเวลา 3 ใน 4 ของวงจร ไม่มีผู้ใดอื่นสามารถมีประสบการณ์ของความสุขมากเช่นที่ลูกมี สำหรับลูกแล้วนั้นเป็นความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อมีความสุขอย่างมากมา ลูกไม่ได้ระมัดระวังถึงความทุกข์ ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่ลูกเข้าใจทั้งสองสิ่งนี้ว่า เวลานี้ลูกกำลังจากความทุกข์ไปสู่ความสุข ใบหน้าของลูกหันไปสู่กลางวันและเท้าของลูกก็หันไปสู่กลางคืน จงเตะโลกเก่านี้ทิ้งไป นั่นคือขจัดโลกเก่าออกไปจากสติปัญญาของลูก ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกได้เล่นบทบาทอย่างมากมาแล้ว จงพูดกับตนเองในวิธีนี้! เวลานี้มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ สนิมก็จะถูกขจัดออกไปได้

มากตามนั้น มากเท่าที่ลูกไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ของพ่อและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูก ลูกก็จะเปิดเผยพ่อได้มากตามนั้น สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นลูกจึงควรจดจำบ้านเท่านั้น ดึกเก่าเฝ้าแต่ฟังลงมาเรื่อย ๆ จงดูความแตกต่างระหว่างดึกเก่าและดึกใหม่! มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน นี่คือแม่น้ำแห่งยาพิษที่แท้จริง ผู้คนเฝ้าแต่ฆ่าและรบรากันและกัน เวลานั้นบาบาได้มาและการรบราต่างๆ ได้เริ่มขึ้น หากภรรยาไม่ยอมยุ่งเกี่ยวกับตัณหาอะไร เธอก็จะถูกทำร้ายอย่างมาก! ผู้คนได้สร้างความยากลำบากอย่างมาก การกระทำที่โหดร้ายป่าเถื่อนมากมายได้เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นที่จดจำมานั้นอ้างถึงในเวลาปัจจุบัน ลูกสามารถเห็นว่าผู้เป็นแม่นั้นร้องเรียกหาแม่เพียงไร เวลานั้นบทบาทของละครได้แสดงอยู่ ไม่มีใครนอกจากพ่อและลูกๆ รู้สิ่งนี้ ขณะที่ลูกกำลังทำความเข้าใจต่อไป ทุกคนก็จะมาเพื่อเข้าใจ ได้จดจำว่าพ่อคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน จงอธิบายกับผู้ใดก็ตามที่บาร์ตกลาย เป็นสวรรค์อย่างไรและแล้วกลายเป็นนรกได้อย่างไร: จงมาและเราจะอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกให้แก่ท่าน พระเจ้าและลูกผู้เป็นลูกๆ ของพระเจ้าเท่านั้นที่รู้จักภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ด้วยการรู้จักประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์นี้ ลูกจะรู้ว่าความบริสุทธิ์ ความสุข และความสงบถูกก่อตั้งขึ้นอย่างไร แน่แน่นอนว่าลูกจะประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด จงเข้ามาข้างในและเข้าใจสิ่งนี้ มีหัวข้อมากมาย หัวข้อของลูกๆ เวลานั้นกำลังเปี่ยมล้น พร่อของความสุขขึ้นสูงมาก ลูกมีความรู้ทั้งหมด ลูกกำลังได้รับความรู้ของพ่อผู้ที่ได้เต็มไปด้วยความรู้ และแล้วเราจะไปและกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ ความรู้นี้จะไม่คงอยู่ที่นั่น นี่คือสิ่งลึกลับเช่นนั้นและพวกเขาต้องเข้าใจ ลูกๆ เข้าใจภาพของบันไดอย่างดีมาก นี่คือวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานั้นอธิบายสิ่งนี้และทำให้สิ่งนี้ให้กระจ่างชัดแก่ผู้คน โลกนี้ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นสววรรค์หรือโลกที่บริสุทธิ์ ยุคทองแตกต่างจากยุคเหล็ก เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะเข้าใจว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไร การอธิบายนั้นดี แต่ผู้คนมากมายไม่สามารถที่จะทำความเข้าใจพยายามที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงขจัดโลกเก่านี้และร่างเก่านี้ออกไปจากสติปัญญาของลูกและจดจำพ่อ และกลับบ้าน คงอยู่อย่างมีความสุขเสมอว่าวันแห่งความสุขของลูกนั้นกำลังจะมาถึง

2. จงไตร่ตรองความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อผู้ที่ได้เต็มไปด้วยความรู้ และเฝ้าแต่รักษาสติปัญญาของลูกให้เปี่ยมล้น อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่างและสะเก็ดในทางใดทางหนึ่ง

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดและได้รับมงกุฎแห่งแสงที่เป็นเช่นโชคของลูกในโลกสิ่งซึ่งบอกของโชคคืออาณาจักรและสิ่งซึ่งบอกของอาณาจักรคือมงกุฎ ในทำนองเดียวกันสิ่งซึ่งบอกของการมีโชคของพระเจ้าคือมงกุฎแห่งแสง พื้นฐานของการได้รับมงกุฎนี้คือความบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์สมบูรณ์ เป็นเช่นเดียวกับการมีมงกุฎแห่งแสงที่เต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด หากไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดๆ ก็จะไม่มียมงกุฎแห่งแสงให้เห็นได้อย่างชัดเจน

คติพจน์: เพียงผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพทางจิตวิญญาณของเขาเท่านั้นที่สามารถเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ด้วยจิตใจของพวกเขา

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อที่ถูกต้องแม่นยำและใบหน้าของลูกจะเปล่งประกายและมีความสุขอย่างต่อเนื่อง
- คำถาม:** อะไรคือวิธีที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึง และอะไรคือคุณประโยชน์ของสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง เอาความยุ่งยากซับซ้อนทั้งหมดของธุรกิจ ฯลฯ ของลูกออกจากสติปัญญาของลูกและพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างเป็นใยแมงมุมขนาดใหญ่ให้กลืนใยนั้นเข้าไปและอยู่เหนือสำนึกที่เป็นร่าง สิ่งนี้หมายความว่าเมื่อลูกตาย โลกก็ตายไปแล้วสำหรับลูก เมื่อลูกตายในขณะที่มีชีวิต ลูกลืมทุกสิ่งขณะที่มีชีวิตและเพียงจดจดพ่อผู้เดียว นี่คือสภาพที่ปราศจากร่าง เป็นด้วยสิ่งนี้ที่สนิมบนดวงวิญญาณจะลูกขจัดออกไป
- เพลง:** โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน, อย่าได้อ่อนล้า จุดหมายปลายทางแห่งอรุณรุ่งไม่ห่างไกล!

โอมชานติ ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการนำโยคะหรือกำลังนั่งในความเจียบสงบด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้เพียงแต่กำลังนั่งในความเจียบสงบ ลูกกำลังทำบางสิ่งด้วยเช่นกัน ลูกมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูก, แต่ลูกก็อยู่ในการจาริกแสวงบุญด้วยเช่นกัน พ่อผู้สอนการจาริกแสวงบุญนี้แก่ลูกก็พาลูกกลับบ้านไปกับท่านด้วยเช่นกัน เหล่านั้นเป็นบราห์มินทางโลกที่พาลูกไปกับพวกเขา ลูกเป็นบราห์มินทางจิต มีการกล่าวว่าสกุลหรือวรรณะของบราห์มิน ลูกๆ เวลานี้กำลังนั่งอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ผู้ที่กำลังนั่งในชุมนุมทางจิตอื่นจะจดจำครูของพวกเขา ครูนั้นจะมาและให้คำบรรยาย นั่นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ด้วยสิ่งนี้ที่บาปจะได้รับการปลดปล่อย ลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงเพื่อให้สนิมลูกขจัดออกไป คำสั่งของพ่อคือ: สนิมจะลูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ เพราะพ่อท่านนั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่พ่อมาเพราะด้วยการจดจำระลึกถึงของใครบางคน การมาของพ่อถูกกำหนดไว้ในละคร เป็นเมื่อโลกที่ไม่บริสุทธิ์ต้องเปลี่ยนและกลับมาเป็นโลกที่บริสุทธิ์ พ่อมาและทำงานของการสร้างศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้หายไปแล้วโดยบราห์มา มีการกล่าวถึงบราห์มาว่า: บราห์มากลายเป็นวิษณุใน 1 วินาที และแล้วใช้เวลา 5,000 ปี สำหรับวิษณุที่จะกลายเป็นบราห์มา เรื่องราวเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก ลูกผู้เคยเป็นศูทร, เวลานี้ได้เข้ามาในสกุลบราห์มิน เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มิน ชีพบาปาสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเพื่อขจัดอัลลอยด์โดยผ่านบราห์มา เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าวงจรของการสร้างหมุนไปอย่างไร นี่ไม่ได้ใช้เวลาเลย เวลานี้อยู่ในยุคเหล็กอย่างแท้จริงผู้คนเหล่านั้นพูดว่า: เวลานี้เป็นเพียงการเริ่มต้นของยุคเหล็ก, แต่พ่อบอกลูกว่า เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก นั่นเป็นความมิดมิดอย่างที่สุด พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายสาระของทุกพระเวทและคัมภีร์แก่ลูก เมื่อลูกนั่งที่นั่นในตอนเช้าลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึง มิฉะนั้นพายุของมายาจะมาและสติปัญญาของลูกก็หันเหไปสู่ธุรกิจ ฯลฯ ของลูก ความยุ่งยากซับซ้อนเหล่านั้นทั้งหมดเป็นสิ่งที่ภายนอก แมงมุมชักใยขนาดใหญ่แล้วก็กลืนใยนั้นด้วยตนเอง นั่นเป็นความยุ่งยากซับซ้อนของร่างกายอย่างมาก มีลุงฝ่ายพ่อ ลุงฝ่ายแม่ ครู ฯลฯ มีมากมายมากมาย พร้อมกับร่างกายของลูก ทั้งหมดนั้นต้องถูกกลืนเข้าไป ลูกเพียงแต่ต้องกลายเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างเพียงลำพัง เมื่อใครละร่างของเขา เขาก็ลืมทุกสิ่ง เมื่อลูกตาย โลกก็ได้ตายไปแล้วสำหรับลูก ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูกว่าโลกนี้จะถูกทำลาย พ่ออธิบายว่า: ผู้ที่ไม่สามารถเปิดปากของพวกเขา(ให้ความรู้) สามารถเพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึง เช่นที่ผู้นี้(บราห์มา) จดจำพ่อ ภรรยาจดจำสามีของเธอเพราะเธอได้รับการบอกว่า: “สามีของเธอเป็นเทพเจ้าของเธอ” เหตุนี้เองเธอจึงเอาสติปัญญาของเธอออกไปจากพ่อของเธอและหันเหไปสู่สามีของเธอ ผู้เดียวนี้คือสามีเหนือสามีทั้งหมด ท่านเป็นเจ้าบ่าว ลูกทั้งหมดเป็นเจ้าสาว และลูกได้กราบไหว้บูชาพระเจ้าเดียว ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดอยู่ในกรงขังของราวัน ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อรู้สึกเมตตา พ่อเต็มไปด้วยความเมตตา เพียงท่านเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความเมตตา ในเวลานี้มีครูหลายประเภท ใครก็ตามที่ให้คำสอนหรือคำแนะนำบางอย่างก็ถูกเรียกว่าเป็นครู! ที่นี้พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกในทางปฏิบัติ ไม่มีใครนอกจากดวงวิญญาณสูงสุดรู้วิธีสอนราชาโยคะนี้ ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาและสอนราชาโยคะ อะไรได้เกิดขึ้นหลังจากนั้น? ไม่มีใครรู้พวกเขาให้ตัวอย่างมากมายจากกิตะ แม้เด็กหญิงเล็กๆ ก็ถ่ายทอดกิตะ และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการสรรเสริญเล็กน้อยเวลานี้กิตะได้หายไป มีการยกย่องกิตะอย่างมาก พ่อฟื้นฟูทั้งโลกด้วยความรู้ของกิตะ ท่านทำให้ร่างกายของลูกคงอยู่ตลอดไปเช่นต้นไม้ของชีวิต ท่านทำให้ร่างกายนั้นเป็นอมตะ ลูกๆ ต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกไม่ได้กำลังปลุกเรียก

พ่อ ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและทำความก้าวหน้า ลูกควรมีความสนใจในการทำตามคำแนะนำของพ่อ “ฉันจะรับประทานอาหารของฉันในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาโดยลำพัง” นั่นหมายถึงฉันกำลังรับประทานกับชีพบาบา ลูกสามารถหาเวลาทำสิ่งนี้, แม้อยู่ในที่ทำงาน บางคนก็เขียนถึงบาบาว่า: เมื่อฉันนั่งในเก้าอี้ ฉันนั่งลงเพื่อการจดจำระลึกถึง ดังนั้นเมื่อเจ้าหน้าที่มา เขาก็เห็นว่าขณะที่กำลังนั่ง ลูกก็หายไป นั่นคือลูกได้ปราศจากร่าง ดวงตาของบางคนเปิดและบางคนปิด บางคนนั่งเช่นนั้นและพวกเขาก็ไม่เห็นสิ่งใด รวากับว่าพวกเขาหลุดหายไปอย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้เกิดขึ้นเช่นนั้นในบางราย บาบาเพียงดึงเชือกและเขากำลังนั่งในความสุขสันต์ บางคนจะถามเขาว่า: อะไรได้เกิดขึ้นกับท่าน? เขาจะพูดว่า: ฉันเพียงแค่กำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ในสติปัญญาของลูกตระหนักว่าลูกต้องไปหาบาบา พ่อพูดว่า: โดยการกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะมาหาพ่อ ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เพียงพ่อเท่านั้นสามารถแสดงหนทางแก่ลูกได้ มนุษย์ไม่สามารถบอกลูกถึงสิ่งนี้ เมื่อลูกเข้าใจแม้เพียงเล็กน้อย ลูกจะสามารถให้คุณประโยชน์กับผู้อื่นได้ อย่างแน่นอนลูกต้องเพียรพยายามที่จะทำให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นและให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนจดจำพ่อและพูดว่า: โอ พระเจ้าพ่อ พระเจ้าพ่อโปรดเมตตา! เป็นราวกับว่าการร้องเรียกได้กลายเป็นนิสย พ่อกำลังทำให้ลูกๆ ให้คุณประโยชน์เช่นเดียวกับตัวท่านเอง มายาได้ทำให้ทุกคนสิ้นสติ! เมื่อพ่อทางร่างเห็นว่าพฤติกรรมของลูกของเขาไม่ดี เขาจะบอกลูกว่าเขาไม่รู้คิด เขาจะใช้ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของพ่อของเขาอย่างสิ้นเปลืองในหนึ่งปี ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็พูดเช่นกันว่า: มองดูว่าพ่อได้ทำให้ลูกเป็นเช่นไรและเวลานี้มองดูพฤติกรรมของลูก! เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าการละเล่นนี้น่าอัศจรรย์เพียงใด! บาร์ตมีความหายนะเช่นนั้น! เป็นความหายนะของชาวบาร์ต พวกเขาไม่ได้พิจารณาตนเองว่ากลับมาตกต่ำ, เป็นยุคเหล็ก หรือตาโมประธาน เมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ผู้คนที่นั่นเคยเป็นชาวสวรรค์ มนุษย์เดียวกันนั้นเวลานี้เป็นชาวนรก ไม่มีใครมีความรู้นี้ แม้บาบานั้นก็ไม่รู้สิ่งนี้ เวลานั้นมีประกายอยู่ในสติปัญญา ขณะใช้ 84 ชาติเกิด เราต้องลงบันไดมาอย่างแน่นอน ไม่มีขอบสำหรับการไต่เต้าพัฒนา ขณะที่ลงมาลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้ใด พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ เวลานั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้คนของบาร์ตว่า: ลูกเคยเป็นชาวสวรรค์และเวลานี้ได้กลายเป็นชาวนรก ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้คนเชื่อในการกลับมาใช้ชาติเกิด ดังนั้นพวกเขาต้องลงมาอย่างแน่นอน พ่อได้อธิบายด้วยเช่นกันว่าที่ลูกกลับมาใช้ชาติเกิดมากเพียงไร เวลานั้นลูกรู้สึกว่าคุณเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์ และราวันได้ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ พ่อต้องมาเพื่อสอนลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากศูทรไปเป็นเทพ ผู้คนเรียกพ่อว่าผู้ปลดปล่อยและผู้นำทาง แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลานั้นจะมาในไม่ช้าเมื่อทุกคนจะเข้าใจสิ่งนี้ และจะเห็นว่าลูกได้กลายเป็นอะไรจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น ให้มองดูว่าละครถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร! ไม่มีลูกคนใดเคยฝันว่าลูกจะกลายเป็นเช่นลัทธิและนารายณ์ พ่อพินความทรงจำมากมายให้กับลูก! เวลานั้นถ้าลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ จงทำตามศรัทธา! ให้ฝึกฝนการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกรู้ว่าเมื่อพระในศาสนาคริสต์ไปเดิน พวกเขาจะเดินในความเงียบสงบที่ลึกมาก พวกเขาอยู่ในการจดจำพระคริสต์ พวกเขารักพระคริสต์ ลูกผู้นำทางจิตมีสติปัญญาที่มีความรักสำหรับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นที่รักสูงสุด ลูกๆ รู้ว่าอาณาจักรจะได้รับการก่อตั้งอย่างแน่นอน ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำตามศรัทธา เช่นเดียวกับที่ลูกได้ทำในวงจรที่แล้ว พ่อให้คำแนะนำที่ดีมากแก่ลูก ทั้งที่เป็นเช่นนั้น บางครั้งก็มีลางร้ายที่ลูกไม่ทำตามศรัทธาเลย! ลูกรู้ว่าด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่มีชัยชนะ โดยการมีศรัทธาเท่านั้นจึงมีชัยชนะ พ่อพูดว่า: จงทำตามคำแนะนำของพ่อ! เหตุใดลูกจึงคิดว่าเป็นบราห์มาผู้ที่กำลังให้คำแนะนำ? ให้พิจารณาเสมอว่าเป็นชีพบาบาผู้ที่กำลังแนะนำลูก ผู้นี้จะให้คำแนะนำแก่ลูกสำหรับงานรับใช้เท่านั้น บางคนถามว่า: บาบา ฉันควรทำธุรกิจนี้หรือไม่? บาบาไม่ได้แนะนำสำหรับสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อแสดงหนทางแก่ลูกในการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์, ไม่ใช่สิ่งต่างๆ เหล่านั้น! ลูกร้องเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์! ดังนั้น พ่อจึงแสดงหนทางแก่ลูก สิ่งนี้ง่ายดายมาก ชื่อของลูกคือกองทัพที่แผ่กว้าง ผู้คนก็ได้แสดงอาวุธและลูกศร ฯลฯ อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของลูกศรเหล่านั้นในสิ่งนี้ ทั้งหมดนั้นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาและแสดงหนทางที่แท้จริงแก่ลูก ด้วยหนทางนี้ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งสัจจะเป็นเวลาครั้งวงจร ไม่มีแผ่นดินอื่นใดเลยที่นั่น เมื่อลูกอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น พวกเขาก็ไม่เชื่อลูกและถามว่าสามารถมีเพียงแค่บาร์ตได้อย่างไร 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ไม่มีศาสนาอื่นใดเลยในเวลานั้น และแล้วต้นไม้ได้เฝ้าแต่เติบโต เป็นเพียงว่าลูกได้ลืมพ่อของลูก, ศาสนาของลูก(ธรรมะ) และการกระทำของลูก ถ้าลูกได้พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นของศาสนาเทพ, ลูกจะไม่รับประทานของสกปรก อย่างไรก็ตามลูกได้รับประทานสิ่งเหล่านั้นเพราะลูกไม่ได้มีคุณธรรมเหล่านั้น เหตุนี้เองลูกเรียกตนเองว่าฮินดู มิฉะนั้นลูกจะละอายใจว่าบรรพบุรุษของลูกเคยบริสุทธิ์อย่างมาก และลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมากและลูกได้ลืมศาสนาของลูกเองด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกเข้าใจตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของละครอย่างชัดเจนมาก ถ้าสิ่งใดเกิดขึ้น ลูกสามารถพูดว่าบาบายังไม่ได้อธิบายประเด็นเหล่านั้นแก่ลูก ก็เท่านั้นเอง! มิฉะนั้นพวกเขาก็จะสับสนโดยไม่จำเป็น เพียงบอกพวกเขาว่า: เรายังคงกำลังศึกษาอยู่ ถ้าเรารู้ทุกสิ่งเวลานี้ การทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น แต่ไม่เลย ยัง

คงมีช่องว่างอยู่ เรากำลังศึกษาอยู่ ในตอนสิ้นสุดเราจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ สนิมจะเฝ้าแต่ถูกขจัดออกไปและลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกสามารถเห็นว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะถูกทำลาย ทุกวันนี้ผู้คนพูดว่าพระเจ้าได้มาบางแห่งอย่างแน่นอน แต่ท่านนั้นแฝงตน นี่เป็นเวลาสำหรับการทำลายล้างอย่างแท้จริง เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ปลดปล่อยและผู้นำทาง ผู้ที่พาทุกคนกลับบ้าน ทุกคนจะตายเหมือนฝูงยุง ลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ทุกคนหนึ่งในการจذจระลิกถึงมากเท่ากัน บางคนมีโยคะที่ลูกต้องแม่นยำ บางคนมีโยคะเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงและบางคนเป็นเวลา 15 นาที บางคนไม่อยู่ในการจذจระลิกถึงแม้เพียง 1 นาที ผู้ที่พูดว่าพวกเขาอยู่ในการจذจระลิกถึงตลอดเวลาควรมีความสุขอย่างมากและมีใบหน้าที่เปล่งประกาย ลูกๆเช่นนั้นควรมีความสุขเหนือประสาทสัมผัส สติปัญญาของพวกเขาจะไม่เรื้อรังไปที่ใด พวกเขาจะรู้สึกเป็นสุข สติปัญญาของพวกเขาพูดว่า: ขอให้ฉันอยู่ในการจذจระลิกถึงผู้เป็นที่รักผู้เดียว เพื่อที่สนิมจะถูกขจัดออกไป และแล้วนิสัยนี้จะได้รับการปลูกฝัง ลูกกลับมาสัมผัสความยินดีเสมอและมั่งคั่งเสมอด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจระลิกถึง ลูกต้องจذจจาวจรด้วยเช่นกัน เพียงแต่เพียรพยายามที่จะอยู่ในการจจจระลิกถึง วงจรเฝ้าแต่หมุนไปโดยรอบในสติปัญญาของลูกเช่นเดียวกัน เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเมล็ดผู้เป็นนาย พร้อมกับการจจจระลิกถึง จงดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน ลูกผู้คนของบาร์ตคือประชากร ลูกคือประชากรทางจิตผู้ขึ้นทางไปสู่บ้านแก่ทุกคน ต้องมีการอธิบายสิ่งนั้นด้วย ลูกแสดงหนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต และนี่คือวิธีการที่ลูกเป็นประชากรทางจิตวิญญาณ การดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเองของลูกเฝ้าแต่หมุนไป ถ้าลูกต้องการเขียนชื่อ ลูกต้องอธิบายสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน บาบาเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกต่อไปว่า: ลูกกำลังนั่งเป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าท่าน ฝนแห่งความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รักเป็นการส่วนตัว ความสุขสันต์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอยู่ในการฟังต่อหน้าบาบา อันดับสองคือการฟังจากเทป อันดับสามคือมุรลี ซึ่งบาบาอธิบายทุกสิ่งผ่านบราห์มา บราห์มานี้ก็รู้เช่นกัน ถึงกระนั้นลูกควรพิจารณาว่าเป็นชีพบาบาผู้ที่กำลังพูดทุกสิ่ง เมื่อลูกไม่คิดสิ่งนี้, ก็จะไม่เชื่อฟังอย่างมาก อะไรก็ตามที่ชีพบาบาพูดเป็นคุณประโยชน์ หากดูเหมือนจะมีความสูญเสีย นั้นจะเปลี่ยนไปเป็นประโยชน์ด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจจจระลิกถึง:

1. ทำตามทุกคำแนะนำของพ่อและทำความเข้าใจ มีความรักที่แท้จริงสำหรับพ่อผู้เดียว ให้เตรียมและรับประทานอาหารในการจจจระลิกถึงพ่อ
2. ให้กลายเป็นประชากรทางจิตวิญญาณและแสดงหนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน ลูกต้องให้คุณประโยชน์เช่นเดียวกับพ่ออย่างแน่นอน

พร: พร: ขอให้ลูกมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดและมีประสบการณ์ว่าทั้งโลกของลูกอยู่ในพ่อผู้เดียว เพียงผู้ที่คิดว่าพ่อคือโลกของพวกเขาเท่านั้นที่สามารถกลายเป็นผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่คิดว่าพ่อเป็นโลกของพวกเขาจะอยู่ในโลกของตนเอง พวกเขาไม่เอาใจใส่กับโลกของผู้อื่นและดังนั้นพวกเขาจึงก้าวห่างไปโดยอัตโนมัติ ทั้งผู้คนและสิ่งของครอบครองถูกรวมอยู่ในโลก “ทรัพย์สินสมบัติของพ่อหมายถึงทรัพย์สินสมบัติของลูก” ด้วยการรักษานี้ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด ขณะที่มองดูผู้อื่น ลูกจะมองไม่เห็นใคร พวกเขาเพียงจะไม่ปรากฏให้ลูกเห็น

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของสภาพที่เต็มไปด้วยพลัง รักษาสมดุลของการอยู่ในสันโดษและอยู่ในความสนุกสนาน

*** โอม ขานติ ***

พื้นฐานของความสำเร็จคือการมีทัศนคติที่สูงส่ง

วันนี้ บัฟฟาตากำลังมองดูชุมนุมของหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ของท่านในทุกหนแห่ง แต่ละหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ตั้งอยู่บนที่นั่งของสภาพที่สูงส่งของเขา การชุมนุมของหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ตั้งอยู่บนที่นั่งของเขานี้เป็นเรื่องราวจิตวิญญาณและพิเศษสุดในทั้งจักรวาล แต่ละหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ได้รับการประดับตกแต่งอย่างสวยงามที่สุดด้วยคุณสมบัติพิเศษของเขาและของเธอ คุณสมบัติพิเศษคือเครื่องประดับที่สูงส่ง หงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ได้รับการประดับตกแต่ง มองดูน่ารักยิ่ง บัฟฟาตาพอใจที่ได้เห็นเครื่องประดับของคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน ลูกทั้งหมดได้รับการประดับตกแต่ง เพราะทันทีที่ลูกเกิดมาเป็นบราห์มินนี้บัฟฟาตาก็คงได้ให้พรแก่ลูกว่า “ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษ” แม้ว่าจะตามลำดับกัน แต่ดวงวิญญาณลำดับสุดท้ายก็เป็นดวงวิญญาณพิเศษ การเข้ามาในชีวิตของบราห์มินหมายความว่าลูกอยู่ท่ามกลางผู้ที่ถูกนับว่าเป็นดวงวิญญาณพิเศษ แม้ว่าลูกจะเป็นอันดับสุดท้ายในครอบครัวบราห์มิน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับดวงวิญญาณมากมายในโลก ลูกจะได้รับการจดจำว่าเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ด้วยเหตุนี้จึงมีการจดจำว่า: หนึ่งในเก้าจากหลายล้าน และมีเพียงน้อยนิดจากเก้าหมื่นเจ็ดพันนั้น ดังนั้นการชุมนุมของบราห์มินหมายถึงการชุมนุมของดวงวิญญาณพิเศษ

วันนี้บัฟฟาตาได้เห็นว่ แม้ว่าพ่อจะประดับตกแต่งทุกคนด้วยคุณสมบัติพิเศษอย่างเท่าเทียมกัน บางคนก็ซึมซับเครื่องประดับนั้นและใช้สิ่งนั้นตามเวลา ในขณะที่คนอื่นๆ ไม่สามารถซึมซับหรือไม่สามารถใช้สิ่งนั้นได้ตามเวลา ยกตัวอย่างเช่น บรรดาเหล่าราชวงศ์ในปัจจุบันตกแต่งตนเองตามกาลเทศะและดูดีมาก เวลาเป็นอย่างไร การตกแต่งก็เป็นเช่นนั้น สิ่งนี้เรียกว่าการมีความรู้อย่างเต็มเปี่ยม ปัจจุบันผู้คนเก็บเครื่องประดับไว้เป็นชุดที่หลากหลาย (เครื่องเพชรพลอย, อัญมณี) ดังนั้นบัฟฟาตาจึงให้ชุดของคุณสมบัติพิเศษและคุณธรรมที่สูงส่งมากมาย ไม่ว่าเครื่องประดับนั้นจะล้ำค่ามากแค่ไหน ถ้าใช้ไม่ถูกต้องตามเวลาแล้วจะดูเป็นอย่างไร? ในทำนองเดียวกันพ่อได้ให้เครื่องประดับของคุณสมบัติพิเศษ, คุณธรรม, พลัง และเพชรพลอยแห่งความรู้แก่ทุกคน แต่ลูกก็ใช้สิ่งเหล่านั้นตามลำดับกันไปในเวลาที่ถูกต้อง ลูกทุกคนมีเครื่องประดับเหล่านั้นทั้งหมด คุณสมบัติพิเศษและคุณธรรมแต่ละประการมีความสำคัญของตัวเองตามเวลา หากในขณะที่มีสิ่งเหล่านั้นแล้วลูกไม่ได้ใช้สิ่งเหล่านั้นแม้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะล้ำค่ามากแค่ไหน ก็ไม่มีคุณค่าใดๆเลย สำหรับงานใดก็ตามที่ลูกต้องการเพื่อซึมซับคุณสมบัติพิเศษ คุณสมบัติพิเศษเฉพาะนั้นมีค่าในเวลานั้น ตัวอย่างเช่น หงส์แยกแยะระหว่างหินและเพชรพลอย หงส์แยกเพชรพลอยออกมาและซึมซับเพียงเพชรพลอยเหล่านั้นเท่านั้น หงส์จะแยกหินออกไปและซึมซับเพชรพลอยและไข่มุก หงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์เช่นนั้นหมายถึงผู้ที่เลือกคุณสมบัติพิเศษและคุณธรรมตามเวลาและใช้สิ่งเหล่านั้นในเวลานั้น สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่มีพลังในการแยกแยะและพลังในการตัดสินใจ ดังนั้นพลังทั้งสองของการแยกแยะและตัดสินใจเป็นสองพลังที่ทำให้ลูกไปข้างหน้า เมื่อลูกซึมซับทั้งสองพลังนี้แล้ว ลูกสามารถทำงานในเวลาที่ถูกต้องด้วยคุณสมบัติพิเศษนั้น ดังนั้นลูกๆ ผู้เป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์แต่ละคนต้องตรวจสอบพลังทั้งสองนี้ พลังทั้งสองนี้หลอกลวงลูกในเวลานั้นหรือไม่? หากลูกแยกแยะหรือตัดสินใจหลังจากเวลาผ่านไป (เมื่อจำเป็นต้องทำ) เวลานั้นก็ผ่านไปแล้ว พลังทั้งสองนี้ทำงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเสมอสำหรับผู้ที่เป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์อันดับหนึ่ง ถ้าพลังเหล่านั้นทำงานหลังจากเวลาผ่านไปแล้ว ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของอันดับสอง อย่าได้ถามถึงอันดับสามเลย! เพียงหงส์ที่มีสติปัญญาที่ศักดิ์สิทธิ์ (บริสุทธิ์) เสมอเท่านั้นที่สามารถทำงานในเวลาที่ถูกต้อง

ลูกได้รับการบอกถึงความหมายของคำว่า “โอสลี” ความหมายแรกของโอสลีคือความบริสุทธิ์ ในภาษาฮินดี “โอสลี” หมายถึงอดีตที่ผ่านมาแล้ว ดังนั้นผู้ที่สติปัญญาที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งหมายถึงบริสุทธิ์และผู้ที่มีการฝึกฝนของการปล่อยให้อดีตเป็นอดีต อยู่เสมอในทุกวินาทีและในทุกสถานการณ์นั้นจะมีความศักดิ์สิทธิ์เสมอ นั่นคือพวกเขาได้รับการเติมเต็มสัสนด้วยสัสนทางจิตวิญญาณ พวกเขาได้รับการเติมเต็มสัสนด้วยความเป็นมิตรของพ่อ ดังนั้นคำว่า “โอสลี” คำเดียวจึงถูกนำมาใช้ในรูปแบบ ผู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษทั้งสามความหมาย นั่นคือหงส์ที่รู้จักวิธีนี้จะประสบความสำเร็จในทุกขณะ ดังนั้นวันนี้ บัฟฟาตากำลังมองดูคุณสมบัติพิเศษของหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ในชุมนุมที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ ไม่ว่าจะเป็นงานทางโลกหรืองานทางจิต พื้นฐานของความสำเร็จในทั้งสองคือพลังในการแยกแยะและพลังในการตัดสินใจ เมื่อลูกเข้ามามีการติดต่อสัมพันธ์กับใคร ถ้าลูกไม่แยกแยะแรงจูงใจและความรู้สึกของพวกเขา หลังจากนั้นก็ตัดสินใจพวกเขา ถ้าลูกไม่ได้ตัดสินใจอย่างถูกต้อง ลูกจะไม่สามารถประสบความสำเร็จในงานใดไม่ว่าจะเป็นผู้คนหรือสถานการณ์ ลูกต้องเข้ามามีความสัมพันธ์กับผู้คนและลูกต้อง

เอาชนะสถานการณ์ต่างๆ ด้วยเช่นกัน ต้องเผชิญทั้งสองสิ่งนี้ในชีวิต ดังนั้นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์อันดับหนึ่งหมายถึงผู้ที่เต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งสอง นี่คือการชุมนุมในวันนี้ การชุมนุมไม่ได้หมายถึงผู้ที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบที่นั่น เบื้องหน้าบัพดาตาร่วมกับลูกทุกคน ลูกทุกคนจากทุกหนแห่งได้ปรากฏตัว บัพดาตาเฉลิมฉลองการพบปะและการสนทนาจากใจถึงใจกับทั้งครอบครัวที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณบรรพบุรุษทั้งหมดซึ่งด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงของพวกเขา พวกเขาได้ปรากฏขึ้นในมฐัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบัพดาตาได้เห็นเส้นของวิถีและเส้นของความสำเร็จของลูกทุกคนชัดเจนเพียงใด วิธีการใช้ตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี้เป็นอย่างไร และพวกเขาประสบความสำเร็จอันเป็นผลมาจากการใช้วิธีนี้มากแค่ไหน ทั้งสองเส้นนี้ชัดเจนแค่ไหน? เส้นนั้นยาวแค่ไหน? นั่นคือพวกเขาสะสมในบัญชีของพวกเขาอย่างถูกต้องมากเพียงใดโดยใช้วิธีการนี้และประสบความสำเร็จมากแค่ไหน? รากฐานของวิธีนี้คือทัศนคติที่สูงส่ง หากทัศนคติที่สูงส่งวิธีการนั้นก็จะถูกต้อง และหากวิธีการถูกต้องแล้วความสำเร็จก็จะสูงส่งอย่างแน่นอน ดังนั้นเมล็ดของวิธีการและความสำเร็จคือทัศนคติของลูก จงมีทัศนคติของสำนักที่เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งของความเป็นพี่น้องกันเสมอ นี่เป็นสิ่งหลัก แต่พร้อมกับสิ่งนั้นในขณะที่เข้ามามีการติดต่อสัมพันธ์กับทุกดวงวิญญาณขอให้ทัศนคติของความเมตตากรุณาในการให้คุณประโยชน์, ความรัก, ความร่วมมือ, ความไม่เห็นแก่ตัวและการเป็นอิสระจากความคิดที่เป็นบาปเสมอ ขอให้ทัศนคตินั้นที่เป็นอิสระจากความคิดไร้ประโยชน์ บางครั้งลูกมีทัศนคติของความคิดที่ไร้ประโยชน์และความคิดที่เป็นบาปต่อบางดวงวิญญาณ และทัศนคติและสายตาของลูกเป็นเช่นไร ลูกก็จะเห็นโลกของงานและการกระทำของดวงวิญญาณนั้นเป็นไปตามนั้น บางครั้งบาบก็ได้ยินสิ่งนี้และเห็นสิ่งนี้ในลูกๆ เพราะทัศนคตินี้ลูกจึงพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วย ไม่ว่าบุคคลนั้นจะทำงานได้ดีเพียงใด เพราะลูกมีทัศนคติของความคิดที่ไร้ประโยชน์ คำพูดที่ออกมาสำหรับดวงวิญญาณนั้นจึงเป็นเช่นนั้นเสมอ: “คนนี้เป็นเช่นนั้นอยู่แล้ว; เขาก็เป็นเช่นนั้นเสมอ” ดังนั้นทัศนคติประเภทนี้จะทำให้ลูกสัมผัสว่าโลกของกิจกรรม(สนามการกระทำ)ของดวงวิญญาณนั้นเป็นเช่นเดียวกัน ในโลกนี้ลูกทุกคนยกตัวอย่างของแวนดา ไม่ว่าลูกจะใส่เลนส์สีอะไร นั่นคือลูกจะมองเห็นทุกสิ่งว่าเป็นสีตามนั้น ในทำนองเดียวกันทัศนคติของลูกเป็นเช่นไร ทัศนคตินั้นจะเปลี่ยนสายตาของลูก และสายตาของลูกจะเปลี่ยนโลก ถ้าเมล็ดของทัศนคติที่สูงส่งเสมอแล้ววิธีการและผลลัพธ์ก็จะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน ดังนั้นก่อนอื่นให้ตรวจสอบรากฐานของทัศนคติของลูก นั่นเรียกว่าทัศนคติที่สูงส่ง ในความสัมพันธ์หรือในสายสัมพันธ์ใดๆ หากมีทัศนคติที่หลากหลาย แทนที่จะเป็นทัศนคติที่สูงส่ง และไม่ว่าลูกจะนำวิธีการใดมาใช้มากมายแค่ไหนก็จะไม่ประสบความสำเร็จ นี่เป็นเพราะเมล็ดคือทัศนคติ ต้นไม้คือวิธีการ และผลไม้คือผลลัพธ์ หากเมล็ดนั้นอ่อนแอแล้วไม่ว่าต้นไม้จะขยายออกไป(แผ่กว้าง)มากแค่ไหนก็จะมีผลของความสำเร็จ บัพและดาตากำลังสนทนากันแบบใจถึงใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับทัศนคติและวิธีการนี้ของลูกๆ

เพื่อความก้าวหน้าของตนเองและความสำเร็จในงานรับใช้ บัพและดาตาได้แบ่งปันคติพจน์ที่สนุกสนานในการสนทนาจากใจถึงใจของท่าน ลูกทุกคนใช้คติพจน์นี้ต่อกันและกัน ลูกจดจำคติพจน์ที่ว่า “ท่านก่อน” ในทุกงานใช่หรือไม่? หนึ่งใน “ท่านก่อน” และอีกหนึ่งคือ “ฉันก่อน” ทั้งสองคติพจน์ “ท่านก่อน” และ “ฉันก่อน” เป็นสิ่งจำเป็น อย่างไรก็ตามในขณะที่มีการสนทนาจากใจถึงใจของทั้งสองท่าน บัพและดาตาก็ยิ้มออกมา สิ่งที่จะกลายเป็น “ฉันก่อน” ลูกทำให้สิ่งนั้นเป็น “ท่านก่อน” และสิ่งที่ลูกควรพูดว่า “ท่านก่อน” ลูกก็ทำให้สิ่งนั้นเป็น “ฉันก่อน” ลูกเปลี่ยนกลับไปกลับมา เมื่อจะทำอะไรที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงตนเองลูกจะพูดว่า “ท่านก่อน” ถ้าคนนั้นเปลี่ยน ฉันจะเปลี่ยน ดังนั้นนั่นคือ “ท่านก่อน” ใช่หรือไม่? และเมื่อมีโอกาสเกิดขึ้นสำหรับงานรับใช้หรือเผชิญกับสถานการณ์ ลูกพยายามทำให้สิ่งนั้นเป็น “ฉันก่อน” “ฉันเองก็เป็นบางอย่างเหมือนกัน” “ฉันควรได้รับบางสิ่งด้วย” ดังนั้นสิ่งที่ลูกจะต้องพูดว่า “ท่านก่อน” ลูกพูดว่า “ฉันก่อน” การอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองและการให้ความเคารพผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอหมายถึงการพูดว่า “ท่านก่อน” ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกเพียงแค่พูดว่า “ท่านก่อน” ในคำพูด แต่การกระทำของลูกแตกต่างออกไป ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองและให้ความเคารพ อะไรเป็นสิ่งที่บ่งบอกของการให้ความเคารพและความมั่นคงในความเคารพในตนเอง? ตรวจสอบสองสิ่งนี้เสมอ

หนึ่งคือทัศนคติของความหยิ่งยโส และอีกหนึ่งคือทัศนคติที่ไม่มีความเคารพ ผู้ที่มั่นคงในความเคารพตนเองและเป็นผู้ประทาน ผู้ให้ความเคารพแก่ผู้อื่นจะไม่มีทัศนคติของการไม่เคารพหรือความหยิ่งยโส “คนนี้น่าจะทำเช่นนั้นเสมอ คนนี้เป็นเช่นนั้นเสมอ” นี่ก็เป็นการไม่เคารพดวงวิญญาณในหนทางที่สูงส่งเช่นกัน การอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองและการให้ความเคารพเป็นที่รู้จักกันว่า “ท่านก่อน” ลูกเข้าใจไหม? ในสถานการณ์ใดๆ ของความก้าวหน้าในตนเอง หากลูกจดจำคติพจน์ว่า “ฉันก่อน” เสมอผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร? “ฉันก่อน” หมายถึงผู้ที่ริเริ่มก่อนคืออรชุน อรชุนหมายถึงดวงวิญญาณพิเศษ, ดวงวิญญาณที่มีลักษณะเฉพาะไม่เหมือนใคร, ดวงวิญญาณทางจิต, ดวงวิญญาณพิเศษทางจิต พ่อบรรพ

มากลายเป็นอรุณขึ้นนั้นคือดวงวิญญาณอันดับหนึ่ง โดยการดำเนินชีวิตด้วยจิตพจน์“ฉันก่อน”เสมอ ลูกได้รับการบอก
 เกี่ยวกับอันดับหนึ่งซึ่งหมายถึงขั้นหนึ่ง ในความจริงจะมีเพียงบุคคลเดียวที่เป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นจิตพจน์ทั้งสองจึงมี
 ความสำคัญ อย่างไรก็ตามลูกได้รับการบอกว่ายันดับถูกสร้างขึ้นมาจากพื้นฐานของอะไร เมื่อมีคนไม่ได้ใช้คุณสมบัติพิเศษ
 ใดๆในเวลาที่ถูกต้องเหมาะสม อันดับก็จะเปลี่ยนไป ผู้ที่ใช้สิ่งนั้นในเวลาที่ถูกต้องจะมีชัยชนะนั้นคือพวกเขาจะกลายเป็น
 อันดับหนึ่ง ดังนั้นตรวจสอบสิ่งนี้ เพราะปีนี้บรรดาจะบอกลูกในสิ่งที่เกี่ยวกับการตรวจสอบตนเอง บาบาสอนลูกได้บอก
 สิ่งต่างๆ มากมายแก่ลูกแล้วใช่หรือไม่? ดังนั้นวันนี้จงตรวจสอบสิ่งเหล่านั้นนั่นคือ: ฉันพูดคำว่า“ท่าน” แทนที่จะเป็น“ฉัน”
 และคำว่า“ฉัน”แทนที่จะเป็นคำว่า“ท่าน”หรือไม่? สิ่งนี้เรียกว่าวิธีการที่ถูกต้อง เมื่อลูกใช้วิธีที่ถูกต้องก็จะมีความสำเร็จ
 อย่างแน่นอน ลูกได้รับการบอกถึงวิธีสำหรับทัศนคตินี้ จงตรวจสอบสองสิ่งนี้: อย่าได้มีทัศนคติของการไม่เคารพหรือ
 ความหยิ่งยโส ซึ่งทั้งสองสิ่งหายไปลูกจะได้รับความเคารพ ไม่ว่าลูกจะร้องขอหรือไม่ ไม่ว่าลูกจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้หรือไม่
 ผู้คนและธรรมชาติจะให้ความเคารพแก่ลูกต่อไปเสมอโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกมีความปรารถนาเพียงเล็กน้อยที่จะได้รับความ
 เคารพแม้ในความคิดของลูก ลูกจะไม่ได้ รับ การถ่อมตนหมายถึงการพูดว่า“ท่านก่อน” สภาพที่ถ่อมตนจะทำให้ผู้อื่นให้
 ความเคารพต่อลูกโดยอัตโนมัติ ในสถานการณ์ที่ท้าทายความเคารพตนเอง การพูดว่า“ท่านก่อน”หมายถึงการทัดเทียม
 กับพ่อ ในการให้ความเคารพ พ่อบรรพบุรุษจะให้แม่ของโลกจักกะตัมบ้า,แม่สรีสวัสดิ์ก่อนแล้วจึงเป็นพ่อบรรพบุรุษ แม้ว่าจะ
 เป็นแม่บรรพบุรุษมา เพื่อเป็นการให้ความเคารพ ท่านจึงวางแม่จักกะตัมบ้าไว้ข้างหน้า ท่านเฝ้าแต่ให้ลูกๆ อยู่ข้างหน้าในทุก
 งาน ในขณะที่ในแง่ของความเพียรพยายาม ท่านทำให้ตนเองอยู่ข้างหน้าในรูปของเครื่องยนต์ เครื่องยนต์อยู่ด้านหน้า
 เสมอ ลูกได้เห็นในชีวิตของสละคาราบาสเสมอ: “ไม่ว่าฉันจะทำอะไร คนอื่นๆที่เห็นฉันก็จะทำเช่นเดียวกัน” ดังนั้นในแง่
 ของวิธีการ, ในแง่ของความก้าวหน้าในตนเอง และในเส้นของความความเพียรพยายามที่เข้มข้น ท่านมักจะให้ตัวท่านเอง
 ก่อนเสมอ ดังนั้นวันนี้บาสกำลังตรวจสอบเส้นของวิธีการและความสำเร็จ ลูกเข้าใจไหม? ดังนั้นอย่าได้เปลี่ยนสิ่งนี้ไปมา
 การเปลี่ยนสิ่งนั้นไปมาหมายถึงการเปลี่ยนโชคของลูก จงเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มี
 ขีดจำกัดด้วยพลังของการตัดสินใจและแยกแยะในเวลาที่ถูกต้องเสมอ ให้เมล็ดของทัศนคติของลูกสูงส่งเสมอ และได้รับ
 ประสบการณ์ของวิธีการและความสำเร็จที่สูงส่งต่อไป

ขณะที่ลูกๆ ที่ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุจากทุกหนแห่ง ลูกมีความหมายของ “ผู้ที่มีอายุ” หรือไม่? บัณฑิตาเรียกผู้ที่มีอายุว่าผู้
ที่เข้มแข็งในทุกสิ่ง คนแก่หมายถึงคนที่เข้มแข็ง ประสบการณ์ทำให้ลูกเข้มแข็ง ลูกไม่ใช่คนที่อ่อนแอที่หวาดกลัวเมื่อมา
, แมวเข้ามาแม้แต่คนเดียว ลูกทุกคนที่มาล้วนเป็นคนแก่ที่เข้มแข็งใช่หรือไม่? มันไม่ใช่ไรที่ลูกทุกคนจะพูดว่า “นั่นก่อน”
ในโอกาสที่ได้พบกันนี้ อย่างไรก็ตามในทุกงานจะมีกฎเกณฑ์และคุณประโยชน์ ไม่ใช่ว่าเมื่อลูกพูดว่า “นั่นก่อน” ลูกเป็น
พันคนพากันมาถึงโดยไม่คาดคิด ในโลกที่มีตัวตนมีกฎเกณฑ์และมีประโยชน์ด้วย ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนไม่มีเรื่อง
ของกฎเกณฑ์ กฎเกณฑ์ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นที่นั่น ต้องใช้ความพยายามเพื่อให้มีการพบปะที่อะแอะ ในขณะที่มีการพบปะใน
รูปที่มีตัวตนเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย ด้วยเหตุนี้ลูกทุกคนจึงวิ่งมาที่นี่ อย่างไรก็ตามเวลาจะมีกฎเกณฑ์มากเท่าไร? ก็
จะยังมีประโยชน์มากเท่านั้น เมื่อบัณฑิตาให้สัญญาณแม่เพียงเล็กน้อย ลูกจะรู้สึก ว่า "เราไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป"
หากมีอะไรเกิดขึ้น มันจะไม่เกิดขึ้นโดยการบอกลูกล่วงหน้า เมื่อสละบาร์บาคลายเป็นอะแอะ ท่านบอกลูกหรือไม่? สิ่งใด
ที่เกิดขึ้นทันทีนั้นก็ เป็นเรื่องทางจิตและน่ารัก ด้วยเหตุนี้บัณฑิตาพูดว่า: จงอยู่อย่างพร้อมเสมอ อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นเป็น
สิ่งที่ดีที่สุด ลูกเข้าใจไหม? อ้อชะ

พร: พร: ขอให้ลูกมีรูปที่รวมกันและด้วยสำนึกรู้ของการเป็นนายจงสัมผัสกับผู้ทรงอำนาจสูงสุด
ก่อนอื่นจงตระหนักถึงรูปที่รวมกันของร่างกายและดวงวิญญาณของโลก ร่างกายคือสิ่งสร้างและดวง

คติพจน์:

วิญญูณเป็นผู้สร้าง เมื่อมีสิ่งนี้ลูกจะมีสำนึกรู้ในการเป็นนายโดยอัตโนมัติ ด้วยสำนึกรู้ของการเป็นนายลูกจะพบว่าตัวลูกเองเป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุด ลูกจะเป็นคนที่ทำให้ร่างกายทำงาน ประการที่สองด้วยสำนึกรู้ถึงรูปที่รวมกันของพ่อกับลูก (ชีพัคคี) ลูกจะสามารถเอาชนะอุปสรรคใด ๆ ของมายาได้ด้วยอำนาจของลูก หลอมรวมการขยายตัวทั้งหมดในหนึ่งวินาทีและสัมผัสกับสาระสำคัญของความรู้และให้ประสบการณ์นั้นกับผู้อื่น

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุด พระเจ้าผู้ไร้เดียงสา กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว จดจำท่านด้วยความรักและความรักนั้นจะเพิ่มขึ้นและอุปสรรคทั้งหมดจะจบสิ้นลง
- คำถาม:** ลูกๆ บราห์มินควรจดจำอะไรไว้เสมอเพื่อที่ลูกจะไม่กระทำความบาป
- คำตอบ:** คำตอบ: ไม่ว่าฉันจะทำอะไรก็ตาม คนอื่นที่เห็นฉันก็จะทำเช่นเดียวกัน เมื่อลูกจดจำสิ่งนี้ลูกจะไม่กระทำความบาป ใครก็ตามที่กระทำความบาปอย่างลับๆ จะไม่สามารถหลบซ่อนจากดารามราชได้ เขาจะได้รับการลงโทษสำหรับสิ่งนั้นในทันที เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปจะมีกฎัยการศึกษา ไม่มีคนที่ไม่บริสุทธิ์สามารถแอบเข้ามาได้อย่างลับๆ ในท้องพระโรงของอินทราณีได้
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเหมือนกับพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิต ที่สุดแสนหวานรู้ว่าเวลานี้พ่อทางจิตกำลังให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก แก่ลูก ชื่อของท่านคือพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ผู้เป็นพ่อไร้เดียงสา มาก เขาต้องอดทนต่อความยากลำบากอย่างมากเพียงเพื่อให้อุปสรรคและการดูแลลูกๆ ของเขา และแล้วเมื่อลูกของเขาเติบโตขึ้นเขาก็ให้ทุกสิ่งกับพวกเขาและเข้าสู่สภาพของการปลดเกษียณ เขาเชื่อว่าเขาได้ทำหน้าที่รับผิดชอบของเขาเรียบร้อยแล้ว และเวลานี้ทุกสิ่งก็ขึ้นอยู่กับลูกๆ ของเขา ดังนั้นผู้เป็นพ่อจึงไร้เดียงสา เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกเพราะท่านเองคือพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ท่านอธิบายให้กับลูกด้วยว่าพ่อที่มีชีวิตจำกัดนั้นไร้เดียงสาเพียงใด นั่นคือความรู้ที่ไร้เดียงสาที่มีชีวิตจำกัด ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ท่านมาจากอาณาเขตสูงสุดมาสู่โลกเก่าและเข้ามาในร่างเก่า ผู้คนไม่เข้าใจว่าท่านสามารถเข้ามาในโลกเก่าและร่างเก่าได้อย่างไร และเนื่องจากการไม่เข้าใจสิ่งนี้พวกเขาจึงใส่ชื่อของกฤษณะผู้ที่มียาร่างกายที่บริสุทธิ์เข้าไป กิตะ, พระเวทและคัมภีร์นั้นจะถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง ดูสิว่าชีพบาบาไร้เดียงสาเพียงใด! เมื่อท่านมาท่านให้ความรู้สึกราวกับว่าพ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่น บาบาท่างร่างกายนี้ก็ไร้เดียงสาเช่นกัน ท่านไม่มีสายสะพายศักดิ์สิทธิ์ (จูนี) หรือที่ลัด ฯลฯ เพราะบาบาที่ธรรมดานั้นเป็นบาบาที่เรียบง่าย ลูกๆ รู้ว่าเพียงชีพบาบาเท่านั้นที่ให้ความรู้ทั้งหมดนี้ได้อย่างไร ไม่มีใครอื่นมีพลังที่จะให้ความรู้นี้ นับวันความรักของลูกๆ จะเพิ่มมากขึ้น ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ความรักของลูกก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น พ่อคือผู้เป็นที่รักที่สุด ไม่เพียงแค่นั้นเวลานี้เท่านั้น แม้แต่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยพิจารณาว่าท่านเป็นที่รักยิ่ง ลูกเคยพูดว่า: บาบามาเมื่อท่านมาเราจะตัดความรักของเราออกไปจากทุกคนและรักเพียงท่านผู้เดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งนี้แล้ว แต่มายาไม่ปล่อยให้ลูกมีความรักมากมายขนาดนั้น มายาไม่ต้องการให้ลูกเพิกเฉยต่อเธอและจดจำพ่อแทนที่จะจดจำเธอ เธอต้องการให้ลูกมีสำนึกเป็นร่างและรักเธอ นั่นคือสิ่งที่มายาต้องการและเหตุนี้เองเธอจึงสร้างอุปสรรคมากมาย ลูกต้องก้าวข้ามและอยู่เหนืออุปสรรคทั้งหลาย อย่างน้อยลูกๆ ก็ต้องเพียรพยายามบ้าง! โดยความเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะได้รับรางวัลของลูก ลูกรู้ว่าลูกจำเป็นต้องเพียรพยายามมากแค่ไหนเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ประการแรกให้ท่านกิเลส และประการที่สองให้ท่านเพชรพลอยแห่งความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายของความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อ ด้วยความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายนี้ที่ลูกกลับมามั่งคั่ง ความรู้คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก นั่นคือปรัชญาของคัมภีร์ ในขณะที่นี่คือความรู้ทางจิตวิญญาณ ผู้คนหารายได้อย่างมากจากการอ่านคัมภีร์ ฯลฯ พวกเขาจะวางคัมภีร์กรันต์ไว้ในเงื้อมมือเล็กๆ อ่านเล็กน้อยและนั่นจะทำให้พวกเขามีรายได้ นั่นไม่ใช่ความรู้ที่ถูกต้อง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ลูก จนกว่าพวกเขาได้รับความรู้ทางจิตวิญญาณนี้ พวกเขาเพียงมีปรัชญาของคัมภีร์อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาไม่ฟังลูก มีลูกจำนวนเล็กน้อยมาก เป็นที่แน่นอน 100% ว่าลูกๆ ได้รับความรู้ทางจิตนี้จากพ่อทางจิต ความรู้คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ลูกได้รับความมั่งคั่งอย่างมาก โยคะคือแหล่งแห่งสุขภาพของลูก นั่นคือลูกได้รับร่างกายที่ปราศจากโรคภัย ด้วยความรู้ลูกได้รับความมั่งคั่ง เหล่านี้คือสองวิชาหลัก บางคนซึมซับความรู้ได้ดีมากและบางคนก็ซึมซับได้น้อยกว่า ดังนั้นการได้รับความมั่งคั่งที่น้อยกว่าก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน พวกเขาจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษและได้รับสถานภาพของพวกเขา จากการที่พวกเขาไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างเต็มที่ บาปของพวกเขาจึงไม่ได้รับการปลดปล่อย แล้วต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษและสถานภาพก็ถูกทำลายเช่นเดียวกับในโรงเรียน นี่คือความรู้ที่ไม่มีชีวิตจำกัด เรือของลูกข้ามฟากไปด้วยความรู้นี้ ในความรู้ที่นั่นผู้คนศึกษาเพื่อกลายเป็นทนายความ แพทย์หรือวิศวกร ที่นี้มีเพียงการศึกษาเดียวโดยการมีโยคะและความรู้ลูกกลับมาจะมีพละกำลังดีและมั่งคั่งเสมอ ลูกกลายเป็นเจ้าชาย ที่นั่นในยุคทองไม่มีทนายความหรือผู้พิพากษา ฯลฯ ไม่มีคนจำเป็นแม้กระทั่งที่จะต้องมีการดรามาราชที่นั่น ไม่มีการลงโทษทั้งในกรุงชังของครุฑหรือใน

ดินแดนดาราณราช ลูกอยู่อย่างมีความสุขมากในปราสาทราชวังของครรภ ที่นี้ในกรุงซึ่งของครรภต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษ เวลานี้เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เป็นมนุษย์ที่ได้สร้างบทสวดเป็นภาษาสันสกฤตและอื่นๆในคัมภีร์ บางคนถามว่า: ภาษาของยุคทองจะเป็นอย่างไร? พ่อกล่าวว่า: ไม่ว่าภาษาของเทพจะเป็นภาษาอะไรก็จะใช้ที่นั่น ภาษาของสถานที่นั้นไม่สามารถคงอยู่ที่อื่นได้ เป็นไปไม่ได้ที่ภาษาสันสกฤตจะอยู่ที่นั่น เทพและมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถมีภาษาเดียวกันได้ ไม่ว่าภาษาของสถานที่นั้นจะเป็นอย่างไร ก็จะมีการใช้ภาษานั้นที่นั่น ไม่จำเป็นต้องถามเกี่ยวกับสิ่งนี้ก่อนอื่นใดอย่างน้อยที่สุดก็ประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ! อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในวงจรที่แล้วจะเกิดขึ้นอีกครั้งก่อนอื่นจึงประกาศสิทธิในมรดกของลูก! อย่าได้ถามเกี่ยวกับสิ่งอื่น! อัจชะ ถ้าไม่มี 84 ชาติเกิด แต่มีเพียง 80 หรือ 82 ชาติเกิด ก็ไม่เป็นไร เพียงแค่ว่างสิ่งเหล่านั้นไว้ก่อน พ่อพูดว่า: จดจำอัลฟา! ลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์อย่างแน่นอนใช่หรือไม่? ลูกได้ประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองสวรรค์มานับครั้งไม่ถ้วน ลูกต้องลงมาจากข้างบนหรือจุดสูงสุดด้วยเช่นกัน เวลาลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งมหาสมุทรแห่งความรู้และนายแห่งมหาสมุทรแห่งความสุข ลูกกำลังเพียรพยายาม บาบานั้นสมบูรณ์พร้อม ไม่ว่าพ่อมีความรู้อะไร ลูกๆก็มีสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน แต่ลูกจะไม่ถูกเรียกว่ามหาสมุทร มีเพียงมหาสมุทรเดียวเท่านั้น แต่พวกเขาตั้งชื่อให้กับท่านมากมาย ลูกคือแม่น้ำที่ได้ปรากฏออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกคือมานสรีวาร์, แม่น้ำ มีการตั้งชื่อให้กับแม่น้ำ แม่น้ำพรหมบุตรนั้นใหญ่มาก ในกัลกัตตามีการบรรจบกันของแม่น้ำและมหาสมุทร ที่เรียกว่าโดมอนด์ฮาร์เบอร์(Diamond Harbour) ลูกซึ่งเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มากลายเป็นเช่นเพชร การพบปะอย่างใหญ่โตเกิดขึ้น บาบามาเข้ามาในร่างของ บราห์มาและพบกับลูกๆ เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: มานมานะบาฟ! ฝ่าแแต่จดจำบาบา! ท่านคือผู้ที่รักมากที่สุด หัวน้ำตาของทุกความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์อื่นๆ ทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของกิเลส ความทุกข์ได้รับผ่านความสัมพันธ์เหล่านั้น บาบากำลังให้การตอบแทนของทุกสิ่งแก่ลูก ท่านให้ความรักของทุกความสัมพันธ์แก่ลูก ท่านให้ความสุขแก่ลูกมากมาย! ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความสุขกับลูกได้มากขนาดนี้ แม้ว่าจะมีใครบางคนสามารถให้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นเพียงช่วงเวลาชั่วคราวเท่านั้น ชันยาสซิกกล่าวถึงความสุขว่าเป็นเหมือนมุลกา ในดินแดนแห่งความทุกข์ จะมีแต่ความทุกข์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามลูกๆ รู้ว่าลูกได้เล่นบทบาทนี้มาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน ควรมีความใส่ใจเกี่ยวกับว่าลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงอย่างไร เพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่ว่าลูกจะไม่สอพลอ ถ้าลูกสอบผ่านด้วยอันดับที่ดีลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงและสัมผัสกับความสุขด้วยเช่นกัน ทุกคนไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันได้ สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนมีโยคะมากน้อยเพียงใด มีโกปีก้ามากมายที่ไม่เคยแม้แต่จะพบกับพ่อ พวกเขาหมดหวังอย่างมากที่จะพบพ่อ ไม่มีเรื่องของการสิ้นหวังเช่นนี้ในการพบปะผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ที่ลูกมาพบกับชีพบบา นี่คือการที่อัศจรรย์ ลูกนั่งที่บ้านและจดจำระลึกถึงพ่อ: ชีพบบา ลูกเป็นลูกของท่าน ดวงวิญญาณจดจำทุกสิ่ง ลูกๆ รู้ว่าลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีพบบาทุกวงจร พ่อเดียวกันนั้นได้มาอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร ดังนั้นลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่เห็นท่าน ดวงวิญญาณรู้ว่าบาบาได้มาแล้ว ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาแต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยว่ชีพบบามาและสอนอย่างไร พวกเขาเพียงแค่เฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาเพียงแต่ชื่อเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้น พวกเขาไม่มีแม้กระทั่งวันหยุดสำหรับสิ่งนี้ พวกเขาไม่ได้ให้ความสำคัญเลยกับผู้เดียวที่ให้มรดกแก่ลูก แต่พวกเขากลับยกย่องชื่อของผู้ที่ได้รับมรดก(กฤษณะ)แทน ท่านมาและทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์โดยเฉพาะ ทุกคนอื่นได้รับการหลุดพ้น ทุกคนต้องการเช่นนั้น ลูกรู้ว่าหลังจากการหลุดพ้นลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากบ่วงพันธะของมายา พ่อได้รับการเรียกว่าผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน ทุกคนได้รับการหลุดพ้นในชีวิตตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ พ่อพูดว่า: โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ ดินแดนแห่งความทุกข์ ในยุคทองลูกได้รับความสุขอย่างมาก! ที่เรียกว่าบาอิสต์ (สวรรค์) เหตุใดอัลลาห์จึงสร้างบาอิสต์? ท่านได้สร้างสิ่งนั้นขึ้นมาเพียงเพื่อผู้คนของอิสลามเท่านั้นหรือ? ขึ้นอยู่กับภาษาของพวกเขานเอง บางคนเรียกว่าบาอิสต์ และคนอื่นๆเรียกว่าสวรรค์ ลูกรู้ว่ามิเพียงบาร์ตในสวรรค์เท่านั้น ทุกสิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของลูกๆ ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มุสลิมเคยพูดว่าเขาได้ไปที่สวนของอัลลาห์ ทั้งหมดนั้นเป็นนิมิต พวกเขาทั้งหมดถูกกำหนดไว้ในละครล่วงหน้า ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในละครทันทีที่หนึ่งวินาทีผ่านไปมีการกล่าวว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน ลูกไม่รู้ว่าจะพรุ่งนี้จะเกิดอะไรขึ้น ต้องมีศรัทธาในละครเพื่อที่จะไม่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด บาบาสั่งเราว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและจดจำมรดกของลูก ทุกคนต้องตาย จะไม่มีใครอยู่ข้างหลังที่จะให้ใครมาร้องไห้ ความตายมาถึงและดวงวิญญาณก็จากไป จะไม่มีเวลาที่จะร้องไห้ จะไม่มีเสียงใดๆปรากฏออกมา ทุกวันนี้ผู้คนทำพิธีกรรมกับขี้เถ้าของร่างที่ตายแล้ว พวกเขามีศรัทธาในสิ่งนั้น ทั้งหมดนั้นเป็นการเสียเวลา มีอะไรในสิ่งนั้น? ผู้คนกลับไปเป็นผู้คน บาร์ตจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยสิ่งนั้นหรือไม่? ไม่ว่าผู้คนจะทำอะไรในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ มีแต่จะทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์เท่านั้น ผู้คนบริจาทานมากมายและทำบุญทำกุศลมากมาย ฯลฯ แต่บาร์ตได้กลับมาบริสุทธิ์หรือไม่? ลูกต้องลงบันไดมา ในยุคทองลูกกลายเป็นสุริยวงศ์และจากนั้นลูกก็ต้องลงบันได ลูกค่อยๆลงบันไดลงมา ไม่ว่าผู้

คนจะก่อไฟบูชายัญและทำตาปาเซียอะไรก็ตาม ฯลฯ พวกเขาก็ได้รับผลชั่วร้ายของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไป ใครก็ตามที่มีการกระทำผิดก็ได้รับผลตอบแทนจากสิ่งนั้น พ่อที่ไม่มีชีวิตจำก็รู้ว่าท่านต้องมาเพื่อสอนลูกๆ ท่านได้ใช้ร่างกายธรรมดาไม่จำเป็นต้องแถมที่ลึกลับ ฯลฯ ผู้เลื่อมใสศรัทธาแถมที่ลึกลับขนาดใหญ่ แต่พวกเขาคิดโง่งอย่างมากมาย! บาบอบอกว่าท่านเข้ามาในร่างกายที่ธรรมดาและสอนลูกๆ เขาอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ทำไมผู้คนถึงใส่ชื่อของกฤษณะ? พวกเขาไม่มีสติปัญญาที่จะตัดสินสิ่งนี้ เวลานี้بابาได้ให้สติปัญญาแก่ลูกที่จะตัดสินระหว่างลูกและผิด พ่อพูดว่า: ลูกได้สร้างไฟบูชายัญมากมาย ทำตาปาเซียเพ่งเพียรทางจิต ทำทานและทำบุญและอ่านคัมภีร์ด้วยเช่นกัน มีสิ่งใดในคัมภีร์เหล่านั้นหรือไม่? พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและให้อ่านาใจในการปกครองโลกแก่ลูก หรือว่ากฤษณะให้สิ่งนั้นแก่ลูก? จงตัดสินสิ่งนี้! ลูกพูดว่า: บาบา ท่านพูดความรู้นี้ กฤษณะเป็นเจ้าของชายน้อย เขาพูดความรู้นี้ได้อย่างไร? บาบา ด้วยราชาโยคะของท่านที่เรากลายเป็นสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ไม่มีการรับประกันใดๆ สำหรับร่างกาย ต้องเพียรพยายามอย่างมาก บางครั้งبابาก็ได้ยินข่าวว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งมีสติปัญญาที่ดีและมีศรัทธาชื่อสัตย์สวามีภักดี พ่อพูดว่า: เขาไม่ได้มีศรัทธาใดเลยแม้แต่หนึ่ง ผู้ที่ได้รับความรักมากมายไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไปแล้วในวันนี้ บาบามีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรักอย่างมาก ไม่ว่าฉันจะทำอะไรคนอื่นที่เห็นฉันก็จะทำเช่นเดียวกัน บางคนซื้อแว่นในกิเลสแล้วแอบมานั่งที่นี่ยังลับๆ บาบอบอกผู้เข้ามาอย่างรวดเร็ ผู้ที่มีการกระทำเช่นนี้จะยังคงมีความอ่อนไหวมาก พวกเขาจะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ในอนาคต ในช่วงเวลาที่เปราะบางในตอนท้าย เมื่อบางคนทำอะไรผิด จะมีกฎอัยการศึกสำหรับพวกเขา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเห็นสิ่งที่بابาทำมากมาย บาบาไม่ได้ลงโทษใครด้วยตนเอง ท่านทำผ่านดาราหาราช ไม่มีเรื่องของการดลใจในความรู้ มนุษย์ทั้งหมดพูดกับพระเจ้าว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! ดวงวิญญาณทั้งหมดร้องเรียกหาผ่านอวัยวะของพวกเรา พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมีสต็อกที่หลากหลายมาก ไม่มีใครอื่นสามารถมีสต็อกเช่นนี้ได้ การยกย่องของกฤษณะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง พวกเขากลายเป็นคนเหล่านั้นได้อย่างไร(ลักษมีและนารายณ์) โดยผ่านคำสอนของพ่อ เป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น พ่อมาและอธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของการกระทำ การกระทำที่เป็นบาปและการกระทำที่เป็นกลาง ดวงตาที่สามของลูกเวลานี้ได้เปิดขึ้นแล้ว ลูกรู่ว่านี่เป็นเรื่องของ 5,000 ปี เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องเล่นบทบาทของลูก นี่คือการควงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ชื่อของลูกคือ “ผู้ควงจักรของการตระหนักรู้ในตนเอง ประชาบิดาบริหารมากุมาร และกุมาร เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน” ลูกๆ นั้นแสนคนจะกลายเป็นผู้ควงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกกำลังศึกษาความรู้อย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. วันเวลาเหล่านี้มีความเปราะบางมากและดังนั้นลูกต้องไม่กระทำผิดใดๆ เก็บรักษาปรัชญาของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำบาปไว้ในสำนักของลูกและมีการกระทำที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ

2. ทำให้ร่างกายของลูกเป็นอิสระจากโรคภัยตลอดเวลาด้วยโยคะ จดจำระลึกถึงพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ให้ทานความมั่งคั่งของความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับมาจากพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากสำนักที่เป็นร่างและได้รับความเคารพจากคนทั้งโลกด้วยการอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเอง

จุดมุ่งหมายหลักของการศึกษานี้คือการละวางจากจิตสำนึกที่เป็นร่างและกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และวิธีการที่จะละวางและเป็นอิสระจากสำนักที่เป็นร่างคือการอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองอย่างสม่ำเสมอ โดยการอยู่อย่างมั่นคงในการเคารพตนเองหลาย ๆ ประเภทในยุคบรรจบพบกันและในอนาคตจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูกจะจบสิ้นลงไปเรื่อยๆ ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองจะได้รับความเคารพจากทุกคนโดยอัตโนมัติ ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองอยู่เสมอจะกลายเป็นจักรพรรดิของโลกและพวกเขาได้รับความเคารพจากทั้งโลก

คติพจน์: การหลอมตัวเองได้ตามกาลเวลาคือการกลายเป็นทองคำแท้

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องกลับบ้าน ดังนั้นจึงลืมนึกของร่างกาย คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและตัดความผูกพันยึดมั่นใดๆ ที่ลูกมีกับใครก็ตาม
- คำถาม:** ลูกๆ เรียนรู้ปัญญาได้จากพ่อในยุคบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกเรียนรู้ปัญญาเกี่ยวกับวิธีที่จะกลับมาสะอาดปราศจากตาโมประธานและวิธีที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง มากเท่าที่ลูกเชื่อมโยงในโยคะอย่างถูกต้องแม่นยำและเต็มไปด้วยความรู้ ลูกจะยังมีประสบการณ์ของความก้าวหน้าต่อไปมากตามนั้น ลูกๆ ที่ก้าวหน้าไม่สามารถอยู่อย่างหลบซ่อนได้ จากการกระทำของลูกๆ แต่ละคน พ่อสามารถเข้าใจได้ว่าลูกคนใดกำลังทำให้โชคของพวกเขาสูงส่ง
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน

โอมชานติ ลูกทั้งหมดได้ยินเพลงนี้ บาบาก็ใช้คำว่า“ลูกๆ” ลูกๆ ในทุกศูนย์เข้าใจว่าبابากำลังหมายถึงพวกเราบราห์มินและลูกๆ ได้ยินเพลงนี้ว่า “เพื่อที่จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอในขณะที่มีชีวิตจริงไปยังโลกที่ไม่มีตัวตนและอยู่ในบ้านของبابา” นั่นคือบ้านของชีพาบาที่ซึ่งชาลีแกรมทั้งหมดอาศัยอยู่ ลูกๆ เครื่องประดับของสกุลบราห์มินผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองรู้ว่าبابาเดียวกันนั้นได้มาอย่างแท้จริง ท่านพูดว่า: เวลาที่คุณต้องกลับบ้านปราศจากร่าง นั่นคือลูกต้องลืมนึกของร่างกาย โลกเก่านี้จะถูกทำลาย ร่างกายนี้ต้องถูกสลัดทิ้งไปนั่นคือลูกต้องจากทุกคนเพราะโลกนี้จะถูกทำลาย เวลาที่คุณต้องกลับบ้าน เวลาที่คุณทั้งหมดมีความสุขเพราะลูกล้มลูกคลุกคลานไปทั่วอย่างเป็นเวลาครั้งวงจรเพื่อที่จะกลับบ้าน อย่างไรก็ตามลูกไม่เคยพบหนทางกลับบ้าน แต่เมื่อลูกได้เห็นการแสดงในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ กลับติดกับในสิ่งนั้นแทน หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคือปลักที่มนุษย์ติดอยู่จนถึงคอของเขา เวลาที่คุณพูดว่า: บาบารากำลังลืมนึกโลกเก่านี้และร่างเก่าเหล่านี้ เวลาที่เราจะกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้านกับท่าน อยู่ในสติปัญญาของลูกทั้งหมดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อพาพวกเรากลับบ้าน ท่านเพียงแค่พูดว่า: กลับมาบริสุทธิ์และจดจำพ่อ! ตายในขณะที่มีชีวิต! ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นในบ้านนั้น ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ดวงวิญญาณทั้งหมดจะไปยังโลกที่ไม่มีตัวตน จะมีดวงวิญญาณมากมายที่นั่นเท่ากับที่มีมนุษย์อยู่ที่นี้ ดวงวิญญาณใช้พื้นที่ในธาตุที่ยิ่งใหญ่นั้นมากเท่าใด ในขณะที่ร่างกายที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่ใช้พื้นที่มากเท่าไร? ดวงวิญญาณต้องการพื้นที่เท่าไร? เราดวงวิญญาณใช้พื้นที่เล็กน้อยแค่ไหน? พื้นที่เล็กมาก ลูกๆ มีโชคอย่างมากที่ได้ยินสิ่งเหล่านี้จากพ่อ พ่ออธิบายว่าลูกมาอย่างปราศจากร่าง และนำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของลูก เวลาที่คุณต้องตายในขณะที่มีชีวิตและลืมนึกทุกคน พ่อมาและสอนวิธีที่จะตายแก่ลูก ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและบ้านของลูก! ทำความเพียรพยายามอย่างมาก บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยโดยการอยู่ในโยคะ และจากตาโมประธานดวงวิญญาณจะกลับมาสะอาดปราศจาก เหตุนี้เองพ่อบอกลูกเวลานี้และบอกลูกในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกันว่า: ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูกและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ผู้เดียวนั้นคือพ่อของทุกคน ลูกคือลูกๆ ที่เกิดจากปากของพระชาติบาปดราห์มา ลูกยังคงได้รับความรู้ต่อไปเรื่อยๆ ถึงอย่างไรลูกก็เป็นลูกของชีวา ทุกคนมีศรัทธาว่าพวกเขาเป็นลูกของพระเจ้า อย่างไรก็ตามเนื่องจากการลืมนาม รูป เวลาและสถานที่ของพระเจ้า จึงไม่มีใครมีความรักนั้นต่อพระเจ้า ไม่มีใครที่จะลูกตาหนี สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละคร พ่ออธิบายว่า: ลูกดวงวิญญาณคือจุดที่สดใสและบทบาทของ 84 ชาติเกิดลูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณเป็นความมหัศจรรย์อย่างยิ่งว่าดวงวิญญาณใช้ร่างกายและเล่นบทบาทของเขายังไง เวลาที่คุณรู้เกี่ยวกับบทบาทที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ ลูกก็มีสำนึกที่เป็นร่างเช่นกัน เวลาที่คุณแต่ละคนเปลี่ยนแปลงได้มากแค่ไหนขึ้นอยู่กับโชคของแต่ละคน เวลาที่คุณมีนิมิตของโชคของลูกในวงจรที่แล้ว มีมนุษย์มากมายในโลก แต่ละคนมีโชคของเขาหรือเธอเอง ขึ้นอยู่กับสิ่งที่แต่ละคนได้กระทำที่เขาหรือเธอจะมีความสุข, ไม่มีความสุข, จะร่ำรวยหรือยากจนก็เป็นไปตามนั้น เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นเช่นนั้น พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่าดวงวิญญาณมีความสุขแล้วเข้าไปสู่ความทุกข์อย่างไร มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สอนปัญญาเกี่ยวกับวิธีที่จะกลับมาสะอาดปราศจากตาโมประธานแก่ลูกเหมือนกับที่ท่านเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะได้มาซึ่งภูมิปัญญาใดลูกกำลังได้รับปัญญาขนาดนั้นเวลานี้ ในเวลาสุดท้ายลูกจะเข้าใจในโชคของแต่ละคน ก็จะกล่าวได้ว่านี่คือโชคของแต่ละคนในทุกวงจร ผู้ที่เชื่อมโยงในโยคะอย่างดีและเต็มไปด้วยความรู้จะเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ มีความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอในการศึกษาเล่าเรียน ลูกบางคนก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในขณะที่บางคนทำให้ลูกปวดหัว มันก็เหมือนกันกับที่นี่ ไม่ว่าความก้าวหน้าใดก็ตามที่ลูกแต่ละคนทำในทุกวงจรมันจะไม่

สามารถซ่อนเร้นอยู่ได้ พอรู้ดีว่าการเชื่อมโยงของทุกคนนั้นอยู่กับชีพบาบา ผู้นี้เข้าใจทุกสิ่งจากการมองเห็นการกระทำของลูก ผู้เดียวนั้นมองเห็นทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ลูกสามารถซ่อนเร้นบางสิ่งจากผู้อื่นได้ แต่ลูกไม่สามารถซ่อนเร้นอะไรจากชีพบาบาได้ แม้กระทั่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถซ่อนเร้นสิ่งใดจากพระเจ้าได้ ดังนั้นจะมีสิ่งใดซ่อนเร้นจากท่านในหนทางของความรู้ได้อย่างไร? พ่อเฝ้าแต่อธิบายให้แก่ลูกว่าการศึกษานี้ง่ายดายมาก ลูกต้องมีการกระทำอาศัยอยู่ในโลกเท่ากับเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกและทำความเพียรพยายาม ผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านและมีความรักที่ลึกซึ้งเช่นนั้นและทำความเพียรพยายามนั้นสามารถล้าหน้าไปได้เร็วกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ที่นี้และทำความเพียรพยายาม ในคัมภีร์มีตัวอย่างของอรชุนและชาวพื้นเมือง(Bhil กิล) แม้ว่าชาวพื้นเมืองจะอาศัยอยู่ข้างนอก ด้วยการฝึกฝนเขาก็มีความเชี่ยวชาญในการยิงธนูมากกว่าอรชุน ดังนั้นในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงกลายเป็นเหมือนดอกบัว ลูกสามารถดูตัวอย่าง ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้าน ลูกสามารถทำงานรับใช้ที่ดีมาก ลูกจะก้าวหน้าไปเรื่อยๆอย่างมาก มายาไม่ได้ปล่อยผู้ที่อาศัยอยู่ที่นี้ไว้ตามลำพัง ไม่ใช่พวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยจากมายาเพราะพวกเขามาหาบาบา ไม่เลย ลูกทั้งหมดต้องทำความเพียรพยายามของตนเอง ผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขาสามารถทำความเพียรพยายามได้ดีกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ที่นี้ พวกเขาสามารถแสดงความกล้าหาญที่ดีมาก เพียงผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านและกลายเป็นเช่นดอกบัวเท่านั้นที่เรียกว่ามหาวิระ บางคนพูดว่า: บาบา ท่านได้ละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว บาบาพูดว่า: ฉันไม่ได้ละทิ้งสิ่งใด พวกเขาทั้งฉันและจากไป บาบาไม่ได้ทิ้งใครแล้วมาที่นี้ แต่ก็มีลูกมาอยู่กับท่านมากขึ้น บาบาพูดกับกุมารี่ว่า: ทำงานรับใช้ของพระเจ้านี้ ผู้ที่นี้คือบาบาและผู้เป็นคือบาบาด้วยเช่นกัน กุมารี่มากมายมาด้วยเช่นกันแต่พวกเขาไม่สามารถอยู่ต่อไปได้ กุมารี่นั้นยังดีกว่า กุมารี่ถือได้ว่ายิ่งใหญ่กว่าบราห์มิน 100 คน กุมารี่คือผู้ที่ยกระดับ 21 ชั่วโมงคนและยิ่งลูกลูกศรแห่งความรู้ แม้แต่ผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวก็คือบราห์มา กุมารี่และกุมารี่ ในขณะที่พวกเขาก้าวหน้าต่อไป บ่วงพันธะของพวกเขาก็จะบั่นลงด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำงานรับใช้ ลูกที่ทำงานรับใช้จะนั่งอยู่ในหัวใจของบัปาดา พวกเขา กำลังทำคุณประโยชน์ให้กับผู้คนหลายพันคน ยังคงมีการประพรมพรให้กับลูกที่เป็นประโยชน์ในงานรับใช้เช่นนั้น พวกเขา นั่งอยู่ในหัวใจ ผู้ที่นั่งในหัวใจจะนั่งบนบัลลังก์ บาบาพูดว่า: ให้มีการพบปะระหว่างลูกๆอยู่เรื่อยๆและสร้างวิธีที่จะแสดงหนทางนี้แก่ทุกคน ทำรูปภาพต่อไปด้วยเช่นกัน สิ่งทั้งหมดเหล่านี้เป็นเรื่องในทางปฏิบัติ เวลาลูกอธิบายว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีตัวตน ท่านเป็นจุดด้วยเช่นกันแต่ท่านเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ลูกนั้นยังเล็ก มีความแตกต่างบางอย่างระหว่างลูกกับพ่อ ทุกวันนี้เด็กอายุ 15 หรือ 16 ปีกลายเป็นพ่อ อย่างไรก็ตามลูกของพวกเขา ก็ยังคงอายุน้อยกว่าพวกเขา ดูความมหัศจรรย์ที่นี้ว่า: พ่อคือดวงวิญญาณและลูกคือดวงวิญญาณเช่นกัน ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ส่วนที่เหลือทั้งหมดประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงหรือต่ำตามที่พวกเขาศึกษามากเท่าใด ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน ด้วยการทำความดี ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เวลาลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ในสวรรค์มีเพียงบาร์ด ไม่มีดินแดนอื่น ดังนั้นจงแสดงสวรรค์ของลูกในนิวอินเดียนเล็กๆ ในทำนองเดียวกันลูกไม่ควรเขียนชื่อ “ดวารกา” แต่เขียนว่า “อาณาจักรของราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์” สติปัญญาบอกว่าในยุคทองจะมีอาณาจักรของราชวงศ์เทพก่อน จะมีหมู่บ้านและรัฐเล็กๆของพวกเขา สิ่งนี้ต้องไตร่ตรองเช่นกัน พร้อมกันนี้เชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับชีพบาบาด้วยเช่นกัน เรากำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเราด้วยการจดจำระลึกถึง สนิมต้องถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึง ต้องใช้ความเพียรพยายามทั้งหมดสำหรับสิ่งนี้ สติปัญญาของลูกบางคนเร่ร่อนไปข้างนอกเสมอ แม้กระทั่งขณะที่นี้ที่พวกเขาไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ สติปัญญาของพวกเขาร่ร่อนไปในทิศทางอื่น เป็นเช่นเดียวกันในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่กราบไหว้บูชาศรัทธา สติปัญญาของพวกเขาก็ไปในทิศทางอื่น ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังมีความพยายามอย่างมากที่จะได้นิमित พวกเขา นั่งลงเป็นเวลาหลายชั่วโมงเพื่อจดจำเพียงกฤษณะและไม่จดจำสิ่งอื่นใด จำเป็นต้องมีความเพียรพยายามอย่างมากมาสำหรับสิ่งนั้น ลูกประจำของ 8 และ 16,108 ลูกสร้างขึ้นที่นี่ พวกเขาแม้กระทั่งแสดงลูกประจำของลูกปิดนับแสน อย่างไรก็ตามลูกประจำในหนทางของความรู้นั้นมีค่ามาก เพราะเป็นลูกประจำนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายามทางจิต ลูกประจำของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นราคาถูก ดูที่กฤษณะและเห็นว่าเขากำลังร่ายรำอย่างมีความสุขแต่ไหน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่ได้พูดว่าสนิมจะถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำกฤษณะ ที่นี้มีการอธิบายว่ายิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น ด้วยพลังของโยคะลูกจะกลายเป็นนายของโลกเวลานี้ ไม่มีใครแม้กระทั่งเคยฝันถึงสิ่งนี้ ลักษมีและนารายณ์ไม่ได้รบบรา ฯลฯ แล้วเขากลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร? ลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ลูกได้รับอาณาจักรด้วยพลังของโยคะ อย่างไรก็ตามหากไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขาก็จะไม่เพียรพยายามสำหรับสิ่งนั้น พวกเขาจะไม่สามารถเป็นประโยชน์ต่องานรับใช้ บาบายังคงให้คำแนะนำและแนวทางอยู่เรื่อยๆเกี่ยวกับวิธีการจัดเตรียมนิทรรศการแก่ลูก ควรจะมีนิทรรศการอย่างน้อย 150-200 ในหนึ่งวัน ไปท่องเที่ยวให้ทั่วทุกหมู่บ้าน ควรจะมีนิทรรศการให้มากเท่ากับที่มีศูนย์ ด้วย

การมีนิทรรศการในทุกศูนย์จะกลายเป็นเรื่องง่ายในการอธิบาย ในแต่ละวันศูนย์ต่างๆจะมีขนาดใหญ่ขึ้นเรื่อยๆเพื่อที่ลูกจะสามารถเก็บรูปภาพไว้ที่นั่นได้ นอกจากนี้ยังมีการประดิษฐ์รูปภาพด้วยเช่นกัน ทำรูปภาพของสวรรค์ในบาร์ตพร้อมกับปราสาทราชวังที่สวยงาม ฯลฯ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป จะมีรูปภาพที่ดีมากที่ทำขึ้นเรื่อยๆเพื่ออธิบายให้กับผู้อื่น ผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณสามารถทำงานรับใช้ต่อไปได้ในขณะที่ท้องทั่วไปได้ ผู้ที่โชคของเขาสองประกายจะปรากฏออกมา ลูกๆ บางคนทำการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์และสูญเสียเกียรติของพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงทำให้สูญเสียเกียรติของยักษ์ ลูกได้รับสถานภาพตามพฤติกรรมของลูก ชื่อของผู้ที่ให้ความสุขแก่ผู้คนมากมายได้รับการจดจำ ลูกยังไม่ได้เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ลูกบางคนกำลังรับใช้อย่างดีมาก เมื่อได้ยินชื่อของลูกๆ เช่นนั้น บาบาพอใจมาก บาบาพอใจที่เห็นลูกๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานรับใช้ พวกเขายังคงทำความเพียรพยายามที่ดีต่อไปเพื่องานรับใช้ หู พวกเขายังคงเปิดศูนย์ต่อไปที่ซึ่งผู้คนหลายพันจะได้รับประโยชน์ แล้วผู้คนมากมายจะปรากฏตัวออกมาเรื่อยๆโดยผ่านพวกเขา ยังไม่มีใครสมบูรณ์พร้อมความผิดพลาดอย่างใดอย่างหนึ่งยังคงเกิดขึ้น มายาไม่ปล่อยใครไว้ตามลำพัง ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไรและก้าวหน้าไปมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งป็นขึ้นไปสู่บัลลังก์หัวใจมากเท่านั้น ในทำนองเดียวกันลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้นด้วยเช่นกัน แล้วสถานภาพเช่นนั้นจะเป็นสถานภาพของลูกทุกๆวงจร ไม่มีใครสามารถซ่อนเร้นสิ่งใดจากชีบบาบาได้ ในเวลาสุดท้ายลูกทุกคนจะเห็นนิมิตของการกระทำของลูกเอง แล้วลูกจะทำอะไร? ลูกจะต้องร้องไห้ด้วยความขมขื่นอย่างมาก เหตุนี้เองบาบาจึงเฝ้าแต่อธิบายว่า: อย่างกระทำการใดเช่นนั้นที่ลูกจะต้องทุกข์ทรมานกับการถูกลงโทษและจะต้องมาสำนึกผิดเสียใจในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะอธิบายมากแค่ไหน หากไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคน เขาก็จะไม่ทำความเพียรพยายาม ทุกวันนี้ผู้คนไม่รู้จักพ่อเลย พวกเขาจดจำพระเจ้าแต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน พวกเขาไม่รับฟังท่าน เวลานั้นลูกกำลังได้รับมรดกของอำนาจในการปกครองยุคทองจากพ่อในหนึ่งวินาที ทุกคนชอบชื่อของชีบบาบา ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 ประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อและยักษ์ด้วยพฤติกรรมของลูก อย่างกระทำการใดเช่นนั้นที่ลูกจะทำให้สูญเสียเกียรติของพ่อ สร้างโชคของลูกเองด้วยการทำงานรับใช้

2 จงมีความเมตตากรุณาและให้คุณประโยชน์เหมือนพ่อและได้รับพรของทุกคนและประกาศสิทธิในอันดับต้นๆ อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและอยู่อย่างมีความกล้าหาญอย่างยิ่งด้วยการมีชีวิตเหมือนดอกบัว

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่สม่ำเสมอที่ทำให้ตัวเองเป็นโยคีที่ง่ายดายโดยให้ความร่วมมือ การร่วมมือกับพ่อในยุคบรรจบพบกันเป็นหนทางที่จะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย บรรดาผู้ที่ทุกความคิดคำพูด และการกระทำอยู่ในความร่วมมือกับพ่อและในงานของท่านของการก่อตั้งอาณาจักรนั้นกล่าวได้ว่าเต็มไปด้วยความรู้ พวกเขาคือดวงวิญญาณโยคีและผู้รับใช้ที่แท้จริง ถ้าไม่ใช่ด้วยจิตใจของลูกแล้วก็ด้วยร่างกายของลูก และถ้าไม่ใช่ด้วยร่างกายของลูกแล้วก็ด้วยความมั่งคั่งของลูก และถ้าไม่ใช่ด้วยความมั่งคั่งของลูกแล้วก็ให้ร่วมมือในทุกวิถีทางที่ลูกสามารถทำได้ เพราะสำหรับสิ่งนี้คือโยคะเช่นกัน เนื่องจากลูกเป็นของพ่อจึงเป็นเพียงลูกกับพ่อและไม่มีบุคคลที่สาม ด้วยวิธีนี้ลูกจะกลายเป็นโยคีอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: การมีความอดทนนั้นก็คือการตายในยุคบรรจบพบกันคือการประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาจากดินแดนที่ห่างไกลเพื่อก่อตั้งอาณาจักรใหม่สำหรับลูกๆ เวลาที่ลูกกำลังกลับมา มีคำควรแก่สวรรค์
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกที่มีศรัทธาอย่างไม่เสื่อมคลายในชีพบบา?
- คำตอบ:** พวกเขาเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาของบาบาด้วยดวงตาที่ปิด ไม่ว่าพวกเขาจะได้รับทิศทางใดก็ตาม พวกเขาไม่เคยคิดว่าอาจมีความเสียหายบางอย่างที่เกิดขึ้นจากสิ่งนั้นเพราะพวกเขารู้ว่าพ่อรับผิดชอบต่อลูกๆ ที่มีศรัทธาในสติปัญญาเช่นนั้น พวกเขาได้รับพลังจากศรัทธาของพวกเขาและสภาพของพวกเขาก็จะไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ

โอมชานติ ลูกได้ยินคำยกย่องของใคร? ผู้ที่ไม่มีใครในโลกรู้จักนอกจากลูกๆ นี่คือการยกย่องพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด คำยกย่องคนอื่นนั้นไร้ประโยชน์ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด อย่างไรก็ตามใครจะให้การตระหนักรู้ถึงพ่อแก่ลูก? พ่อมาด้วยตนเองและให้การตระหนักรู้ในดวงวิญญาณและตัวท่านเอง ไม่มีมนุษย์คนใดที่มีการตระหนักรู้ถึงดวงวิญญาณแม้ว่าพวกเขาจะพูดถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายก็ตาม เมื่อร่างกายถูกสลัดทิ้งไป พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณได้จากร่างไปแล้ว ร่างกายกลายเป็นซากศพ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่มีวันตาย ดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาวและละเอียดอ่อนอย่างที่สุด ไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณด้วยดวงตานี้ได้ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง แต่เพราะลูกมีสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกพูดว่า “นั่นคือผู้หนึ่งผู้หนึ่ง” หรือ “นั่นกำลังทำสิ่งนี้” ในความเป็นจริงเป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ร่างกายเป็นเพียงอวัยวะ แม้กระทั่งผู้รู้ ฯลฯ ก็เข้าใจว่าดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนที่สุดและอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่มีความรู้ว่าดวงวิญญาณมีชั้นสสารเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา บางคนพูดว่าดวงวิญญาณไม่มีชั้นสสารเพราะดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ คนอื่นพูดว่าชาติเกิดนั้นได้รับตามชั้นสสาร มีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันมากมาย! ไม่มีใครรู้ว่าดวงวิญญาณใดใช้ 84 ชาติเกิด ลูกรู้ว่าเพียงดวงวิญญาณของสุริยวงศ์เท่านั้นที่ต้องวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เป็นดวงวิญญาณที่วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ใครสามารถทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์? เพียงพ่อผู้เดียวที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คำยกย่องของท่านนั้นสูงที่สุดเหนือสิ่งใด ไม่ใช่ทุกคนที่ใช้ 84 ชาติเกิด คนที่มาภายหลังไม่สามารถใช้ 84 ชาติเกิด ทุกคนไม่ได้ลงมาพร้อมกัน ราชาและปวงประชาของสุริยวงศ์ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นของยุคทองนั้นใช้ 84 ชาติเกิดจำนวนของมนุษย์เพิ่มขึ้นอย่างมากในภายหลัง บางคนใช้ 83 ชาติเกิดและบางคนใช้ 80 ชาติเกิด ในยุคทองพวกเขา มีอายุขัยเต็ม 150 ปี ไม่มีใครสามารถตายก่อนเวลาอันควรของเขาได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เวลานี้ไม่มีใครรู้จักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณ พ่อคือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน เป็นเพียงแค่ลูกเข้ามาในวงจรของการเกิดและการตายในขณะที่พ่อไม่ เมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ลูกจึงร้องเรียกหาพ่อ ลูกร้องเรียกหาพ่อเมื่อลูกประสบกับความทุกข์อย่างมากมาย ในเวลานี้ที่ชีพบบามาสอนลูกๆ บางคนถามว่า: เราจะเชื่อได้อย่างไรว่าดวงวิญญาณสูงสุดมา? ดังนั้นอธิบายแก่พวกเขาว่า: ทุกคนร้องเรียก: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ท่านไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ท่านต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านจะไม่มาในโลกที่บริสุทธิ์ อธิบายในลักษณะนี้ อธิบายด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเล็กเท่ากับดวงวิญญาณแต่ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ พ่อพูดว่า: ลูกเรียกพ่อว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกร้องเรียกหาพ่อ ดังนั้นพ่อจึงมาอย่างแน่นอน มีการร้องเพลงด้วยเช่นกันว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนอันไกลโพ้นมายังต่างแดน เวลานี้ลูกเข้าใจจากพ่อว่าลูกได้มายังต่างแดนอย่างไร นั่นคือในดินแดนของราวันอย่างไร ในยุคทองและยุคเงินเราอยู่ในดินแดนของพระเจ้า นั่นคือในดินแดนของเราเองและแล้วตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา เราเข้ามาในต่างแดนและอาณาจักรต่างแดน เราไปสู่หนทางบาป และจากนั้นความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้น ในตอนแรกเราเริ่มกราบไหว้บูชาชีพบบา ผู้คนเหล่านั้นสร้างลึงกัมขนาดใหญ่เช่นนั้นของชีพบบา แต่ท่านไม่ได้ใหญ่เช่นนั้น เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ท่านคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่บริสุทธิ์เสมอ มหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความปิติ นี่คือการยกย่องของดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่มาทุกวงจร ผู้คนร้องเรียกนักเดินทางจากดินแดนที่ห่างไกลและร้องเพลงสรรเสริญท่าน พวกเขาไม่ได้ร้องเรียกหาบราห์มาหรือสรัสวดี พวกเขาเรียกหาดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณร้องเรียกหา: โอ้ ผู้อาศัยของดินแดนที่ห่างไกล

ไกล! เวลาไม่ได้โปรดมาอย่างต่างแดนเพราะทุกคนกลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อมาเมื่ออาณาจักรของราวันกำลังจะจบสิ้นลงเท่านั้น พ่อมาในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครรู้อะไร มีแต่กล่าวว่าท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด, จุดที่แสงเล็ก ทุกวันนี้พวกเขาพูดว่า ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สามารถเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นแตกต่างกันแม้ว่ารูปของแต่ละดวงวิญญาณจะเหมือนกัน ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาต้องเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่เหนือการกลับชาติมาเกิดใหม่ ถ้าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดอย่างที่พวกเขาพูด นั่นหมายความว่าดวงวิญญาณสูงสุดที่สะอาดประจักษ์จะกลับมาตาโม ประจักษ์หรือ? ไม่เลย! เป็นไปไม่ได้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อรับใช้ทุกดวงวิญญาณ พวกเขาไม่สามารถพูดถึงชาติเกิดของพ่อ พ่อมาเพื่อเปลี่ยนชวณรกีให้เป็นชาวสวรรค์ ท่านมาอย่างต่างแดนเพื่อก่อตั้งสวรรค์ของท่าน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้เรามีค่าควรแก่สวรรค์ มีการอธิบายด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดมีบทบาทของตนเองที่จะเล่น ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่เหนือการเกิดและการตาย ท่านมาอย่างแน่นอน ซึ่งเป็นสาเหตุที่มีการเฉลิมฉลองชีพรাত্রี อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่า ท่านมาเมื่อใด พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาเช่นนั้น ท่านต้องมาในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอนเพื่อก่อตั้งสวรรค์ ท่านจะต้องมาอย่างแน่นอนในยุคบรรจบพบกันเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์คือสวรรค์ พวกเขาพูดว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้นจะต้องเป็นช่วงเวลาแห่งการทำลายล้างของโลกเก่าที่ท่านก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ท่านไม่ได้มาในทุกยุค พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาในยุคบรรจบพบกันเพื่อชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ นี่คือการดินแดนต่างแดน เป็นดินแดนของราวัน อย่างไรก็ตามไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจว่าอาณาจักรที่กำลังดำเนินอยู่นี้คืออาณาจักรของราวัน พวกเขาไม่รู้อะไรเลยอาณาจักรราวันนี้เริ่มต้นขึ้นเมื่อใด ก่อนอื่นใดอธิบายสิ่งหลักซึ่งเป็นความลับของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด จากนั้นอธิบายว่าท่านมาในยุคบรรจบพบกันของวงจรรอบเพื่อชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ นี่คือการงานของท่านเท่านั้นไม่ใช่งานของศรีกฤษณะ ศรีกฤษณะเองใช้ 84 ชาติเกิดและลงมา ทุกคนที่เป็นของสุริยวงศ์ลงมา ต้นไม้จะไม่สดครึ่งหนึ่งแก่ครึ่งหนึ่ง ทุกสิ่งมีสภาพของการเสื่อมโทรม มนุษย์ไม่รู้แม้กระทั่งระยะเวลาของวงจร พวกเขาได้ให้ระยะเวลาของวงจรเป็นระยะเวลาที่ยาวนานในคัมภีร์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งทีนี้และอธิบายทั้งหมดนี้ ไม่สามารถมีคำถามเกี่ยวกับสิ่งนี้อีกต่อไป พ่อผู้สร้างเท่านั้นที่พูดสัจจะ มีพวกเราบราห์มา Kumar และกุมารีมากมาย พวกเราทั้งหมดเชื่อสิ่งนี้ และเป็นเพราะท่านคงอยู่ที่ผู้คนมากมายเชื่อในท่าน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป และเมื่อลูกมีศรัทธา ลูกจะสามารถเข้าใจทุกสิ่ง ก่อนอื่นใดอธิบายแก่นมนุษย์ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนได้มาจากดินแดนที่ห่างไกล อย่างไรก็ตามท่านได้เข้ามาในร่างกายใด? ท่านจะสามารถทำอะไรด้วยการมาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน? ท่านต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน ประชาบิดาบรรพบุรุษก็เป็นที่ต้องการที่นี้อย่างเช่นกัน พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายด้วยเช่นกันว่าบราห์มาคือใคร ผู้ที่พ่อเข้ามานั้นไม่รู้ถึงชาติเกิดของตนเองและลูกๆ ก็ไม่รู้ ลูกกลายเป็นลูกๆ เมื่อพ่อนำลูกมาเลี้ยงดู พ่อถามลูกๆ ทั้งหมดรวมทั้งผู้หนึ่งว่า: ลูกได้ลืมชาติเกิดของตนเองแล้วหรือไม่ว่างจรโลกเวลานี้ได้มาถึงจุดสิ้นสุดลงและจะเกิดซ้ำรอยอีก พ่อได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์และสอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีวิธีอื่นใดที่จะกลับมาบริสุทธิ์ หากผู้คนเข้าใจความลับนี้ พวกเขาจะไม่ไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคาหรือไปที่ทะเล ฯลฯ ผู้คนยังคงอาบน้ำในแม่น้ำเสมอ พวกเขาทำสิ่งนั้นมาตั้งแต่ยุคทองแดง พวกเขาเชื่อว่าบาปของพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยโดยการแช่ตัวในแม่น้ำคงคา อย่างไรก็ตามไม่มีบาปใดของพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อย ก่อนอื่นใดบอกพวกเขาถึงความลับของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณร้องเรียกพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณร้องเรียกผ่านอวัยวะของพวกเขา พระเจ้าต้องมาหลังจากความเสื่อมสลายศรัทธา นี่คือการบทบาทหนึ่งของละครด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าพระเจ้ามีความคิด ดังนั้นท่านจะต้องมีความคิดนั้นตามแผนของละครอย่างแน่นอน ก่อนหน้านี้ลูกไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ นับวันลูกจะเข้าใจมากขึ้นเรื่อยๆ พ่อพูดว่า: พ่อบอกสิ่งที่ใหม่ที่สุดและลึกซึ้งที่สุดแก่ลูก เมื่อลูกรับฟังสิ่งเหล่านี้ ลูกจะเข้าใจด้วยเช่นกัน ก่อนหน้านี้ลูกไม่ได้พูดว่าชีพบบากำลังสอนลูก เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ยังมีสิ่งต่างๆ มากมายที่จะเข้าใจ ท่านเฝ้าแต่บอกลูกทุกวันถึงวิธีที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดพวกเขาควรมีศรัทธาว่าเนื่องจากเป็นพ่อที่ไม่มีความขัดแย้งผู้ที่กำลังอธิบายแก่ลูก แน่แน่นอนท่านพูดสัจจะเท่านั้น ไม่มีเรื่องของการสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกบางคนเข้มแข็งและลูกบางคนอ่อนแอ ใครที่อ่อนแอไม่สามารถอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปโรงเรียนด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายมีความสงสัยและมีคำถามว่าพวกเขาจะเชื่อได้อย่างไรว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาสอน เพราะสติปัญญาของพวกเขาเชื่อว่าศรีกฤษณะถ่ายทอดความรู้ อย่างไรก็ตาม กฤษณะไม่สามารถมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พิสูจน์ให้พวกเขาเห็นว่าดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อเข้าใจว่าสติปัญญาของแต่ละคนนั้นเป็นของแต่ละบุคคล บางคนสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วมาก อธิบายให้มากเท่าที่เป็นไปได้ ไม่ใช่ว่าบราห์มาทั้งหมดจะเหมือนกัน แต่ลูกบางคนมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก บาบานี้เข้าใจด้วยเช่นกันว่าทุกคนตามลำดับกันไป ลูกๆ ต้องทำตามคำแนะนำ ลูกต้องยอมรับสิ่งที่ชีเพียรบาบบอกลูก ลูกยอมรับสิ่งที่กูรูบอก

ลูกมาตลอด เวลาที่ลูกควรยอมรับในสิ่งที่พ่อผู้ส่งลูกไปสวรรค์บอกลูกโดยลับตา อย่างไรก็ตามสติปัญญาของลูกไม่มีศรัทธาเช่นนั้น ไม่ว่าจะเป็นการขาดทุนหรือกำไรในสิ่งนั้น ลูกควรยอมรับ ลูกอาจคิดว่ามีการสูญเสียในสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามเพราะบาบากำลังบอกลูก ลูกต้องคิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังบอกลูก อย่าคิดว่าเป็นบราห์มาที่กำลังบอกลูก ชีพบาบาจะรับผิดชอบ นี่คือพาหนะของท่านและดังนั้นท่านจะทำให้ทุกสิ่งถูกต้อง ท่านพูดว่า: พ่อกำลังนั่งอยู่ที่นี้ คิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังพูดทุกสิ่ง ผู้ที่ไม่ได้รู้สิ่งใดเลย คิดเช่นนั้นเสมอ ควรมีศรัทธาใน ชีพบาบาพูดว่า: เฝ้าแต่รับฟังพ่อ และลูกจะได้รับประโยชน์อยู่เรื่อยๆ แม้ว่าบราห์มานี้จะพูดบางสิ่ง พ่อยังคงรับผิดชอบ ลูกๆไม่ควรวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งนี้ ด้วยการจดจำชีพบาบาสภาพของลูกจะกลับมาเข้มแข็งมากขึ้น บาปของลูกจะยังคงได้รับการปลดปล่อยด้วยศรัทธาและลูกจะได้รับพลัง ยิ่งลูกจดจำบาบามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับพลังมากขึ้นเท่านั้น ผู้ที่ทำตามศรัทธาและทำงานรับใช้จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกหลายคนมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก ดูสิว่าบาบามีปฏิสัมพันธ์กับลูกๆทุกคนด้วยความรักมากมายเพียงใด ท่านเฝ้าแต่พูดคุยกับทุกคน ท่านถามลูกๆ ว่า: ลูกกำลังนั่งอย่างสบายไหม? ไม่มีความยากลำบากอะไรเลยใช่ไหม? ท่านมีความรักนั้นต่อลูกๆ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดรักลูกอย่างมาก! มากเท่าที่ลูกทำงานรับใช้ตามศรัทธา ลูกก็จะได้รับความรักมากตามนั้น ในงานรับใช้เท่านั้นที่มีคุณประโยชน์ ให้กระดูกของลูกเพื่องานรับใช้ เมื่อลูกๆเฝ้าแต่รับใช้ตลอดเวลา พวกเขาตะแคงอยู่ในหัวใจและเป็นที่รู้กันว่าเป็นลูกชั้นที่หนึ่ง อย่างไรก็ตามในขณะที่พวกเขากำลังก้าวไปอาจมีลางร้ายเหนือใครก็ได้ มีการต่อต้านจากมายา เนื่องจากลางร้ายพวกเขาจึงไม่สามารถรับความรู้ได้ บางคนยังคงทำงานรับใช้ทางร่างกายต่อไปอย่างไม่รู้เหนียว หน้าที่ของลูกคือทำให้ทุกคนกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข อย่าก่อให้เกิดความทุกข์แก่ใคร เมื่อบางคนไม่มีความรู้ พวกเขาเป็นเหตุของความทุกข์อย่างมาก และแล้วไม่ว่าลูกจะอธิบายกับพวกเขาแค่ไหน พวกเขาก็ไม่เข้าใจ ก่อนอื่นให้คำอธิบายเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดที่ไม่สูญสลายบันทึกไว้ในเขาอย่างไร สิ่งนั้นจะไม่เคยเปลี่ยนแปลง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้ที่มีศรัทธาจะไม่เคยขึ้นลง หลายคนขึ้นๆลงๆ ในเวลาสุดท้ายเมื่อกองฟางถูกจุดลูกเป็นไฟ ลูกจะไม่สั่นคลอนเวลานี้ลูกต้องอธิบายอย่างมีศิลปะวิธี ลูกๆ ที่ดีมากเฝ้าแต่อยู่ในงานรับใช้ พวกเขาั่งอยู่ในหัวใจ หลายคนยังคงก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วมาก พวกเขาเพียรพยายามอย่างมาก พวกเขามีความใส่ใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ บาบาพูดถึงคุณธรรมใดก็ตามที่ลูกมี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 ให้กระดูกของลูกสำหรับงานรับใช้ อย่าได้มีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด ให้ความสุขกับทุกคนไม่ใช่ความทุกข์โดยการทำงานรับใช้
- 2 ทำให้สภาพของลูกไม่สั่นคลอนด้วยพลังแห่งศรัทธา คุณประโยชน์หลอมรวมอยู่ในศรัทธาใดก็ตามที่ลูกได้รับเพราะพ่อเป็นผู้รับผิดชอบ ดังนั้นอย่าได้วิตกกังวล!

พร: พร: ขอให้ลูกสมบูรณ์พร้อมในทุกๆเรื่องและทำให้โยคะที่ง่ายดายเป็นธรรมชาติของลูก เช่นที่ลูกเป็นลูกของพ่อและไม่มีเปอร์เซ็นต์ในสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกันให้เปอร์เซ็นต์ทั้งหมดของโยคะจบสิ้นในสภาพของการเป็นโยคีที่สมบูรณ์แบบและง่ายดายของลูก ให้กลายเป็นธรรมชาติและเป็นธรรมชาติของลูก บางคนมีธรรมชาติเฉพาะอย่างและพวกเขายังคงเคลื่อนไปตามธรรมชาตินั้นแม้จะขัดกับความรูสึกของพวกเขาก็ตาม ในทำนองเดียวกันให้สิ่งนี้กลายเป็นธรรมชาติของลูกด้วย จงจบสิ้นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด“ ฉันทจะทำอะไรได้? ฉันทจะมีโยคะได้อย่างไร” แล้วลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในทุกเรื่อง ความสมบูรณ์พร้อมหมายถึงการเป็นอิสระจากผลกระทบและข้อบกพร่อง

คติพจน์: ถ้าลูกต้องการที่จะอดทนต่อบางสิ่งก็จงอดทนกับสิ่งนั้นด้วยความสุขไม่ใช่ด้วยการบีบบังคับ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลายเป็นดอกไม้และให้ความสุขแก่ทุกคน ลูกที่เป็นดอกไม้จะปล่อยให้เพชรพลอยออกจากปากของพวกเขาเท่านั้น
- คำถาม:** อะไรคือคำสอนของพระเจ้าสำหรับลูกๆ ที่กลายเป็นดอกไม้เพื่อที่เขาจะยังคงส่งกลิ่นหอมอย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** โอ ลูกๆ ผู้เป็นดอกไม้ของพ่อ ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกไม้ได้มีหนามที่เป็นปีศาจใดๆ ในรูปของข้อบกพร่องภายในตัวลูก หากลูกมีหนามใดๆ ภายในตัวลูกแล้วเช่นเดียวกับที่ลูกไม่ชอบข้อบกพร่องของผู้อื่น ในทำนองเดียวกันอย่าได้ชอบข้อบกพร่องที่ชั่วร้ายที่ลูกมีภายในตัวลูกและหนามจะถูกขจัดออกไป เฝ้าแต่ตรวจสอบตนเอง ตรวจสอบว่าลูกไม้ได้ทำบาปใดๆ ด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำที่ลูกจะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายให้แก่ลูกๆ ทางจิตเพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน ในปัจจุบันมนุษย์ทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่าง ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นหนามของป่า ใครกำลังอธิบายถึงสิ่งนี้? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่เวลานี้กำลังเปลี่ยนหนามให้กลายเป็นดอกไม้ ในบางกรณีมายาก็เป็นเช่นนั้นในขณะที่ใครบางคนกำลังกลายเป็นดอกไม้เธอก็เปลี่ยนพวกเขาให้กลายเป็นหนามอย่างรวดเร็ว สิ่งนี้เรียกว่าป่าหนาม มีมนุษย์มากมายในนั้นที่เป็นเช่นสัตว์ พวกเขาเป็นมนุษย์แต่พวกเขาก็เฝ้าแต่บราและทะเลาะเบาะแว้งในบรรดาพวกเขาเองเช่นเดียวกับสัตว์ มีการทะเลาะเบาะแว้งในทุกๆ บ้าน ทุกคนอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิษ ทั้งโลกนี้เป็นมหาสมุทรแห่งยาพิษที่ใหญ่มากที่มนุษย์กำลังดื่มจนกระทั่งเลือกกระแสนี้เรียกได้ว่าเป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์และคดโกง เวลาลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ พ่อเรียกได้ว่าเป็นนายของสวนด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าในกิตะมีความรู้และในภควัตมีกิจกรรมของมนุษย์ ดูสิว่าพวกเขาได้เขียนอะไรไว้! สิ่งเหล่านั้นไม่มีกล่าวถึงในยุคทอง ยุคทองคือสวนของดอกไม้ เวลาลูกกำลังกลายเป็นดอกไม้ หลังจากกลายเป็นดอกไม้แล้วบางครั้งก็กลายเป็นหนาม วันนี้อาจจะก้าวไปได้ดีมากแต่แล้วก็มีพายุของมายา ดูสิว่ามายาทำให้สภาพของลูกเป็นเช่นใดขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ท่านพูดกับผู้คนของบาร์ต: ลูกเคยเป็นนายของโลก มันเป็นเรื่องของเมื่อวานนี้เท่านั้น เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ มีปราสาทราชวังทองคำที่ประดับด้วยเพชรและเพชรพลอยต่างๆ ที่เรียกว่าเป็นสวนสวรรค์ของอัลล่าห์ เป็นป่าที่นั่นแล้วก็มีสวนที่นั่น บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และไม่มีสิ่งใดนอกจากดอกไม้ที่นั่น มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สร้างสวนของดอกไม้ ในขณะที่กลายเป็นดอกไม้บางคนก็เข้าไปสู่มิตรที่ไม่ดีและเสียคนไป พวกเขาพูดว่า: บาบา ฉันต้องการแต่งงาน พวกเขาเห็นความโอฬารตระการตาของมายา! ที่นั่นมีความนิงสงบอย่างแท้จริง ทั้งโลกนี้เป็นป่า ป่าจะถูกเผาไหม้อย่างแน่นอน ดังนั้นผู้ที่อาศัยอยู่ในป่าก็就会被ทำลายด้วยเช่นกัน เป็นไฟเดียวกันนี้ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วและจะเกิดขึ้นอีกครั้ง เรียกว่าสงครามมหาภารตะ มีสงครามระเบิดปรมาณูเป็นครั้งแรกที่สร้างขึ้นโดยยาดาวาส สิ่งนี้เป็นที่จดจำกันมาด้วยเช่นเดียวกัน พวกเขาได้ประดิษฐ์ชิปนาซุคด้วยวิทยาศาสตร์ มีเรื่องราวมากมายในคัมภีร์ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่าไม่มีใครสามารถสร้างชิปนาซุคและอื่นๆ ให้ปรากฏออกมาจากท้องของเขาได้ เวลาลูกสามารถเห็นได้ว่ามีระเบิดมากมายเพียงใด ฯลฯ ที่พวกเขาได้สร้างขึ้นด้วยวิทยาศาสตร์ ดูสิว่าเมืองต่างๆ ถูกทำลายไปมากแค่ไหนจากการทิ้งระเบิดเพียงสองลูกและมีผู้เสียชีวิตจำนวนมากมายเท่าใด จะต้องมีการเสียชีวิตหลายแสนคน เวลามีผู้คนนับล้านที่อยู่ในป่านี้ที่จะต้องถูกเผาไหม้ ชีพบาบาอธิบายแก่ลูกๆ เพราะหลังจากนั้นพ่อก็ยังมีความเมตตา! พ่อต้องให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน ทุกคนจะไปไหน? พวกเขาจะเห็นว่ามีเพลิงไหม้แล้วพวกเขาจะมาหาพ่อเพื่อขอที่ลี้ภัย พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน ท่านอยู่เหนือการกลับชาติมาเกิดใหม่ ผู้คนกล่าวว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลาลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกด้วยเช่นกัน พวกเขามีลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจในขณะที่ลูกนั้นมีคุณธรรมที่สูงส่ง เป็นหน้าที่ของลูกที่จะต้องสอนสิ่งนี้ให้กับผู้อื่น เฝ้าแต่ให้มันตรานี้ ลูกอธิบายให้แก่ผู้คนมากมายในงานนิทรรศการ ลูกผู้คนของบาร์ตเวลานี้ได้ใช้ 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์แล้ว เวลาลูกได้มาเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ นั่นคือทำให้ลูกผู้เป็นมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในนรกให้กลายเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ เทพอาศัยอยู่ในสวรรค์ เวลาลูกไม่ชอบผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ มองดูตนเองและตรวจสอบดูว่าลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ฉันมีข้อบกพร่องใดๆ ในตัวฉันหรือไม่? ฉันได้ทำการกระทำใดๆ ที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของฉันหรือไม่? ฉันกำลังทำธุรกิจของการเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้หรือไม่? บาบาเป็นเจ้าแห่งสวน

ดอกไม้และลูกบร่าห์มากุมารและกุมารีเป็นคนสวน มีคนสวนที่แตกต่างกันหลายประเภท บางคนเป็นบุตดู(ผู้ที่โง่เขลา)ที่พวกเขาไม่สามารถทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับพวกเขาได้ นายของสวนไม่ได้ไปที่นิทรรศการ คนสวนไปที่นั่น คนสวนนี้ก็อยู่กับชีพบาบาด้วยเช่นกัน และดังนั้นเขาจึงไม่ได้ไปที่นั่น ลูกคนสวนไปที่นั่นเพื่อทำงานรับใช้ คนสวนที่ดีมากเท่านั้นที่ได้รับการเชื่อเชิฏ แม้แต่บาบาก็พูดว่า: อย่าได้เชื่อเชิฏผู้ที่บุตดู(โง่เขลา)! บาบาไม่ได้เอ่ยชื่อใดๆ มีแม้กระทั่งคนสวนชั้นสาม นายของสวนรักคนสวนที่ได้สร้างดอกไม้ที่ดีมาก ท่านพอใจกับพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาให้เพชรพลอยออกจากปากของพวกเขาเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ บาบาจะพูดว่าอย่างไรถ้าพวกเขาปล่อยให้ก้อนหินออกมาจากปากของพวกเขาแทนที่จะเป็นเพชรพลอย? ผู้คนถวายดอกอีกให้แกชีวา ดังนั้นผู้ที่เป็เช่นนั้นควรจะเสนอตนเองใช้หรือไม่? ดูสิว่าพฤติกรรมของพวกเขาเป็นเช่นไร! แม้ว่าหนามก็ยังเสนอตนเองให้! และหลังจากนั้นพวกเขาก็กลับไปป่า แทนที่จะกลับมาสะโตประธาน พวกเขากลับมาตาโมประธานมากขึ้น แล้วสภาพของพวกเขาจะเป็นอย่างไรหลังจากนั้น? พ่อพูดว่า: ประการแรกพ่อไม่ได้มีความเห็นแก่ตัวใดๆ และประการที่สองพ่อยกระดับผู้ที่ประณามพ่อ พ่อมีความเมตตาและยกระดับผู้คนของบารัตที่ประณามพ่ออย่างมาก พ่อพูดว่า: พ่อมาในเวลานี้เพื่อก่อตั้งสวรรค์ เมื่อลูกบอกใครบางคนให้มาสวรรค์ พวกเขา ก็ตอบว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ที่นี่ โอ้! แต่สวรรค์นั้นคงอยู่ในยุคทอง สวรรค์จะคงอยู่ในยุคเหล็กได้อย่างไร? ยุคเหล็กนั้นเรียกว่านรก นี่คือนรกเก่าที่ตาโมประธาน ผู้คนไม่รู้ว่สวรรค์คงอยู่ที่ใด พวกเขาเชื่อว่าสวรรค์อยู่เบื้องบนในท้องฟ้า ในวัดดิลลาลาพวกเขาได้วาดภาพของสวรรค์บนเพดานด้านบนและพวกเขากำลังนั่งทำทาปาเซียวอยู่ด้านล่าง เหตุนี้เองผู้คนพูดว่าคนนั้นคนนี้ได้ไปสวรรค์แล้ว สวรรค์อยู่ที่ไหน? พวกเขาพูดว่าทุกคน(ที่ตาย)ได้กลายเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ นี่คือนิทมหารแห่งยาพิช ดินแดนของวิษณุได้ถูกเรียกว่านิมหารแห่งน่านม และจากนั้นพวกเขาก็ได้สร้างสระน่านมขนาดใหญ่และวางวิษณุไว้เพื่อกราบไหว้บูชา เวลานั้นลูกๆกำลังเตรียมการเพื่อไปยังสวรรค์ที่ซึ่งจะมีแม่น้ำของน่านม เวลานั้นลูกๆ ต้องกลายเป็นดอกไม้ต่อไป อย่าได้ทำตัวเช่นนั้นที่มีคนพูดว่าลูกเป็นหนาม เพียรพยายามต่อไปที่จะกลายเป็นดอกไม้เสมอ มายาทำให้ลูกกลายเป็นหนาม ดังนั้นจงระมัดระวังอย่างยิ่ง! พ่อพูดว่า: ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจงกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว บาบานายของสวนได้มาเพื่อเปลี่ยนลูกจากหนามให้กลายเป็นดอกไม้ ตรวจสอบว่าลูกจะกลายเป็นดอกไม้แล้วหรือไม่ เพียงดอกไม้เท่านั้นที่ได้ถูกเชื่อเชิฏให้ไปทำงานรับใช้ทุกหนแห่ง “บาบา ส่งดอกกุหลาบให้กับเรา!” ผู้ที่เป็นเช่นดอกไม้เหล่านั้นสามารถมองเห็นได้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก นี่คือการร่าวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง ไม่ใช่กลายเป็นปวงประชาที่แท้จริง! บางคนกลายเป็นราชาและราชินี ดังนั้นจึงเข้าใจได้ว่าปวงประชานั้นก็ต้องถูกสร้างขึ้นเช่นเดียวกัน เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าราชาราชินีและปวงประชาได้ถูกสร้างขึ้นตามลำดับกันไป คนยากจนที่ไม่สามารถเก็บเงินได้แม้แต่สองถึงห้ารูปีจะให้อะไร? พวกเขาได้รับรางวัลมากเท่ากับคนที่ให้ 1,000 รูปี บารัตยากจนที่สุดในบรรดาทั้งหมด ไม่มีชาวบารัตคนไหนเลยที่จำได้ว่าพวกเขาเคยเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ พวกเขา ร้องเพลงสรรเสริญเทพ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจ กบร้องในขณะที่นกในดิงเกลร้องเพลงที่ไพเราะแสนหวานและสวยงามอย่างยิ่ง แต่ไม่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งนั้น ทุกวันนี้มีผู้คนมากมายที่ถ่ายทอดกิตะ เวลานั้นก็มีแม้แต่ผู้หญิงที่ทำเช่นนั้น พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยว่ศาสนาใดก่อตั้งขึ้นโดยผ่านกิตะ หากใครบางคนแสดงให้เห็นถึงพลังลึกลับเพียงเล็กน้อย พวกเขา ก็เชื่อว่าคนนั้นเป็นพระเจ้า พวกเขาจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ดังนั้นนั้นก็หมายความว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: การช้องแะในกิเลสคือบาปอันดับหนึ่ง ทั้งโลกไม่บริสุทธิ์ ผู้คนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เวลานั้นท่านต้องมาหรือลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา? พ่อต้องพยายามอย่างมากที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ! พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ อย่าได้ให้ก้อนหินออกมาจากปากของลูก! กลายเป็นดอกไม้! นี่คือการศึกษา ในขณะที่ดำเนินต่อไปบางคนก็ประสบกับลางร้ายและพวกเขาก็พลาดพลังลึ้มเหลว จาก การมีความหวังพวกเขากลายเป็นคนที่ไม่หวัง และแล้วพวกเขาก็พูดว่า: ฉันต้องการไปหาบาบา คนที่ไม่บริสุทธิ์ที่ไม่สามารถที่จะเข้าไปในท้องพระโรงของอินทราได้ นี่คือน้องพระโรงของอินทรา ครุบราห์มินผู้ใดที่นำคนนั้นมาที่นี่จะมีความรับผิดชอบอย่างมาก หากพวกเขาช้องแะในกิเลสแล้วครุบราห์มินจะสะสมภาระด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูกจึงต้องระมัดระวังเมื่อลูกพาใครมาที่นี่ ในขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเห็นผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาอื่น ฯลฯ ทั้งหมดกำลังรอคอยอยู่ในแถว มีชื่อต่างๆเช่นปีชัมบิตาเม ฯลฯ ลูกๆ ควรจะมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด ลูกสามารถบอกใครต่อใครได้ว่าบารัตเคยเป็นสวนดอกไม้และเทพเคยอาศัยอยู่ที่นั่น เวลานั้นพวกเขากลายเป็นหนาม ลูกมีกิเลสทั้งห้าอยู่ในลูก อาณาจักรของราวันหมายถึงป่า พ่อมาและเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ลองคิดดูว่า: ถ้าฉันไม่ได้กลายเป็นดอกกุหลาบในเวลานี้ ฉันก็จะกลายเป็นดอกอีกชาติแล้วชาติเล่า ลูกแต่ละคนต้องให้ประโยชน์แก่ตนเอง ลูกไม่ได้ทำประโยชน์ให้กับชีพบาบาแต่อย่างใด! ลูกต้องให้ประโยชน์กับตัวลูกเอง เวลานั้นลูกต้องทำตามศรััท เมื่อใครบางคนไปที่สวน เขาก็จะมองดูแต่ดอกไม้ที่ส่งกลิ่นหอมเท่านั้น เขาจะไม่มองไปที่ดอกอีก พวกเขามีการแสดงดอกไม้ และนี่ก็เป็นการแสดงดอกไม้ด้วยเช่นกัน มีการได้รับรางวัลใหญ่ กลายเป็นดอกไม้ชิ้นหนึ่งที่ดีมาก พฤติกรรมของลูกต้องอ่อนหวานมาก จงถ่อมตนอย่างมากกับ

ผู้ที่โกรธ: ฉันต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการทำตามศรัทธาและกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ในสวรรค์ มีกลยุทธ์มากมาย ผู้หญิงก็มีมารยาทมากมาย ลูกต้องเพียรพยายามอย่างเฉลียวฉลาดเพื่อที่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกสามารถพูดว่า: พระเจ้าพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด! ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะกลับมาสะอาดปรารถนา! ดังนั้นฉันไม่ควรฟังพระเจ้าหรือ? ปกป้องตนเองด้วยวิธีที่ถูกต้อง เพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก จะเป็นอะไรไปถ้าลูกต้องอดทนสักเล็กน้อย? ลูกกำลังทำทุกสิ่งเพื่อตนเอง ผู้คนเหล่านั้นรบราเพื่อรัฐบาลในขณะที่ลูกกำลังทำทุกสิ่งเพื่อตัวลูกเอง ลูกต้องเพียรพยายามบางอย่าง! ด้วยการลืมนวลูกก็ลืมนวลูกก็รู้สึกระอายใจ แล้วลูกจะกลายเป็นเทพได้อย่างไร? อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อบดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 เพื่อที่จะปลอดภัยจากกลางร้ายของมายา จงให้เพชรพลอยของความรู้เท่านั้นที่ออกมาจากปากของลูก ระมัดระวังมิตรที่ลูกคบหาอย่างมาก

2 เพื่อที่จะกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม จงจัดช่อบกพร่องออกไปเรื่อยๆ ทำตามศรัทธาและกลับมาถ่อมตนอย่างมาก อย่าได้พ่ายแพ้ต่อตัณหาราคะที่เป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ทำให้ตนเองปลอดภัยอย่างมียุทธวิธี

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างเป็นอิสระจากสิ่งที่มีขีดจำกัด และช่องแหวะอยู่ในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่เสมอด้วยทัศนคติที่มีพลังของลูก

เช่นที่สละการบามาไม่มองเห็นสิ่งใดเลยนอกจากงานรับใช้ ในทำนองเดียวกันลูกๆ ก็ต้องช่องแหวะอยู่ในงานรับใช้อย่างไม่มีขีดจำกัดด้วยทัศนคติที่มีพลังของลูกและสิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดจะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ การให้เวลากับสิ่งที่มีขีดจำกัดก็เหมือนกับการเล่นกับตุ๊กตาที่เสียเวลาและพลังงานไปโดยเปล่าประโยชน์ ดังนั้นอย่าได้เสียเวลาหรือพลังที่ลูกสะสมมาไปกับเรื่องเล็กน้อยๆ

คติพจน์: เพื่อให้ประสบความสำเร็จในงานรับใช้ ให้คำพูดพฤติกรรมและกิจกรรมของลูกมีอิทธิพล

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่น่ารักเช่นพ่อ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จุด และจดจำพ่อผู้เป็นจุด
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆ แต่ละคนจึงจำเป็นต้องทำความเพียรพยายามที่แผ่ตัวที่ลึกซึ้งเพื่อจะอยู่ในการจดจำระลึกถึง?
- คำตอบ:** : ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่สามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจากดวงวิญญาณบาปได้โดยไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง เมื่อลูกๆ อยู่ในการจดจำระลึกถึงที่แผ่ตัวและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้น ที่บาปของลูกๆ จะได้รับการปลดปล่อย การจดจำระลึกถึง คือวิธีการที่จะปกป้องตนเองจากการถูกลงโทษของดาราพระราชด้วยเช่นกัน ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่พายุของมายาสรางอุปสรรค ดังนั้นจงทำความเพียรพยายามอย่างแผ่ตัวที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและแล้วลูกๆ จะกลับมาน่ารักเช่นลักษมีและนารายณ์
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ นี่คือการยกย่องพ่อของพ่อทั้งมวล พระเจ้าหรือพ่อฉันได้รับการจดจำ ท่านนั้นลูกเรียกว่าแม่และพ่อ ท่านถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่ามนุษย์ทั้งหมดถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แม้กระทั่งพ่อทางโลกก็ถูกเรียกว่าบาบา ใครบางคนผู้ที่เป็นพ่อทางโลกก็จดจำพ่อจากเหนือโลกนี้เช่นกัน จริงๆ แล้วดวงวิญญาณเป็นผู้ที่จดจำ เขาจดจำพ่อทางโลกของเขาด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณนั้นไม่รู้จักรูปหรือหน้าที่การงานของเขาเอง ดวงวิญญาณไม่รู้จักตนเอง ดังนั้นเขาจะรู้จักพระเจ้าผู้เป็นพ่อได้อย่างไร? ทุกคนรู้จักพ่อทางโลกของเขาและมรดกที่ได้รับมาจากท่าน ไม่เช่นนั้นแล้วเหตุใดท่านจึงได้รับการจดจำ? แนนอนที่มรดกได้รับมาจากพ่อเหนือโลก มีคำกล่าวว่า: โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! ผู้คนร้องขอความเมตตาและการให้อภัยจากท่านเพราะพวกเขาทำบาปอยู่เรื่อยๆ สิ่งนี้ก็ยังถูกกำหนดไว้แล้วในละครอย่างใดก็ตาม การรู้จักดวงวิญญาณและการรู้จักดวงวิญญาณสูงสุดเป็นวิชาที่ยาก เป็นสิ่งที่ง่ายตายที่สุดแต่ก็ยังเป็นที่ยากที่สุดด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะมีการสอนวิทยาศาสตร์ฯ มากเพียงไรที่จะทำให้ผู้คนนั้นไปถึงดวงจันทร์ นั่นก็ยังไม่มื่อไรเมื่อเทียบกับความรู้นี้ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะรู้จักตนเองและพ่อ ลูกทั้งหมดผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็น บราห์มา กุมาร และ กุมารี ควรจะมีศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ลูกลืมนึกว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ เป็นจุดและพ่อก็ยังเป็นจุดด้วยเช่นกัน นี่คือการที่ยาก ลูกลืมนึกว่าลูกคือดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกจึงลืมนึกที่จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้มีการฝึกฝนสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือจุดและมีบทบาท 84 ชาติเกิดที่บันทึกอยู่ภายใน ลูกลืมนึกแล้วแล้วว่าเราดวงวิญญาณนาร่างที่แตกต่างกันมาใช้และเล่นบทบาท นี่คือการสิ่งหลักที่จะต้องเข้าใจ นอกเหนือจากความเข้าใจดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดแล้วความรู้ทั้งหมดก็เข้าไปสู่สติปัญญาของทุกคน เราใช้ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และแล้วจักรวาลจักรวาลนี้ตายอย่างง่ายและดังนั้นลูกจึงเข้าใจสิ่งนั้น อย่างใดก็ตามไม่ได้มีประโยชน์มากนักในการเข้าใจจักรวาล เช่นเดียวกับการมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ฉัน ดวงวิญญาณเป็นดวงดาว พ่อก็ยังเป็นดวงดาวที่แสนละเอียดอ่อนด้วย ท่านเท่านั้นคือผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำท่านเท่านั้นที่บาปของลูกๆ จะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีใครจดจำท่านอย่างสม่ำเสมอในวิธีนี้ ลูกไม่ได้กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกควรจะจดจำครั้งแล้วครั้งเล่าว่า ฉันคือดวงวิญญาณ คำสั่งของพ่อก็คือ: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกๆ จะได้รับการปลดปล่อย ฉันคือจุด ฉันได้มาที่นี่และกลายเป็นนักแสดง ฉันถูกปกคลุมด้วยสนิมของกิเลสทั้งห้า ฉันอยู่ในยุคเหล็ก เวลานี้ฉันต้องไปสู่ยุคทอง ดังนั้นจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ด้วยการจดจำพ่อในวิธีนี้ สนิมจะถูกขจัดไป สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม หลายคนโอ้อวดเกี่ยวกับงานรับใช้ที่พวกเขาทำ: พวกเขาพูดว่า: วันนี้ฉันได้ทำงานรับใช้และผู้คนมากมายก็ประทับใจอย่างใดก็ตามที่พบเข้าใจว่า พวกเขาไม่ได้มีความประทับใจแม้เพียงน้อยนิดกับความรู้ของดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเพียงแค่มองประทับใจที่ได้ยินความรู้ว่าบาร์ตเปลี่ยนจากนรกเป็นสวรรค์ได้อย่างไร ลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร และลูกได้ผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโมอย่างไร แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังเข้าใจว่าพระเจ้าไม่มีตัวตน แต่ในบรรดาพวกเขานั้นไม่มีใครเลยเข้าใจว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณ พวกเขามีบทบาท 84 ชาติเกิดบันทึกอยู่ภายใน พ่อเป็นจุดด้วยเช่นกันและท่านมีความรู้ทั้งหมดและพวกเขาต้องจดจำท่าน พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งหลัก พ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้ของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกแก่ลูก แม้กระทั่งรัฐบาลก็ยังต้องการให้มีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกประเด็นเหล่านี้แม้กระทั่งละเอียดอ่อนมากกว่านั้น: ดวงวิญญาณคืออะไร บทบาทของ 84 ชาติเกิดบันทึกอยู่ภายในเขาอย่างไร และสิ่งนั้นไม่สูญสลายอย่างไร ไม่มีใครหมกมุ่นอยู่ในโยคะของการจดจำระลึกถึงพิจารณาตนเองเป็นจุดและ

จดจำพอที่บาปจะได้รับการปลดปล่อย ถ้าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้ พวกเขาจะกลับมาน่ารักอย่างมาก ดูสิว่า
ลักษมีและนารายณ์น่ารักเพียงใด ดูสิว่าผู้คนที่นี้เป็นเช่นไร พวกเขาพูดว่า: “ฉันไม่มีคุณธรรม พวกเขาพูดว่า: “พวกเรา
ตกต่ำและสกปรก และท่านนั้นบริสุทธิ์เหลือเกิน” เมื่อลูกมีศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและลูกจดจำพอลูกจึงจะได้รับความ
สำเร็จ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะได้รับความสำเร็จเพียงเล็กน้อย บ้างคิดว่าเป็นเพราะพวกเขาไม่รู้ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์
ของโลกที่พวกเขามีความรู้ที่ดีมากในตัวเขา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้แสดงซารท์ของโยคะ แทนจะไม่มีใครอยู่ในสภาพ
นี้ นั่นก็คือแทนจะไม่มีใครคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ หลายคนไม่ได้มีการฝึกฝนนี้ บาบาสอบถามว่าลูกๆ
แต่ความรู้ของวงจรรในสติปัญญาเท่านั้น ลูกๆ เพียงไม่กี่คนที่ฝึกฝนสิ่งนี้: นั่นคือดวงวิญญาณ นั่นต้องมีโยคะกับพอที่จะ
จะทำให้ฉันออกจากยุคเหล็กและไปสู่ยุคทองได้ นั่น ดวงวิญญาณต้องรู้จักพอ นั่นต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่าน ลูก
จำนวนมากขาดการฝึกฝนนี้ หลายคนมาและพูดว่าสิ่งนี้ดี พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาถูกปกคลุมด้วยสนิมมากเพียงไร
พวกเขาได้อยู่อย่างน่าเกลียดจากที่เคยสวยงาม พวกเขาจะกลับมาสวยงามอีกครั้งได้อย่างไร? ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ มิใช่เป็น
เพียงเรื่องของการรู้จักประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์เท่านั้น ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? วิธีการที่จะหลีกเลี่ยง
การมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษคือ เพียงแค่อยู่ในการจดจำระลึกถึง หากโยคะของลูกไม่ถูกต้องแม่นยำแล้ว จะต้อง
ได้รับการลงโทษจากดารามราช นี่คือวิชาที่สำคัญอย่างยิ่งที่ไม่มีใครสามารถสอนได้ พวกเขาคิดว่าตนเองฉลาดอย่างยิ่งใน
ความรู้ ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนั้น สิ่งหลักคือโยคะ หลายต่อหลายคนก็อ่อนแออย่างยิ่งในโยคะ เหตุนี้เองพอจึงพูดว่า:
จงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง! อย่าเป็นเพียงแค่บัณฑิต นั่นคือดวงวิญญาณและนั่นต้องจดจำพอ พอได้ให้คำสั่งแล้ว:
มานะมานะบาป! นี่คือมนตราที่ยิ่งใหญ่ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงดาวและคิดว่าพอเป็นดวงดาวด้วยเช่นกันและจดจำท่าน พอ
ไม่ได้มีรูปแบบใหญ่โตที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก มีความเพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นดวงวิญญาณ มีเพียงคุณเดียว
เท่านั้นที่กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแรกของโลก พวกเขามีปวงประชานับเป็นแสนๆ คน มีปวงประชามากมาย
เป็นเรื่องง่ายที่จะเข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ แต่เพียงเมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอเท่านั้นที่
ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ การฝึกฝนนี้ยากมาก เมื่อลูกนั่งลงเพื่ออยู่ในการจดจำระลึกถึง พายุมากมายก็สร้างอุปสรรค เป็นเรื่อง
ยากลำบากยิ่งที่ลูกนั่งลงแม้เพียงครึ่งชั่วโมงเพื่ออยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ ลูกล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า ความเพียร
พยายามอย่างแผ่วเบาที่แท้จริงนั้นเป็นสิ่งจำเป็น เป็นเรื่องง่ายที่จะเข้าใจความลับของวงจรร แทนจะไม่มีใครคนใดเข้าใจว่า
จะกลับมาเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอได้อย่างไร และแล้วจึงเข้าไปสู่การกระทำ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพอ
เท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วลูกจะได้รับรางวัลที่ปราศจากโรคภัยและมีชีวิตที่ยืนยาว ลูกไม่สามารถกลายเป็น
ลูกปิดของลูกประจำด้วยการอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกเท่านั้น ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะ
สามารถกลายเป็นลูกปิดได้ ไม่มีใครสามารถทำความเข้าใจความเพียรพยายามนี้ได้ ลูกเองก็เข้าใจว่าลูกไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง
มหารัตน์ที่ดีมากก็หย่อนยานไปในวินาที ลูกไม่รู้ถึงวิธีที่จะอธิบายสิ่งหลัก วิชานี้ยาก พวกเขาได้ยืระยะเวลาของวงจรรออกไป
ไป ลูกพิสูจน์ว่าวงจรรยาวนาน 5,000 ปีเท่านั้น แต่ลูกไม่รู้ถึงความลับของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดและลูกไม่
ได้จดจำท่าน เหตุนี้เองสภาพของลูกจึงขึ้นลง มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมากมาย เมื่อลูกกลับมาเป็นดวงวิญญาณ
เท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำได้ ไม่ได้เป็นเพียงเพราะลูกสามารถอธิบายประวัติศาสตร์และ
ภูมิศาสตร์ของโลกได้เท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นลูกปิดที่อยู่ติดกับพ่อของลูกประจำ ไม่เลย; ก่อนอื่นสติปัญญาของลูกต้อง
รักษาสำนึกรู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นแสนเล็กและลูกมีบทบาท 84 ชาติเกิดขึ้นที่ก่อไว้ในลูก และแล้วจึงจดจำวงจรร สิ่ง
หลักคือโยคะ สภาพโยคีเป็นที่ต้องการ จงกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจากที่เป็นดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณจะกลับมา
บริสุทธิ์ด้วยโยคะ ผู้ที่มีพลังโยคะเท่านั้นที่จะได้รับการปกป้องจากการลงโทษของดารามราช แทนจะไม่มีใครสามารถ
ทำความเข้าใจความเพียรพยายามนี้ พายุมากมายของมายาจะมา สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามที่แผ่วเบาที่ลึกซึ้งอย่างมาก การกลายเป็น
เป็นลักษมีและนารายณ์ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เมื่อลูกพัฒนาการฝึกฝนนี้ ลูกจะจดจำพอขณะที่กำลังเดินเหิน
และเคลื่อนไหวไปมา สิ่งนี้เรียกว่าโยคะ ไม่เช่นนั้นแล้ว แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถที่จะเข้าใจเรื่องราวของความรู้ได้ ทุกยุค
กาลา ลูกแสดงไว้ในรูปภาพ สิ่งนั้นเป็นเรื่องธรรมดา เมื่อผู้คนเริ่มงานที่เป็นสิริมงคลพวกเขาก็จะวาดสวัสดิกะ นั่นคือ
สัญลักษณ์ของยุคทอง เงิน ทองแดงและเหล็ก ที่ส่วนยอดสุดเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันที่แสนสั้น ดังนั้น ก่อนอื่นหาก
ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพอ ความสงบก็จะสามารถกระจายไปทั่วทุกหนแห่งได้ บาปจะได้รับการ
ปลดปล่อยด้วยการมีโยคะ ทั้งโลกได้ลืมนึกเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดไปแล้ว บางคนพูดว่าพระเจ้า
สว่างไสวกว่าพระอาทิตย์พันดวง อย่างไรก็ตาม เพราะพวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด จะเป็นไปได้
อย่างไร? พวกเขาจะสามารถเป็นหนึ่งในเดียวได้อย่างไร? ไม่สามารถมีความหลากหลายใดๆ ในเรื่องของขนาด ลูกต้อง
อธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน รูปแบบของดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด หากดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดแล้ว ท่านเองก็เป็น
เพียงจุดด้วย ไม่สามารถที่จะมีความแตกต่างใดๆได้ หากทุกคนเป็นพระเจ้าและแล้วทุกคนก็จะเป็นผู้สร้างด้วย พ่อผู้เดียว

เท่านั้นที่ประทอนหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ทุกคนได้รับบทบาของตนเองแล้ว สิ่งนี้ต้องถูกทำให้หนึ่ง อยู่ในสติปัญญา นี่คือการประเด็นที่ต้องเข้าใจ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและสนิมจะถูกจัดไป สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งวงจร ในยุคทอง แม้ว่าลูกเคยมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่ได้รู้จักพ่อหรือความรู้ เวลานั้นลูกได้รับความรู้ และแล้วความรู้ก็หายไป ที่นั่นลูกเพียงแต่มีความรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ แล้วทิ้งร่างของลูกเพื่อไปใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกเพียงแต่เล่นบทบาท มีอะไรที่ลูกต้องวิตกกังวลในสิ่งนั้นเล่า? ลูกแต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง ลูกจะได้รับอะไรจากการร้องไห้? สิ่งนี้ลูกอธิบายเพื่อที่เมื่อพวกเขาเข้าใจสิ่งนั้น พวกเขาสามารถกลับมามีความสุข เมื่อพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ด้วยตนเอง พวกเขาจะสามารถอธิบายให้กับผู้อื่นได้ ผู้คนที่อาวโสก็อธิบายกับผู้อื่นว่า ผู้คนเหล่านั้นจะไม่กลับมาด้วยการร้องไห้ของคุณ เหตุใดจึงต้องร้องไห้เมื่อดวงวิญญาณได้จากร่างไปแล้ว? แม้แต่ในหนทางของความไม่รู้พวกเขาก็เข้าใจสิ่งนี้ แต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไรหรือดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร มีสิ่งเจือปนอยู่ในดวงวิญญาณ แต่พวกเขาคิดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ประเด็นเหล่านี้ละเอียดอ่อนอย่างมาก บาบาเข้าใจว่าลูกๆ มากมายไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง อะไรจะเกิดขึ้นเพียงแค่อธิบายให้แก่ผู้อื่น? พวกเขาเคยประทับใจอย่างมากแต่พวกเขาไม่ได้มีประสบการณ์ของคุณประโยชน์ใดจากสิ่งนั้น เป็นเพียงเมื่อพวกเขาได้รับการรู้จักถึงดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาคือลูกๆ ของท่านอย่างแท้จริง เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านมาและปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์ ท่านเองก็เป็นเพียงจุดเช่นกัน ลูกต้องจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตาม การรู้จักประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์มีใช้เรื่องใหญ่ แม้ว่าพวกเขาจะมาเพื่อที่จะเข้าใจทุกสิ่งก็ตาม ก็ยังต้องอาศัยความเพียรพยายามอย่างสม่ำเสมอที่จะคงอยู่ในสภาพของการพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อเท่านั้นที่มาและบอกลูกเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด เป็นเรื่องง่ายที่จะเข้าใจวงจรโลก ขณะกำลังนั่งและเคลื่อนไหวไปมา จงทำความเข้าใจความเพียรพยายามให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ที่จะคงอยู่ในสำนึกดวงวิญญาณ ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะคงอยู่อย่างสงบมาก พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาต้องเข้าไปสู่ความเจ็บสงบ ที่บทบาทของเราในเวลานั้นกำลังสิ้นสุดและต้องไปและอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน พวกเขาคิดว่ารูปแบบของพ่อเป็นจุดที่แสนเล็ก ท่านไม่ใช่สิ่งกัมขนาดใหญ่ บาบาสั้นเล็กอย่างยิ่ง ท่านเท่านั้นคือผู้เดียวที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้และผู้ประทอนหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน นั่น ดวงวิญญาณนี้ กำลังจะกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน เพียงเมื่อลูกมีความคิดเช่นนั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ไม่มีใครในโลกรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด เวลานั้นลูกๆ บรรามิณเข้าใจสิ่งนี้ แม้ชั้นยาสซิกก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้ แล้วพวกเขาก็จะไม่มาและเข้าใจ พวกเขาทั้งหมดจะเพียงแค่เข้าไปสู่ศาสนาของตนเอง พวกเขาจะสะสางบัญชีของตนแล้วกลับไป ด้วยการทำความเข้าใจความเพียรพยายามนี้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อ เวลานั้นลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หัวใจนั้นอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณต้องผูกพันหัวใจไว้กับพ่อ หัวใจไม่ได้อยู่ในร่างกาย ร่างกายมีอวัยวะทางร่างเท่านั้น เป็นหน้าที่ของลูกดวงวิญญาณที่จะผูกพันหัวใจของลูก(กับพ่อ) คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและผูกพันหัวใจของลูกไว้กับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างมาก ดวงวิญญาณแสนเล็กและละเอียดอ่อนอย่างมากและเล่นบทบาทที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น นี่คือการกระทำ บทบาทที่ไม่สูญสลายอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นลูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่แสนเล็ก! บทบาทที่ไม่สามารถลบได้ เป็นสิ่งที่ละเอียดมาก แม้ว่าลูกไม่ได้พยายามแต่ลูกก็ยังจดจำสิ่งหายาๆ ได้ นั่น ดวงวิญญาณนี้ คือ ดวงดาวที่แสนเล็กและพ่อก็ยังแสนเล็กเท่านั้น นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกๆ ต้องทำเป็นอันดับแรก ดวงวิญญาณที่แสนเล็กนี้ที่เวลานี้ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ นี่คือการหลักการที่จะชำระดวงวิญญาณ จงศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน การเล่นเกมและการสนุกสนานนั้นก็ยังเป็นอีกเรื่องหนึ่ง การเล่นเกมก็ยังเป็นศิลปะด้วยสถานภาพได้รับการศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่ด้วยการเล่นเกม การเล่นเกม ฯลฯ เป็นแผนกที่แตกต่างกันไป นั่นไม่ได้มีความเชื่อมโยงใดๆ กับความรู้หรือโยคะ การออฟเฟอร์ไบด์ ฯลฯ ก็เป็นเพียงเกมเช่นกัน สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 เพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากการถูกลงโทษของดารามราช จงทำความเข้าใจความเพียรพยายามที่แฝงตัวในการจดจำระลึกถึง วิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ คือการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นจุด และจดจำพ่อ ผู้เป็นจุด
- 2 อย่าได้คิดว่าตนเองฉลาดมากในความรู้ ฝึกฝนที่จะสร้างสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง ทำตามคำสั่งของพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์แห่งความสมบูรณ์พร้อมผู้ที่มีประสบการณ์กับความใกล้ชิดด้วยการสร้างสมความซื่อสัตย์และความสะอาด

ในบรรดาคุณธรรมทั้งหมด คุณธรรมหลักที่ต้องสร้างสมคือความซื่อสัตย์และความสะอาด จงมีความสะอาดที่สมบูรณ์ในหัวใจของลูกเพื่อกันและกัน เช่นที่ทุกสิ่งมองเห็นอย่างชัดเจนในสิ่งที่สะอาด ในทำนองเดียวกันให้ความรู้สึกที่มีต่อกันและแรงจูงใจและความตั้งใจของลูกมองเห็นได้อย่างชัดเจน ที่ใดมีความซื่อสัตย์และสะอาดก็就会有ความใกล้ชิด เช่นเดียวกับที่ลูกใกล้ชิดกับบิดา ในทำนองเดียวกันขอให้มีความใกล้ชิดกับกันและกันในใจของลูก จบสิ้นความแตกต่างในธรรมชาติของลูก สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องผสมผสานความรู้สึกในจิตใจของลูกและธรรมชาติของลูก เมื่อไม่มีความแตกต่างที่ปรากฏให้เห็นในธรรมชาติของลูก และแล้วลูกก็สามารถถูกกล่าวได้ว่าเป็นภาพลักษณ์แห่งความสมบูรณ์พร้อม

คติพจน์: การปฏิรูปบางสิ่งที่เสียไปคืองานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ของทั้งหมด

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ตัดความสัมพันธ์ทั้งหมดกับโลกที่ไม่บริสุทธิ์และเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้เดียวและลูกจะไม่พ่ายแพ้ต่อมายา
- คำถาม:** อะไรคือเหตุผลที่มีอุปสรรคมากมายในไฟบูชายัญ ถึงแม้ว่าพ่อผู้ทรงอำนาจอยู่กับลูกก็ตาม?
- คำตอบ:** ตามละคร อุปสรรคต่างๆ ต้องมา เพราะเพียงเมื่อมีอุปสรรคจากปีศาจร้ายในไฟบูชายัญนี้ที่โหของบาปสามารถกลับมาเติมได้ พ่อไม่สามารถทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ในละคร จะมีอุปสรรคแต่ลูกต้องไม่กลัวอุปสรรคเหล่านั้น
- เพลง:** ใครคือแม่และใครคือพ่อ?

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินคำสั่งของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกมีความสัมพันธ์กับมาแม่และบาปของลูกของโลกนี้ในระดับร่างกาย เพราะมีความผูกพันยึดมั่นผ่านร่างกายกับแม่ก่อนและแล้วก็ต่อพ่อ และแล้วก็กับเพื่อนและญาติพี่น้อง ฯลฯ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ให้ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากแม่และพ่อของโลกนี้ของลูก ไม่มีการเชื่อมโยงได้อีกต่อไปกับโลกนี้ เพราะความสัมพันธ์เหล่านั้นทั้งหมดสกปรก และเป็นยุคเหล็ก “จกักด” หมายถึงโลก ให้ตัดโยคะของความสัมพันธ์ที่ไม่บริสุทธิ์ของลูกออกจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้และเชื่อมโยงโยคะของลูกกับพ่อเพียงเท่านั้น และแล้วเชื่อมโยงกับโลกใหม่ เพราะเวลานี้ลูกต้องมาหาพ่อ เป็นเพียงเรื่องของ การหลอมความสัมพันธ์ ไม่มีสิ่งใดอื่นที่ต้องทำ ไม่มีความยากลำบากใดเลยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้ที่ได้รับคำแนะนำจะหลอมอยู่ในความสัมพันธ์ ในยุคทอง ในตอนเริ่มแรกความสัมพันธ์นั้นสะอาด ประธาน และแล้วลูกก็เฝ้าแต่ลงมา และความสัมพันธ์ของความสุกสกปรก ลดลง เวลานี้ลูกต้องตัดขาดอย่างสมบูรณ์จากทุกความสัมพันธ์ของลูกกับโลกเก่านี้ พ่อพูดว่า: หลอมอยู่ในความสัมพันธ์กับพ่อ ทำตามศรัทธาและตัดขาดความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อผู้ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ก็ทำงานรับใช้ตามละครด้วยเช่นกัน ท่านถูกผูกไว้ด้วยปวงของละครด้วย ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ เช่นเดียวกับที่พวกเขาเชื่อว่ากฤษณะก็เป็นผู้ทรงอำนาจด้วยเช่นกัน พวกเขาได้แสดงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองไว้กับกฤษณะ พวกเขาเชื่อว่ากฤษณะตัดคอปปีศาจร้ายด้วยกงจักรนั้น อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจว่าเหล่าเทพไม่สามารถมีการกระทำที่ก้าวร้าวรุนแรงได้ เหล่าเทพไม่สามารถทำสิ่งนั้น มีการพูดถึงเหล่าเทพว่าพวกเขาปฏิบัติตามศาสนาสูงสุดของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง พวกเขามีความก้าวร้าวรุนแรงได้อย่างไร? ผู้คนนั้นและเขียนอะไรก็ตามที่เข้าไปสู่จิตใจ พวกเขาได้ประณามศาสนาอย่างมาก! พ่อพูดว่า: มีสิ่งจะในคัมภีร์เหล่านั้นมากเท่ากับเกลือในถุงแป้ง มีการเขียนด้วยเช่นกันว่าไฟบูชายัญของความรู้ของรูद्रาถูกสร้างขึ้นและเหล่าปีศาจร้ายได้สร้างอุปสรรคในสิ่งนั้น ได้มีการทำลายชื่อเสียงผู้หญิงที่ไร้เดียงสา สิ่งนั้นถูกเขียนไว้อย่างถูกต้อง เวลานี้ลูกเข้าใจว่าอะไรจริงแท้และอะไรหลอกลวงในคัมภีร์ พระเจ้าเองพูดว่า: จะมีอุปสรรคในไฟบูชายัญของความรู้ของรูद्रานี้อย่างแน่นอน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร ไม่ใช่เพราะพระเจ้าอยู่กับลูกที่ท่านจะขจัดอุปสรรค พ่อจะสามารถทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้น? สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นภายในละคร เป็นเพียงเมื่อพวกเขาทั้งหมดสร้างอุปสรรคที่โหของบาปสามารถเติมได้ พ่ออธิบายว่าเพียงสิ่งซึ่งถูกกำหนดให้เกิดขึ้นในละครจะเกิดขึ้น จะมีอุปสรรคจากปีศาจร้ายอย่างแน่นอน เพราะอาณาจักรของเราถูกก่อตั้งขึ้น เป็นเวลาครั้งวงจร ผู้คนกลายเป็นผู้ที่มิสติปัญญาที่ตาโมประธานและคดโกงในอาณาจักรของมายา เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะทำให้พวกเขาสูงส่ง ใช้เวลาครั้งวงจรที่ทำให้ลูกตกต่ำและแล้วพ่อทำให้ลูกสูงส่งใน 1 วินาที ไม่ได้ใช้เวลานานที่จะมีศรัทธา มีลูกๆ ที่ดีมากมายผู้มีศรัทธาและพวกเขาทำสัญญาอย่างรวดเร็วแต่มายาก็เต็มไปด้วยพลังเช่นกัน เธอมาพาคุณอย่างใดอย่างหนึ่งมาสู่จิตใจของลูก จงเพียรพยายามที่จะไม่นำสิ่งนั้นไปสู่การกระทำ ลูกทั้งหมดกำลังเพียรพยายาม ลูกยังไม่ถึงสภาพการอยู่เหนือปวงกรรมของลูก บางสิ่งเกิดขึ้นผ่านประสาทสัมผัส จะมีอุปสรรคเกิดขึ้นระหว่างนั้นอย่างแน่นอนจนกระทั่งลูกไปถึงสภาพอยู่เหนือปวงกรรมของลูก พ่อได้อธิบายว่า: ด้วยการทำความเพียรพยายาม ลูกจะถึงสภาพการอยู่เหนือปวงกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย และแล้วร่างกายของลูกจะไม่สามารถคงอยู่อีกต่อไป เหตุนี้เองสิ่งนี้ใช้เวลา มีอุปสรรคอย่างใดอย่างหนึ่ง ในบางกรณี มายาก็ทำให้ลูกพ่ายแพ้ นั่นคือการชกมวย ลูกปรารถนาที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาป แต่ลูกไม่สามารถทำเช่นนั้น ในเวลาเพียงเล็กน้อยที่เหลืออยู่ ลูกต้องค่อยๆ นำสภาพนั้นมาใช้ ไม่มีใครกลายเป็นราชาตั้งแต่เกิด เด็กทารกต้องค่อยๆ เติบโตขึ้น นี่ใช้เวลาเช่นกัน เวลานี้มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อย ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกต้องใส่ใจว่าไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน ลูกจะเผชิญหน้ากับมายา เหตุนี้เองลูกจึงทำสัญญา มายาก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย เธอ

มาในรูปที่ธรรมดาตามาก เธอใช้กำลังแรงอย่างมากเบื้องหน้าผู้ที่มีพลัง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ พ่อพูดว่า: เวลาที่พ่ออธิบายให้แก่ลูกๆ ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์จากพ่อ และแล้วไม่มีความจำเป็นใดอีกต่อไปสำหรับความรู้นี้ ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านความรู้ ยุคทองเรียกว่าการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ลูกๆ ผู้อ่อนหวานที่สุด ลูกได้รับเป้าหมายของลูกแล้ว ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าตามละคร มันใช้เวลาสำหรับต้นไม้ที่จะเติบโต มีอุปสรรคมากมายที่ลูกสร้างขึ้น ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ลูกต้องเปลี่ยนจากเปลือกหอยไปเป็นเพชร มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน แม้วันนี้ผู้คนเฝ้าแต่สร้างวัดให้แก่เหล่าเทพ ลูกบราห์มินจะไม่สร้างวัด เพราะนั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา โลกไม่รู้วาทะหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะจบสิ้นเวลานี้ และจะมีชัยชนะสำหรับหนทางแห่งความรู้ เพียงลูกๆ เท่านั้นเข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนคิดว่ายุคเหล็กยังคงอยู่ในวัยทารก สำหรับพวกเขาทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการคัมภีร์ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ถึงความลับของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมด พ่อพูดว่า: ให้ลืมทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษามาจนกระทั่งเวลานี้ ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยสิ่งเหล่านั้น ถึงแม้ว่าพวกเขาได้รับความสุขชั่วคราวด้วยสิ่งนั้น มันเป็นไปไม่ได้ที่จะได้รับความสุขที่สม่ำเสมอ นั่นเป็นความสุขชั่วคราว ผู้คนอยู่ในความทุกข์ พวกเขาไม่รู้ว่ามีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ในยุคทอง พวกเขาได้เขียนสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับสถานที่นั้นด้วยเช่นกัน คันส์ (ปีศาจ) เคยคงอยู่ในดินแดนของกฤษณะ นั่นเคยเป็นสิ่งที่และเป็นสิ่งนั้น ที่ว่ากฤษณะเกิดในกรุงชัง พวกเขาได้เขียนสิ่งต่างๆ เช่นนี้มากมาย บาปอะไรที่กฤษณะเจ้าชายอันดับหนึ่งของยุคทองได้ทำ? สิ่งต่างๆ เหล่านั้นทั้งหมดเป็นเรื่องเล่า เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้เพราะพ่อได้บอกสัจจะแก่ลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ นั่นเคยมีความสุขอย่างมากในดินแดนแห่งสัจจะ และมีความสุขอย่างมากในดินแดนของความหลอกลวง ผู้คนได้ลืมทั้งหมดนั้น ลูกรู้ว่าลูกจะก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะโดยการทำตามศรัทธา และแล้วลูกกลายเป็นนายของสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่า: โดยการทำตามศรัทธาที่ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ลูกๆ รู้ว่าลูกต้องศึกษาและกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของสุริยวงศ์ ทุกคนต้องการได้รับสถานภาพที่สูง ทุกคนเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่มั่นคงอย่างดีมากเก็บภาพไว้กับพวกเขาเพื่อที่ว่าพวกเขาสามารถจดจำผู้หนึ่งครั้งแล้วครั้งเล่า บาบาสพูดว่า: ให้เก็บภาพของตรีมูรติไว้กับลูก และลูกจะจดจำสิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่าด้วยเช่นกัน โดยการจดจำพ่อ เราจะไปสู่สกุลสุริยวงศ์ ถ้าลูกแขวนภาพของตรีมูรติไว้ในห้องของลูก สายตาของลูกสามารถจะอยู่ที่นั่นครั้งแล้วครั้งเล่า เราจะไปสู่สกุลสุริยวงศ์โดยผ่านบราห์มา และแล้วทันทีที่ลูกตื่นขึ้นในตอนเช้า สายตาของลูกก็ทอดมองไปที่นั่น นั่นก็เป็นรูปแบบหนึ่งของความเพียรพยายาม บาบาสแนะนำลูกว่า: ผู้เลื่อมใสที่ดีมากทำความเพียรพยายามอย่างมาก พวกเขาเก็บภาพของกฤษณะไว้เบื้องหน้า เพื่อที่ว่าทันทีที่เปิดตาพวกเขาจะจดจำกฤษณะ สำหรับลูกสิ่งนี้ยิ่งง่ายกว่า ถ้าลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างง่ายดาย และมายากำลังรบกวนลูก และแล้วภาพเหล่านี้ก็จะช่วยลูก ชีพบาบาสกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของดินแดนวิษณุโดยผ่านบราห์มา เรากำลังกลายเป็นนายของโลกว่านบาบา โดยการจดจำสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอลูกสามารถได้รับการช่วยเหลืออย่างมาก บาบาสให้คำแนะนำนี้แก่ลูกๆ ผู้ที่รู้สึกว้าวุ่นใจพวกเขาลืมช้าแล้วช้าเล่าว่า: ให้เก็บภาพไว้เบื้องหน้าลูกและลูกจะจดจำพ่อและมรดกของลูก อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่จดจำบราห์มา เมื่อคู่แต่งงานหมั้นหมายกัน พวกเขาไม่จดจำผู้เป็นแม่สื่อ ให้จดจำบาบาอย่างมาก และบาบาก็จะจดจำลูกด้วยเช่นเดียวกัน การจดจำระลึกถึงก่อให้เกิดการจดจำระลึกถึง เวลานั้นลูกรู้จักอาชีพของผู้เป็นที่รัก มีผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวามากมาย พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “ชีวา ชีวา” แต่สิ่งนั้นผิด พวกเขาพูดถึงชีวาที่คาสี ว่าท่านเป็นเจ้าแห่งโลกและแล้วพวกเขาพูดถึงแม่น้ำคงคา พวกเขาไปและนั่งบนฝั่งแม่น้ำ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ชาวต่างชาติมากมาย ฯลฯ ไปดูพาราณสี มีฝั่งแม่น้ำที่ใหญ่โตมากมาย อย่างไรก็ตาม วัดของพ่อของทุกคนยังคงดึงดูดทุกคน ทุกคนไปที่วัดเดียวกัน วัดจะไม่ไปที่ผู้ใด รูปปั้นเทพในวัดดึงดูดผู้คนไปวัดนั้นๆ ชีพบาบาสดึงดูดทุกคน ชีพบาบาเป็นอันดับหนึ่งและแล้วบราห์มาและสรส์วตีเป็นอันดับสอง, วิษณุ วิษณูก็กลายเป็นบราห์มาและแล้วบราห์มามีก็กลายเป็นเทพของดินแดนวิษณุ เหล่าเทพของดินแดนของวิษณูก็กลายเป็นบราห์มิน นี่คือธุรกิจของลูก เวลานั้นเรากำลังกลายเป็นเหล่าเทพ และดังนั้นเราต้องแสดงหนทางแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ผู้อื่นทั้งหมดพาลูกไปสู่ป่า ลูกนำทุกคนออกจากป่าและเข้ามาในสวน ชีพบาบามาและเปลี่ยนนามไปเป็นดอกไม้ ลูกก็ทำธุรกิจนี้ด้วยเช่นกัน เพียงลูกเท่านั้นเข้าใจสิ่งเหล่านั้น ไม่มีราชาหรือราชินีใดเลยที่ลูกสามารถอธิบายแก่เขาได้ ได้มีการจดจำว่าพันดavas ไม่ได้รับที่ดิน 3 ตารางฟุต พ่อของพวกเขาเต็มไปด้วยพลัง และดังนั้นพ่อให้อำนาจในการปกครองโลกแก่พวกเขา บทบาทเดียวกันนั้นจะถูกแสดงอีกครั้งเวลานี้ พ่อเน้นแฝงตน กฤษณะไม่สามารถมีอุปสรรคได้ เวลานั้นพ่อได้มาและลูกต้องมาและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน ลูกต้องเพียรพยายามสำหรับสิ่งนี้ วันแล้ววันเล่าประเพณีใหม่เฝ้าแต่ปรากฏขึ้น ลูกสามารถเห็นว่าเมื่อมีการอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่นที่นัทธิธรรมการ, จะมีผลกระทบ ทุกสิ่งต้องกระทำด้วยสติปัญญา ผลกระทบอะไรที่ดีกว่าในการทำผ่านนัทธิธรรมการหรือผ่านเครื่องฉายภาพ? เมื่อลูกอธิบายที่นัทธิธรรมการ ลูกสามารถเห็นใบหน้าของพวกเขา ลูกอธิบายให้กับพวกเขาว่า: ‘ถ้าคุณเข้าใจว่าพระเจ้าของกิตะคือพ่อและแล้วจงเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดกของคุณ คุณต้องให้ 7 วัน

สำหรับสิ่งนี้' ให้พวกเขาเขียนสิ่งลงไป ไม่เช่นนั้นทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอก, มายาก็ทำให้พวกเขาลืม สิ่งนี้ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้ไปรอบวงจรของ 84ชาติเกิด และเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องกลับมาสะอาดปราศจากตาโมประธาน เก็บภาพเหล่านี้ไว้กับลูก รูปภาพเหล่านี้ดีมาก แม้กระทั่งเบอร์ล่า ฯลฯ ก็ไม่รู้ว่าลักษมีและนารายณ์ได้ประกาศสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของพวกเขาอย่างไรหรือเมื่อใด ลูกรู้สิ่งนี้และดังนั้นลูกควรมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย ลูกควรใช้รูปภาพของลักษมีและนารายณ์และอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างรวดเร็วว่าทั้งสองได้ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของพวกเขาอย่างไร ลูกต้องใช้สติปัญญาที่จะเข้าใจและอธิบายประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด จุดหมายปลายทางสูงมาก ครุเป็นอย่างไร ดังนั้นงานรับใช้ที่พวกเขาทำก็เป็นตามนั้น บาบาสามารถเห็นได้ว่าใครที่กำลังดูแลศูนย์ตามสภาพของพวกเขา ทุกคนมีความซาบซึ้ง, แต่สำนึกพูดว่า: ถ้าครุตี งานรับใช้มากมายจะเฝ้าแต่เกิดขึ้น ไม่ใช่ทุกคนที่ฉลาด ไม่ใช่ทุกคนสามารถมีครุเดียวกันได้ อะไรก็ตามที่ได้เกิดขึ้นในวงจรที่แล้วกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่สร้างสภาพของลูก นี่คือการต่อรองของทุกวงจร ได้มีการเห็นว่าทุกคนกำลังเพียรพยายามเช่นเดียวกับที่พวกเขาทำในวงจรที่แล้ว อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นเราพูดว่าสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นเช่นเดียวกับในวงจรที่แล้ว และแล้วมีความสุขและความสงบนั้น พ่อพูดว่า: ขณะกระทำการ, จงจดจำพ่อ ให้โยคะของสติปัญญาของลูกแขวนอยู่ที่นั่นและลูกจะมีประสบการณ์ในคุณประโยชน์อย่างมาก ใครก็ตามทำสิ่งนี้จะได้รับรางวัลสำหรับสิ่งนั้น เมื่อลูกทำดี, สิ่งที่ลูกได้รับก็ดี ทุกคนเฝ้าแต่กระทำไม่ดีเพราะด้วยการทำตามการกำหนดของมายา เวลานี้ลูกกำลังได้รับศรัทธา ทำดีและจะมีสิ่งดีเกิดขึ้นกับลูก แต่ละคนทำความเพียรพยายามเพื่อตนเอง อะไรก็ตามที่ลูกทำ ลูกจะได้รับรางวัลของสิ่งนั้นตามนั้น เหตุใดเราจึงไม่ควรมียोคะและเฝ้าแต่ทำงานรับใช้เล่า? ช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้นด้วยโยคะ เราจะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยด้วยการคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ดังนั้น เหตุใดเราจึงไม่ควรอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาเล่า? ถ้าสิ่งนี้ลูกต้อง เหตุใดเราไม่ควรทำเช่นนั้นเล่า? ความรู้ง่ายดายอย่างที่สุด แม้เด็กเล็กๆ ก็สามารถเข้าใจและอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ใช่โยคี ทำให้สิ่งเหล่านี้มั่นคงว่าพวกเขาต้องจดจำพ่อ ผู้ที่รู้สึกลึกว่าพวกเขาลืมช้าแล้วช้าเล่าควรเก็บรูปภาพไว้กับตัว นั่นก็จะดีเช่นกัน เมื่อลูกตื่นขึ้นในตอนเช้าลูกเห็นรูปภาพในทันที ลูกจะจดจำว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งดินแดนวิษณุของลูกจากชีพบาบา ภาพของตรีมูรตินี้เป็นภาพหลัก เวลานี้ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ไม่มีใครในโลกมีภาพของตรีมูรติเช่นนั้น สิ่งนี้ง่ายดายมาก ไม่ว่าเราจะเขียนหรือไม่ก็ตาม ทุกคนเข้าใจว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มาและการบำรุงรักษาเกิดขึ้นผ่านวิษณุ อัจจะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

2. เพื่อที่จะทำดีกับตนเอง จงทำตามศรัทธา ให้ตัดขาดทุกความสัมพันธ์กับโลกเก่านี้ เพื่อที่จะปลอดภัยจากพายุของมายา ให้เก็บรูปภาพไว้เบื้องหน้าลูกและจดจำพ่อและมารดา

คติพจน์: มองตลกเกมในร้านผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและคนจะอยู่อย่างปลอดภัยและสนุกไปกับตัวเองด้วยเช่นกัน

ข้อตกลงที่สูงส่งของร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติ และความสัมพันธ์

วันนี้ พ่อ มหาสมุทรแห่งสมบัติทั้งหมดและพ่อคำเพชรพลอยกำลังยิ้มเมื่อเห็นลูกๆของท่านทั้งหมด ท่านกำลังเห็นว่าใครเป็นลูกนักธุรกิจของพ่อซึ่งเป็นพ่อคำเพชรที่มีสมบัติที่มีค่าทั้งหมดและพวกเขาได้ทำข้อตกลงกับใคร ใบหน้าของผู้ที่เสนอข้อตกลงกับพระเจ้าและผู้ที่ทำข้อตกลงกับพระเจ้านั้นไร้เดียงสามาก แต่พวกเขาก็ได้ทำข้อตกลงที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้! ดวงวิญญาณเหล่านี้คือนักธุรกิจผู้ที่ทำข้อตกลงที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ ผู้คนในโลกไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ ผู้คนในโลกคิดว่าดวงวิญญาณเหล่านี้สิ้นหวัง ยากจนมากและเป็นไปไม่ได้สำหรับพวกเขา พวกเขาไม่สนใจคนเหล่านี้โดยคิดว่า “กุมาริและแม่เหล่านี้จะประกาศสิทธิในการบรรลุผลของพระเจ้าได้อย่างไร?” อย่างไรก็ตามพ่อได้ทำให้แม่และกุมาริเหล่านี้มีบุคลิกภาพที่สูงส่งที่ทำข้อตกลงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือข้อตกลงใดๆ โหแห่งความรู้ได้ถูกวางไว้กับแม่และกุมาริเป็นอันดับแรก ท่านได้ทำให้กุมาริที่ยากจนน่าสงสารกลายเป็นแม่ของยักษ์เป็นแม่ของโลกจักกะตัมบา อย่างน้อยผู้เป็นแม่ก็ยังมียุทธวิธีของเธอบางส่วนเก็บซ่อนไว้ แต่พวกกุมาริที่ยากจนยิ่งกว่าผู้เป็นแม่ ก่อนอื่นพ่อได้ทำให้ผู้ที่ยากจนที่สุดมาเป็นนักธุรกิจและข้อตกลงที่ใหญ่ที่สุดคือการทำให้กุมาริที่ยากจนที่สุดเป็นจักกะตัมบา ลักขมี เทพเจ้าแห่งความมั่งคั่ง! จนถึงวันนี้ไม่ว่าใครบางคนจะเป็นมหาเศรษฐีมากแค่ไหน เขาก็ยังร้องขอความมั่งคั่งจากลักษมีอย่างแน่อนและกราบไหว้บูชาเธอ พ่อผู้เป็นพ่อคำเพชรพลอยมีความสุขเมื่อได้เห็นลูกๆนักธุรกิจของท่าน ด้วยการทำข้อตกลงนี้สำหรับหนึ่งชาติเกิด ลูกจะกลับมามั่งคั่งอย่างสม่ำเสมอและเต็มเปี่ยมเป็นเวลาหลายชาติเกิด บางคนที่ทำข้อตกลงธรรมดาไม่ว่าเขาจะเป็นนักธุรกิจที่ยิ่งใหญ่แค่ไหน เขาเพียงแค่ทำข้อตกลงเกี่ยวกับทรัพย์สินสมบัติและสินค้า มีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ทำข้อตกลงของทรัพย์สินสมบัติ จิตใจ ร่างกาย และความสัมพันธ์ที่สูงส่ง ลูกเคยเห็นผู้ให้คนไหนเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ลูกได้ทำข้อตกลงทั้งสี่ประเภทแล้วใช่หรือไม่? ร่างกายของลูกจะอยู่อย่างมีพละกำลังดีเสมอ จิตใจของลูกจะอยู่อย่างมีความสุขเสมอ คลั่งสมบัติของความมั่งคั่งของลูกจะยังคงเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ และจะมีความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวในความสัมพันธ์ของลูก ลูกมีการรับประกันนี้ ทุกวันนี้ผู้คนให้การรับประกันสำหรับสิ่งที่มีค่า อย่างมากที่สุดพวกเขาจะให้การรับประกันห้าปีหรือสิบปี แล้วพวกเขาจะทำอะไรอีก? แต่พ่อ พ่อคำเพชรให้การรับประกันยาวนานเท่าใด? ท่านให้การรับประกันหลายชาติเกิดแก่ลูก ไม่มีแม่แต่หนึ่งในสี่ที่ขาดหายไป แม้ว่าลูกจะเป็นผู้รับใช้ของปางประชา ในกรณีนั้นลูกก็จะได้รับทั้งสี่สิ่งนี้จนกระทั่งชาติสุดท้ายของลูก นั่นคือจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเงิน ลูกเคยทำข้อตกลงเช่นนี้หรือไม่? ตอนนี้ลูกได้ทำข้อตกลงนี้แล้วใช่หรือไม่? ลูกทำข้อตกลงที่มั่นคงหรือยังไม่มั่นคงนัก? ลูกได้ทำข้อตกลงที่ราคาถูกลงมากกับพระเจ้า ลูกให้อะไรกับท่าน? ลูกให้สิ่งใดที่เป็นประโยชน์กับท่านหรือไม่?

ผู้คนจากต่างประเทศมักส่งสัญลักษณ์รูปหัวใจให้บัพดาตาเสมอ พวกเขาเขียนจดหมายของพวกเขาเป็นรูปของหัวใจ พวกเขาส่งหัวใจเป็นของขวัญ นั่นคือลูกได้ให้หัวใจใช่ไหม แต่ลูกให้หัวใจแบบไหน? หัวใจดวงหนึ่งที่แตกสลายเป็นหลายเสี่ยง แม่พ่อลูกป้าเป็นรายการที่ยาวมาก หากลูกทำรายการเครื่องญาติในยุคเหล็กจะเป็นรายการที่ยาวมาก ประการแรกลูกมอบหัวใจให้แก่ญาติพี่น้อง ประการที่สองลูกมอบหัวใจให้กับทรัพย์สินสมบัติ... มีกี่สิ่งและกี่คนที่หัวใจลูกยึดติดอยู่? ลูกให้หัวใจของลูกยึดติดกับสิ่งเหล่านั้นและทำให้หัวใจแตกสลายเป็นเสี่ยงๆ พ่อได้นำหัวใจที่แตกเป็นเสี่ยงๆกลับมารวมกันอีกครั้ง ดังนั้นลูกให้และได้รับอะไร? และวิธีการทำข้อตกลงนี้ง่ายดายมากเช่นกัน เป็นข้อตกลงเพียงหนึ่งวินาที คำว่า “บาบา” คือวิธีการ เป็นวิธีการของคำเพียงคำเดียว ใช้เวลานานแค่ไหน? ลูกเพียงแค่พูด “บาบา” จากหัวใจของลูก และข้อตกลงก็ถูกทำขึ้นในหนึ่งวินาที เป็นวิธีที่ง่ายมาก ข้อตกลงที่ง่ายดายเช่นนี้ไม่สามารถทำได้ในยุคอื่นๆ มีเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ดังนั้นบัพดาตาได้เห็นใบหน้าและภาพลักษณ์ของนักธุรกิจ เมื่อเปรียบเทียบกับโลกแล้ว ลูกทั้งหมดล้วนไร้เดียงสา อย่างไรก็ตามเป็นลูกผู้ไร้เดียงสาที่สร้างความมหัศจรรย์ ลูกฉลาดในการทำข้อตกลงนี้ใช่หรือไม่? หลังจากสะสมความมั่งคั่งแล้ว คนที่ร่ำรวยและมีความสำคัญในปัจจุบันจมอยู่กับปัญหาในการดูแลความมั่งคั่งของตน จมอยู่กับปัญหานั้นพวกเขา พวกเขาไม่มีเวลามารับรู้ถึงพ่อ เวลาของพวกเขาเสียไปเพียงแค่กับการปกป้องตนเองและเงินของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะเป็นจักรพรรดิ พวกเขาเป็นจักรพรรดิด้วยความกังวล เพราะอย่างไรก็ตามเงินที่หามาได้นั้นก็เป็นเงินที่ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเป็นจักรพรรดิที่มีความวิตกกังวล ในขณะที่ลูกภายนอกนั้นไม่มีแม่แต่เปลือก(หนึ่งสตางค์) แต่ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล แม้ว่าลูกจะเป็นขอทาน แต่ลูกก็เป็นจักรพรรดิ ลูกใช้คิดพจน์อะไรในตอนเริ่มต้น? ขอทานเป็นเจ้าชาย ลูกเป็นจักรพรรดิในตอนนั้นและเป็นจักรพรรดิในอนาคตด้วย เมื่อเทียบกับคนที่มีบุคลิกภาพที่มั่งคั่ง

อันดับหนึ่งในปัจจุบันนี้ แม้แต่ปวงประชาในตอนปลายของยุคเงินยังมั่งคั่งมากกว่า ลองคิดถึงจำนวนประชากรในทุกวันนี้ มีความมั่งคั่งจำนวนเท่าเดิม และในความเป็นจริงทรัพย์สินสมบัติที่ถูกฝังไว้ก็จะปรากฏออกมาเช่นกัน ทรัพย์สินสมบัติจะถูกแจกจ่ายไปตามจำนวนประชากร แล้วปวงประชาที่นั่นจะเป็นเช่นไร? ถ้าเรามองในแง่เหล่านี้จะมีความมั่งคั่งมากมายแค่ไหน แม้แต่ปวงประชาก็ไม่ขาดสิ่งใด ดังนั้นพวกเขาคือจักรพรรดิใช่หรือไม่? จักรพรรดิไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะต้องนั่งบนบัลลังก์ จักรพรรดิหมายถึงผู้ที่เต็มเปี่ยม ผู้ที่ไม่ขาดสิ่งใด ผู้ที่ไม่มีสิ่งใดขาดหายไป ดังนั้นลูกได้ทำข้อตกลงเช่นนั้นแล้วหรือยัง? หรือลูกกำลังทำมันอยู่หรือไม่? หรือลูกยังคงคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้อยู่? บางครั้งเมื่อลูกได้รับบางสิ่งที่ดีมากและราคาถูกมาก ลูกก็จะจมอยู่ในความสับสนที่สงสัยว่ามันจะดีหรือไม่? ลูกไม่ได้จมอยู่กับความสับสนเช่นนั้นใช่ไหม? ผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำสิ่งที่ง่ายให้ยากที่ทำให้ทุกคนหัวหมุน แม้กระทั่งตอนนี้พวกเขายังคงมองหาพ่อในรูปแบบเดียวกันนั้น พวกเขาทำเรื่องเล็กให้กลายเป็นเรื่องใหญ่ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงจมอยู่ในความสับสน พวกเขาได้แสดงวิธีการที่ยืดเยื้อและซับซ้อนในการค้นหาพระเจ้าผู้ส่งลงเหนือสิ่งใด ในขณะที่คิดถึงสิ่งนั้น ดวงวิญญาณที่เลื่อมใสศรัทธายังคงติดกับอยู่ในความสับสนนั้น พระเจ้ามาเพื่อให้ผลของความรักและศรัทธา แต่เพราะความสับสนนี้ ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาจึงยังคงยุ่งอยู่กับการให้น้ำกับใบไม้ทุกใบ ไม่ว่าลูกจะให้สำส่นแก่พวกเขามากแค่ไหน พวกเขาพูดอะไร? ช่างเป็นพระเจ้าที่สูงส่งเช่นนี้ สำหรับท่านที่จะมาที่นี้อย่างง่ายดายนั้นเป็นไปได้! ดังนั้นพ่อจึงยิ้ม เพราะผู้ที่รู้จักกันดีในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาหรือเพื่อความมั่งคั่งของพวกเขาหรือไม่ว่าจะมีอาชีพอะไรก็ตาม ทั้งหมดต่างก็ยุ่งอยู่กับงานของตนเอง ในขณะที่ลูกดวงวิญญาณธรรมดาได้ทำข้อตกลงกับพ่อ ลูกพันดาวสได้ทำข้อตกลงที่มั่นคงใช่หรือไม่? ดับเบิลพอเร็นเนอร์มีความฉลาดในการทำข้อตกลง ทุกคนได้ทำข้อตกลง แต่ทุกสิ่งตามลำดับกันไป พ่อได้ให้ทรัพย์สินสมบัติแก่ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน เพราะท่านคือมหาสมุทรที่ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่จำเป็นสำหรับพ่อที่จะทำให้ทุกสิ่งตามลำดับกันไป

ดวงวิญญาณที่กำลังทำงานที่มุ่งไปสู่การทำลายล้างในปัจจุบันนี้พูดว่ามีการเตรียมวัสดุมากมายสำหรับการทำลายล้างที่พวกเขาสามารถทำลายหลายโลกมากมายเช่นโลกนี้ พ่อพูดว่า ท่านมีสมบัติมากมายที่แม้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดในโลกจะกลับมารู้คิดเหมือนลูกดวงวิญญาณและทำข้อตกลงและประกาศสิทธิในทุกสิ่ง ถึงอย่างนั้นสมบัติเหล่านั้นก็ไม่มีที่สิ้นสุด หากมีดวงวิญญาณมากมายหลายล้านที่มากกว่าจำนวนดวงวิญญาณบราห์มินาพวกเขาก็สามารถประกาศสิทธิในทุกสิ่งได้เช่นกัน ท่านก็มีสมบัติที่ไม่มีที่สิ้นสุดเช่นนี้ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่รับตามลำดับกันไป มีเพียงผู้ที่กล้าหาญเพียงไม่กี่คนที่ปรากฏตัวที่จะทำข้อตกลงด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง ด้วยเหตุนี้ลูกประกาศทั้งสองประเภทจึงได้รับการกราบไหว้บูชา มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างเพชรพลอยทั้ง 8 และลำดับสุดท้ายของ 16000 มีความแตกต่างกันอย่างมาก ลูกทั้งหมดเหมือนกันในการทำข้อตกลง ดวงวิญญาณอันดับสุดท้ายพูดว่า “บาบา” และดวงวิญญาณอันดับแรกก็พูดว่า “บาบา” ไม่มีความแตกต่างในคำที่พวกเขาใช้ วิธีการทำข้อตกลงก็เหมือนกัน และผู้ประทานที่ให้แก่กัน ไม่ว่าจะเป็นสมบัติแห่งความรู้หรือสมบัติแห่งพลัง สมบัติในยุคนั้นพบกันทั้งหมดที่ลูกรู้จัก ทุกคนได้รับเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าบาบาจะให้พลังทั้งหมดกับใครบางคนและให้อีกคนเพียงพลังเดียว หรือท่านให้คุณธรรมเดียวกับบางคน และให้คุณธรรมทั้งหมดกับอีกคน ไม่มีความแตกต่างกัน สมญาของทุกคนก็เหมือนกัน: ผู้ที่รู้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบคือตรีกาลดาซี และนายผู้ทรงอำนาจ ไม่ใช่ว่าใครบางคนเป็นผู้ทรงอำนาจที่มีทุกพลัง และบางคนมีเพียงบางพลัง ไม่เลย ลูกทั้งหมดถูกเรียกว่าดวงวิญญาณเทพที่จะกลับมาเติมไปด้วยทุกคุณธรรม ทุกคนได้ชื่อว่าเป็นภาพลักษณ์แห่งคุณธรรม ทุกคนมีคลังสมบัติทั้งหมด บางคนศึกษาความรู้นี้มาเพียงเดือนเดียวก็พูดถึงสมบัติแห่งความรู้ที่เหมือนกับผู้ที่อยู่ในความรู้ี้มา 50 ปี หากลูกถูกบอกให้บรรยายเกี่ยวกับคุณธรรมแต่ละคุณธรรมหรือพลังแต่ละพลัง ลูกสามารถให้การบรรยายที่ดีมาก เป็นเพราะลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาที่ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ ดังนั้นทุกคนมีสมบัติ แต่อะไรคือความแตกต่าง? นักธุรกิจอันดับหนึ่งใช้สมบัติทั้งหมดเพื่อตนเองโดยการไถ่ตรองเพื่อตนเอง เขาจึงมีประสบการณ์ของอำนาจแห่งประสบการณ์นั้นแล้วจึงแบ่งปันประสบการณ์นั้นให้กับผู้อื่น การใช้สมบัติหมายถึงการเพิ่มขึ้น ในด้านหนึ่งคือคนที่พูดถึงสมบัติ แต่อีกด้านหนึ่งคือคนที่ไถ่ตรองสิ่งเหล่านั้น เนื่องจากมีประสบการณ์ผู้ที่ไถ่ตรองจึงสามารถทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ด้วย ส่วนผู้ที่เพียงแต่พูดความรู้ พวกเขาทำให้ผู้อื่นเป็นเพียงผู้ที่พูดความรู้เท่านั้น พวกเขาเฝ้าแต่สรรเสริญสิ่งนี้แต่จะไม่มีประสบการณ์พวกเขาเองจะไม่กลับมายิ่งใหญ่ แต่จะกลายเป็นเพียงผู้ร้องเพลงสรรเสริญเท่านั้น

ดังนั้นอันดับหนึ่งหมายถึงการมีประสบการณ์ในสมบัติด้วยพลังของการไถ่ตรองและทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ นั่นคือเป็นผู้ที่ทำให้ผู้อื่นมั่งคั่งด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้สมบัติของพวกเขาจึงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆและด้วยการใช้สมบัติเหล่านั้นเพื่อตนเองและผู้อื่นตามเวลา พวกเขาจึงเป็นตัวแห่งความสำเร็จอยู่เสมอ ผู้ที่เพียงแต่พูดถึงคลังสมบัตินั้นไม่สามารถทำให้ผู้อื่นมั่งคั่ง

ได้ และไม่สามารถใช้เวลา พลัง คุณธรรมหรือความรู้ที่เขาควาใช้เพื่อตนเองตามเวลา ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่สามารถสัมผัสกับความสุขของการเป็นตัวตนที่เต็มไปด้วยสมบัติทั้งหมดและพวกเขาไม่สามารถรู้สึกได้ว่าพวกเขาเองกำลังให้ในฐานะที่เป็นผู้ให้ ในขณะที่มีความมั่งคั่งพวกเขาก็ไม่สามารถสัมผัสกับความสุขของความมั่งคั่งนั้นได้ ในขณะที่มีพลังพวกเขาไม่สามารถจะได้รับความสำเร็จในเวลานั้นและด้วยพลังนั้น ในขณะที่มีคุณธรรมพวกเขาไม่สามารถใช้คุณธรรมเหล่านั้นได้ในเวลาที่เหมาะสม พวกเขาเพียงแต่พูดถึงสิ่งเหล่านั้นเท่านั้น ทุกคนมีความมั่งคั่ง แต่ความสุขของความมั่งคั่งนั้นจะสัมผัสได้เมื่อใช้ในเวลาที่ถูกต้องเท่านั้น ทุกวันนี้ผู้ที่สมบัติที่สูญสลาย- บ้างอยู่ในธนาคารของเขา บ้างก็เก็บไว้ในตู้หรือ บ้างก็เก็บอยู่ใต้ที่นอน จะไม่ใช้มันเองและไม่อนุญาตให้คนอื่นใช้ สมบัติเหล่านั้นจะไม่เป็นประโยชน์ต่อตัวเขาเองและจะไม่ให้ผู้อื่นได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้น ดังนั้นในขณะที่มีสมบัตินั้น พวกเขาไม่ได้รับความสุขจากสมบัติเหล่านั้นใช่หรือไม่? มันจะยังคงอยู่ได้เหมือนของพวกเขาล้วนแล้วตัวพวกเขาเองก็จากไป ดังนั้นเพียงแต่พูดถึงสมบัตินี้ก็หมายความว่าไม่ได้ใช้มัน คนเช่นนั้นจะถูกมองว่าเป็นคนยากจนเสมอ หากไม่ได้ใช้สมบัติเหล่านั้นเพื่อตนเองหรือผู้อื่นในเวลาที่เหมาะสม ถ้าเพียงแต่เก็บไว้ในสติปัญญา ลูกก็จะไม่สามารถอยู่ในความซาบซึ้งและความสุขของสมบัติที่ไม่สูญสลายได้และลูกจะไม่สามารถให้กับผู้อื่นได้ แล้วลูกก็เคลื่อนต่อไปโดยวิธีการ “ฉันจะทำอะไรได้? ฉันจะทำมันได้อย่างไร?” ด้วยเหตุนี้ลูกประจำทั้งสองจึงถูกสร้างขึ้น มีทั้งผู้ที่ไตร่ตรองและผู้ที่พูดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ ดังนั้นลูกเป็นนักธุรกิจไหน? ผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งหรืออันดับสอง? เงื่อนไขที่ให้สมบัติเหล่านี้คือ ยิ่งลูกให้สมบัตินี้กับผู้อื่นและใช้สมบัตินี้ในงานมากแค่ไหน สมบัตินี้ก็จะเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น นี่คือการขยายตัว ในเรื่องนี้เนื่องจากการไม่ใช้วิธีการที่ถูกต้องจึงไม่มีความก้าวหน้าในตนเองหรือในการรับใช้ผู้อื่น บาบามาไม่ได้พูดถึงการเพิ่มจำนวน แต่พูดถึงการเติบโตในการทำให้ผู้อื่นเพียบพร้อมสมบูรณ์ นักเรียนมากมายถูกนับเข้ามาภายในจำนวน แต่แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขายังคงพูดว่า “ฉันไม่เข้าใจว่าโยคะคืออะไร?” หรือ “ฉันจะจดจำพอได้อย่างไร?” เวลานี้พวกเขาไม่มีพลังเช่นนั้น พวกเขาอยู่ในแถวของนักเรียน ชื่อของพวกเขาอยู่ในทะเบียน แต่พวกเขาไม่ได้กลับมามั่งคั่งใช่หรือไม่? พวกเขาก็คงถามต่อไป บางครั้งพวกเขาไปหาครูของพวกเขาและขอความช่วยเหลือ บางครั้งพวกเขามีการสนทนาจากใจถึงใจกับพ่อว่า “ช่วยลูกด้วย” ดังนั้นพวกเขายังไม่เต็มเปี่ยมใช่หรือไม่? ผู้ที่เพิ่มความมั่งคั่งของพวกเขาด้วยพลังของการไตร่ตรองนี้สามารถทำให้ผู้อื่นเพิ่มความมั่งคั่งของพวกเขาได้ พลังในการไตร่ตรองหมายถึงการเพิ่มความมั่งคั่ง ดังนั้นจงประสบความสุขของการเป็นผู้ที่มั่งคั่ง สัมผัสกับความสุขของความมั่งคั่ง ลูกเข้าใจไหม? พลังของการไตร่ตรองมีความสำคัญมาก ลูกได้รับสัญญาณเล็กน้อยแล้ว บาบ่าจะบอกลูกเพิ่มเติมถึงความสำคัญพลังในการไตร่ตรองในภายหลัง บาบ่ายังคงให้งานลูกเพื่อตรวจสอบตนเอง บาบ่าไม่ต้องการให้ลูกพูดเมื่อผลได้ประกาศออกมาว่า ลูกไม่รู้เรื่องนี้ที่บิดาไม่ได้บอกลูกเกี่ยวกับเรื่องนี้” ด้วยเหตุนี้บาบ่ายังคงบอกบางสิ่งบางอย่างกับลูกทุกวัน การตรวจสอบหมายถึงการเปลี่ยนแปลง อัชชะ

ถึงดวงวิญญาณนักธุรกิจที่สูงส่งทั้งหมด ถึงลูกที่มีสติปัญญาที่ใหญ่และกว้างไกลที่ใช้สมบัติทั้งหมดของพวกเขาในเวลาที่ถูกต้อง ถึงลูกๆผู้มีอำนาจแห่งประสบการณ์และผู้มีประสบการณ์ว่าตนเองเต็มเปี่ยมและทำให้ผู้อื่นได้รับประสบการณ์ที่เต็มเปี่ยม ด้วยความระลึกถึงถึงและนมัสตจากบิดาผู้ทรงอำนาจ

บิดาพบกลุ่ม (โซนตะวันออก)

ดวงอาทิตย์ขึ้นทางตะวันออก ดังนั้นโซนตะวันออกหมายถึงดวงอาทิตย์แห่งความรู้ที่ขึ้นอยู่เสมอ ผู้ที่อยู่ในโซนตะวันออกหมายถึงผู้ที่นำดวงวิญญาณไปสู่ความสว่างด้วยแสงของพระอาทิตย์แห่งความรู้ผู้ที่ปิดเป้าความมืด งานของพระอาทิตย์คือการจบสิ้นความมืด ดังนั้นลูกทั้งหมดคือนายพระอาทิตย์แห่งความรู้ นั่นคือลูกคือผู้ที่จบสิ้นความไม่รู้ในทุกหนแห่งใช่หรือไม่? ลูกทั้งหมดอยู่กับการทำงานรับใช้นี้ใช่หรือไม่? หรือลูกติดกับอยู่ในความซับซ้อนของสถานการณ์ของลูกเองและสถานการณ์ของครอบครัวของลูก? งานของพระอาทิตย์คือการอยู่อย่างไม่วางเว้นในการให้แสงสว่าง ไม่ว่าจะเป็นในครอบครัวหรือในความสัมพันธ์อื่นๆ หรือเมื่อสถานการณ์ใดๆเกิดขึ้นเบื้องหน้าลูก ลูกผู้เป็นพระอาทิตย์ไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องทำงานของการให้แสงสว่าง ดังนั้นลูกคือเจ้าสุริยะแห่งความรู้หรือบางครั้งลูกจมอยู่กับปัญหาหรือไม่? หน้าที่แรกคือการให้แสงสว่างแห่งความรู้ เมื่อลูกมีการตระหนักรู้ด้วยความสัมพันธ์กับพระเจ้า ลูกต้องทำให้ดวงวิญญาณที่อยู่ในสายใยกับลูกและในครอบครัวของลูกสูงส่ง แล้วงานรับใช้นี้จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ที่ใดที่ลูกทำทุกสิ่งในนามของพระเจ้า ความสัมพันธ์ทั้งหมดจะประสบความสำเร็จและง่ายดาย เมื่อลูกมีความรู้สึกลูกกำลังทำทุกสิ่งในนามของพระเจ้า ก็จะมีความเป็นหนึ่งเดียวกันและมีความรักที่แท้จริงสำหรับครอบครัวโดยอัตโนมัติ ดังนั้นครอบครัวจึงสูงส่งและการปฏิสัมพันธ์ของลูกกับครอบครัวก็สูงส่งด้วย การทำบางสิ่งในนามของพระเจ้าไม่ได้ทำให้ลูกก้าวออกไปจากปฏิสัมพันธ์อื่นๆ ด้วยการไม่วางเว้นในการทำบางสิ่งในนามของพระเจ้า ลูกจะได้รับการทำจุนในทุกอย่างที่ลูกทำเพื่อครอบครัวและใน

ปฏิสัมพันธ์อื่นของลูก ดังนั้นจึงเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอโดยการทำทุกสิ่งในนามของพระเจ้า พวกเขาแสดงให้เห็นดวงอาทิตย์เป็นสัญลักษณ์ของผู้มาจากเนปาล ในบรรดาราช ราชแห่งสุริยวงศ์เป็นที่รู้จักกันดี พวกเขาได้รับการพิจารณาว่าสูงส่ง ดังนั้นลูกก็เป็นนายของพระอาทิตย์แห่งความรู้ ผู้ให้แสงสว่างแก่ผู้อื่นเช่นกัน อ้อชะ

พร: : ขอให้ลูกทำการกระทำให้เป็นการกระทำที่พิเศษในยุคบรรจบพบกันและกลับมาสมบูรณ์พร้อมสืบทอดองศาเต็ม

ยุคบรรจบพบกันเป็นยุคที่จะเปิดเผยความสามารถพิเศษของลูก ทุกการกระทำและทุกคุณธรรมของผู้ที่ทำการกระทำเป็นเหมือนความสามารถพิเศษได้รับการยกย่อง ความสมบูรณ์พร้อมสืบทอดองศาเต็มหมายถึงทุกกิจกรรมของลูกมองเห็นได้ว่าเป็นความสามารถพิเศษ: นี่คือนี่ของสภาพของความสมบูรณ์พร้อมในรูปสัณฐานลูกได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของบาบาในวิธีการพูดการเดิน ฯลฯของท่าน ดังนั้นนั่นก็เป็นศิลปะเช่นกัน ศิลปะของการนั่งลงและการลุกขึ้น ศิลปะของการมองเห็น ศิลปะของการเดิน มีเอกลักษณ์และความพิเศษในทุกสิ่ง ดังนั้นจงทำตามพ่อในลักษณะเดียวกันและเต็มไปด้วยศิลปะทั้งสืบทอดประการ

คติพจน์: คนที่มีพลังคือคนที่แยกแยะบางสิ่งได้ในทันทีและตัดสินใจได้ในทันที

*** โอม ขานต์ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือมหาวิทยาลัยที่นำอาจารย์ของลูกซึ่งพ่อผู้เดียวที่แก้ไขสิ่งที่ผิดพลาด พระเจ้าผู้ไร้เดียงสามาในฐานะครูเพื่อสอนเรา
- คำถาม:** ลูกๆ ให้เป้าหมายอะไรแก่ทุกคนในช่วงเวลาของการชำระสะสางบัญญัติกรรม
- คำตอบ:** : โอ ดวงวิญญาณ เวลานี้จงกลับมามีชีวิต! ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้โดยไม่กลับมามีชีวิต เพื่อที่พวกเขาจะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยที่ทุกคนได้สัมผัสมาเป็นเวลาครั้งวงจร ลูกต้องทำให้พวกเขานั่งอยู่ในเตาเผาเป็นเวลาเจ็ดวัน เมื่อพวกเขาอยู่ห่างไกลจากมิตรที่ไม่บริสุทธิ์และไม่จดจำใครอื่นแล้วเท่านั้นสติปัญญาของพวกเขาจะสามารถซึมซับความรู้ได้
- เพลง:** ลูกสูญเสียเวลากลางคืนไปกับการหลับนอนและกลางวันไปกับการรับประทาน

โอม ชานติ ใครพูดสิ่งนี้กับลูกๆ เนื่องจากลูกกำลังนั่งอยู่ในโรงเรียน จะต้องเป็นครูที่พูดสิ่งนี้อย่างแน่นอน มีคำถามเกิดขึ้นว่าครูพูดสิ่งนี้ พ่อพูดสิ่งนี้ หรือสัตว์พูดสิ่งนี้ ใครพูดคำสอนเหล่านี้? ก่อนอื่นสิ่งนี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเราและท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นพ่อพูดสิ่งนี้ครูพูดสิ่งนี้และสัตว์ก็พูดสิ่งนี้เช่นกัน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ผู้เป็นนักเรียน ไม่มีครูที่สอนในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่เรียกว่าพ่อหรือครู นี่เป็นสถานศึกษาเช่นกันซึ่งลูกสามารถเรียกว่ามหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยก็ได้ นี่ยังคงเป็นการศึกษา ก่อนอื่นลูกต้องเข้าใจว่าใครกำลังสอนลูกในโรงเรียนนี้ ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่เป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ ผู้ให้การหลุดสำหรับทุกคนกำลังสอนเรา สิ่งสร้างทั้งหมดนี้เป็นสมบัติของผู้สร้างเดียวกัน ดังนั้นท่านเองจึงนั่งที่นั่นและบอกลูกถึงตอนต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกๆ ได้ใช้ชาติเกิดกับพ่อ สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณและท่านเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้และผู้เติมเปี่ยมไปด้วยความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้คือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เป็นเพียงความรู้เท่านั้นที่จะมีการหลุดพ้นได้ มนุษย์กลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นั่น ไม่มีโรงเรียนอื่นใดที่สิ่งนี้จะเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่ไม่มีตัวตนกำลังสอนพวกเขา ที่นั่นเท่านั้นที่ลูกๆ รู้สิ่งนี้ สิ่งนี้อธิบายให้แก่ลูกเท่านั้น ทว่าทั้งโลกโดยทั่วไปและในบาร์ตโดยเฉพาะไม่มีใครเข้าใจว่าดวงวิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีตัวตนกำลังสอนพวกเขา เป็นเพียงครูที่เป็นมนุษย์เท่านั้นที่สอนพวกเขา พวกเขาไม่มีแม้กระทั่งความรู้ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษา เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณทำงานเช่นนั้นและเช่นนั้นผ่านอวัยวะ พวกเขาตระหนักว่าพวกเขาเป็นคนนั้นคนนี้ พวกเขาจดจำชื่อและรูปของพวกเขได้อย่างรวดเร็วมาก “ฉันกำลังทำสิ่งนี้” หรือ “ฉันกำลังทำสิ่งนั้น” พวกเขาจดจำเพียงแค่ชื่อของร่างกาย แต่สิ่งนั้นไม่ถูกต้อง! ก่อนอื่นเราเป็นดวงวิญญาณ และจากนั้นเราก็ตีเข้ามาใช้ร่างกาย ชื่อของร่างกายเปลี่ยนไปเรื่อยๆ แต่ชื่อของดวงวิญญาณไม่เปลี่ยน ชื่อของแต่ละดวงวิญญาณมีเพียงชื่อเดียว พ่อพูดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณมีชื่อเดียวคือชีวา ทั้งโลกรู้สิ่งนี้ ชื่ออื่นๆ เหล่านั้นทั้งหมดถูกตั้งขึ้นมาให้กับร่างกาย ชีวาบาเรียกว่าชีวา แค่นี้เอง! ท่านไม่มีร่างกายที่มองเห็นได้ มีการตั้งชื่อให้กับมนุษย์ว่า: ฉันเป็นคนนั้นคนนี้ ครูคนนี้ คนนั้นกำลังสอนฉัน ลูกจะเอ่ยชื่อ ในความเป็นจริงดวงวิญญาณทำงานของครูผ่านร่างกายและสอนดวงวิญญาณอื่นๆ ขึ้นสการอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณสอนโดยผ่านอวัยวะและเล่นบทบาทของเขาตามชั้นสการของเขา อย่างไรก็ตามทุกสิ่งทำงานบนพื้นฐานของชื่อที่ให้กับร่างกาย ที่นั่นลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนนั้นกำลังสอนลูก สติปัญญาของลูกไปไหน? เวลาที่ฉันดวงวิญญาณเป็นของพ่อผู้หนึ่ง ดวงวิญญาณเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนมาและสอนลูกโดยผ่านรูปที่มีตัวตน ชื่อของท่านคือชีวา ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาเช่นกัน ชีวาคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ พวกเขาฉลองวันเกิดของท่านอย่างไร? ดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายหรือเข้ามาในครรภ์? ไม่มีใครรู้ดวงวิญญาณมาจากเบื้องบน พระคริสต์เรียกว่าเป็นผู้ก่อตั้งศาสนา ดวงวิญญาณนั้นก่อนอื่นต้องมาจากเบื้องบน ดวงวิญญาณสะโตประธานลงมา เขาไม่ได้กระทำการใดๆ ดวงวิญญาณเริ่มแรกสะโตประธาน จากนั้นเมื่อเขาผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม เขาก็กระทำการ เพราะดวงวิญญาณสะโตประธานในตอนแรกเมื่อเขาลงมาเขาจึงไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ใดๆ เมื่อดวงวิญญาณนั้นลงมาครั้งหนึ่งของเวลาของเขา เขาจึงเริ่มกระทำการ มีอาณาจักรของสุริยวงศ์เมื่อ 5,000 ปีที่ก่อนอย่างแท้จริง ศาสนาอื่นทั้งหมดเกิดขึ้นในภายหลัง ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นนายของโลก บาร์ตเรียกว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย ไม่มีดินแดนอื่นใด ชีวาบาคือผู้เดียวที่แก้ไขทุกสิ่งที่ผิดพลาดไป ชีวาไม่ใช่สังการที่ถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ชีวาพระเจ้าผู้ไร้เดียงสาคือผู้ที่แก้ไขทุกสิ่งที่ผิดพลาดไป ชีวาและซัง

การไม่เหมือนกัน ทั้งสองแตกต่างกัน ไม่มีค่ายกย่องของบรรพมา วิษณุหรือซังการ์ มีเพียงคำสรรเสริญชีวาเท่านั้นผู้ที่ทำให้ทุกสิ่งที่เกิดพลาดกลับมาถูกต้อง ท่านพูดว่า ฉันเข้ามาในร่างเก่าแก่ที่แสนธรรมดา ผู้นี้ได้ใช้ 84 ชาติเกิดของเขาครบสมบูรณ์และตอนนี้การละเล่นกำลังจะจบสิ้นลงแล้ว เครื่องแต่งกายที่เก่าแก่และความสัมพันธ์ที่เก่าแก่นี้จะต้องจบสิ้นลงเวลานี้ลูกควรจดจำใคร? ลูกไม่จดจำสิ่งใดที่กำลังจะจบสิ้นลง เมื่อมีการสร้างบ้านใหม่หัวใจก็ถูกนำออกจากบ้านเก่า นี่เป็นประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนได้รับการหลุดพ้น นั่นคือทุกคนได้รับการปลดปล่อยจากอาณาจักรของราวัน ราวันได้ทำลายทุกคน บาร์ตยาจนและคดโกงอย่างแท้จริง ผู้คนกล่าวถึงการคดโกงว่าเป็นคอร์รัปชั่น และการปลอมปน และการลักขโมยและคดโกง อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: รูปแบบแรกของคอร์รัปชั่นคือการกลับมาไม่บริสุทธิ์ เพราะร่างกายถูกสร้างขึ้นจากกิเลส นี่เรียกว่าโลกที่เต็มไปด้วยกิเลส ยุคทองเรียกได้ว่าโลกที่ปราศจากกิเลส เราเป็นเทพของหนทางครอบครัวในยุคทอง เมื่อพวกเขาถามว่าเด็กๆจะเกิดมาได้อย่างไรถ้าผู้คนอยู่อย่างบริสุทธิ์และไม่ข้องแวะกับกิเลส ให้บอกพวกเขาว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูก ไม่ใช่ด้วยพลังทางร่างกายแต่ด้วยพลังโยคะ ดังนั้นเนื่องจากนั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสที่มีการครองเรือนที่บริสุทธิ์ เด็กๆ จะไม่สามารถเกิดมาด้วยพลังโยคะหรือ? เนื่องจากราชาและราชินีปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง ปวงประชาที่เป็นเช่นเดียวกัน ที่นั่นทุกคนเต็มไปด้วยกิเลส ไม่มีกิเลสในยุคทอง นั่นเรียกว่าอาณาจักรของพระเจ้า ได้รับการก่อตั้งโดยพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ เวลานั้นเป็นอาณาจักรของราวัน ซิฟ บาบาผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาได้เฝ้าราวันผู้สร้างนรก ไม่มีใครรู้ว่ายุคทองแดงได้เริ่มขึ้นเมื่อใด นี่เป็นสิ่งที่ต้องเข้าใจ นี่คือนรกโลกที่ต่ำโสมประฐาน นั่นคือโลกของพระเจ้า เรียกว่าสวรรค์โลกที่สูงส่งบริสุทธิ์ นี่คือนรกโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เพียงผู้ที่ศึกษาทุกวันจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ หลายคนพูดว่าไม่มีโรงเรียนในสถานที่นี้(มรฐัน) โอ! แต่ที่นี่คือสำนักงานใหญ่! ลูกสามารถมาที่นี่และรับคำแนะนำได้ นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่โตอะไร วงจรโลกอธิบายได้ในหนึ่งวินาที ยุคทองและยุคเงินได้ผ่านไป แล้ว ยุคทองแดงและยุคเหล็กเวลานี้ก็ผ่านไปแล้วเช่นกัน ตอนนี้เป็นยุคบรรจบพบกัน ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนเพื่อไปสู่โลกใหม่ ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะศึกษา “บาบา ฉันกำลังทำงานนี้” อัจชะ เพียงแค่มาและรับความรู้นี้เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ จากนั้นก็กลับไปแล้วลูกจะได้รับมรดกอย่างต่อเนื่อง อันดับแรกลูกต้องอยู่ในเตาเผาเป็นเวลาเจ็ดวันอย่างแนนอน แม้ว่าพวกเขาจะมาเป็นเวลาเจ็ดวัน ไม่ใช่ว่าสติปัญญาของทุกคนจะเหมือนกัน การอยู่ในเตาเผาเป็นเวลาเจ็ดวันหมายความว่าลูกจะต้องไม่จดจำใครเลยในช่วงเวลานั้น ไม่ควรมีการติดต่อกับใครเลยด้วยซ้ำ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะสามารถเข้าใจได้ในระดับเดียวกัน ที่นั่นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ต้องกลับมาบริสุทธิ์ นี่ก็เป็นโรคภัยเช่นกัน มนุษย์มีโรคภัยมาเป็นเวลาครั้งวงจร จะต้องให้พวกเขาห่างแยกกัน พวกเขาไม่ควรมีเพื่อนเลย ถ้าพวกเขาออกไปข้างนอก พวกเขาจะรับประทานสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์และอาหารที่ปรุงโดยคนที่ไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองพวกเขาเป็นเทพที่บริสุทธิ์ ดูสิว่าผู้คนสร้างวัดพิเศษให้แก่พวกเขาอย่างไร! คนที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถแตะต้องรูปบูชาของเทพได้ เวลานั้นมนุษย์ไม่บริสุทธิ์และคดโกงอย่างสิ้นเชิง ร่างกายของพวกเขาถูกสร้างขึ้นด้วยกิเลส เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ชื่อว่าคดโกง แม้แต่ร่างกายของชานยาสซึกก็ถูกสร้างขึ้นด้วยยาพิษ พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ จากนั้นร่างกายก็ต้องบริสุทธิ์ด้วย เหตุนี้เองร่างเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดจะถูกทำลาย ทุกคนต้องกลับบ้าน นี่คือนเวลาของการชำระสะสาง ทุกคนต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน ในบาร์ตเท่านั้นที่ผู้คนมีงานเทศกาลโฮลิกะ ที่นั่นร่างกายของวัตถุธาตุทั้งห้าต่ำโสมประฐาน ในยุคทอง ร่างกายสะอาดประฐาน มีรูปภาพของศรัทธาชนะนรกต้องถูกเตะออกไปเพราะลูกต้องไปสู่ยุคทอง เมื่อศพกำลังถูกนำไปยังที่เผาศพ ในตอนแรกใบหน้าจะหันไปทางเมืองและเท้าหันไปทางเมรุที่เผาศพ อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาเข้าไปในเมรุที่เผาศพพวกเขาก็หมุนศพไปรอบๆ เวลานั้นลูกกำลังไปสวรรค์และใบหน้าของลูกจึงหันไปที่นั้น ใบหน้าของลูกมุ่งสู่ดินแดนแห่งความเจ็บสงบและดินแดนแห่งความสุขและเท้าของลูกมุ่งสู่ดินแดนแห่งความทุกข์ นั่นเป็นเรื่องของศพในขณะที่ที่นี้ลูกต้องเพียรพยายาม ในขณะที่จดจำบ้านที่แสนหวาน ลูกดวงวิญญาณก็จะไปยังบ้านที่แสนหวานนั้น นี่คือนสิ่งสำหรับสติปัญญาของลูกที่ต้องฝึกฝน พ่อหนึ่งที่นี่และบอกความลับทั้งหมดแก่ลูก ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เหล่านี้เป็นเครื่องแต่งกายเก่าและโลกเก่า การพูดว่าการละเล่นจะสิ้นสุดลงแล้วหมายความว่าลูกได้เล่นบทบาทของลูกมา 84 ชาติเกิดแล้ว ได้มีการอธิบายด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ทุกคนที่จะใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่มาภายหลังในศาสนาอื่นๆ ใช้ชาติเกิดน้อยกว่าอย่างแนนอน ชาวพุทธใช้ชาติเกิดน้อยกว่าชาวอิสลาม ชาวคริสต์ยิ่งใช้ชาติเกิดน้อยลงไปอีก ชาวซิกข์เชื่อในภูนานาก พวกเขาเพิ่งมาเพียง 500 ปีนับตั้งแต่ภูนานากมา ดังนั้นพวกเขาจะไม่ใช้ 84 ชาติเกิด สิ่งนี้สามารถคำนวณได้ เนื่องจากมีชาติเกิดมากมายใน 5,000 ปี จึงต้องมีจำนวนชาติเกิดมากเท่านั้นใน 500 ปี บางทีอาจเป็น 12 ถึง 13 ชาติเกิด เป็นเวลา 2,000 ปีตั้งแต่พระคริสต์มา ดังนั้นในเวลานั้นดวงวิญญาณจะใช้กี่ชาติเกิด? มันจะน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนชาติเกิด นี่คือการคำนวณ บางคนอาจใช้ชาติเกิดมากมายและคนอื่นมีจำนวนที่แตกต่างกันไป แต่ลูกไม่สามารถบอกได้อย่างถูกต้องแม่นยำว่ากี่ชาติเกิด ลูกต้องไม่เสียเวลากับการถกเถียงเรื่องเหล่านี้มากเกินไป หน้าที่ของลูกคือจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าใช้สติปัญญาของลูกในเรื่องที่ไร้ประโยชน์ มีโยคะกับพ่อและเข้าใจวงจร เพราะด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม

เหตุนี้เองผู้คนจึงพูดถึงโยคะโบราณของบาร์ต พ่อเท่านั้นที่สอนสิ่งนี้ ไม่มีเรื่องของโยคะในยุคทองและยุคเงิน หรือโยคะเริ่มต้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการสา โยคะที่ง่ายตาย พ่อพูดว่า: ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำพ่อ สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง อย่าได้ทำบาปใดๆ มีการสร้างวัดให้กับเทพเพราะพวกเขาบริสุทธิ์ นักบวชที่ดูแล้วฉันไม่บริสุทธิ์ พวกเขาอบน้ำให้รูปปั้นบูชาของเทพที่บริสุทธิ์ ในความเป็นจริงแม้แต่มือของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็ต้องไม่แตะต้องรูปปั้นเหล่านั้น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นขนบธรรมเนียมและระบบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้เรากำลังกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อเรากลับมาบริสุทธิ์เราจะกลายเป็นเทพ ไม่มีความจำเป็นสำหรับการกราบไหว้บูชาลาที่นั่น พ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นให้กับทุกคน เพียงท่านเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ฉันเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรเก่าของราวัน ไซ ท่านสามารถเข้ามาในร่างของใครก็ได้และพูดมุรลี นั่นไม่ได้หมายความว่าท่านอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน แต่ละคนมีดวงวิญญาณของตนเอง ในแบบฟอร์มที่พวกเขากรอก มีคำถามว่า: ใครคือพ่อของดวงวิญญาณของคุณ? อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ มีเพียงพ่อผู้เดียวของดวงวิญญาณทั้งหมด เราทุกคนเป็นพี่น้องกันและมีพ่อผู้เดียวนี้ เราได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากท่าน ท่านเท่านั้นเป็นผู้ปลดปล่อยและผู้นำทาง ท่านจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปยังบ้านที่แสนหวาน เหตุนี้เองโลกเก่าจึงต้องถูกทำลาย ผู้คนเฉลิมฉลองโศกียะร่างกายทั้งหมดจะถูกทำลายและดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับบ้าน จากนั้นในยุคทองจะมีผู้คนจำนวนน้อยมาก ลูกต้องเข้าใจว่าใครเป็นผู้ก่อตั้งยุคทองและใครเป็นผู้ทำลายยุคเหล็ก สิ่งนี้เขียนไว้อย่างชัดเจน มีคำกล่าวไว้ว่า: เมื่อคุณให้ความรัก คุณก็จะได้รับความรัก พ่อพูดว่า: ผู้ที่ทำงานรับใช้มากมายเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพเพื่อพ่อคือคนที่เป็นที่รักมากที่สุด ผู้ที่ทำความเพียรพยายามจะได้รับสถานภาพที่สูง ลูก ดวงวิญญาณกำลังจะได้รับมรดกจากพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บางคนทำความผิดมากมายและนิสัยเก่าของพวกเขาก็มันคงมาก ไม่ว่าลูกจะพยายามอธิษฐานมากแค่ไหน พวกเขาจะไม่ทำลายนิสัยเหล่านั้น พวกเขาลดสถานภาพของตนเองด้วยสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าสูญเสียเวลาของลูกไปกับการโต้แย้งสิ่งใด สติปัญญาของลูกไม่ควรใช้ไปในเรื่องที่ไร้สาระ อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงให้นานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และขอให้บาปของลูกได้รับการปลดปล่อย ปลุกฝังนิสัยของการอยู่ในสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ

2. หันใบหน้าของลูกออกไปจากโลกเก่านี้ จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข บ้านใหม่กำลังสร้างขึ้นในขณะนี้ ดังนั้นจงนำหัวใจของลูกออกไปจากบ้านเก่า

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้างโลกและสัมผัสว่าอุปสรรคของมายาเป็นเหมือนเกม เมื่อเด็กเล็ก ๆ พูดอะไรที่มาจากความไม่ระมัดระวังในวัยเด็กของพวกเขาต่อหน้าผู้อาวุโส หรือพวกเขามีการกระทำการเช่นนั้นผู้อาวุโสเชื่อว่าเด็ก ๆ เป็นเพียงเด็กน้อยที่ไร้เดียงสาและดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้รับผลกระทบใดๆ ในทำนองเดียวกันหากลูกคิดว่าตนเองเป็นนายผู้สร้างโลกอุปสรรคของมายาก็จะเหมือนกับเกมของเด็กๆ แม้ว่ามายาจะมาอยู่ตรงหน้าลูกในรูปของปัญหาอุปสรรคหรือข้อสอบผ่านดวงวิญญาณลูกก็ไม่ต้องกลัวเพราะลูกจะถือว่าดวงวิญญาณนั้นไร้เดียงสา

คติพจน์: เติมความรัก พลัง และแรงดึงดูดทางจิตวิญญาณให้กับตนเองและทุกคนจะให้ความร่วมมือกับลูก

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ นั้นตามลำดับกันไปในการรู้จักพ่อเช่นที่ท่านเป็นและในสิ่งที่ท่านเป็น หากทุกคนจะตระหนักรู้จักท่านได้ ก็จะมีฝูงชนที่มากมายที่นี่
- คำถาม:** เมื่อใดเสียงของการเปิดเผยจะกระจายไปทุกหนแห่ง?
- คำตอบ:** เมื่อมนุษย์พบว่าพระเจ้าเองได้มาเพื่อทำการก่อตั้งโลกใหม่ด้วยการทำลายโลกเก่านี้ พ่อผู้ที่ประทานหลุดพ้นแก่ทุกคนได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของเราแก่เรา เมื่อมีศรัทธา การเปิดเผยจะเกิดขึ้นและจะมีความปั่นป่วนทุกหนแห่ง
- เพลง:** ฝนของความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้ที่รัก

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงสองบรรทัดนี้ ฝนของความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่กับผู้ที่รัก โลกไม่รู้ว่าใครคือผู้เป็นที่รัก แม้ว่าจะมีลูกๆ มากมาย ลูกๆ มากมายก็รู้ว่าพวกเขาควรจรรโลงถึงพ่ออย่างไร พวกเขาไม่รู้ว่าจะจดจำท่านได้อย่างไร พวกเขาลืมท่านช้าแล้วช้าเล่า พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกคือจุด พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และลูกต้องจดจำท่าน จงปลูกฝังการฝึกฝนของการจรรโลงถึงในตนเองเช่นนั้นที่การจรรโลงถึงนั้นจะมั่นคง ในเวลาสุดท้ายลูกควรจะจดจำไว้เท่านั้นว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ ลูกแต่ละคนมีร่างกายแต่เก็บความรู้ของการเป็นดวงวิญญาณไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อ แทบจะไม่มีใครจดจำพ่ออย่างที่พ่อเป็น ลูกๆ มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก พ่อได้อธิบายว่าเขาหรือเธอจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้จนกว่าลูกจะให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครบางคน ก่อนอื่นใดพวกเขาควรรู้ว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนคือพ่อของเรา, พระเจ้าของกิตะ, และท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน เวลานี้ท่านกำลังเล่นบทบาทของการประทานหลุดพ้น หากพวกเขามีศรัทธาในสติปัญญาเกี่ยวกับประเด็นนี้ บรรดาผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดอาจจะมาที่นี่ในหนึ่งวินาที จะมีความโกลาหลอย่างยิ่งในบาร์ด หากพวกเขารู้ว่าเวลานี้โลกนี้กำลังจะถูกทำลายคงจะมีคิวแถวจากบอมเบย์ถึงอาบู อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถมีศรัทธาเช่นนั้นได้อย่างรวดเร็ว ลูกรู้ว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น พวกเขาทั้งหมดจะยังคงหลับใหลอยู่ในการนอนหลับที่ลึก และแล้วในเวลาสุดท้ายอิทธิพลของลูกจะกระจายออกไป การมีศรัทธาในประเด็นพระเจ้าของกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวานั้นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! หากสิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีก็จะมีเสียงนั้นดังไปทั่วทั้งบาร์ด ถึงกระนั้นเมื่อลูกอธิบายกับใครบางคน คนอื่นจะบอกว่าเขาถูกร่ายเวทมนตร์ใส่เขา ดังนั้นไม่ต้องรีบโตอย่างช้ามาก ยังมีเวลาเหลืออยู่เล็กน้อย ลูกยังมีเวลาที่จะทำความเพียรพยายาม ลูกอธิบายกับคนที่มีความเชื่อ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ในหมู่ลูกๆ เช่นกัน ลูกบางคนไม่เข้าใจความรู้นี้ หากไม่มีการจรรโลงถึงพ่อ ก็ไม่สามารถมีสภาพนั้น พ่อเข้าใจว่าศรัทธาของลูกเป็นเช่นไร! ถึงกระนั้นลูกบางคนแทบจะไม่จดจำพ่อแม้กระทั่งหนึ่งหรือสองเปอร์เซ็นต์! แม้ว่าพวกเขาอาจจะนั่งอยู่ที่นั่น พวกเขา ก็ไม่มีความรักต่อพ่อ ต้องมีความรักและโศกที่นั่น หากพวกเขามีความรักต่อพ่อ พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาต้องทำตามศรัทธาในทุกอย่างก้าว เรากำลังกลายเป็นนายของโลก มีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาครึ่งวงจรและเหตุนี้เองเวลานี้จึงต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและการจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดนั้นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ถ้าพวกเขาทำเช่นนี้จะมีประกายเช่นนั้นบนใบหน้าของพวกเขา เมื่อหญิงสาวแต่งงานและสวมเครื่องประดับ ใบหน้าของเธอจะมีความสุขอย่างมาก อย่างไรก็ตามบางคนแม้กระทั่งไม่จดจำเจ้าบ่าวและดังนั้นใบหน้าของพวกเขาจึงเหี่ยวเฉา อย่าได้ถามเลย! เมื่อหญิงสาวแต่งงานใบหน้าของเธอจะมีความสุขมากในขณะที่ใบหน้าของหญิงสาวบางคนเป็นเหมือนซากศพแม้กระทั่งหลังแต่งงาน มีทุกประเภท! บางคนสับสนเมื่อพวกเขาต้องไปที่บ้านอื่น เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ จำเป็นต้องใช้ความพยายามเพื่อที่จะจดจำพ่อ เป็นที่จดจำเกี่ยวกับช่วงเวลาสุดท้าย “ให้ถามโก๊ปและโก๊ปปีเกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส” ลูกต้องสร้างสภาพของการพิจารณาว่าตนเองเป็นโก๊ปและโก๊ปปีและมีการจรรโลงถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน พ่อมาและกำลังให้มรดกนั้นแก่ลูก ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ ในเวลาสุดท้ายเมื่อลักษมีและนารายณ์จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเขา พ่อก็มาและสอนราชาโยคะแก่พวกเขาและให้อาณาจักรของเขาแก่พวกเขา รูปภาพของลักษมีและนารายณ์คือรูปภาพอันดับหนึ่ง ลูกรู้ พวกเขา มีการกระทำเช่นนั้นในชาติเกิดก่อนหน้านี้ของเขาและเวลานี้พ่อกำลังสอนลูกถึงวิธีที่จะมีการกระทำเหล่านั้น ท่านพูดว่า: จงกลับมา มานมานะบาฟ! อยู่อย่างบริสุทธิ์! อย่ากระทำบาปใดๆ เพราะเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญนายแห่งสวรรค์ มายาราวันได้ทำให้ลูกกระทำบาปเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้จงถามตนเองว่า: ฉันทำบาปอะไรไหม? ฉันเฝ้าแต่ทำ

การกระทำที่เป็นบุญหรือไม่? มันกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดหรือไม่? พ่อพูดว่า: จงกลับมา “มานมานะบาฟ”! ลูกต้องถามว่า: ใครพูดว่า: มานมานะบาฟ? ผู้คนเหล่านั้นอ้างว่ากษณะพูดสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชั่ววาพูดสิ่งนี้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน พร้อมกับวันเกิดของชีวกี่มีวันเกิดของกิตะด้วยเช่นกัน พร้อมกับวันเกิดของกิตะก็มีวันเกิดของกษณะด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายในอนาคต ลูกต้องเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของราชาโยคะ ลูกสามารถพิสูจน์ได้ว่าพระเจ้าแห่งกิตะไม่ใช่ศรีกษณะ, แต่เป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน แล้วความคิดเห็นเกี่ยวกับการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันจะถูกโยนทิ้งไป เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ประทานหลุดพ้นแก่ทุกคนและผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ ท่านเรียกว่าผู้ปลดปล่อยด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามผู้คนพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! พวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งที่พวกเขาพูด! พวกเขาพูดถึงศาสนาอะไรก็ตามที่เข้ามาในจิตใจของพวกเขา มีสามศาสนาหลัก ศาสนาเทพดำเนินไปครั้งวงจร ลูกรู้ว่าพ่อก่อตั้งศาสนาบราห์มิน, ศาสนาเทพ และศาสนาจักรบ โลกไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาคิดว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นเป็นหลายแสนปี ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปสูงส่งที่สุดในทุกศาสนา อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ลืมนิยามของตนเองและกลับมาไม่นับถือหรือเชื่อในศาสนาใด ชาวคริสเตียนไม่ละทิ้งศาสนาของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าพระคริสต์ก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ศาสนาอิสลาม, ศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์เป็นศาสนาหลัก นอกจากนี้ยังมีศาสนาอื่นที่เล็กกว่าอีกมากมาย ไม่มีใครรู้ว่าการขยายตัวนี้เริ่มต้นขึ้นที่ใด เป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆนับตั้งแต่การคงอยู่ของโมฮัมหมัด ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามนั้นเก่ามาก ชาวคริสเตียนเป็นที่รู้จักอย่างดีและยังมีอื่นๆอีกมากมาย ทุกคนมีศาสนาของตนเอง พวกเขามีศาสนาที่แตกต่างกันและชื่อที่แตกต่างกันดังนั้นจึงเกิดความสับสน พวกเขาไม่รู้ว่ามีเพียงสี่คัมภีร์ศาสนาหลักเท่านั้น ศาสนาเทพและศาสนาบราห์มินรวมอยู่ในคัมภีร์ศาสนาเหล่านั้น บราห์มินกลายเป็นเทพ, ผู้ที่ต่อมากลายเป็นจักรบ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ มีการร้องเพลงว่า: ขอคารวะต่อบราห์มิน พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดมาและก่อตั้งศาสนาบราห์มิน, เทพและจักรบ คำศัพท์เหล่านี้มีอยู่ แต่พวกเขาอ่านทุกสิ่งเหมือนนกแก้ว นี่คือการปาดหน้า ผู้คนเชื่อว่าบารัตเคยเป็นสวนดอกไม้ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าลูกสร้างขึ้นเมื่อใด ลูกสร้างขึ้นอย่างไร และใครเป็นผู้สร้าง พวกเขาไม่รู้ว่าคุณวิญญานสูงสุดคือใคร ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นลูกกำพร้า เหตุนี้เองจึงมีการต่อสู้รบราอย่างมากมาย พวกเขายังคงมีความสุขในการแสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อไป เวลานี้พ่อได้มาเพื่อนำแสงสว่าง ท่านให้การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ลูก เมื่อสวดมนต์ให้น้ำมันแห่งความรู้แก่ลูก ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขจัดออกไป ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่าง พ่อได้ให้ตาที่สามแก่ลูกแต่ละคน แม้ว่าเทพจะถูกแสดงพร้อมกับตาที่สาม ผู้คนก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ในความเป็นจริงลูกมีดวงตาที่สาม แต่พวกเขาได้แสดงให้เห็นเทพพร้อมกับตาที่สาม ไม่มีการกล่าวถึงบราห์มินในกิตะ พวกเขาได้แสดงสงครามระหว่างฆราวาสและพินดาवासและรഥม้าศึกในกิตะ พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาจะบอกลูกว่า: คุณไม่เชื่อแม้กระทั่งในคัมภีร์! ลูกสามารถบอกพวกเขาได้ว่าเหตุใดเราจึงไม่เชื่อในคัมภีร์ เป็นเพราะเรารู้ว่าทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาได้รับการจดจำ ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้น ผู้คนของบารัตไปสวามิภักดิ์และกลับมาเสื่อมในศาสนาและการกระทำของพวกเขา และเหตุนี้เองเวลานี้พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าฮินดู เวลานี้พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ ใครทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์? ราวัน! ผู้คนเฝ้าหุนจาลองของราวัน พวกเขาคิดว่ามันดำเนินมาตั้งแต่ในยุคอดีตกาล อย่างไรก็ตามอาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย มายาได้ทำให้สติปัญญาของพวกเขากลายเป็นหินอย่างสมบูรณ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่เปลี่ยนลูกจากหินให้เป็นมนุษย์ที่สูงส่ง หลังจากที่ลูกได้เข้าไปสู่ยุคเหล็กแล้วเท่านั้นที่จึงจะสามารถก่อตั้งยุคทองได้ พ่ออธิบายสิ่งนี้ แต่เทพจะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครเลย เวลานี้ลูกกุมาริได้หมั่นหมายแล้ว ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นราชินี ลูกถูกลักพาตัวนั่นคือลูกดวงวิญญานได้รับการบอกว่า: ลูกเป็นของพ่อแล้วลูกก็ลืมนพ่อ ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและเป็นของมายา อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการวิ่งหนีหรือการถูกลักพาตัว จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ มีความเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึงท่านนั้นหลายคนมีสำนึกที่เป็นร่างและกระทำการที่เป็นบาป พ่อรู้ว่าบางดวงวิญญานไม่จดจำท่านเลย พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างและทำบาปมากมายและดังนั้นโทษของบาปจึงกลับมาเติมเปี่ยมหนึ่งร้อยเท่า แทนที่จะแสดงหนทางให้แก่ผู้อื่น พวกเขาเองกลับลืมนหนทาง แล้วพวกเขาก็ยิ่งกลับมาตกต่ำมากขึ้น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ผู้ที่ปีนขึ้นไปลิ้มรสความหวานชื่นของน้ำทิพย์แห่งสวรรค์ ผู้ที่ตกลงมานั้นจะถูกบดขยี้โดยสิ้นเชิง อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง ดูสิว่าสร้างความแตกต่างได้มากแค่ไหน! บางคนศึกษาเล่าเรียนและไปถึงท้องฟ้า ในขณะที่คนอื่นๆตกลงมาสู่พื้น หากสติปัญญาของพวกเขาหิบ พวกเขาที่ไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้ บางคนบอกบาปว่าพวกเขาไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ บาบพูดว่า: โอเค เพียงแต่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญานและจดจำพ่อ พ่อของลูกแล้วพ่อจะให้ความสุขแก่ลูก อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้จดจำพ่อเลย! หากลูกจดจำพ่อ ลูกก็จะเตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกจดจำพ่อ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกไม่สามารถไปยังดินแดนแห่งความสุขได้ถ้าลูกไม่จดจำท่าน ลูกสามารถได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อที่ไม่มีตัวตน ส่วนที่เหลือทั้งหมด

ให้ความสุขเพียงชั่วคราเท่านั้น เมื่อใครบางคนมีลูกหรือได้รับพรและถูกลืบทอดด้วยอำนาจลึกลับ และแล้วศรัทธานั้นก็ถูกปลุกฝัง หากใครบางคนได้รับประโยชน์สองถึงสี่ล้าน เขายกย่องผู้ที่เขาได้รับสิ่งนั้น, แต่ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งชั่วคราว เขาไม่สามารถได้รับพลาณามัยที่ดีหรือความมั่งคั่งเป็นเวลา 21 ชาตเกิด อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่รู้อะไรเลย แต่ลูกไม่สามารถตำหนิพวกเขาได้! พวกเขาเพียงแค่มีสความสุขกับความสุขชั่วครา พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและให้อำนาจในการปกครองของสวรรค์แก่ลูก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก! บางคนไม่สามารถอธิบายสิ่งใดเลย บางคนเข้าใจ แต่เพราะพวกเขาไม่มีโยคะที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกศรจึงยังไม่ถูกใคร ด้วยความมีสำนึกที่เป็นร่างจึงมีการทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง โยคะคือสิ่งหลักเป็นไปด้วยพลังของโยคะที่ลูกกลายเป็นนายของโลก พระเจ้า,ไม่ใช่กฤษณะที่สอนโยคะโบราณแก่ลูก การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นดีมาก เมื่อลูกไปและดูละคร ฉากทั้งหมดปรากฏขึ้นในจิตใจของลูก อย่างไรก็ตามต้องใช้เวลาที่จะอธิบายสิ่งนั้นแก่บางคน มันก็เหมือนกันกับที่นี้ เมล็ดและต้นไม้ วงจรนี้ชัดเจนมาก นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที: ดินแดนแห่งความสงบ, ดินแดนแห่งความสุข และดินแดนแห่งความทุกข์ อย่างไรก็ตามลูกควรสามารถจดจำสิ่งนั้นได้ สิ่งหลักคือคำแนะนำของพ่อ พ่อพูดว่า: โดยการจดจำพ่อ ลูกจะรู้ทุกสิ่ง อัจชะ ชีพบาบาจดจำลูกๆ บราห์มาบาบาไม่ได้จดจำลูก ชีพบาบารู้ว่าใครคือลูกๆที่มีค่าของท่าน แน่نونท่านจะจดจำลูกๆที่มีค่าและเป็นประโยชน์ในงานรับใช้ของท่าน ผู้นี้จะไม่จดจำใคร ดวงวิญญาณนี้ได้รับคำแนะนำว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 เพื่อที่จะมีโชค จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว การมีความรักหมายถึงการทำตามศรัทธาของผู้เดียวต่อไปในทุกย่างก้าว

2 ทำการกระทำที่เป็นบุญอย่างแน่อน การทำบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน จดจำพ่อและเตือนทุกคนให้ระลึกถึงพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รับผิดชอบซึ่งพร้อมกับการทำงานทางกายภาพก็ทำงานของการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยจิตใจของลูกด้วย
ในขณะที่ทำงานทางกายภาพใด ๆ จงตระหนักอยู่เสมอว่าลูกเป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานรับใช้เพื่อให้คุณประโยชน์โลกบนเวทีโลก “ ฉันได้รับความรับผิดชอบอย่างมากในการทำงานของการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยสภาพจิตใจที่สูงส่งของฉัน “เมื่อลูกมีความตระหนักรู้เช่นนี้ ความไม่ระมัดระวังทั้งหมดจะจบสิ้นลงและแทนที่จะเสียเวลาลูกจะประหยัดเวลา ในขณะที่พิจารณาว่าทุกวินาทีที่มีค่าลูกจะเฝ้าแต่ใช้มันไปในทางที่มีค่าเพื่อประโยชน์ของโลกและเพื่องานของการเปลี่ยนแปลงสิ่งไม่มีชีวิตและสิ่งมีชีวิต

คติพจน์: เวลานี้แทนที่จะเป็นนักรบจกกลายเป็นโยคี

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงสำรวจตน คงอยู่ในสภาพที่เต็มไปด้วยความรู้และซึมซับกับคำพูดที่สูงส่งเหล่านั้นแล้ว ลูกจะสามารถทำประโยชน์ให้กับตนเองและดวงวิญญาณอื่นๆ ได้ ตกแต่งวัดแห่งหัวใจและจิตใจของลูก ด้วยรูปเคารพแห่งคุณธรรมของพระเจ้าและกระจายกลิ่นหอมของความคิดที่บริสุทธิ์
- คำถาม:** งานรับใช้ที่แท้จริงและสูงส่งคืออะไร? อะไรคือความลับที่ละเอียดอ่อนและลึกซึ้งของการงานรับใช้ที่ถูกต้องแม่นยำ
- คำตอบ:** เมื่อใครบางคนทำความผิดแล้วพร้อมกับการเตือนคนนั้น จงให้พลังของโยคะของลูกถึงพวกเขาในทางที่ละเอียดอ่อนและเผื่อความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ของเขาหรือเธอ นี่คือการงานรับใช้ที่แท้จริงที่สูงส่งที่สุด พร้อมกันนั้นให้ความใส่ใจต่อตนเองด้วยเช่นกัน อย่าให้มีความคิดที่ไม่บริสุทธิ์เกิดขึ้นในจิตใจของลูก ตัวลูกเองต้องอยู่อย่างระมัดระวังและรับใช้ผู้อื่นด้วยวิธีที่สูงส่ง นี่คือการงานที่ละเอียดอ่อนและลึกซึ้งของการงานรับใช้

โอมชานติ ลูกๆ ผู้เพียรพยายามแต่ละคน ก่อนอื่นใดต้องนำสภาพของการสำรวจตนมาใช้อย่างแนบแน่น มีประโยชน์มากมายที่หลอมรวมอยู่ในการสำรวจตน ด้วยการมีสภาพนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถอยู่อย่างไม่สั่นคลอน สม่่าเสมอ ออกล้น ถ่อมตน สร้างสมคุณธรรม และได้มาซึ่งสภาพที่เต็มไปด้วยความรู้อย่างสมบูรณ์ เมื่อลูกไม่สำรวจตนลูกจะไม่สามารถได้มาซึ่งสภาพที่เต็มไปด้วยความรู้อย่างสมบูรณ์ นี่เป็นเพราะถ้าลูกไม่ได้ซึมซับคำพูดที่สูงส่งที่ลูกได้ยินเป็นการส่วนตัวและลูกไม่ได้เข้าไปสู่ความลึกซึ้งของคำพูดเหล่านั้น แต่ลูกเพียงแค่วาดซ้ำคำพูดที่สูงส่งที่ลูกได้ยินมาเท่านั้นและแล้วคำพูดที่สูงส่งนั้นก็จะกลายเป็นเพียงแค่วาดซ้ำคำพูดธรรมดา ถ้าคำพูดที่สูงส่งไม่ได้ยินในสภาพที่เต็มไปด้วยความรู้ และแล้วเงาของมายาก็จะทอดลงมายังคำพูดที่สูงส่งเหล่านั้น เมื่อลูกเพียงแค่วาดซ้ำคำพูดที่สูงส่งที่ลูกได้ยิน พวกเขาก็จะได้รับอิทธิพลจากกระแสจิตที่ไม่บริสุทธิ์ของมายา และแล้วแทนที่ลูกและผู้อื่นจะได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้นกลับต้องสัมผัสกับการสูญเสียด้วยเหตุนี้: โอ ลูกๆ จงกลับมาสำรวจตนอย่างสมบูรณ์ จิตใจของลูกเป็นเหมือนวัด เช่นที่ลูกมีกลิ่นหอมอยู่ในวัดเสมอ ในทำนองเดียวกันต่อเมื่อวัดของจิตใจของลูกกลับมาบริสุทธิ์ความคิดที่บริสุทธิ์ก็จะปรากฏออกมา เพียงภาพลักษณ์ของเทพที่บริสุทธิ์เท่านั้นไม่ใช่ภาพปีศาจที่ลูกเก็บไว้ในวัด ในทำนองเดียวกันลูกๆ แต่ละคนควรประดับวัดของจิตใจและหัวใจของลูกด้วยรูปบูชาของคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด คุณธรรมเหล่านั้นคือการเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น เป็นอิสระจากความละโมภ เป็นอิสระจากความกลัว จากความอดกลั้น และไม่มี ความหลงทะนงตน เพราะว่าเหล่านี้คือคุณสมบัติที่สูงส่งของลูก ลูกๆ ต้องทำให้วัดของจิตใจลูกสว่างไสวและชัดเจนมาก นั่นคือบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เพียงเมื่อวัดของลูกกลับมาสว่างไสวและชัดเจนเท่านั้นที่ลูกจะสามารถไปยังสวรรค์อันสว่างไสวและกระจ่างชัดที่เปี่ยมด้วยความรักของลูกได้ เวลานั้นลูกต้องทำให้จิตใจของลูกสดใสอย่างสมบูรณ์และควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสทางกายของลูกและจิตใจของลูกซึ่งได้รับอิทธิพลจากกิเลส ลูกไม่เพียงแต่ต้องรับใช้ตัวเองเท่านั้น ลูกยังต้องทำงานรับใช้ที่สูงส่งนี้เพื่อผู้อื่นด้วยเช่นกัน อันที่จริงแล้วความหมายของการงานรับใช้นั้นละเอียดอ่อนและลึกซึ้งมาก การงานรับใช้ไม่ใช่เพียงแค่เตือนใครบางคนถึงความผิดเท่านั้น ไม่เลย ลูกต้องส่งกระแสจิตให้พวกเขาผ่านพลังโยคะและเผื่อความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ของพวกเขาออกไป นี่คือการงานรับใช้ที่แท้จริงที่สูงส่งที่สุด พร้อมกับสิ่งนั้นลูกต้องใส่ใจต่อตนเองด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เพียงแค่วาดซ้ำและการกระทำของลูก แต่ลูกต้องไม่มีแม้กระทั่งความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ใดๆ ในจิตใจของลูกเพราะกระแสจิตของพวกเขาไปถึงคนอื่นๆ มากมายและเป็นเหตุที่ทำให้เกิดความสูญเสียที่ละเอียดอ่อนซึ่งจะสร้างภาระให้กับลูก แล้วภาระนี้ก็จะกลายเป็นบ่วง ดังนั้นลูกๆ จงระมัดระวังและทำงานรับใช้ที่สูงส่งนี้ของผู้อื่นด้วยเช่นกัน นี่คือการงานทางจิตของลูกผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ ผู้ที่ทำงานรับใช้เช่นนั้นไม่ควรรับเซอร์วิสใดๆ จากผู้อื่น แม้ว่าลูกจะทำความผิดพลาดเกิดขึ้น จงแก้ไขสิ่งนั้นให้ถูกต้องตลอดเวลาด้วยพลังโยคะของสติปัญญาของลูก ผู้ที่เพียรพยายามอย่างจริงจังจะตระหนักรู้ได้ในทันทีที่เขาได้รับสัญญาณแม้เพียงเล็กน้อยและเปลี่ยนแปลงตัวเขาเองและให้ความใส่ใจอย่างเหมาะสมในขณะที่เขาเคลื่อนไปจากนั้นเป็นต้นมา นี่คือน้ำที่ของลูกที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล โอ ลมหายใจแห่งชีวิตของฉัน มีนัยสำคัญอย่างลึกซึ้งในการสังเวรร่างกาย จิตใจ และสมบัติอย่างสมบูรณ์ในไฟบูชาอันของความรู้ของอำนาจในการปกครองตนเองที่ไม่สูญสลายนี้ที่สร้างขึ้นโดยดวงวิญญาณสูงสุด จากช่วงเวลาที่คุณพูดว่าลูกได้สังเวรร่างกาย จิตใจ และสมบัติของลูก นั่นคือลูกได้อุทิศทุกสิ่งในไฟบูชาอันและตายไปแล้ว และแล้วจากช่วงเวลานั้นก็ไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่เป็นของลูก ในนั้นเช่นกันก่อนอื่นลูกต้องใช้ร่างกายและจิตใจของลูกอย่างเต็มที่ในงานรับใช้ เมื่อทุกสิ่งเป็นไปเพื่อยกย่องและพระเจ้าแล้วก็ไม่มีความเหลืออยู่เพื่อตัวลูกเองได้ และลูกไม่สามารถที่

จะสูญเสียแม้กระทั่งสมบัติใดๆได้เลย แม้กระทั่งจิตใจของลูกก็ไม่สามารถวิ่งไล่ตามความคิดที่ไม่บริสุทธิ์และเป็นบาปได้ เพราะลูกได้อุทิศจิตใจนั้นต่อพระเจ้าแล้ว ถึงอย่างไรพระเจ้าก็เป็นผู้บริสุทธิ์และสงบอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ความคิดที่ไม่บริสุทธิ์จึงสงบลงโดยอัตโนมัติ ถ้าลูกวางจิตใจของลูกไว้ในมือของมายาแล้วเนื่องจากมายามีรูปแบบต่างๆ นานา ความคิดที่เป็นบาปมากมายหลายประเภทก็เกิดขึ้นซึ่งควบคุมจิตใจนั้นก็คือมา ถ้าหากลูกคนใดแม้กระทั่งตอนนี้ยังมีความคิดที่เป็นบาปแล้วก็เข้าใจได้ว่าจิตใจของเขาไม่ได้สั่งเวรอย่างเต็มที่ นั่นคือจิตใจของเขาไม่ได้เป็นของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นลูกที่สละละทิ้งอย่างสมบูรณ์เวลานี้เข้าใจความลับอย่างลึกซึ้งและกลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางในขณะที่แสดงการกระทำและเฝ้าดูตนเองและเคลื่อนไหวไปด้วยความระมัดระวังอย่างมาก โกปี้วัลลาภเองกำลังอธิบายแก่ลูกโกปี้และโกปี้ผู้เป็นที่รักของท่านว่าความรักที่จริงแท้และจริงแท้ของลูกแต่ละคนคืออะไร โอ ผู้เป็นที่รักของพ่อ ลูกต้องยอมรับการเตือนที่เต็มไปด้วยความรักของกันและกัน เพราะดอกไม้หนึ่งยังน่ารักเพียงใด การหล่อเลี้ยงที่ลูกได้รับก็สูงส่งตามนั้น ในการที่จะทำให้ออกไม้มีคุณค่า เจ้าของสวนก็ต้องเอาหนามออกจากดอกไม้ ในทำนองเดียวกันเมื่อใครบางคนเตือนลูก ลูกต้องเข้าใจว่าคนนั้นได้ให้การหล่อเลี้ยงแก่ลูก นั่นคือคนนั้นกำลังรับใช้ลูก ลูกต้องให้ความนับถือต่องานรับใช้และการหล่อเลี้ยงนั้น นี่คือนิยามที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อม นี่คือการรักที่แท้จริงที่อยู่ภายในที่เต็มไปด้วยความรู้ ขอให้มีความเคารพซึ่งกันและกันในความรักที่สูงส่งนี้ ในแต่ละรูปการณืลูกต้องเตือนตัวเองก่อน นี่คือนิสภาพที่อ่อนหวานและถ่อมตนมาก จากการเคลื่อนไหวไปด้วยความรักในลักษณะนี้เหมือนราวกับว่าลูกได้สัมผัสถึงวันเวลาที่สวยงามเหล่านั้นของยุคทองอยู่ภายใน ที่นั่นความรักนี้จะนำไปตามธรรมชาติ อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาที่แสนหวานที่สุดของยุคบรรจบพบกันนี้ นี่เป็นความรักที่แสนหวานและสนุกสนานมากที่ช่วยให้ลูกสามารถรับใช้ซึ่งกันและกันได้ ความรักที่บริสุทธิ์นี้เป็นที่จดจำในโลก ลูกทุกคนผู้เป็นดอกไม้ที่มีชีวิตต้องอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่ตลอดเวลาเพราะโดยการมีศรัทธาในสติปัญญา เส้นเลือดทุกเส้นของลูกจะเต็มไปด้วยพลังของพระเจ้า พลังที่มีแรงดึงดูดเช่นนั้นจะแสดงให้เห็นถึงความมหัศจรรย์ที่สูงส่งอย่างแน่นอน เช่นที่เด็กเล็กๆไร้เดียงสาเพราะพวกเขามีศรัทธาและสะอาดมีรอยยิ้มอยู่เสมอและพวกเขาดึงดูดทุกคนเป็นอย่างมากด้วยกิจกรรมที่สนุกสนานของพวกเขา ในทำนองเดียวกันให้ชีวิตของลูกแต่ละคนควรเป็นชีวิตของความสนุกสนานของพระเจ้า สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องมีชัยชนะเหนือธรรมชาติที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจโดยใช้วิธีการที่เหมาะสม เมื่อลูกเห็นใครบางคนที่ได้รับอิทธิพลจากกิเลสของความโกรธมาหาลูก จงกลายเป็นตัวของความดีและยิ้มต่อไปด้วยความอ่อนหวานของเด็กและคนนั้นก็จักกลับมาสงบลงโดยอัตโนมัติ นั่นคือจากการที่เขาอยู่ในสภาพที่หลงลืมเขาก็จะกลับมามองหน้าแล้ว แม้ว่าเขาอาจจะไม่สำนึกก็ตาม แต่จงได้รับชัยชนะเหนือคนนั้นในทางที่ละเอียดอ่อนและกลายเป็นนาย นี่คือนิยามที่สูงส่งที่สุดของการเป็นนายและเป็นเด็ก เช่นที่พระเจ้าเป็นรูปของความรู้ที่สมบูรณ์พร้อม ในทำนองเดียวกันท่านก็เป็นรูปของความรักที่สมบูรณ์พร้อมด้วยเช่นกัน คุณสมบัติทั้งสองนี้รวมอยู่ในพระเจ้า แต่ประการแรกคือความรู้และประการที่สองคือความรัก หากใครบางคนกลายเป็นตัวของการรักโดยไม่ได้กลายเป็นตัวของการรู้ก่อน ความรักนั้นจะทำให้คนนั้นไปสู่วิถีที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นจึงหลอมรวมความรัก และก่อนอื่นใจจงกลายเป็นตัวของการรู้ เอาชนะมายาที่มาในรูปแบบต่างๆแล้วกลายเป็นตัวของการรัก หากลูกมีความรักโดยไม่ใช้ความรู้ เป็นไปได้ว่าลูกจะหันเหไป ตัวอย่างเช่นหากใครบางคนเข้ามานโดยไม่ได้เป็นตัวของความรู้(ญาณ) บางครั้งพวกเขาก็จะติดกับในมายา เหตุนี้เองบาปาคูว่า: โอลูกๆการเข้ามานี้ก็เป็นโทษสำคัญด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเมื่อลูกกลายเป็นตัวของการรู้ก่อนแล้วค่อยเข้ามานั้นก็มีความสุขอย่างมาก ดังนั้นอันดับแรกคือความรู้แล้วจึงเข้ามา สภาพของการเต็มไปด้วยความรู้ที่สูงส่งมากกว่าสภาพของการเข้ามา เหตุนี้เองก่อนอื่นลูกๆต้องกลายเป็นตัวของการรู้แล้วจึงให้ความรักปรากฏออกมา ความรักโดยปราศจากความรู้ในชีวิตของการทำความพยายามนี้ นำมาซึ่งอุปสรรค สภาพของผู้สังเกตการณ์อย่างละวางนั้นสนุกสนานอ่อนหวานและสวยงามมาก ทุกสิ่งในชีวิตในอนาคตของลูกขึ้นอยู่กับสภาพนี้ เมื่อใครบางคนมีความทุกข์ทรมานทางร่างกาย หากเขาผ่านความเจ็บป่วยนั้นในเวลานั้นในขณะที่อยู่ในสภาพของการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางอย่างมีความสุขแล้วเขาก็ชำระสะสางความทุกข์ทรมานของกรรมในอดีตของเขาและพร้อมกับสิ่งนั้นก็มีความสุขไว้ในบัญญัติของเขาสำหรับอนาคตด้วยเช่นกัน สภาพที่มีความสุขของการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางนี้มีความเชื่อมโยงกับทั้งอดีตและอนาคตของลูก ด้วยการเข้าใจความลับนี้ลูกจะไม่พูดว่าช่วงเวลาที่สวยงามนี้ผ่านไปเพียงแต่การชำระสะสางบัญญัติกรรมเท่านั้น ไม่เลย นี่เป็นช่วงเวลาที่สวยงามของการใช้ความพยายามซึ่งงานในระหว่างที่งานทั้งสองบรรลุผลสำเร็จอย่างสมบูรณ์ เพียงผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังเท่านั้นที่ทำให้งานทั้งสองประสบความสำเร็จจะได้สัมผัสกับความสงบที่เหนือประสาทสัมผัสและความปิติสุข ลูกๆต้องมีศรัทธาอย่างเต็มที่ในทุกแง่มุมของละครที่ใหญ่โตที่หลากหลายนี้ เพราะว่าละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้มีความน่าเชื่อถืออย่างแน่นอน ดูละครนี้ทำให้สิ่งมีชีวิตทั้งหมด(มนุษย์และสัตว์)เล่นบทบาทต่างๆของพวกเขาอย่างสมบูรณ์ แม้ว่าใครบางคนอาจจะผิด เขาก็เล่นบทบาทของการผิดนั้นได้อย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน เมื่อทั้งความผิดและความถูกต้องถูกกำหนดไว้ในแผนแล้วดังนั้นการมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใดๆก็ไม่ใช้ความรู้เพราะนักแสดงแต่ละคนกำลังเล่นบทบาทของตนเอง ใน

ภาพยนตร์นักแสดงที่มีชื่อแตกต่างกันทั้งหมดกำลังแสดงบทบาทของตนเอง และเมื่อลูกเห็นพวกเขาไม่รู้ว่าลูกจะไม่ชอบบางคนหรือมีความสุขกับอีกคน มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น ลูกรู้นั่นเป็นเพียงการแสดงซึ่งแต่ละคนได้รับบทบาทที่ดีหรือไม่ดีของเขาหรือเธอ ในทำนองเดียวกันลูกต้องดูภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นช่วงนี้วันจันทร์ต่อไปในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางในสภาพที่มั่นคงสม่ำเสมอและสดชื่นแจ่มใส ในซุ้มมุมใดๆให้ซึมซับทุกจุดเหล่านี้เป็นอย่างดี มองดูกันและกันในขณะที่เห็นรูปที่สูงส่งของแต่ละคน ด้วยความรู้ของประสบการณ์ซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งของพระเจ้าทั้งหมด ด้วยความตระหนักถึงเป้าหมายของลูก ขอให้คุณธรรมที่สูงส่งของความสงบ ความถ่อมตน อดกลั่น อ่อนหวาน และเยือกเย็น ฯลฯ ปรากฏออกมา รากฐานหลักของการซึมซับสภาพที่อดกลั่นคือ“รอดู” โอลูกที่รักของพ่อ (รอ) หมายถึงการมีความอดกลั่นและ(ดู) หมายถึงดู ก่อนอื่นใดซึมซับคุณธรรมของความอดกลั่นในหัวใจของลูกแล้วดูละครที่ใหญ่โตจากภายนอกอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง จนกว่าจะถึงเวลาสำหรับลูกที่จะได้ยินความลับใดๆใกล้เข้ามาลูกต้องมีคุณธรรมของความอดกลั่นเมื่อถึงเวลาเมื่อลูกรับฟังความลับนั้นด้วยคุณธรรมของความอดกลั่นลูกจะไม่ถูกรบกวนเมื่อลูกได้ยินสิ่งนั้น เหตุนี้เองโอผู้เพียรพยายามรออีกนิดและดูความลับต่อไปในขณะที่ลูกเคลื่อนไหว ด้วยสภาพของความอดกลั่นนี้งานทั้งหมดของลูกจะสำเร็จอย่างสมบูรณ์ คุณธรรมนี้เชื่อมโยงกับความศรัทธา ด้วยการมีศรัทธาในสติปัญญาของลูกจึงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและในขณะที่เห็นทุกเกมด้วยใบหน้าที่สุดชื่นแจ่มใส ลูกจะอยู่อย่างอดกลั่นและไม่สั่นคลอนอยู่ภายใน นี่คือสภาพของความรู้ของความเป็นผู้ใหญ่ซึ่งลูกจะมีในทางปฏิบัติในเวลาสุดท้ายในช่วงเวลาของความสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นลูกต้องเพียรพยายามอย่างหนักที่จะอยู่ในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ในละครนักแสดงแต่ละคนจะต้องมีการซักซ้อมก่อนเพื่อที่จะเล่นบทบาทที่เขาได้รับเป็นอย่างดี ในทำนองเดียวกันสำหรับลูกดอกไม้ที่น่ารักเพื่อที่จะสอบผ่านข้อสอบที่ยากที่จะมาถึง,แน่นอนลูกต้องฝึกซ้อมก่อนด้วยพลังของโยคะ อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ได้ใช้ความพยายามนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานแล้วลูกก็จะกระวนกระวายและสอบตกในเวลานั้น เหตุนี้เองลูกต้องทำให้รากฐานที่สูงส่งของลูกมั่นคงก่อนและกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง โดยการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการเป็นตัวของความรู้อีกจะมีสภาพของการเป็นตัวของความสงบโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกที่เต็มไปด้วยความรู้นั่งฟังมุรลิด้วยกันแล้วบรรยากาศของความสงบก็ถูกสร้างขึ้นมารอบๆตัวพวกเขา เพราะเมื่อพวกเขาฟังคำพูดที่สูงส่ง สิ่งเหล่านี้ก็จะเจาะลึกเข้าไปข้างใน เนื่องจากการเข้าไปสู่ภายในที่ลึกล้ำพวกเขาจะได้สัมผัสกับความเจียบสงบที่ลึกล้ำอันแสนหวาน สำหรับสิ่งนี้ลูกไม่ต้องนั่งทำความพยายามพิเศษใดๆ แต่ด้วยความมั่นคงในสภาพของความรู้ลูกจะพัฒนาคุณธรรมนี้โดยอัตโนมัติ เมื่อลูกๆตื่นขึ้นมาในตอนเช้าและนั่งในสันโดษ คลื่นของความคิดที่บริสุทธิ์จะเกิดขึ้น ในเวลานั้นสภาพของลูกจะต้องอยู่เหนืออย่างสิ้นเชิง และแล้วโดยการทำให้สภาพของลูกมั่นคงในความคิดที่บริสุทธิ์ดั้งเดิมของลูก ความคิดอื่นๆ ทั้งหมดจะสงบลงโดยอัตโนมัติและจิตใจของลูกก็จะกลับมาสงบ แน่แน่นอนลูกต้องการพลังบางอย่างที่จะสามารถควบคุมจิตใจของลูก สำหรับสิ่งนี้ซึมซับความคิดที่บริสุทธิ์เพื่อเป้าหมายของลูก เมื่อสติปัญญาของลูกมีโยคะตามระเบียบวินัยของลูก ลูกก็จะมีสภาพของการเป็นอิสระจากความคิดอื่นๆ ทั้งหมดโดยธรรมชาติ อัจชะ

ถึงลูกที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานเวลานี้พบพานอีกครั้ง ถึงลูกๆ ผู้ที่เป็นสวนของความรู้ ถึงดวงดาวแห่งความรู้ รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตแด่กับลูกทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้อคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ด้วยสำนึกถึงของเป้าหมายของลูก จงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เช่น มีความสงบ ถ่อมตน อดกลั่น อ่อนหวาน และเยือกเย็น ฯลฯ
2. ด้วยศรัทธาในสติปัญญาของลูกจงเฝ้าดูละครนี้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางด้วยใบหน้าที่สุดชื่นแจ่มใสและกลับมาอดกลั่นและมั่นคงอยู่ภายใน ลูกต้องทำงานอย่างหนักเพื่ออยู่อย่างมั่นคงในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของความสำเร็จโดยรับใช้ด้วยความสมดุลงของการเป็นภาพลักษณ์ของความรักและพลัง เช่นเดียวกับที่ลูกมีความรักต่อพ่อในตาข้างหนึ่งอย่างสม่ำเสมอและตระหนักถึงหน้าที่ (งานรับใช้) ที่พ่อมอบให้กับลูกในตาอีกข้างหนึ่ง ในทำนองเดียวกันพร้อมกับการเป็นภาพลักษณ์แห่งความรัก เวลานี้จงกลายเป็นภาพลักษณ์แห่งพลังด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับความรักขอให้คำพูดของลูกเต็มไปด้วยพลังเช่นนั้น

ที่ลูกสามารถทะลุทะลวงหัวใจของใครก็ตาม ผู้เป็นแม่สอนลูกด้วยคำพูดใดก็ตามที่จำเป็น แต่เพราะความรักของเธอคำพูดเหล่านั้นจึงไม่รู้สึกรุนแรงหรือขมขื่น ในทำนองเดียวกันบอกความรู้ที่แท้จริงแก่ทุกคน ด้วยคำพูดที่ชัดเจน อย่างไรก็ตามขอให้คำพูดเหล่านั้นเต็มไปด้วยความรักและลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

คติพจน์: ทำให้พ่อผู้ทรงพลังอำนาจเป็นมิตรร่วมทางของลูกและลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการสำนึกผิด

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงมีความเมตตาเช่นเดียวกับพ่อและชี้หนทางนี้ให้แก่ผู้อื่นมากมาย ลูกๆ ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืนคือผู้ที่กล้าหาญ
- คำถาม:** อะไรคือพื้นฐานหลักของการทำให้โชคของลูกสูงส่ง?
- คำตอบ:** : การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะทำให้โชคของลูกสูงส่งมากตามนั้น ในขณะที่กำลังทำทุกสิ่งเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก จงเฝ้าแต่จดจำพ่อและมรดก และโชคของลูกจะกลับมาสูงส่งขึ้นเรื่อยๆ
- เพลง:** ฉันได้มาแล้วเพื่อปลุกโชคของฉัน

โอมชานติ เมื่อเด็กเกิดมา พวกเขาก็นำโชคของพวกเขาติดตัวไปกับเขาตามกรรมของพวกเขา บางคนเกิดมาพร้อมกับพ่อแม่ที่มั่งคั่งในขณะที่คนอื่นเกิดมาพร้อมกับพ่อแม่ที่ยากจน พ่อก็จะเข้าใจว่าทายาทนั้นได้มาแล้ว แต่ละคนได้รับชาติเกิดตามที่เขาได้บริจาคทานไปมากเท่าไรและเขาได้ทำบุญกุศลมากแค่ไหน พ่อมาอีกครั้งหลังจากผ่านไปหนึ่งวงจรและอธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและ เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าลูกได้นำโชคของลูกมากับลูก ลูกได้นำโชคของอำนาจในการปกครองสวรรค์มากับลูก สิ่งนี้ใช้กับผู้เข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนมากและผู้ที่จดจำพ่อ โชคนั้นเชื่อมโยงกับการจดจำระลึกถึง ลูกได้เกิดมาแล้วและดังนั้นควรจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร โชคของลูกก็จะยิ่งสูงขึ้นมากเท่านั้น เป็นเรื่องที่ย่ายายมาก! ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ลูกได้มาเพื่อได้รับโชคในดินแดนแห่งความสุขของลูก เวลานี้ลูกแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายาม ลูกแต่ละคนสามารถมองดูตนเองเพื่อดูว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามอย่างไร เช่นที่มามา บาบาและลูกๆ ที่มีคำมีประโยชน์ในงานรับใช้กำลังทำความเพียรพยายาม ดังนั้นลูกก็ควรจะทำตามพวกเขาเช่นกัน ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน เมื่อลูกให้คำแนะนำของพ่อ ก็ควรรวมถึงคำแนะนำของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ไม่มีฤๅษีหรือมุนีใดที่สามารถให้ความรู้ของผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างได้ เวลานี้สติปัญญาของลูกสำนึกถึงวงจรทั้งวงจร ไม่มีใครในโลกรู้จักพ่อหรือมรดก เวลานี้ลูกๆ รู้จักพ่อและโชคของลูก เวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อ แนนอนลูกต้องทำหน้าที่การงานเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก ลูกต้องดูแลครัวเรือนของลูกด้วยเช่นกัน ใครก็ตามที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะสามารถทำงานรับใช้ได้ดีมาก ผู้ที่ไม่มียุติกรรมมีโอกาสที่ดีมากที่จะทำงานรับใช้ มิฉะนั้นผู้หญิงจะมีบ่วงพันธะของสามีและลูกๆ ของเธอ ถ้าเธอไม่มีลูกเธอก็เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ นั่นคือการอยู่ในชีวิตของการปลดเกษียณ และแล้วจำเป็นต้องมีมิตรเป็นเพื่อนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขามีความเป็นมิตรของผู้รู้ ฯลฯ และผู้คนของหนทางสันโดษ ผู้ที่อยู่ในหนทางสันโดษไม่สามารถทำให้ใครได้รับมรดกของหนทางครอบครัว เพียงลูกๆ เท่านั้นที่สามารถทำให้ผู้คนได้รับสิ่งนั้นได้ พ่อได้ชี้หนทางแก่ลูกแล้ว นั่งลงและถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ภูมิศาสตร์ของบาร์ตและ 84 ชาติเกิด เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่เรื่องของเพียงชาติเกิดเดียว ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์ต่อมาก็เข้าไปสู่จันทรวงศ์แล้วก็สุราชวงศ์พ่อคำ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป เจ้าชายอันดับหนึ่งของบาร์ตคือศรีกฤษณะที่พวกเขาแคว้งไกวอยู่ในเปล พวกเขาไม่ได้แคว้งอันดับสอง เพราะองศานั้นได้ลดลงไปแล้ว อันดับหนึ่งได้รับการกราบไหว้บูชา ผู้คนไม่เข้าใจว่ามีกฤษณะหนึ่งหรือสองหรือสามกฤษณะ ไม่มีใครรู้ว่ามีราชวงศ์ของกฤษณะ เพียงอันดับหนึ่งเท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ค่ะแน่มันก็ได้รับตามลำดับกันไป ดังนั้นจึงต้องมีการทำความเพียรพยายาม: ทำไมฉันไม่ประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง? ทำตามมามาและบาบาและประกาศสิทธิในอาณาจักรของพวกเขา ผู้ที่รับใช้อย่างดีจะได้ไปเกิดในบ้านที่ดีกับจักรพรรดิ ที่นั่นมีเพียงจักรพรรดิและจักรพรรดินีเท่านั้น ไม่มีตำแหน่งเช่นราชาและราชินีในเวลานั้น พวกเขาปรากฏตัวขึ้นในภายหลัง เมื่อพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ในยุคทองแดงผู้ที่มีทรัพย์สมบัติมากมายมหาศาลก็จะได้รับตำแหน่งราชา สถานภาพของจักรพรรดิจะน้อยลงไป มันหายไป เมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นก็มีความแตกต่างระหว่างผู้ที่มั่งคั่งและผู้ที่ยากจน เวลานี้มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่จดจำชีพบาบาและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน ในชุมชนทางจิตอื่นๆ ผู้คนนั่งและถ่ายทอดเรื่องราวทางศาสนา มนุษย์สอนเพียงความเลื่อมใสศรัทธาแก่มนุษย์เท่านั้น พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้หรือให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พระเวทย์และคัมภีร์เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เพียงด้วยความรู้เท่านั้นที่มีหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเชื่อในกลับมาเกิดใหม่ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ในระหว่างกลางนั้น เป็นเพียงในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่พ่อมาและพาทุกคนกลับบ้าน ดวง

วิญญาณเหล่านั้นทั้งหมดจะไปและอยู่ที่ไหน? แต่ละศาสนามีสัดส่วนของตนเอง สิ่งนี้ต้องการอธิบายเช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่าต้นไม้ของดวงวิญญาณด้วย ลูกๆ มีความรู้ของทั้งต้นไม้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก มีต้นไม้ของดวงวิญญาณและต้นไม้ของผู้มีชีวิตด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกจะสัลดร่างเก่าของลูกและกลับบ้าน การคิดว่าตนเองแยกห่างจากร่างกายหมายถึงการตายในขณะที่มีชีวิต เมื่อลูกตายโลกก็ตายไปแล้วสำหรับลูก และแล้วลูกก็ละทิ้งเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกทั้งหมด ก่อนอื่นใดลูกรับคำสอนอย่างครบถ้วนสมบูรณ์และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพแล้วลูกต้องกลับบ้าน การจดจำระลึกถึงพ่อนั้นง่ายมาก แม้ว่าใครบางคนจะเจ็บป่วยลูกก็ควรจะบอกเขาอยู่เรื่อยๆว่า: จดจำชีพบาบาและบาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อย ไม่เป็นการดีสำหรับผู้ที่เป็นโยบายที่มั่นคงที่จะตายเร็วขึ้นเพราะพวกเขากำลังทำงานรับใช้ทางจิตวิญญาณในขณะที่อยู่ในโยคะ ถ้าพวกเขาตายพวกเขาจะไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ ด้วยการทำงานรับใช้ลูกก็จะทำให้สถานภาพของลูกสูงส่งต่อไป และลูกยังสามารถรับใช้พี่น้องหญิงชายของลูกด้วยเช่นกัน ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อด้วย เราเป็นพี่น้องเป็นลูกของพ่อเดียว พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ท่านพูดสิ่งนี้มาก่อนหน้านั้นด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายกับใครก็ตาม: พี่น้องหญิงชายทั้งหลาย คุณดวงวิญญาณได้กลับมาตาโมประธาน คุณเคยสะโตประธาน และเวลานี้คุณต้องเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธานและไปสู่โลกที่สะโตประธาน ต้องมีการทำให้ดวงวิญญาณสะโตประธานด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกต้องเก็บขาร์ทของการจดจำระลึกถึงที่เหมาะสม ลูกจะไม่สามารถเก็บขาร์ทของความรู้ พ่อยังคงให้ความรู้แก่ลูกต่อไป ลูกต้องตรวจสอบดูว่าจะจัดการของบาปในตัวลูกออกไปอย่างไร เหตุนี้เองจึงมีการเก็บขาร์ทของการจดจำระลึกถึง ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ชั่วโง่? ลูกจดจำโลกที่ไม่มีตัวตน และลูกก็จดจำโลกใหม่ด้วยเช่นกัน ความปั่นป่วนต้องเกิดขึ้น กำลังมีการเตรียมการสำหรับสิ่งนั้น พวกเขายังคงผลิตระเบิดกันต่อไป ในด้านหนึ่งพวกเขากล่าวว่าพวกเขากำลังประดิษฐ์วัตถุที่จะนำมาซึ่งความตาย ในอีกด้านหนึ่งพวกเขากล่าวว่า: อย่าได้ผลิตสิ่งใดเพื่อความตาย พวกเขามีแม้กระทั่งสิ่งที่เป็อันตรายถึงตายได้เหล่านั้นอยู่ใต้ทะเล สิ่งเหล่านั้นจะขึ้นมาจากใต้ทะเล (ในเรือดำน้ำ) ปล่องระเบิดแล้วก็จมลงไปในน้ำอีกครั้ง พวกเขายังคงผลิตสิ่งต่างๆเช่นนั้นต่อไป พวกเขากำลังทำทุกอย่างเพื่อทำลายตัวเอง ความตายเพียงแค่นี้อยู่เบื้องหน้า มีการสร้างพระราชวังขนาดใหญ่จำนวนมาก แต่ลูกรู้ว่าทั้งหมดนั้นจะกลายเป็นฝุ่น ทรัพย์สินสมบัติของใครบางคนจะถูกฝังใต้พื้นดิน... สงครามจะเกิดขึ้นแน่นอน พวกเขาจะพยายามทำให้กระเป๋ของทุกคนว่างเปล่า โจรขโมยมากมายก็ไปที่นั่น พวกเขาใช้จ่ายมากมายไปกับเรื่องของสงคราม ทั้งหมดนั้นจะกลายเป็นฝุ่น อาคารทั้งหมด ฯลฯ จะถล่มลงมา เมื่อระเบิดลูกทั้งสามในสี่ของโลกจะถูกทำลาย จะเหลืออยู่เพียงหนึ่งส่วนสี่ บาร์ตันนี้อยู่ในหนึ่งส่วนสี่นั้นใช่ไหม? คนอื่นๆทั้งหมดนั้นจะปรากฏขึ้นในภายหลัง เพียงสัดส่วนของบาร์ตันนั้นที่ยังหลงเหลืออยู่ ทุกคนต้องตาย แล้วทำไมเราจึงไม่ควรประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งหมดของเราจากพ่อ? เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อญาติมิตรทางโลกของลูกด้วย หากลูกไม่มีบ่วงพันธะบาปก็จะแนะนำลูกว่า: ทำไมลูกถึงไม่มายังอยู่ในงานรับใช้? ลูกเป็นอิสระและดังนั้นลูกจึงสามารถทำประโยชน์ให้แก่ผู้คนมากมาย โอเคลูกอาจจะไม่ได้ออกไปไหน อย่างน้อยลูกก็ควรมีความเมตตาต่อเพื่อนและญาติมิตรของลูก! ก่อนหน้านี้อีกเคยพูดว่า: บาบาได้โปรดเมตตา! เวลานี้ได้มีการแสดงหนทางให้แก่ลูกแล้ว ดังนั้นลูกควรมีความเมตตาต่อผู้อื่นด้วยเช่นกันเช่นเดียวกับที่พ่อมีความเมตตา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ชัยนาสซีทำความเพียรพยายามมากมายด้วยการทำหรีโยคะ ที่นี้ลูกไม่จำเป็นต้องทำอะไรเช่นนั้นเลย ลูกเพียงแค่ออกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ไม่มีความยากลำบากอะไรในสิ่งนี้ เป็นเพียงเรื่องของออกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เมื่อลูกนั่งเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาลูกทำทุกสิ่งด้วยอวัยวะทางร่างของลูก แต่ลูกเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ กลายเป็นคู่รักที่แท้จริงของผู้เป็นที่รักนั้น ท่านเองพูดว่า: โอ้ คู่รัก! โอ้ลูกๆ! ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้จดจำพ่ออย่างมากมาย เวลานี้จดจำพ่อผู้เป็นที่รักและบาปของลูกจะถูกเผาไป พ่อรับประกันสิ่งนี้ บางส่วนของสิ่งเหล่านี้ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ ด้วยการรับฟังก็จะได้จากพระเจ้าลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ด้วยการรับฟังก็จะได้จากมนุษย์ ลูกก็ได้เข้ามาสู่ชีวิตของบ่วงพันธะ ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับทุกสิ่งใช้สติปัญญาของลูก! นี่คือการจาริกแสวงบุญของสติปัญญาซึ่งบาปของลูกได้รับการปลดปล่อย บาปจะไม่ได้ได้รับการปลดปล่อยโดยการศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์หรือโดยการทำทาปาเซียหรือมีไฟบูชายัญ ลูกลงมาและเวลานี้ลูกต้องขึ้นไปข้างบน จนกว่าจะมีใครบางคนอธิบายสิ่งนั้นให้กับพวกเขา ไม่เช่นนั้นจะไม่มีใครสามารถเข้าใจอะไรได้เลยจากภาพของบันได เช่นที่ลูกสอนเด็กเล็กๆด้วยการแสดงภาพแก่พวกเขา – นี่คือการขึ้น เมื่อเขาเห็นข้างเขาก็จะจำภาพนั้นได้ ในทำนองเดียวกันสิ่งนี้จะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ในภาพ, พวกเขาได้แสดงภาพขนาดเล็ก ลูกรู้ว่าสวรรค์นั้นใหญ่มาก จะมีอาณาจักรที่ใหญ่อยู่ที่นั่น จะมีพระราชวังเพชรพลอยที่นั่น และจากนั้นสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะหายไป ทุกสิ่งจะหายไป ไม่เช่นนั้นแล้วบาร์ตันนี้จะยากจนได้อย่างไร? จากที่ยากจนก็ต้องกลายเป็นผู้มั่งคั่งและจากมั่งคั่งก็กลับมายากจน ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว นี่คือการเหตุผลที่ว่าทำไมต้องอธิบายภาพของบันได โดยการอธิบายให้แก่คนใหม่ที่มา ลูกจะพัฒนาการฝึกฝน

นั้นและปากของลูกก็จะเปิดขึ้น ลูกๆถูกทำให้มีค่าต่อการทำงานรับใช้ ในหลายๆศูนย์เด็กก็กระจายความไม่สงบเป็นอย่างมาก เมื่อโยคะของสติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนออกไปภายนอกพวกเขาก็ทำให้เกิดความเสียหายและทำลายบรรยากาศมันเป็นตามลำดับกันไป ดังนั้นพ่อก็จะพูดว่า: ลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนและเวลานี้ดูสิว่าสภาพของลูกนั้นกลายเป็นเช่นไร! แต่แล้ววันลูกจะมีนิมิตมากขึ้นเรื่อยๆ ผู้ที่ทำบาปก็จะยังคงได้รับการลงโทษต่อไป แล้วพวกเขาก็จะพูดว่า: มันทำบาปโดยที่ไม่มีเหตุผลเลย เมื่อลูกบอกพ่อและสำนักผิด สิ่งนั้นก็สามารถลดลงไปได้เล็กน้อย ไม่เช่นนั้นสิ่งนั้นก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ สิ่งนี้จะยังคงเกิดขึ้นต่อไป จากนั้นลูกก็จะรู้สึกได้และพูดว่า: ฉันจะทำอะไรได้บ้าง? นิสัยนี้ของฉันไม่ได้จบลง ดังนั้นจะเป็นการดีกว่าที่ไปและอยู่ที่บ้าน บางคนทำงานรับใช้ที่ดีมาก บางคนถึงกับก่อความเสียหายในงานรับใช้ พ่อที่นั่งที่นั่นและให้ชื่อของผู้ที่อยู่ในกองทัพของท่านที่ไม่เกรงกลัวและกล้าหาญ ไม่มีเรื่องของสงครามที่นี่ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ที่ได้รับการยกย่องจากพ่ออย่างแน่นอน ลูกๆต้องมีความเมตตากรุณาอย่างมากและให้คุณประโยชน์ กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ชี้นทางให้แก่ทุกคน: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ ไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังนั่งในคนนั้นหรือที่ดวงวิญญาณนั้นกลายเป็นดวงวิญญาณสูงสุดทั้งหมดนั้นไม่ถูกต้อง ดวงวิญญาณสูงสุดไม่สามารถสะสมบาปได้ ท่านมีบทบาทในละครของการทำงานรับใช้ เป็นมนุษย์ที่กลายเป็นดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ ผู้ที่สะอาดประจักษ์ได้กลับมาตาโมประจักษ์ พ่อนั่งในร่างของผู้นี้และทำให้ลูกสะอาดประจักษ์และดังนั้นลูกควรทำตามคำแนะนำและวิถีทางของท่าน เวลานี้พ่อได้ทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างมาก เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าอาณาจักรกำลังก่อตั้งขึ้นอย่างไร พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มาและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆผู้เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ แล้วลูกก็กลับมาเกิดใหม่และลงบันไดมา เวลานี้ทั้งหมดนั้นต้องชำระ พ่อกำลังทำการก่อตั้งผ่านบราห์มาอีกครั้ง ลูกเอาชนะกิเลสทั้งห้าด้วยพลังโยคะและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ไม่มีเรื่องของสงคราม ฯลฯ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 เป็นอิสระจากบ่วงพันธะและให้ตนเองซื่อสัตย์อยู่ในงานรับใช้ของพ่อ และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง จงมีความเมตตาและชี้นทางให้แก่ผู้อื่นมากมาย กลายเป็นไม้เท้าให้กับคนตาบอด

2 ขจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดจากร่างกายของลูกและตายในขณะที่มีชีวิต เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน แม้ว่าลูกจะเจ็บป่วยเพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จด้วยการรับใช้ตนเองและรับใช้ผู้อื่น เพื่อที่จะกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ พร้อมกับการรับใช้ผู้อื่นจงรับใช้ตัวเองด้วยเช่นกัน เมื่อใดก็ตามที่ลูกไปทำงานรับใช้ให้คิดเสมอว่าพร้อมกับการทำงานรับใช้ท้ายที่สุดแล้วลูกก็เผาขึ้นสการ์เก่าของลูกด้วย ยิ่งลูกเผาขึ้นสการ์ของลูกมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งได้รับความเคารพมากขึ้นเท่านั้น ดวงวิญญาณทั้งหมดจะคาราวะต่อลูกด้วยจิตใจของพวกเขา อย่างไรก็ตามอย่าทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่เคารพลูกแต่เพียงภายนอกเท่านั้น แต่ทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่เคารพลูกด้วยจิตใจของพวกเขา

คติพจน์: รักษาเป้าหมายของการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดไว้ และบ่วงพันธะที่มีขีดจำกัดทั้งหมดของลูกจะถูกทำลาย

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำอัลฟาและเบต้าแล้วลูกจะอยู่อย่างสนุกสนานอย่างมาก พ่อมีความสุขสนุกสนานและดังนั้นลูกๆ ของท่านก็ควรที่จะมีความสุขสนุกสนานด้วยเช่นกัน

คำถาม: เหตุใดทุกคนจึงถูกดึงดูดเข้าหาภาพลักษณ์ของเหล่าเทพ? เหล่าเทพมีคุณธรรมพิเศษอะไร?

คำตอบ: : เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์และมีความสุขสนุกสนานอย่างมาก เนื่องจากธรรมชาติที่สนุกสนานของเหล่าเทพที่ภาพลักษณ์นั้นดึงดูดทุกคนอย่างมาก คุณธรรมพิเศษที่เหล่าเทพมีคือความบริสุทธิ์และเนื่องจากคุณธรรมนี้ที่มนุษย์ผู้ไม่บริสุทธิ์ก็มลงให้กับรูปบุรุษของเหล่าเทพ เพียงผู้ที่มีทุกคุณธรรมที่สูงส่งเท่านั้นที่ให้ความสนุกสนานและอยู่อย่างมีความสุขอย่างต่อเนื่อง

โอมชานติ การพบปะของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นมหัศจรรย์อย่างยิ่ง! ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นและดังนั้นลูกๆ เองควรที่จะมีความสุขสนุกสนานเพียงใด! เหล่าเทพนั้นให้ความสนุกสนานใช้ไหม? อย่างไรก็ตามอาณาจักรนั้นใหญ่โตมาก ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถให้ความสนุกสนานได้ในระดับเดียวกัน แต่แน่นอนที่ลูกบางคนก็ให้ความสนุกสนานอย่างมาก ใครสามารถเป็นผู้ที่ให้ความสนุกสนาน? ผู้ที่คงอยู่อย่างมีความสุขอย่างต่อเนื่องและมีคุณธรรมที่สูงส่ง ราได้และฤๅษณะให้ความสนุกสนานอย่างมากใช้ไหม? พวกเขามีแรงดึงดูดมากมาย แรงดึงดูดใด? แรงดึงดูดของความบริสุทธิ์ เพราะดวงวิญญาณและร่างของพวกเขานั้นบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ถูกดึงดูดเข้าหาดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ พวกเขาก็มลงแทบเท้าของดวงวิญญาณเหล่านั้น ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์มีพลังมากมายนั่นเอง แม้แต่ชั้นยาสีก็ก้มลงเบื้องหน้าภาพลักษณ์ของเหล่าเทพ แม้ว่าใครบางคนจะมีความหยิ่งยโสอย่างยิ่ง แน่แน่นอนที่พวกเขาจะก้มลงเบื้องหน้าภาพลักษณ์ของเหล่าเทพและเบื้องหน้าของชีวา พวกเขาแม้กระทั่งก้มลงเบื้องหน้าภาพลักษณ์ของเทพเทวี พ่อมีความสุขสนุกสนานและเหล่าเทพที่พ่อสร้างขึ้นมานั้นก็มีความสุขสนุกสนานด้วยเช่นกัน พวกเขามีแรงดึงดูดของความบริสุทธิ์ แรงดึงดูดของพวกเขากำลังแผ่แต่ดึงดูดทุกคนแม้กระทั่งทุกวันนี้ หากลูกคิดว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ลูกควรจะมีแรงดึงดูดมากเท่าที่พวกเขามี แรงดึงดูดเวลานี้ของลูกจะกลับมาไม่สูญสลาย ไม่ใช่แรงดึงดูดของทุกคนนั้นไม่สูญสลาย เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ผู้กำลังจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอนาคตจะมีแรงดึงดูดนั้นที่นี้ เพราะดวงวิญญาณเหล่านั้นกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆ ผู้ที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเป็นพิเศษก็มีแรงดึงดูดมากมาย มีการรักษาความบริสุทธิ์อย่างแน่อนในการจาริกแสวงบุญ มีแรงดึงดูดนั้นในความบริสุทธิ์ และแล้วแรงดึงดูดของความบริสุทธิ์ก็นำแรงดึงดูดมาสู่การศึกษาของลูกด้วย ลูกเข้าใจสิ่งนั้นเวลานี้ ลูกรู้ถึงหน้าที่การงานของท่าน พวกเขาเองก็จะจดจำพ่ออย่างมากมายนั่นเอง อาณาจักรที่พวกเขาได้รับต้องได้รับการศึกษาราชโยคะอย่างแน่อน ลูกมาที่นี้เวลานี้เพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่อหนึ่งท่านและสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกมาที่นี้เพื่อทำให้ศรัทธาแน่นคง ท่านคือพ่อและท่านก็เป็นครูของเราด้วยเช่นกัน ท่านจะพาเรากลับไปกับท่านด้วย ลูกควรจะมีคุณธรรมเหล่านี้อยู่เสมอ คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างต่อเนื่อง เพียงเมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงอัลฟาผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่ลูกจะสามารถคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างต่อเนื่องได้ และแล้วลูกก็จะสามารถจดจำเบต้าด้วยเช่นกันและลูกจะกลับมามีความสุขสนุกสนานอย่างยิ่ง ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังจะกลับมามีความสุขสนุกสนานที่นี้ และลูกจะมีความสุขสนุกสนานในอนาคตด้วย การศึกษาของเวลานี้จะนำลูกไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ บาบาที่แท้จริงนี้กำลังทำให้ลูกสามารถหารายได้ที่แท้จริง รายได้ที่แท้จริงนี้จะไปกับลูกถึง 21 ชาติเกิด ภายหลังไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกหาได้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็เป็นไปสำหรับความสุขชั่วคราว สิ่งนั้นจะไม่ไปกับลูกตลอดเวลา ลูกๆ ควรจะอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่งในการศึกษานี้ ลูกเรียบง่ายและผู้เดียวที่สอนลูกก็อยู่ในรูปที่เรียบง่ายอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน ดังนั้น ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนควรอยู่อย่างเรียบง่ายด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ควรละอายใจ พวกเราจะสามารถสวมเสื้อฝาราคาแพงได้อย่างไร? มาமாและบาบาของเรานั้นแสนจะเรียบง่ายและดังนั้นเราก็จะอยู่อย่างเรียบง่ายด้วยเช่นกัน เหตุใดมามาและบาบาจึงอยู่อย่างเรียบง่ายอย่างมาก เพราะทั้งสองอยู่ในสภาพของความเรียบง่าย เวลาลูกต้องกลับบ้าน ไม่มีใครที่นี้แต่งงาน เมื่อผู้เป็นคู่กำลังจะแต่งงาน เด็กสาวจะอยู่ในสภาพของความเรียบง่าย เธอสวมเสื้อฝากว่า ๑๐ ปีขึ้นไปที่ร่างของเธอเพราะเธอกำลังจะไปสู่บ้านของฝ่ายสามีของเธอ เธอได้รับการหมั้นหมายผ่านพรหมณ์ที่เป็นสื่อกลาง ลูกเองก็ต้องไปยังบ้านของฝ่ายสามีของลูก ลูกต้องไปจากดินแดนของราวันสู่ดินแดนของราม นั่นคือ ดินแดนของวิษณุ ได้มีการทำตามระบบของการอยู่ในสภาพของความเรียบง่าย เพื่อที่จะไม่มีประเพณีใดของความหยิ่งยโสของร่างกายหรือเสื้อผ้า หากบางคนมีสำหรับราคาถูกและเห็นคนอื่นมีสำหรับที่ดีมาก เธอจะมีค

ความคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น เธอจะคิดว่าบุคคลนั้นไม่ได้อยู่ในสภาพของความเรียบง่าย อย่างไรก็ตามเมื่อลูกอยู่ในสภาพของความเรียบง่ายและให้ความรู้ที่แสนจะสูงส่งแก่บางคนด้วยความซาบซึ้งที่สูงส่ง ลูกธนูก็จะยิงตรงเป้า หากใครบางคนมาอยู่เบื้องหน้าลูกเมื่อลูกกำลังล้างจานหรือซักเสื้อผ้า ลูกก็สามารถเตือนบุคคลนั้นถึงอัลฟาได้ในทันทีทันใด เมื่อลูกมีความซาบซึ้งและลูกนั่งให้ความรู้แก่ผู้อื่นขณะที่สวมใส่เสื้อผ้าที่เรียบง่าย พวกเขาจะประหลาดใจเช่นกันว่าลูกมีความรู้ที่สูงส่งเช่นนั้น นี่คือความรู้ของกิตะที่ให้ไว้โดยพระเจ้า ราชาโยคะคือความรู้ของกิตะ ลูกมีความซาบซึ้งเช่นนั้นหรือไม่? บาบาให้ตัวอย่างของท่านเอง ยกตัวอย่าง เมื่อพ่อ(บราห์มา) กำลังเล่นเกมกับลูกๆ และมีนักเรียนที่มาอยู่เบื้องหน้าพ่อ พ่อก็ให้คำแนะนำของพ่อ (ชีวา) แก่เขาในทันทีทันใด เพราะพลังกำลังและพลังโยคะที่บุคคลนั้นจะเพียงแต่ยืนอยู่ที่นั่นและอัศจรรย์ใจว่าผู้นี้แสนจะเรียบง่ายอย่างยิ่ง แต่กระนั้นก็มีพลังมากมาย เขาก็จะไม่สามารถพูดสิ่งใดได้ ไม่มีคำพูดใดออกมาจากปากของเขา เช่นที่ลูกไปอยู่เหนือเสียง ในท่านเองเดียวกัน เขาก็จะไปอยู่เหนือเสียงด้วยเช่นกัน ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งเช่นนี้อยู่ภายใน เมื่อพี่น้องหญิงหรือชายมาหา ทำให้เขาหรือเธอยืนอยู่ที่นั่น และบอกหนทางแก่เขาเพื่อที่จะทำให้พวกเขา กลายเป็นนายของโลก ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งนี้อยู่ภายในลูก ลูกควรที่จะมั่นคงในความรักที่ลึกล้ำของลูกในสิ่งนี้ บาบาพูดเสมอว่า ลูกมีความรู้ แต่ไม่มีพลังโยคะ ด้วยการรักษาความบริสุทธิ์และอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็พัฒนาพลังขึ้น ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกได้รับพลังกำลัง ความรู้คือเรื่องของทรัพย์สมบัติหลังจากที่ได้ศึกษาเล่าเรียน และกลายเป็น MA(ปริญญาโท)หรือ BA(ปริญญาตรี) ลูกก็ได้รับเงินเดือนตามนั้น เป็นเรื่องที่แตกต่างกันจากที่นี้ โยคะโบราณของบาร์โตโลม็องอย่างมาก นี่คือการจดจำระลึกถึง พ่อคือผู้ทรงอำนาจ และลูกๆ ได้รับพลังจากพ่อ ลูกๆ ควรมีสำนึกอยู่ภายในว่าลูกคือดวงวิญญาณ และเป็นลูกๆ ของบาบา อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้บริสุทธิ์เช่นบาบา เวลาลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น นี่คือการป่ายามและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยโยคะ ลูกๆ ผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษอย่างมากมายก็จะมี ความคิดเหล่านี้ตลอดทั้งวัน เมื่อใครบางคนมา แสดงหนทางแก่พวกเขาและมีความเมตตาต่อพวกเขาเพราะผู้ที่สิ้นหวังที่นำสงสารเหล่านั้นตาบอด ผู้ที่ตาบอดมีไม้เท้าที่จะนำทางพวกเขา ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดตาบอด พวกเขาไม่มีดวงตาของความรู้ เวลาลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้แล้ว และลูกรู้ทุกสิ่ง เวลานั้นเรารู้ตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของทั้งโลกในขณะนี้ ประเด็นเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยรู้มาก่อนหน้านั้นหรือไม่ “อย่าได้ยินสิ่งเลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งเลวร้าย” เหตุใดภาพลักษณ์นั้นจึงถูกสร้างขึ้น? ไม่มีใครในโลกเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลาลูกเข้าใจ เช่นที่พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นลูกซึ่งเป็นลูกๆ ของท่านกำลังจะกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ด้วยตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ลูกบางคนกลับมาซาบซึ้งอย่างยิ่ง ว้าว! หากลูกกลายเป็นลูกของบาบา แต่ไม่ได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากบาบา ลูกได้ทำอะไรมาตั้งแต่กลายเป็นลูกของท่าน? ตรวจสอบชาร์ทของลูกทุกคืน บาบาคือนักธุรกิจ นักธุรกิจพบว่าเป็นเรื่องง่ายที่จะเก็บรักษาบัญชีของเขา ชำราชการไม่รู้วิธีการที่จะเก็บบัญชีและไม่รู้วิธีการที่จะทำข้อตกลง นักธุรกิจเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก ลูกคือนักธุรกิจ ลูกสามารถเข้าใจผลกำไรและขาดทุนของลูก ตรวจสอบบัญชีของลูกทุกวัน ดูแลบัญชีของลูก ดูว่าลูกกำลังทำผลกำไรหรือขาดทุน ลูกคือนักธุรกิจใช่ไหม? ได้มีการจดจำกันว่าบาบาคือนักธุรกิจและเป็นพ่อค้าเพชร ท่านทำข้อตกลงกับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ลูกเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกันตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่ทุกคนมีสติปัญญาที่เฉียบแหลม พวกเขาได้รับฟังด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยผ่านออกไปอีกข้างหนึ่ง สิ่งนั้นได้ไหลออกจากกรูว์ในอารมณ์ของเขา พวกเขาไม่สามารถเติมอารมณ์ของเขาได้ พ่อพูดว่า: ทรัพย์สมบัติไม่มีวันลดน้อยลงไปด้วยการให้ท่าน สิ่งเหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย พ่อคือรูปและบาซัน ท่านคือดวงวิญญาณและท่านมีความรู้ที่อยู่ในท่าน ลูกเป็นผู้เป็นลูกๆ ของท่านก็เป็นรูปและบาซันเช่นกัน ความรู้ทั้งหมดบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ ท่านเองก็มีรูปด้วย ถึงแม้ว่าดวงวิญญาณจะเล็กมาก ท่านมีรูปใช่ไหม? เช่นที่ดวงวิญญาณได้ตระหนักรู้แล้ว ดังนั้นดวงวิญญาณสูงสุดก็สามารถตระหนักรู้ได้ด้วยเช่นกัน ผู้คนกราบไหว้บูชาเจ้าแห่งน้ำทิพย์ (Lord of Nectar) แต่พวกเขาจะกราบไหว้บูชาดวงดาวที่สดแสงเล็กน้อยได้อย่างไร? พวกเขาได้สร้างลึงกัมมากมาย เพื่อจะทำกราบไหว้บูชาพ่อ พวกเขาทำชวาลึงกัมสูงเท่ากับหลังคา ในความเป็นจริง ท่านนั้นเล็ก แต่สถานภาพของท่านแสนจะสูงส่ง! พ่อได้บอกลูกด้วยเช่นกันในวงจรที่แล้วว่า ไม่สามารถมีใครได้สิ่งใดด้วยการทำบาปเสียหรือการมีไฟบูชายัญ พวกเขาเฝ้าแต่ลงมามีด้วยการทำสิ่งเหล่านั้น พวกเขาเฝ้าแต่ลงบันไดมา สำหรับลูกเวลานี้คือสภาพของการไต่เต้า ลูกบราห์มินคือจินนี่อันดับหนึ่ง มีเรื่องราวของจินนี่ที่กล่าวว่าเขาจะกลืนทุกคนหากไม่ให้เขาทำงานอะไร ดังนั้นเขาจึงได้รับงานของการขึ้นลงบันได ดังนั้นเขาได้รับงานบางสิ่งที่จะทำ บาบาได้บอกลูกด้วยเช่นกันว่า ลูกได้ลงบันไดที่ไม่มีขีดจำกัดนี้มาและแล้วลูกก็ไต่ขึ้นไป เพียงลูกเท่านั้นที่ลงบันไดมาอย่างสมบูรณ์ และแล้วไต่ขึ้นไปจนไปถึงยอดสุดของบันได ลูกคือจินนี่ ไม่มีใครอื่นไต่บันไดขึ้นไปอย่างสมบูรณ์ ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากด้วยการได้รับความรู้ของทั้งบันได และแล้วลูกก็ลงมาอีกครั้งและแล้วก็ไต่ขึ้นไปอีกครั้ง พ่อพูดว่า: พ่อคือพ่อของลูก ลูกเรียกพ่อว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อคือผู้ทรงอำนาจ เพราะดวงวิญญาณของพ่อนั้นบริสุทธิ์เสมอ 100% พ่อ

ผู้เป็นจุดคือผู้ทรงอำนาจ พ่อรู้ความลับทั้งหมดของคัมภีร์ นี่เป็นความมหัศจรรย์มาก ความรู้ทั้งหมดนี้มหัศจรรย์มาก! ลูกจะไม่วันเคยได้ยินว่าดวงวิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในเขา และสิ่งนั้นไม่สามารถถูกลบได้ เขาเฝ้าแต่เล่นบทบาทนั้นตลอดเวลา วงจรของ 84 ชาติเกิดเฝ้าแต่หมุนไป ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยบันทึกของ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณที่สดและเล็กมีความรู้มากมาย! บาบามีความรู้และลูกๆ ก็มีความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกเล่นบทบาทที่ใหญ่โตมาก บทบาทนี้ไม่มีวันถูกลบเลือน ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาเหล่านี้ ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด บาบาวุฒา: พ่อก็เป็นจุดเช่นนั้นด้วย ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้เวลานี้ ลูกคือผู้สละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดและเป็นราชา ลูกจะมีความซาบซึ้งอย่างมาก ราชาจะจงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ราชาคือผู้ที่ เป็นของสุริยวงศ์และจันทร์ทรงแสง แต่ได้มาซึ่งอาณาจักรของพวกเขาที่นี่ เช่นที่ลูกกำลังทำอยู่เวลานี้ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะจากไป ลูกกำลังนั่งอยู่ในเรือเดินสมุทรของคนพายุเรือ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด แนนอนที่ลูกต้องไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ผ่านดินแดนแห่งความสงบ สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง เมื่อลูกเคยอยู่ในยุคทอง ก็ไม่ได้มีประเทศอื่นใด มีเพียงอาณาจักรของเราเท่านั้น เวลานี้เรากำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเราอีกครั้งด้วยพลังโยคะ ได้มีการอธิบายแล้วว่า เพียงด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่จะได้มาซึ่งอาณาจักรของโลก ไม่มีใครสามารถได้มาด้วยพลังทางวัตถุ นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อเน้นให้คำอธิบายของการละเล่นนี้ ท่านบอกประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกแก่ลูกตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกเข้าใจความลับของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตนอย่างชัดเจนมาก พวกเขาเคยมีอาณาจักรของเขาในโลกที่มีตัวตน นั่นคือเคยเป็นอาณาจักรของเรา ลูกระลึกได้ด้วยเช่นกันว่าลูกได้ลงบันไดมาอย่างไร การละเล่นของการขึ้นและลงบันไดอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกซ้ำรอยอย่างไร เราเล่นบทบาทของนักแสดงเอกหญิงและชายในสิ่งนี้ เรากลับมาพ่ายแพ้ และแล้วก็ได้กลับมาชัยชนะ เหตุนี้เอง เราจึงถูกเรียกว่านักแสดงเอกหญิงและชาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 เวลานี้ลูกอยู่ในสถานภาพของความเรียบง่าย ดังนั้นลูกต้องคงอยู่อย่างเรียบง่ายอย่างยิ่ง ไม่ควรจะมีความหึงหวงใสม่เพียงน้อยนิดที่สุดในร่างกายหรือเสื้อผ้าของลูก ขณะที่กำลังทำทุกสิ่งลูกควรจะมี ความซาบซึ้งที่สูงส่งโดยการมี การจดจำระลึกถึงพ่อ

2 ลูกคือผู้สละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดและเป็นราชา คงอยู่ในความซาบซึ้งนี้และกลับมาบริสุทธิ์ จงกลับมาเต็มไปด้วยสมบัติของความรู้และให้ทานความรู้ จงกลายเป็นนักธุรกิจที่แท้จริงและเก็บบันทึกขาราชการของการจดจำระลึกถึงของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่สร้างบรรยากาศที่เหมาะสมด้วยไฟส่องทางแห่งการทรงจำระลึกถึง

ดวงวิญญาณที่สามารถทำงานรับใช้มีที่ลักแต่มที่หน้าผากของพวกเขาเสมอ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าลูกจะไปรับใช้สถานที่ใด ก่อนอื่นให้ส่งไฟส่องทางแห่งการรู้แจ้งไปที่สถานที่นั้นก่อน บรรยากาศเช่นนี้จะถูกสร้างขึ้นโดยไฟส่องทางแห่งการทรงจำระลึกถึงที่ดวงวิญญาณทั้งหมดจะเข้ามาใกล้ได้อย่างง่ายดาย และแล้วลูกจะประสบความสำเร็จหนึ่งพันเท่าในเวลาอันสั้น สำหรับสิ่งนี้จงมีความมุ่งมั่นที่จะเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ และควาชัยชนะถูกหลอมเข้าไปในทุกการกระทำของลูกได้อย่างไร

คติพจน์: งานรับใช้ใดๆ ที่รบกวนลูกหรือผู้อื่นไม่ใช้งานรับใช้ แต่เป็นภาระ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานลูกได้รับสินค้าทั้งหมดที่พ่อกับแม่แล้ว เข้าถึงสิ่งเหล่านี้และคลอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน
- คำถาม:** เหตุใดพ่อผู้เป็นตรีกาลดาชิไม่บอกลูกในวันนี้เกี่ยวกับสิ่งใดๆ ของวันพรุ่งนี้ ถึงแม้ว่าท่านรู้ตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของละคร?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: ลูกๆ หากพ่อจะบอกทุกสิ่งแก่ลูกล่วงหน้าก็จะเป็นความสุขสันต์ใดเลยในละคร นี่ไม่ใช่กฎ ถึงแม้ว่าพ่อรู้ทุกสิ่ง พ่อยังคงถูกผูกไว้กับละคร พ่อไม่สามารถบอกสิ่งใดแก่ลูกล่วงหน้าได้และดังนั้นลูกต้องไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน...

โอมชานติ ผู้ที่คือพ่อเหนือโลกของทุกดวงวิญญาณ ท่านพูดกับดวงวิญญาณ ท่านได้มีการฝึกฝนการพูดว่า “ลูก ลูก!” แม้ว่าร่างกายอาจเป็นร่างของลูกสาว ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นเป็นลูกๆ แต่ละดวงวิญญาณคือทนายทนาย นั่นคือทุกดวงวิญญาณ มีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดก พ่อแม่และพูดว่า: ลูกๆ ลูกแต่ละคนมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดก จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างมากมาย เป็นสิ่งนี้ที่จำเป็นต้องใช้ความเพียรพยายาม บาบามาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อสอนพวกเรา ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาจากบ้านของพวกเขาเองและบ้างก็มาจากหมู่บ้าน พ่อได้มาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อสอนพวกเรา ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้า พ่อ ท่านเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านก็เรียกว่าผู้ทรงอำนาจด้วย ความรู้อะไรที่ท่านมี? ท่านมีความรู้ทางจิตวิญญาณ พ่อเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านเป็นสัจจะ เป็นชีวิตที่มีความรู้สึก และเป็นตัวแห่งปิติ มีคำยกย่องอย่างมากมายสำหรับท่าน ท่านมีสินค้าเหล่านี้ บางคนผู้ที่มีร้านค้าจะพูดว่าเขามีของมากมายหลายประเภทเท่านั้น พ่อก็พูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบ และมหาสมุทรแห่งปิติ พ่อมีสินค้าเหล่านี้ทั้งหมดในสต็อก พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อมอบสิ่งเหล่านี้ พ่อมอบทุกสิ่งที่มีแก่ลูก อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับลูกแต่ละคนว่าลูกเข้าถึงมากเพียงใดและลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อมีอะไรและลูกเข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ ทุกวันนี้ ไม่มีใครยอมรับว่าตามความเป็นจริง เขามีอะไร เป็นที่จดจำว่า: ทรัพย์สินสมบัติของบางคนถูกฝังไว้ใต้ดิน... ทั้งหมดนั้นอ้างถึงเวลานี้ เมื่อไฟไหม้ทุกสิ่งก็ถูกทำลาย ราชาที่มีห้องที่แข็งแรงมากมายในพระราชวังของพวกเขา แม้กระทั่งมีแผ่นดินไหวหรือไฟที่รุนแรงมาก พวกเขาจะยังสามารถอยู่รอดได้จากสิ่งเหล่านั้น ลูกๆ เข้าใจว่าไม่มีอะไรที่นั่นจะเป็นประโยชน์ที่นั่น แม้กระทั่งเหมืองทั้งหมดจะกลับมาเต็มอีกครั้ง วิทยาศาสตร์เช่นกันจะถูกทำให้บริสุทธิ์และเป็นประโยชน์แก่ลูก ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้ลูกๆ รู้ตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก มีเพียงพื้นที่เล็กน้อยเท่านั้นที่เหลืออยู่ในเวลาสุดท้ายและเราก็จะมารู้สิ่งนั้นด้วยเช่นกัน บาบาจะบอกลูกทุกสิ่งล่วงหน้าได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อเองก็ถูกผูกไว้ด้วยละคร ความรู้อะไรก็ตามที่ลูกได้รับจนถึงเวลานี้ลูกกำหนดไว้ในละคร ลูกต้องเข้าใจว่าทุกวินาทีที่ผ่านไปนั้นอยู่ในละคร เราจะเห็นวันพรุ่งนี้ในอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นพรุ่งนี้ บาบาจะไม่บอกลูกวันนี้ว่าอะไรที่จะเกิดขึ้นพรุ่งนี้ ผู้คนไม่เข้าใจความลับของละครนี้ พวกเขาขยายช่วงเวลาของวงจรออกไปอย่างมาก! จำเป็นต้องมีความกล้าหาญที่จะเข้าใจละครนี้ แม้ว่าแม่ของลูกตายก็ให้กินฮาลวา! เราเข้าใจว่าเธอตายไปแล้วและได้รับชาติเกิดอื่น เหตุใดเราควรร้องไห้? บาบาอธิบายแล้วว่า: ลูกสามารถพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่านิทรรศการนี้ได้มีขึ้นในวันนี้ สถานที่นี้ เช่นเดียวกับเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ลูกสามารถเขียนว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกกำลังซ้ารอยในขณะนี้ ลูกเข้าใจว่าโลกนี้จะคงอยู่อีกต่อไปไม่กี่วันและทุกสิ่งจะถูกทำลาย เราจะเพียรพยายามและกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป ช่วงเวลาของการกระทำบาปเริ่มขึ้นในยุคทองแดง นั่นคือช่วงเวลาเมื่อการกระทำบาปได้กระทำขึ้น เวลานี้ลูกกำลังเอาชนะการกระทำบาป ดังนั้นลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป ลูกเอาชนะการกระทำบาปด้วยการทำตามศรัทธาและแล้วลูกก็กลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป ลูกคงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่นั่น ไม่มีสำนึกของการเป็นร่างที่นั่น มีสำนึกของการเป็นร่างในยุคเหล็ก ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกรู้จักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน นี่คือการภาวนาที่บริสุทธิ์ ลูกบราห์มินเป็นผู้สูงส่งมากที่สุด ลูกเป็นเครื่องประดับที่สูงส่งที่สุดของสกุลบราห์มิน เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นได้รับความรู้นี้ นี่คือการสูงส่งที่สุดของลูก เป็นที่จดจำกันว่า “ถามลูกๆ ของโกปป์วัลลาเกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส” เวลานี้ลูกกำลังถูกรางวัลล็อตเตอรี่ หลังจากที่ลูกได้รับบางสิ่งแล้ว ก็ไม่มีความสุขมากเท่าที่นั่น เมื่อบางคนกลับมามั่งคั่งจากยากจนก็มีความสุขที่ยิ่งใหญ่ ลูกรู้ว่ามากเท่าที่ลูกเพียรพยายามลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งอาณาจักรจาก

พ่อมากตามนั้น ลูกแต่ละคนได้รับตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ สิ่งหลักที่พ่อพูดคือ: จดจำพ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุด ท่านเป็นพ่อผู้เป็นที่รักของทุกคน ท่านเท่านั้นที่มาและให้ความสุขและความสงบแก่ทุกคน อาณาจักรของเหล่าเทพกำลังได้รับการก่อตั้งในเวลานี้ ไม่มีราชาหรือราชินีใดเลยที่นั่น ที่นั่นลูกจะเรียกพวกเขาว่าจักรพรรดิและจักรพรรดินี หากพวกเขาได้รับการเรียกว่าเทวาและเทวี นั่นจะใช้ได้กับราชา ราชินี และปวงประชาทั้งหมดเพราะพวกเขาทั้งหมดจะกลายเป็นเทวาและเทวี เหตุนี้เองพวกไม่สามารถเรียกว่าเทวาและเทวี พระเจ้าคือหนึ่งเดียว มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า แม้แต่ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มา วิษณุ และชางกาก็ถูกเรียกว่าเทพ ผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกที่มีตัวตนจะเรียกว่าเทวาและเทวีได้อย่างไร? สูงสุดเหนือทั้งหมดคือโลกที่ไม่มีตัวตนและแล้วก็มีอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและแล้วนี่คืออันดับสาม สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อของพวกเราทั้งหมดดวงวิญญาณคือชีพบบา ท่านเป็นครูและครูด้วยเช่นกัน ท่านเป็นช่างทอง หนายความลา ด้วยเช่นกัน ท่านได้ปลดปล่อยทุกคนจากกรงขังของราวัน ชีพบบาคือหนายความที่ยิ่งใหญ่มาก! เหตุใดลูกจึงลืมพ่อเช่นนั้น? เหตุใดลูกจึงพูดว่า “บาบา ลูกลืมพ่อ”? มีพายุของมายามากมาย บาบาพูดว่า: สิ่งนี้จะเกิดขึ้น ลูกต้องทำบางความเพียรพยายาม นี่คือการรบรากับมายา ลูกพันดาวาสไม่ต่อสู้รบรากับฆราวาส พันดาวาสจะต่อสู้รบราได้อย่างไร? ในกรณีนั้นพวกเขาจะก้าวร้าวรุนแรง พ่อไม่ได้สอนความก้าวร้าวรุนแรง พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด แท้จริงแล้ว เราไม่มีการต่อสู้ บาบาเพียงแค่แสดงหนทางให้เราจดจำท่าน เพื่อที่ว่าจะไม่มีการจุใจใดๆ จากมายา เวลานี้มีเรื่องราวของใครบางคนที่ถูกถามว่าเขาต้องการความสุขหรือความทุกข์ก่อน เขาพูดว่าเขาต้องการความสุขก่อน ไม่สามารถมีความสุขใดๆ ในยุคทอง ลูกรู้ว่าเวลานี้สีดำทั้งหมดอยู่ในกระท่อมแห่งความทุกข์ของราวัน โลกทั้งหมดนี้เป็นเกาะอยู่ในกลางมหาสมุทร ทุกคนเวลานี้อยู่ในกรงขังของราวัน พ่อได้มาเพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ทุกคนอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ มีความสุขในสวรรค์และความทุกข์ในนรก นี่เรียกว่ากระท่อมของความทุกข์ นั่นคือดินแดนที่เป็นอิสระจากความทุกข์ สวรรค์ มีความแตกต่างอย่างมาก! ลูกๆ พยายามที่จะจดจำพ่อและแล้วปรอทของความสุขของลูกจะสูงขึ้น ถ้าลูกไม่ทำตามคำแนะนำของพ่อลูกคือลูกเลี้ยว ลูกจะจบลงในบรรดาปวงประชา ผู้ที่เป็นลูกที่แท้จริงจะไปสู่อาณาจักร ถ้าลูกปรารถนาที่จะไปสู่อาณาจักรลูกต้องทำตามศรัทธา ลูกไม่ได้รับคำแนะนำจากกฤษณะ มีสองหนทางเท่านั้น เวลานี้ลูกกำลังได้รับศรัทธาและลูกได้รับรางวัลของสิ่งนั้นในยุคทอง และแล้วในยุคทองแดงลูกได้รับการกำหนดของราวัน ทุกคนกลายเป็นปีศาจร้ายด้วยการทำตามการกำหนดของราวัน เวลานี้ลูกกำลังได้รับการกำหนดของพระเจ้า เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การกำหนดแก่ลูกและท่านคือพระเจ้า ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์อย่างมากด้วยการทำตามการกำหนดของพระเจ้า บาปแรกคือการดิ้นรนอยู่ในมหาสมุทรของยาพิช เหล่าเทพไม่ดิ้นรนอยู่ในมหาสมุทรของยาพิช ผู้คนถามว่าเด็กๆ ไม่เกิดมาที่นั่นหรือ? เหตุใดจึงจะไม่มีเด็กๆ ที่นั่นเล่า? อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ กิเลสเหล่านี้ไม่คงอยู่ที่นั่น พ่อได้อธิบายว่าเหล่าเทพมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณเท่านั้น ไม่ใช่จิตสำนึกพระเจ้า ลูกมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและจิตสำนึกพระเจ้าด้วยเช่นกัน ในตอนแรกลูกไม่ได้มีจิตสำนึกใดๆ ของทั้งสอง ในยุคทองลูกไม่รู้จักรบพระเจ้า ลูกเพียงแต่รู้ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณจะละร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ ลูกเข้าใจล่วงหน้าว่าเมื่อใดที่ลูกกำลังจะละร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ แม้กระทั่งเมื่อลูกกำลังจะมีเด็ก ลูกจะได้รับนิมิตของสิ่งเหล่านั้นล่วงหน้า ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลกด้วยพลังโยคะ ดังนั้น เด็กๆ ไม่สามารถเกิดด้วยพลังโยคะหรือ? ลูกสามารถชำระสิ่งใดก็ตามให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ อย่างไรก็ตามลูกลืมที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง บ้างก็พัฒนาการฝึกฝนนี้ ชันยาสีหามากมายมีความนับถืออย่างมากต่ออาหารที่พวกเขาได้รับ ในเวลานั้นพวกเขาพราหมณ์ร่าก่อนรับประทานอาหารนั้น ลูกเช่นกันได้รับการบอกเกี่ยวกับข้อควรระวัง ลูกต้องไม่กินเนื้อสัตว์หรือดื่มแอลกอฮอล์ ลูกกำลังกลายเป็นเทพ เหล่าเทพไม่รับประทานขยะเลย ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เช่นเทพ พ่อพูดว่า: ด้วยการรู้จักพ่อจากพ่อลูกจะมารู้ทุกสิ่งและแล้วก็ไม่มีความสงสัยเหลือไว้ให้ลูกรู้ ในยุคทองจะมีประเภทของการศึกษาที่แตกต่างกันไป เวลานี้เป็นตอนจบของการศึกษาของดินแดนแห่งความตายนี้ ศัตรูทั้งหมดของดินแดนแห่งความตายจะมาถึงตอนสุดท้ายและแล้วศัตรูของดินแดนแห่งความเป็นอมตะจะเริ่มขึ้น ลูกๆ ควรมีความสุขเหนือประสาทสัมผัส รักษาตัวลูกเองในสภาพของความสุขสูงสุดไว้ เราคือลูกๆ และนักเรียนของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเวลานี้จะพาเรากลับบ้าน นี่เรียกว่าปีติสูงสุด สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่คงอยู่ในยุคทอง ลูกกำลังฟังสิ่งนี้เวลานี้ ในเวลานี้ลูกเป็นของครอบครัวยุคพระเจ้า “ความสุขเหนือประสาทสัมผัส” ที่โกปปีและโกปปีมีประสบการณ์นั้นเป็นอนุสรณ์ของเวลานี้ บาบา ผู้อยู่อาศัยของอาณาเขตสูงสุดมาและกลายเป็นพ่อ ครู และครูของเรา ทั้งสามคือคนรับใช้ ท่านไม่มีความหยิ่งทะนงใดๆ เกี่ยวกับสิ่งนี้ ท่านพูดว่า: พ่อรับใช้ลูกและให้ทุกสิ่งแก่ลูกและแล้วก็ไปและนั่งอยู่ในดินแดนนิพพาน ดังนั้น ท่านเป็นคนรับใช้ของเราใช่หรือไม่ อุปราชลงชื่อในจดหมายของพวกเขาเสมอว่า: ผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของท่าน บาบาไม่มีตัวตนและปราศจากความหยิ่งทะนงด้วยเช่นกัน ดูว่าท่านนั่งที่นั่นและสอนเราอย่างไร! ไม่มีใครอื่นสามารถสอนการศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้นแก่เราได้ ไม่มีใครอื่นสามารถให้ประเด็นที่สูงส่งเช่นนั้นแก่เรา

ได้ ผู้คนไม่เข้าใจว่าไม่ใช่ครูผู้ที่ได้อสอนผู้นี้ ถ้าท่านมีครู ผู้นั้นก็เป็นผู้ของคนอื่นอีกมากมายด้วยเช่นกัน เขาจะเป็นครูของคนเดียวหรือ? เพียงพ่อเท่านั้นที่ชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป บาบาสวดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจร ลูกพูดว่า:باباเราได้พบกันในช่วงเวลาที่แล้วด้วยเช่นกัน เพียงพ่อเท่านั้นมาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อชำระลูกๆ เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้นลูกควรซึมซับทั้งหมดนี้แล้วอธิบายแก่ผู้อื่นในสิ่งใดก็ตามที่بابาอธิบายแก่ลูก เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกสำหรับอนาคต 21 ชาติเกิดของเราจากพ่อ โดยการจดจำสิ่งนี้ลูกจะคงความสุข นี่คือปีติสูงสุด เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับพรเหล่านี้ทั้งหมดของการกลายเป็นนายผู้เต็มไปด้วยความรู้และความปีติจากพ่อ ในยุคทองลูกจะเป็นผู้ที่โง่เขลา ลักษณะและนารายณ์ไม่มีความรู้เลย ถ้าพวกเขามีความรู้ ความรู้คงจะดำเนินเรื่อยมาตั้งแต่โบราณกาล แม้แต่เหล่าเทพก็ไม่สามารถมีประสบการณ์ของปีติสูงสุดเช่นที่ลูกมีประสบการณ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้ที่เข้าถึงเพชรพลอยแห่งความรู้และทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ รักษาความสะอาดอย่างมากกับอาหารและเครื่องดื่มของลูก เคลื่อนไปขณะทำตามข้อควรระวังทั้งหมด ชำระอาหารของลูกให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ

2. เราเป็นลูกๆ และนักเรียนของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ท่านกำลังจะพาเรากลับไปยังบ้านของท่าน คงความซาบซึ้งนี้และมีประสบการณ์ของความสุขสูงสุดและปีติสูงสุด

พร: พร: ขอให้ลูกใส่ใจกับความตึงเครียดของตัวเองและแล้วจบสิ้นความตึงเครียดของโลกในฐานะผู้ให้คุณประโยชน์โลก

เมื่อลูกให้ความใส่ใจกับผู้อื่นอย่างมากลูกสร้างความตึงเครียดในตัวเอง ดังนั้นแทนที่จะสร้างการขยายตัว กลับมามั่นคงในรูปของสาระ หลอมความคิดเกี่ยวกับปริมาณและมีความคิดที่มีคุณภาพ ก่อนอื่น ให้ความใส่ใจกับความตึงเครียดของตัวเองและแล้วลูกจะสามารถจบสิ้นประเภทของความตึงเครียดมากมายในโลกและกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ก่อนอื่น ดูที่ตัวเอง: รับใช้ตนเองเป็นอันดับแรก เมื่อลูกรับใช้ตัวเอง และแล้วผู้อื่นจะถูกรับใช้โดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์โยคะ จงควบคุมจิตใจของลูกด้วยพลังแห่งความมุ่งมั่น

***** โอม ชานติ *****

คุณสมบัติพิเศษทั้งสามประการของชีวิตบราห์มินในยุคนบรรจบพบกัน

วันนี้บัฟดาตามีความยินดีที่ได้เห็นลูกๆ ที่สูงส่งทั้งหมดของท่านที่อยู่กับท่านอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่รับใช้ในฐานะที่เป็นมิตรที่ให้ความร่วมมือในงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอของท่าน และผู้ที่จะไปกับท่าน ผู้ที่อยู่กับท่านหมายถึงผู้ที่เป็นดวงวิญญาณโยคีที่เป็นธรรมชาติอย่างง่ายดาย ผู้ที่เป็นมิตรที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอในงานรับใช้หมายถึงดวงวิญญาณญาณผู้รับใช้ที่แท้จริง ผู้ที่ไปกับท่านหมายถึงดวงวิญญาณคาร์มาที่ติดที่ติดเทียมและสมบูรณ์พร้อม บัฟดาตาเห็นคุณสมบัติพิเศษทั้งสามเหล่านี้ในลูกๆ ทุกคน: ลูกเต็มเปี่ยมในทั้งสามสิ่งนี้มากแค่ไหน? คุณสมบัติพิเศษทั้งสามเหล่านี้ของชีวิตบราห์มินที่สูงส่งในยุคนบรรจบพบกันเป็นสิ่งจำเป็น ดวงวิญญาณโยคี ดวงวิญญาณญาณ และดวงวิญญาณคาร์มาที่ติดที่ติดเทียมกับพ่อ หากมีบางสิ่งขาดหายไปแม้กระทั่งหนึ่งในสามของคุณสมบัติพิเศษนี้ก็หมายความว่าลูกไม่มีประสบการณ์ในคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มิน นั่นคือลูกยังคงขาดความสุขอย่างเต็มที่และการบรรลุผลของชีวิตบราห์มิน บัฟดาตาให้พรแก่ลูกๆ ทุกคนอย่างเต็มที่ ไม่ใช่ว่าท่านให้พรว่า: ขอให้ลูกเป็นโยคีตามความสามารถของลูก! หรือขอให้ลูกเป็นญาณตามความสามารถของลูก! เช่นเดียวกับสิ่งนั้น ยุคนบรรจบพบกันเป็นยุคพิเศษในทั้งจักรวาล และยุคนี้หมายถึงช่วงเวลาที่กำลังกล่าวว่า เป็นเวลาของการได้รับพร เพราะในเวลานี้ผู้ประทานพรมาเพื่อให้พร เพราะผู้ประทานพรมาในเวลานี้ เวลาจึงได้รับพรเช่นกัน ช่วงเวลานี้มีพรนี้ นี่เป็นเวลาที่จะได้สัมผัสกับการบรรลุผลของการบรรลุผลทั้งหมด นี่เป็นเวลาที่ได้รับการที่จะได้รับสภาพที่เพียบพร้อมของความสุขสมบูรณ์ ส่วนที่เหลือนั้นตลอดทั้งจักรวาลจะได้รับรางวัลตามการกระทำของลูก หรือลูกจะได้รับผลตามการกระทำของลูกต่อไปโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาแห่งพรนี้ หนึ่งในก้าวของการกระทำของลูก นำมาซึ่งความช่วยเหลือจากพ่ออย่างง่ายดายหลายล้านเท่า ในยุคทองลูกจะไม่ได้รับการตอบแทนหลายล้านเท่าต่อหนึ่งสิ่ง แต่ลูกได้รับสิทธิที่จะมีประสบการณ์ในสิ่งที่ลูกได้รับในเวลานี้ในรูปของรางวัลของลูก ลูกยังคงลงมาเรื่อยๆ และรับประทานสิ่งที่ลูกสะสมไว้ อนาคตของลูกลดลงเรื่อยๆ เมื่อยุคแรกสิ้นสุดลง ความสมบูรณ์พร้อมของลูกจะกลายเป็นสืบทอดจากสืบทอดองศา อย่างไรก็ตามเมื่อใดที่ลูกได้สัมผัสกับการบรรลุผลอย่างเต็มที่ที่ลูกกลับมาสืบทอดองศาสมบูรณ์พร้อม? เวลาสำหรับการบรรลุผลนั้นคือยุคนบรรจบพบกันนี้ ในเวลานี้พ่อพร้อมด้วยหัวใจที่เปิดกว้างได้วางคลังสมบัติที่เปี่ยมล้นเบื้องหน้าลูกๆ ของการบรรลุผลทั้งหมดในรูปของพร ในรูปของมรดก และในรูปของการได้มาซึ่งการบรรลุผลอันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียนของลูกในความสัมพันธ์ทั้งสามและในรูปทั้งสาม ในการเก็บรักษาบัญชีของท่าน, ท่านไม่ได้ให้ตามความมากมายในสิ่งที่ลูกทำ ท่านให้การให้หลายล้านเท่าสำหรับหนึ่งสิ่งกับลูก ท่านไม่ได้พูดว่า “ให้เพียรพยายามด้วยตนเองและรับรางวัลของสิ่งนั้น” แต่ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ประทานความเมตตา ผู้ประทานโชค และเนื่องจากลูกมีความสัมพันธ์กับทั้งหมดกับท่าน ท่านจึงกลายเป็นผู้ช่วยของลูกในทุกวินาที ด้วยความกล้าหาญในหนึ่งวินาทีของลูก ท่านให้ความช่วยเหลือด้วยการให้ความร่วมมือกับลูกอย่างสม่ำเสมอราวกับว่าลูกเพียรพยายามมาหลายปีแล้ว เพราะท่านรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณที่อ่อนแอและเหนื่อยล้าที่เร่ร่อนมาหลายชาติเกิด ด้วยเหตุนี้ท่านให้ความร่วมมือของท่านถึงขนาดนี้ ท่านกลายเป็นผู้ช่วยของลูก ท่านเองทำให้ลูกมอภะระทั้งหมดให้กับท่าน ท่านเสนอที่จะแบกภาระให้ การเป็นผู้ประทานโชค ท่านทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้ ท่านอธิบายความรู้ของการกระทำที่สูงส่งให้กับลูกอย่างชัดเจนและให้ปากกาที่จะวาดเส้นโชคของลูกแก่ลูก ลูกสามารถวาดเส้นโชคได้ยาวเท่าที่ลูกต้องการ ท่านได้วางกุญแจของคลังสมบัติที่เปี่ยมล้นทั้งหมดไว้ในมือของลูก และกุญแจนั้นก็ง่ายมาก ถ้าพายุของมายามา ท่านจะกลายเป็นร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองและช่วยให้ลูกปลอดภัยเสมอ พายุจะทำอะไรได้เมื่อลูกมีร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครอง? ท่านทำให้ลูกเป็นผู้รับใช้และกลายเป็นสติปัญญาของผู้รอบรู้ และสัมผัสสติปัญญาของดวงวิญญาณอื่นซึ่งชื่อเสียงของลูกๆ ได้รับการยกย่องและงานของพ่อก็สำเร็จได้อย่างง่ายดาย ท่านหล่อเลี้ยงลูกในฐานะลูกๆ ที่เป็นลูกที่รักของท่านโดยการให้ความรักและความสนใจแก่ลูกมากมายที่ท่านทำให้ลูกแกว้างไวกอบนซึ่งช้ามากมาอย่างสม่ำเสมอ ท่านไม่ปล่อยให้ลูกวางเท้าของลูกลงบนพื้น บางครั้งลูกแกว้างไวกอบนซึ่งช้าแห่งความสุขสันต์ บางครั้งในซึ่งช้าแห่งความสุข บางครั้งในซึ่งช้าบนตักของพ่อ บางครั้งลูกเฝ้าแต่แกว้างไวกอบนซึ่งช้าของความปิติสุข ความรักและความสงบ การแกว้างไวกอบนหมายถึงการทำให้ตัวเองสนุกสนานเพลิดเพลิน การบรรลุผลทั้งหมดนี้เป็นคุณสมบัติพิเศษของช่วงเวลาแห่งพรนี้ ในเวลานี้เนื่องจากผู้ประทานพรเป็นผู้ประทานโชคเช่นกันและเนื่องจากท่านเป็นพ่อผู้ตอบสนองความรับผิดชอบของความสัมพันธ์ทั้งหมด พ่อที่มีความเมตตา การให้ผลตอบแทนหลายล้านเท่าต่อหนึ่งคือวิธีการของเวลานี้ ในเวลาสุดท้ายท่านจะได้รับความช่วยเหลือจากมิตรของท่านที่สะสางบัญชีกรรมทั้งหมด ลูกรู้ใช้ไหมว่าใครเป็นมิตรของท่าน? บัญชีของการได้รับหลายล้านเท่าต่อหนึ่งจะจบสิ้นลง ในเวลานี้

ท่านมีความเมตตา แต่หลังจากนั้นการชำระสะสางบัญชีกรรมจะเริ่มขึ้น ในเวลานี้ท่านแม้กระทั่งให้อภัยลูกด้วยซ้ำ ท่านให้อภัยแม้กระทั่งความผิดที่รุนแรงมากและในฐานะที่เป็นผู้ช่วยของลูก ท่านทำให้ลูกบินไปข้างหน้า การมีความตระหนักรู้ในหัวใจของลูกคือการได้รับการอภัย ที่นี้ลูกไม่ต้องร้องขอการให้อภัยในแบบที่คนทางโลกร้องขอการให้อภัย วิธีของการตระหนักรู้คือการให้อภัย ดังนั้นจึงมีการตระหนักรู้ในหัวใจของลูก หากลูกร้องขอการให้อภัยเพราะมีบางคนพูดเช่นนั้น หรือด้วยเป้าหมายของการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ในเวลานั้นจะไม่ได้รับการให้อภัย ลูกบางคนยังคงฉลาด พวกเขาเห็นบรรยากาศและพูดว่า “อย่างน้อยขอให้ฉันได้ตระหนักถึงสิ่งนี้ในเวลานี้ ขอการให้อภัยแล้วเราจะเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในภายหลัง....” อย่างไรก็ตามพ่อก็เต็มไปด้วยความรู้เช่นกัน ท่านรู้ ท่านยิ้ม และปล่อยสิ่งนั้นไว้ แต่ท่านไม่ให้ภัย ลูกจะไม่ประสบความสำเร็จโดยไม่ใช้วิธีการที่ถูกต้องใช่ไหม? วิธีการก็เป็นเพียงแค่ก้าวเดียวเท่านั้นและผลลัพธ์เป็นหลายล้านก้าว อย่างไรก็ตามวิธีการของหนึ่งก้าวอย่างน้อยที่สุดควรจะถูกต้องใช้หรือไม่? ดังนั้นลูกได้รับการบอกว่าเวลานี้มีคุณสมบัติพิเศษมากแค่ไหนและเป็นเวลาที่จะได้รับพรอย่างไร

หากลูกไม่รับพรในช่วงเวลาแห่งพร แล้วลูกจะประกาศสิทธิ์ในเวลาใด? เมื่อเวลาหมดลง ตามเวลาคุณสมบัติพิเศษของเวลานี้จะจบลงด้วยเช่นกัน ดังนั้นไม่ว่าลูกต้องการจะทำอะไร ไม่ว่าลูกต้องการจะรับอะไร ไม่ว่าลูกต้องการจะสร้างอะไร จงทำและสร้างสิ่งนั้นในเวลาที่จะให้ความช่วยเหลือในรูปของพร ลูกจะไม่ได้มีโอกาสพรนี้อีก ลูกได้ยินเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษของเวลานี้แล้ว บนพื้นฐานของคุณสมบัติพิเศษของเวลา จงกลับมาเติมไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งสามประการของชีวิตบราห์มินที่ลูกได้รับการบอกเล่า คติพจน์พิเศษของลูกทุกคน คือเป็นโยคีและบริสุทธิ เป็นญาณิและคาร์มาทิต ในเมื่อลูกจะต้องกลับไปกับพ่อ จึงมีเพียงผู้ที่อยู่กับท่านเสมอเท่านั้นที่จะกลับไปกับท่าน ผู้ที่ไม่ได้อยู่กับท่านตลอดเวลาจะกลับไปกับท่านได้อย่างไร? ในกรณีเช่นนี้ลูกคงไม่พร้อมที่จะไปกับท่านตรงเวลา เพราะการมีความทัดเทียมกับพ่อหมายถึงการเตรียมพร้อม การทัดเทียมหมายถึงการวางมือของลูกไว้ในมือของบาบาและอยู่ในความเป็นมิตรของท่าน มิฉะนั้นอะไรจะเกิดขึ้น? หากลูกถูกทิ้งไว้ข้างหลังในขณะที่มองไปที่คนที่อยู่ข้างหน้า นั่นไม่ใช่เพื่อนกันใช่หรือไม่? เพื่อนจะต้องไปด้วยกัน การอยู่ในความเป็นมิตรของท่านเป็นเวลานาน การให้ความร่วมมือในฐานะที่เป็นมิตร ชนสการที่เป็นเวลายาวนานนี้จะทำให้ลูกเป็นมิตรและช่วยให้ลูกถูกพาไปกับท่านได้ ถ้าลูกไม่อยู่กับท่านแม้กระทั่งเวลานี้ สิ่งนี้ก็พิสูจน์ว่าลูกอยู่ห่างไกล ดังนั้นชนสการของการอยู่ห่างไกลจะทำให้ลูกได้สัมผัสกับความห่างไกลในเวลาที่จะกลับไปกับท่าน ดังนั้นตรวจสอบคุณสมบัติพิเศษทั้งสามตั้งแต่บัดนี้ อยู่กับท่านเสมอ เป็นมิตรของพ่ออย่างสม่ำเสมอและทำงานรับใช้ พ่อคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกกระทำและลูกคือเครื่องมือที่จะกระทำ จากนั้นงานรับใช้จะไม่ทำให้ลูกขึ้นลง เมื่อลูกอยู่คนเดียวตามลำพัง ลูกมีสำนึกของ “ฉัน” แล้วมายาซึ่งเป็นแมงกิ้งจะส่งเสียงร้องเหมียวเช่นกัน ลูกพูดว่า “มาย (ฉัน) มาย” และมายาพูดว่า “เหมียว (ฉันมาแล้ว) เหมียว” มายาถูกกล่าวว่าเป็นแมวใช่หรือไม่? ดังนั้นจึงเป็นมิตรและทำงานรับใช้ คำจำกัดความของการเป็นคาร์มาทิตลึกลับซึ่งมากเช่นกัน บาบาจะบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้ในเวลาอื่น

วันนี้เพียงตรวจสอบสามสิ่งนี้ และลูกได้รับคุณประโยชน์จากคุณสมบัติพิเศษของเวลานี้มากแค่ไหน การรู้ถึงความสำคัญของเวลาหมายถึงการกลับมายิ่งใหญ่ เช่นเดียวกับการรู้จักตัวเองและรู้จักพ่อเป็นสิ่งสำคัญ เช่นเดียวกับการรู้จักเวลาก็เป็นสิ่งสำคัญด้วย ดังนั้นลูกเข้าใจใหม่ว่าลูกจะต้องทำอะไร? ก่อนที่บัพดาจะนั่งและประกาศผล ให้ดูผลลัพธ์ของลูกเอง นั่นเป็นเพราะเมื่อบัพดาประกาศผลแล้วลูกได้ยินผล ลูกจะคิดว่า ตอนนี้พวกเขาได้ประกาศผลออกมาแล้ว แล้วฉันจะทำอะไรได้ในเวลานี้? ตอนนี้ฉันโอเคอย่างที่ผมเป็นกับสิ่งที่ฉันเป็น ด้วยเหตุนี้บัพดาอย่างคงพูดว่า ตรวจสอบสิ่งนี้ ตรวจสอบสิ่งนั้น บาบากำลังบอกผลลัพธ์ทางอ้อมให้กับลูกเพราะลูกได้รับการบอกล่วงหน้าแล้วว่า ท่านจะบอกผลลัพธ์แก่ลูก และลูกก็ได้รับเวลาแล้วด้วย บางครั้งลูกได้เวลาหกเดือน และบางครั้งหนึ่งปี บางคนคิดแม้กระทั่งว่าหกเดือนจะหมดลงแล้วบาบายังไม่ได้บอกอะไรกับพวกเราเลย อย่างไรก็ตามลูกได้รับการบอกว่า ขณะนี้ยังพอมีเวลาที่บาบาจะมีความเมตตาและให้พร ขณะนี้จิตตราคุปต์ (ผู้ที่ทำบัญชี) ยังแฝงตัวอยู่ เขาจะถูกเปิดเผยในภายหลัง ด้วยเหตุนี้พ่อยังคงมีความเมตตา “โอเค ให้เวลาพวกเขาอีกหนึ่งปี อย่างไรก็ตามพวกเขาเป็นลูก” พ่อจะทำอะไรไม่ได้หรือเมื่อท่านต้องการ? ท่านสามารถประกาศทุกสิ่งเกี่ยวกับแต่ละคนและทุกคน บางคนคิดว่าท่านเป็นพระเจ้าที่ไร้เดียงสา ดังนั้นแม้กระทั่งเวลานี้ลูกบางคนยังเฝ้าแต่ปฏิบัติกับบาบาราวกับว่าท่านเป็นผู้ไร้เดียงสา ท่านเป็นพระเจ้าที่ไร้เดียงสา แต่ท่านเป็นพญามัจจุราชที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้แสดงรูปนั้นให้กับลูกๆ ในขณะนี้ มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถมายืนอยู่เบื้องหน้าท่านได้ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงเป็นพระเจ้าที่ไร้เดียงสา ในขณะที่รู้ทุกสิ่ง ท่านกลับทำเป็นไม่รู้ แต่เพราะเหตุใด? เพื่อให้ลูกๆ สมบูรณ์พร้อม ลูกเข้าใจไหม? เมื่อได้เห็นฉากเหล่านี้บัพดาเฝ้าแต่ยิ้ม ลูกเล่นเกมอะไร! ท่านยังคงเฝ้าดูเกมเหล่านั้นทั้งหมด ดังนั้นให้ตรวจสอบ

คุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินในตัวลูกและทำให้ตัวเองสมบูรณ์พร้อม อัชชะ

ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดจากทุกหนแห่ง ดวงวิญญาณโยคี ดวงวิญญาณญานณี ดวงวิญญาณที่สูงส่งคาร์มาที่ตที่หัดเทียมกับพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ผู้ที่กลับมายิ่งใหญ่ด้วยการรู้ถึงความสำคัญของตนเองและเวลา ถึงลูกๆที่บริสุทธิ์และรู้คิดด้วยสติปัญญาที่กว้างและสะอาดที่รับคุณประโยชน์ในทุกความสัมพันธ์กับพ่อและของการได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความรักระลึกถึงและนมัสตจากบัพดาตา

บัพดาตาพบกลุ่มต่างๆ:

ลูกมีประสบการณ์อยู่เสมอว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณผู้เป็นนายที่ทรงอำนาจที่เต็มไปด้วยพลังทั้งหมดหรือไม่? พ่อได้ให้พลังสมบัติแห่งพลังทั้งหมดอันเป็นมรดกของลูก ดังนั้นพลังทั้งหมดเป็นมรดกของลูก นั่นคือเป็นสมบัติของลูก สมบัติของลูกอยู่กับลูกใช่หรือไม่? พ่อได้ให้สิ่งเหล่านั้น และดังนั้นสิ่งเหล่านั้นจึงเป็นของลูกๆ ดังนั้นลูกจดจำสิ่งที่เป็นของลูกโดยอัตโนมัติ สิ่งอื่นเหล่านั้นล้วนเป็นสิ่งที่สูญสลายที่มีอันเป็นไป ในขณะที่มรดกและพลังเหล่านั้นไม่มีวันดับสูญ ไม่ใช่ว่าวันนี้ลูกได้รับมรดกและพลังนี้มันจบสิ้นลง สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่สมบัติที่ลูกมีวันนี้ แล้วพลังนี้จะมาเผาหรือปล้นเอาไปได้ ยิ่งลูกใช้สมบัติเหล่านั้นมากเท่าไร ก็ยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น ยิ่งลูกแจกจ่ายสมบัติแห่งความรู้มากเท่าไร ความรู้ก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดโดยอัตโนมัติ ดังนั้นลูกมีความสุขที่ลูกได้รับมรดกของลูกตลอดเวลาใช่หรือไม่? มรดกนี้สูงส่งมาก ไม่มีสิ่งใดที่ไม่สามารถบรรลุได้ ลูกได้รับทุกสิ่ง อัชชะ

ในเวลาแห่งการอำลาในอมฤตเวลา บัพดาตาพบพวกดาดีและดาดีเนอูระซานตรา:

มิงานรับใช้ในทุกอย่างก้าวของมหาระตี ไม่ว่าลูกจะพูดหรือไม่ก็ตาม มิงานรับใช้ในทุกระกระทำและทุกอย่างก้าว ลูกไม่สามารถอยู่โดยไม่ทำงานรับใช้ได้แม้แต่หนึ่งวินาที ไม่ว่าลูกจะรับใช้ด้วยจิตใจของลูก รับใช้ด้วยคำพูด หรือด้วยความสัมพันธ์และสายใย ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอและโยคีที่สม่ำเสมอ เป็นสิ่งที่ดี ลูกกำลังแจกจ่ายและรับใช้ผู้อื่นด้วยสมบัติที่ลูกสะสมในมรณัม สำหรับมหาระตีการอยู่ในสถานที่ใดก็กลายเป็นการคำนึงทางกายภาพสำหรับดวงวิญญาณเช่นกัน เช่นเดียวกับที่พ่อเป็นร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครอง ในทำนองเดียวกันลูกที่หัดเทียมกับพ่อก็กกลายเป็นร่มฉัตรแห่งการปกป้องเช่นกัน ทุกคนมีความสุขมากเมื่อได้เห็นลูก ดังนั้นนี่คือพรสำหรับมหาระตีทุกคน ดวงตาของลูกมีพร หน้าผากของลูกมีพร ลูกมีพรมากมายแค่ไหน! อวัยวะทางร่างกายทั้งหมดที่แสดงการกระทำก็มีพร ผู้คนจะคิดอย่างไรเมื่อลูกลองไปที่พวกเขา? พวกเขาทั้งหมดเข้าใจว่า พวกเขาได้สัมผัสกับดวงตาของพ่อผ่านดวงตาของลูกดวงวิญญาณ ดังนั้นดวงตามีพรด้วยใช่หรือไม่? ปากมีพร ใบหน้ามีพร ทุกอย่างก้าวมีพร ลูกมีพรมากมาย ลูกจะนับพรเหล่านั้นไหม? ลูกให้พรแก่ผู้อื่น แต่ลูกได้รับพรล่วงหน้าแล้ว ไม่ว่าลูกจะก้าวไปไหนอารมณ์ของลูกก็เต็มไปด้วยพร พวกเขาแสดงภาพของลักษณะที่ทุกคนได้รับสมบัติจากมือของเธออยู่เรื่อยๆอย่างไร ไม่ใช่เพียงแค่ช่วงเวลาสั้น ๆ เท่านั้น เพราะเธอได้กลายเป็นเทพเจ้าแห่งความมั่งคั่งตลอดกาลและยังคงแจกจ่ายความมั่งคั่งต่อไป ดังนั้นนั่นคือภาพลักษณ์ของใคร?

ดังนั้น ลูกมีพรมากมาย พ่อพูดว่า ไม่มีพรเหลืออีกแล้ว ดังนั้นท่านควรจะทำอะไร? ลูกกำลังเคลื่อนไปพร้อมกับได้รับการประดับด้วยพร มีคำกล่าวว่า ท่านเพียงแค่มือของท่านและพริ้มก็ได้รับ ดังนั้นพ่อจึงได้ให้พรว่า “ขอให้ลูกหัดเทียม” ด้วยสิ่งนี้ลูกได้รับพรทั้งหมด เมื่อผู้เป็นพ่อไปสู่สภาพที่อะแควละเอียดย่อน ท่านได้ให้พรกับลูกทุกคนว่า “ขอให้ลูกกลับมาหัดเทียม” ท่านไม่ได้ให้พรเพียงผู้ที่อยู่เบื้องหน้าท่านเท่านั้น ท่านให้พรแก่ทุกคน มหาเวียร์ทั้งหมดอยู่เบื้องหน้าพ่อในรูปแบบที่ละเอียดอ่อนและพวกเขาได้รับพรนี้ อัชชะ

ลูกทุกคนมีพรของทุกคนและมียาด้วย เหตุนี้เองแม้กระทั่งการเจ็บป่วยครั้งใหญ่ก็กลายเป็นเรื่องเล็ก มันแสดงให้เห็นถึงรูปของมัน แต่มันไม่สามารถโจมตีลูกได้ มันแสดงรูปของการเปลี่ยนจากการตรึงไม่กางเช่นเป็นหนาม อย่างไรก็ตามลูกมีมือของพ่อและมิตรของท่านเสมอ ในทุกอย่างก้าวและในทุกคำพูด ลูกเฝ้าแต่ได้รับพรและยาจากพ่อ ดังนั้นจงอยู่อย่างไว้กังวล (เมื่อไหร่จะเป็นอิสระจากสิ่งนี้?) จงเป็นอิสระเพื่อที่ลูกจะสามารถมาถึงดินแดนที่ละเอียดอ่อนได้ ผู้คนอื่นก็ได้รับพลังจากสิ่งนี้เช่นกัน ความเจ็บป่วยของลูกรับใช้ลูก ดังนั้นความเจ็บป่วยไม่ใช่ความเจ็บป่วย แต่เป็นวิธีการของงานรับใช้ มิฉะนั้นทุกคนอาจจะคิดว่าลูกทั้งหมดมีความช่วยเหลือ และลูกไม่มีประสบการณ์ของสิ่งใดเลย อย่างไรก็ตามสิ่งนี้แสดงรูปของมันเล็กน้อยเพื่อทำให้ลูกมีประสบการณ์ และเพื่อให้ลูกรับใช้ผู้อื่นด้วยการให้ความกล้าหาญแก่พวกเขา มิฉะนั้นทุกคน

จะท้อแท้ ลูกเพียงแค่เห็นรูปที่เล็กน้อยเป็นตัวอย่าง แต่บุญชิ้นใหญ่ของลูกได้รับการชำระสะสางแล้ว เหลือเพียงร่องรอยเล็กน้อยเท่านั้น อ้าวชะ

ดัดเบิ้ลฟอเรนเนอร์:

การมีความปรารถนาดีต่อทุกดวงวิญญาณในหัวใจของลูกคือการได้รับคำขอบคุณจากหัวใจ ลูกทุกคนยังคงได้รับคำขอบคุณจากหัวใจของพ่อในทุกอย่างก้าวต่อไป กล่าวกันว่ายุคบรรจบพบกันเป็นช่วงเวลาแห่งการขอบคุณดวงวิญญาณทั้งหมดตลอดกาล ทั้งยุคบรรจบพบกันคือวันขอบคุณพระเจ้า ให้ความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อกันต่อไปเช่นเดียวกับที่พ่อให้ อ้าวชะ

พร: : ขอให้ลูกมีชัยชนะเหนืออุปสรรคและเอาชนะพวกเขาด้วยการดูดซับความสุขและพลัง
ลูกที่รู้วิธีสะสมจะกลับมามีพลัง หากลูกได้รับบางสิ่งในช่วงเวลาหนึ่งและให้สิ่งนั้นไปในทันที แต่ไม่ได้สะสมมันไว้ในตัวเองลูกก็จะมีพลังเหลืออยู่เลย ลูกเพียงแค่มีสมาธิในการแบ่งปันหรือการบริจาคทาน เช่นเดียวกับความสุขลูกต้องการพลังเช่นกันแล้วลูกจะสามารถเอาชนะอุปสรรคและมีชัยชนะเหนือสิ่งเหล่านั้นได้อย่างง่ายดาย แล้วจะไม่มีอุปสรรคใดมาสร้างความวุ่นวายใดๆในความรักของลูก จากนั้นเมื่อประกายแห่งความสุขปรากฏบนใบหน้าของลูก ดังนั้นประกายแห่งพลังก็จะปรากฏให้เห็นเช่นกัน

คติพจน์: แทนที่จะกลัวสถานการณ์ที่เลวร้ายให้ถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นครูของลูกและเรียนรู้บทเรียนจากสิ่งนั้น

***** โอม ชานติ *****

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน ซึ่งเป็นวันสมาธิโลก ลูก ๆ ของบาบาทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งควรนั่งทำสมาธิระหว่างเวลา 6.30 - 19.30น. และทำให้ตนเองมั่นคงในสถานที่สูงสุดของพารามตามในฐานะที่เป็นประภาคารแห่งแสงและพลังและทำงานรับใช้ของการให้แสงสว่างแก่คนทั้งโลก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา จงนั่งในสันโดษและจดจำผู้เป็นที่รักที่แท้จริง เพราะด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์
- คำถาม:** เวลาที่ลูกได้พบพ่อแล้ว ลูกควรจบสิ้นความไม่ระมัดระวังใจ
- คำตอบ:** : ลูกบางคนไม่ระมัดระวังและพูดว่าถึงอย่างไรพวกเขาก็เป็นของพ่ออยู่แล้ว พวกเขาไม่เพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเขาลืมที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงซ้ำแล้วซ้ำเล่า นี่คือการไม่ระมัดระวัง บาบาวพูดว่า ลูกๆ ถ้าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ถาวร จะไม่มีการสลับประเภทใด เช่นที่ผู้ที่อยู่ในช่วงพักอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสิ้นหวังทั้งวันทั้งคืน ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอด้วยเช่นกัน
- เพลง:** ฉันได้มาปลุกโชคของฉัน...

โอม ซานติ พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ และลูกก็พูดเช่นกันว่า “โอม ซานติ” พ่อก็พูด โอม ซานติ เช่นกัน สิ่งนี้หมายความว่าลูกดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ พ่อก็เป็นตัวของความสงบเช่นกัน ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณสูงสุดคือความสงบเช่นกัน ลูกก็เป็นผู้ที่อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่า ฉันก็เป็นผู้อยู่อาศัยของสถานที่นั้นเช่นกัน ลูกๆ ใช้ชาติเกิดใหม่ พ่อไม่ใช่ พ่อเข้ามาในพาหนะนี้ นี่คือการพาหนะของพ่อ ถ้าลูกจะถามหากำ – ลูกไม่สามารถถามเขาได้จริงๆ แต่ถ้ายกตัวอย่างเช่น หากลูกต้องไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและถามเขา เขาจะตอบว่า ร่างที่ละเอียดอ่อนเป็นของเขา ชีพบาบาพูดว่า นี่ไม่ใช่ร่างกายของพ่อ พ่อยอมมาใช้ เพราะพ่อต้องการการคำจุนของอวัยวะทางกายเช่นกัน สิ่งแรกและสำคัญที่สุดที่จะต้องอธิบายคือ ศรีกฤษณะไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือมหาสมุทรแห่งความรู้ ศรีกฤษณะไม่ได้ชำระดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ เขาเพียงแค่มารับและปกครองโลกที่บริสุทธิ์ ประการแรกเขาเป็นเจ้าชายแล้วก็เป็นจักรพรรดิ เขาไม่มีความรู้นี้ ผู้สร้างเท่านั้นที่มีความรู้ของสิ่งสร้าง ศรีกฤษณะเรียกว่าสิ่งสร้าง เพียงพ่อผู้สร้างเท่านั้นมาและให้ความรู้แก่ลูก เวลาที่พ่อกำลังสร้างและพูดว่า ลูกคือ ลูกๆ ของพ่อ ลูกพูดว่า “บาบา ฉันเป็นของพ่อ” กล่าวกันว่าบราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา บราห์มินจะมาจากที่ใดอื่นอีกไหม? ไม่มีบราห์มาอื่นใดในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้ที่อยู่เบื้องบนนั้นคือผู้ที่อยู่ข้างล่างนี้ เขาคือผู้ที่อยู่เบื้องบน เขาเป็นคนเดียวกัน อัจชะ แล้ววิษณุและลักษมีและนารายณ์ก็เป็นคนเดียวกัน พวกเขามาจากที่ไหน? บราห์มากลายเป็นวิษณุ บราห์มาและสรัสวตีกลายเป็นนารายณ์และลักษมี จากนั้นพวกเขาก็นไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด และกลายเป็นบราห์มาและสรัสวตีอีกครั้งในยุคบรรจบพบกัน ลักษมีและนารายณ์เป็นมนุษย์และพวกเขาเป็นของศาสนาเทพ มีการวาดภาพของวิษณุที่มีสี่แขน นั่นเป็นสัญลักษณ์ของหนทางครอบครัว หนทางครอบครัวได้ดำเนินต่อไปในบาร์ตตั้งแต่ตอนเริ่มต้น เหตุนี้เองวิษณุจึงได้รับสี่แขน ที่นี้มีบราห์มาและสรัสวตี สรัสวตีเป็นลูกที่ถูกนำมาเลี้ยงดู ชื่อจริงของผู้นี้คือเลคราซและต่อมาจึงได้รับชื่อ บราห์มา ชีพบาบาได้เข้ามาในผู้นี้แล้วทำให้เขาได้เป็นของท่านและได้ตั้งชื่อให้เขาว่าสรัสวตี บราห์มาไม่ใช่พ่อทางร่างของสรัสวตี ทั้งสองมีพ่อทางร่างของตนเอง พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป ชีพบาบาได้นำเธอมาเลี้ยงโดยผ่านบราห์มา ลูกเป็นผู้ที่ถูกนำมาเลี้ยงดู บราห์มาก็เป็นลูกของชีพบาบา ท่านสร้างสิ่งสร้างผ่านปากดอกบัวของบราห์มา และเหตุนี้เองบราห์มาจึงได้ชื่อว่าเป็นแม่ มีการร้องเพลงว่า ท่านคือแม่และพ่อ และเราคือลูกๆของท่าน เรามีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากด้วยความเมตตาของท่าน ลูกบราห์มินกลายเป็นลูกๆ จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลเพื่อเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆกำลังได้รับมรดกของลูกจากชีพบาบา บราห์มาไม่เพียงแต่ผู้สร้างสวรรค์หรือมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อของดวงวิญญาณทั้งหลายคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญาณก็กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน แต่พวกเขาไม่ได้ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้เพราะมีเพียงมหาสมุทรเดียว ลูกทั้งหมดเป็นแม่น้ำ มหาสมุทรไม่ได้มีร่างกายของตนเอง ในขณะที่ลูกผู้เป็นแม่น้ำมี ลูกคือแม่น้ำแห่งความรู้ แม่น้ำพรหมบุตรในกัลกัตตามีความยาวมากเพราะมีการเชื่อมกับมหาสมุทร จุดที่บรรจบกัน (เมลา) ใหญ่มาก เมลาก็เกิดขึ้นที่นั่นด้วยเช่นกัน มหาสมุทรและพรหมบุตรรวมกัน การบรรจบกันนี้มีชีวิต ในขณะที่อีกแห่งนั้นไม่มีชีวิต พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ คัมภีร์เป็นแผนกหนึ่งของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการหนทางของความรู้ในขณะที่นั่นคือการหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แผนกของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้ดำเนินมาเป็นเวลาครั้งวงจร ไม่มีมหาสมุทรแห่งความรู้ที่นั่น พ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้ มาและให้การหลุดพ้นกับลูกทุกคนโดยการให้ลูกอาบน้ำในความรู้ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังสร้างโชค

แห่งความสุขแห่งสวรรค์ผ่านพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เราเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้อย่างแท้จริงในยุคทองและยุคเงินเวลานี้เราเป็นมนุษย์ผู้ที่กราบไหว้บูชา จากนั้นเราจะกลายเป็นเทพ บราห์มินไปสู่ศาสนาเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร ลูกต้องลงมาในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อได้บอกลูกว่าลูกไม่รู้ชาติเกิดของตนเอง เพียงลูกเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่มาก่อนใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม อัลลอยสามารถถูกขจัดออกไปได้ด้วยโยคะเท่านั้น มีความเพียรพยายามในโยคะ ลูกบางคนฉลาดในความรู้แต่อ่อนในโยคะ ผู้ที่อยู่ในปางพันธะจะมีโยคะดีกว่าผู้ที่เป็นอิสระ พวกเขาหมดหวังทั้งกลางวันและกลางคืนที่จะได้พบกับชีพบบาในขณะที่ลูกได้พบท่านแล้ว ลูกได้รับการบอกให้อยู่ในการจดจ่าระลึกถึง แต่ลูกก็ลืมท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า ประสบกับพายุมากมายในขณะที่พวกเขาหมดหวังในการจดจ่าระลึกถึง ลูกไม่ได้หมดหวัง พวกเขาประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขณะนั่งอยู่ที่บ้าน ลูกๆรู้ว่าลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์โดยอยู่ในการจดจ่าระลึกถึงชีพบบา เช่นที่เด็กที่ยังไม่เกิดมาหมดหวังที่จะออกมาจากครรภ์ ดังนั้นเช่นกันผู้ที่อยู่ในปางพันธะร้องเรียกหาชีพบบาด้วยความสิ้นหวังว่า “ชีพบบาปลดปล่อยฉันจากปางพันธะนี้ด้วย” พวกเขาจดจำท่านทั้งกลางวันและกลางคืน ลูกได้พบพ่อแล้วแต่ลูกไม่ระมัดระวังโดยการคิดว่า ถึงอย่างไรลูกก็เป็นของบาบายอยู่แล้ว “ฉันจะละร่างนี้และไปเป็นเจ้าชาย” ควรมีความสุขนี้ภายในตัวลูกอย่างถาวร อย่างไรก็ตามอย่าไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจ่าระลึกถึง ด้วยการจดจ่าระลึกถึงลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมาก ถ้าลูกไม่อยู่ในการจดจ่าระลึกถึงลูกจะเฝ้าแต่รำลึก ลูกได้เห็นความทุกข์ในอาณาจักรของราวันเป็นเวลาครึ่งวาระ ยังคงมีความตายก่อนเวลาอันควรอยู่ต่อไป ถึงอย่างไรก็มีความทุกข์อยู่ดี ไม่ว่าใครบางคนจะมั่งคั่งมากแค่ไหน เขาก็ยังคงประสบกับความทุกข์ มีการตายก่อนวัยอันควร ไม่มีใครตายก่อนวัยอันควรในยุคทอง พวกเขาไม่เคยล้มป่วย ในเวลานั้นพวกเขาเพียงการละร่างหนึ่งและรับอีกร่างกายหนึ่งอย่างเป็นธรรมชาติ นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ผู้คนคิดว่าสิ่งต่างๆ ของสวรรค์เป็นเพียงจินตนาการของลูกเท่านั้น พวกเขาถามว่า สวรรค์ได้มาจากไหน? ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นชาวสวรรค์และลูกใช้ 84 ชาติเกิด การละเล่นทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของบารัต ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์และนักรบเป็นเวลา 21 ชาติเกิด และจากนั้นลูกก็กลายเป็นพ่อค้าและศูทร เวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มินอีกครั้ง กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองนั้นง่ายตายยาก ชีพบบาหนึ่งทีและอธิบายสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่าชีพบบาได้มาในพาหนะของบราห์มา ผู้ที่เป็นบราห์มาคือกฤษณะในตอนต้นของยุคทอง เขาได้ใช้ 84 ชาติเกิด และกลับมาไม่บริสุทธิ์ แล้วพ่อก็เข้ามาในตัวเขาและได้รับเขามาเลี้ยงดู ตัวท่านเองพูดว่า ฉันได้ใช้การคำนึงของร่างกายนี้และได้ทำให้ลูกเป็นของพ่อ เวลานั้นฉันทำให้ลูกมีค่าควรแก่การปกครองสวรรค์ ผู้ที่กลับมามีค่าจะเข้าไปในอาณาจักร มารยาทที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ แม้ผู้ใดเพียงสาธุการลูกทำร้ายเพราะเหตุนี้ ในบางกรณีแม้แต่ผู้ชายก็ถูกทำร้าย พวกเขายังคงรังเกียจกันและกันเพื่อกิเลส เพราะมีผู้หญิงมากมายที่นี่ ชื่อของกองทัพชีพขัตติจึงเป็นที่จดจำ ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่! เวลานั้นลูกได้ออกมาจากกองไฟของตัณหาหาคะแล้วและกำลังนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ เพื่อที่จะกลับมาสวยงาม ลูกได้นั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะตั้งแต่ยุคทองแดง เป็นบราห์มินที่ไม่บริสุทธิ์ที่ผูกบ่วงของการให้ยาพิษแก่กันและกัน ลูกเป็นบราห์มินที่ปราศจากกิเลส ลูกยกเลิกสัญญาอันนั้นและทำให้พวกเขานั่งบนกองไฟของความรู้ ลูกได้กลับมาหาเกลียดด้วยกองไฟของตัณหาหาคะ เวลานั้นโดยการนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ลูกจะกลับมาสวยงาม พ่อพูดว่า ลูกอาจอาศัยอยู่ด้วยกันได้ แต่ลูกต้องสัญญาว่าจะไม่ข้องแวะในกิเลส เหตุนี้เองบาบาก็ให้แหวนแก่ลูกสามใส่ ชีพบบาคือบาบาและเป็นเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน ท่านเป็นรามของสิดาทั้งหมด เพียงท่านเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่เรื่องของรามที่เป็นหัวหน้าของสกูลราหูคนนั้นได้รับรางวัลนี้ในยุคบรรจบพบกัน เป็นสิ่งที่ผิดที่จะแสดงภาพของเขาพร้อมด้วยลูกศรซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรง มันไม่ควรแม้แต่จะแสดงให้เห็นในภาพด้วยซ้ำ ลูกเพียงแค่อ่านเขียน “จินทราวรค์” ลูกๆ ควรอธิบายว่า ชีพบบากำลังอธิบายความลับของวงจรสิ่งนี้แก่เรา มีเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เรื่องนั้นถูกแต่งขึ้นโดยมนุษย์ ไม่มีใครเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ (ผ่านเรื่องราวนั้น) ความหมายของเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงคือการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ผู้คนเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะ แต่ไม่มีใครไปยังดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดนของความตายดำเนินไปเป็นเวลา 2,500 ปี ผู้เป็นแม่ฟังเรื่องราวของดวงดาที่สาม แท้จริงแล้วเป็นเรื่องราวของการให้ดวงดาที่สามแห่งความรู้ เวลานั้นลูกแต่ละดวงวิญญูณได้รับดวงดาที่สามแห่งความรู้แล้วดังนั้นลูกจึงต้องกลับมาเป็นดวงวิญญูณ ฉันดวงวิญญูณกำลังกลายเป็นเทพด้วยร่างกายนี้ ฉันมีชั้นสการเหล่านี้ในตัวฉัน มนุษย์ทั้งหมดมีสำนึกเป็นร่าง พ่อมาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญูณ ผู้คนพูดว่าดวงวิญญูณและดวงวิญญูณสูงสุดเป็นหนึ่งเดียวกันและเหมือนกัน และพระเจ้าได้รับเอารูปมากมายเหล่านั้นมาใช้ พ่อพูดว่านั่นไม่ถูกต้อง นั่นเรียกว่าความหยิ่งยโสที่ไม่ถูกต้องและความรู้ที่ไม่ถูกต้อง พ่อบอกลูกว่าท่านคือจุด ลูกไม่รู้สิ่งนี้มาก่อนและฉันก็ไม่ว่าเช่นกัน เวลานั้นพ่ออธิบายแก่ลูกดังนั้นจึงไม่ควรมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ควรจะมีศรัทธาที่มั่นคง บาบาส่งเพียงสัจจะอย่างแน่อน ผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความสงสัยจะถูกนำไปสู่การทำลาย พวกเขาจะไม่ประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ มีเพียงในการกลับมาเป็นดวงวิญญูณที่มีความเพียรพยายาม ในขณะที่ทำอาหารจงเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกเข้ากับพ่อ ผักผืนสิ่งนี้ในทุกสถานการณ์

*** โอม ขานต์ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องปิดประตูต่อสำนักที่เป็นร่างเพื่อที่พายุของมายาจะได้หยุดเข้ามา
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกอะไรของลูกที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด
- คำตอบ:** : 1) ตลอดทั้งวันพวกเขาเฝ้าแต่มีความคิดของงานรับใช้ 2) พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องทำงานรับใช้ 3) มันอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขาสามารถโอบล้อมโลกและทำให้ทุกคนที่ไม่บริสุทธิ์กลับมามีชีวิตได้อย่างไร พวกเขาเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนดินแดนแห่งความทุกข์ให้เป็นดินแดนแห่งความสุข 4) พวกเขาเฝ้าแต่ทำให้คนอื่นๆ มากมายเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา

โอม ซานติ พ่อทางจิตหนึ่งและอธิบายให้กับลูกๆ ที่อ่อนหวานที่สุด: ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉัน พ่อของลูกที่ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจบสิ้นลงตลอดกาล พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองทุกคนด้วยสายตาของความ เป็นพี่น้องที่สายตาและทัศนคติของร่างกายเปลี่ยนแปลงไป พ่อปราศจากร่างและลูกดวงวิญญาณก็ปราศจากร่างเช่นกัน พ่อมองดวงวิญญาณเท่านั้น ทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณที่นั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะ ลูกดวงวิญญาณต้องมองผู้อื่นด้วยสายตาของความ เป็นพี่น้องด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก เป็นเมื่อลูกเข้ามาสู่สำนักของร่างกายที่พายุของมายาเข้ามา ปิดประตูของสำนักที่เป็นร่างและพายุของมายาจะหยุดมา ตลอดทั้งวงจรเพียงยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเท่านั้นที่พ่อให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกๆ เพื่อที่จะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกทางจิตที่แสนหวานที่สุด ลูกรู้ว่าลูกได้ก้าวออกไปจากฝั่งของนรกและตอนนี้กำลังเคลื่อนไปข้างหน้า ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้แยกออกจากกันอย่างสมบูรณ์ในระหว่างทั้งสอง เรือของลูกอยู่กลางมหาสมุทร ลูกไม่ได้อยู่ในทั้งยุคทองและยุคเหล็ก ลูกเป็นบราห์มินในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดและเป็นสิริมงคลที่สุด ยุคบรรจบพบกันเป็นไปสำหรับบราห์มินและบราห์มินเป็นจก นี่เป็นยุคที่เล็กมากของบราห์มิน ยุคนี้เป็นเพียงชาติเกิดเดียว เป็นยุคแห่งความสุขของลูก ความสุขของอะไร? ที่พระเจ้ากำลังสอนเรา! นักเรียนเช่นนี้ควรมีความสุขอย่างมาก เวลานั้นลูกมีความรู้ของทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานั้นเราเป็นบราห์มินแล้วเราจะกลายเป็นเทพ ก่อนอื่นเราจะกลับบ้าน บ้านที่แสนหวาน และจากนั้นลงมาสู่โลกใหม่ มีเพียงเราบราห์มินเท่านั้นที่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เรากำลังดีลังงานนี้ เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้ภาพลักษณ์ที่หลากหลายนี้ สติปัญญาของลูกได้ตรึงสิ่งเหล่านี้ตลอดทั้งวัน ลูกๆ ที่แสนหวานนี่คือครอบครัวที่น่ารักอย่างมากของลูก และดังนั้นลูกแต่ละคนจะต้องกลับมาน่ารักมากๆ พ่ออ่อนหวานและดังนั้นท่านทำให้ลูกๆ อ่อนหวานด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่โกรธใคร อย่าได้เป็นสาเหตุของความทุกข์แก่ใครผ่านความคิด, คำพูดและการกระทำของลูก พ่อไม่เคยเป็นสาเหตุของความทุกข์แก่ใครก็ตาม มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ ลูกก็จะอ่อนหวานอยู่เรื่อยๆ อย่างมากตามนั้น โดยการมีการจดจำระลึกถึงนี้ เรือของลูกจะข้ามฟาก นี่เป็นการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง โดยการจดจำระลึกถึง ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนแห่งความสงบ พ่อมาทำให้ลูกๆ มีความสุขสม่าเสมอ พ่อกำลังแสดงวิธีการที่จะขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายแก่ลูก: จดจำพ่อและวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นจะจากไปเรื่อยๆ อย่าได้นำวิญญาณปีศาจร้ายใดๆ ไปกับลูก หากใครก็ตามมีวิญญาณปีศาจร้ายใดๆ แล้วทิ้งไว้ที่นี้กับพ่อ ลูกพูดว่า: บาบามาและขจัดวิญญาณปีศาจร้ายของเราและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อกำลังทำให้ลูกสวยงามมาก ทั้งบัปและดาดากำลังตกแต่งลูกๆ เป็นแม่และพ่อผู้ที่ตกแต่งลูกๆ ของท่านใช่ไหม? คนเหล่านั้นเป็นพ่อที่มีขีดจำกัดในขณะที่ผู้นี้เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ต้องแสดงการกระทำและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยความรักอย่างมาก จะต้องมีการให้ทานของกิเลสทั้งหมด เมื่อลูกให้ทานลงรายก็ถูกขจัดออกไป ไม่มีเรื่องของข้อแก้ตัว ฯลฯ ในสิ่งนี้ ลูกสามารถเอาชนะใครก็ตามได้ด้วยความรัก อธิบายด้วยความรัก ความรักนั้นอ่อนหวานมาก ผู้คนสามารถฝึกสอนสิ่งใด, ช่าง, สัตว์ด้วยความรัก ผู้คนเหล่านั้นอยู่กับกิเลส ในขณะที่เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเทพ ดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและกลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ มองดูกันและกันด้วยสายตาของความ เป็นพี่น้องหรือพี่น้องชายและหญิง ดวงวิญญาณไม่สามารถเป็นเหตุของความทุกข์ต่อดวงวิญญาณอื่น พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อให้โชคของอาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ เวลานั้นรับอะไรก็ตามที่ลูกต้องการจากพ่อ พ่อมาเพื่อให้ลูกเป็นนายที่มีมงกุฎสองชั้นของโลก แต่ลูกจะต้องทำความพยายามบางอย่างเพื่อสิ่งนี้ พ่อไม่ได้สวมมงกุฎให้กับใคร ลูกต้องให้ดิลักของอาณาจักรกับตัวลูกเองด้วยความพยายามของลูกเอง พ่อแสดงให้เห็นวิธีที่จะพยายาม นี่คือวิธีที่ลูกสามารถทำให้ตนเองกลายเป็นนายที่มีมงกุฎสองชั้น ให้ความใส่ใจกับการศึกษาอย่างเต็มที่ อย่าได้หยุดการศึกษาเล่าเรียน หากไม่ว่างด้วยเหตุผลใดก็ตามที่ทำให้ลูกอารมณ์เสียและหยุดศึกษาเล่าเรียนลูกจะต้องสูญเสียอย่างมาก เฝ้าแต่มองดูถ้าไร

และขาดทุนของลูก ลูกเป็นนักเรียนของมหาวิทยาลัยของพระเจ้าและกำลังศึกษากับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เพื่อที่จะกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นนักเรียนประจำมาเสมอเช่นนี้ ชีวิตนักเรียนที่ดีที่สุด! มากเท่าที่ลูกศึกษา ให้สอนผู้อื่นและปรับปรุงกิริยามารยาทของลูก ลูกจึงจะกลายเป็นคนดีที่สุดในลูกๆ ที่แสนหวาน เป็นเวลาหนึ่งที่จะเดินทางกลับ เช่นที่ลูกลงมาเรื่อยๆ จากยุคทองผ่านยุคเงิน, ทองแดงและยุคเหล็ก ในทำนองเดียวกันเวลานี้ลูกต้องขึ้นไปข้างบนจากยุคเหล็กไปสู่ยุคทอง เมื่อลูกถึงยุคเงินความซุกซนร้ายกาจของประสาทสัมผัสของร่างกายจะจบสิ้นลง ดังนั้นลูกดวงวิญญาณจดจำพ่อได้มากเพียงใด สนิมของสภาพราโจและตาโมก็จะถูกขจัดออกไปอยู่เรื่อยๆ มากตามนั้น และมากเท่าที่สนิมถูกขจัดออกไปอยู่เรื่อยๆ มากเพียงใด แรงดึงดูดที่มีต่อพ่อซึ่งเป็นแม่เหล็กก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ มากตามนั้น หากบางลูกดวงวิญญาณไม่ได้ถูกดึงดูด ลูกก็จะถูกปกคลุมไปด้วยสนิมอย่างแน่นอน เมื่อสนิมถูกขจัดออกไปอย่างสมบูรณ์และดวงวิญญาณกลับมาเป็นทองคำบริสุทธิ์ นั่นคือสภาพการมาที่ท (อยู่เหนือบวงกรรม) ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องมีชีวิตเหมือนดอกบัว พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ดูแลครัวเรือนของลูกและทำทุกสิ่งเพื่อการดำรงชีวิตของร่างกายของลูก พร้อมกันนั้นศึกษาการศึกษาต่อไป เป็นที่จดจำว่า: ให้มือของลูกทำงานไปและให้หัวใจของลูกอยู่กับผู้เป็นที่รักของลูก ขณะที่กำลังทำงานของลูกทั้งหมดให้จดจำระลึกถึงพ่อผู้เป็นที่รัก ลูกเป็นคู่รักมาเป็นเวลาครึ่ง เมื่อพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างเข้มข้น พวกเขาจดจำภุชณะด้วยความรักอย่างมาก นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธาที่เข้มข้น ความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่สั่นคลอน พวกเขามีการจดจำระลึกถึงภุชณะอย่างไม่สั่นคลอน แต่ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นจากการทำสิ่งนั้น ความรู้คือการมีการจดจำสม่ำเสมอ พ่อพูดว่า: จดจำฉัน, พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แต่มายาก็แข็งแกร่งมากด้วยเช่นกัน: เธอไม่ปล่อยให้ใครอยู่คนเดียวตามลำพัง แทนที่จะพ่ายแพ้มายาชั่วแล้วชั่วเล่า จะเป็นการดีที่จะมองลงไปและสำนึกผิด พ่อกำลังให้คำแนะนำและหนทางที่สูงส่งแก่ลูกๆ ที่อ่อนหวานเพื่อที่ลูกกลับมาสูงส่ง เมื่อบาบาเห็นว่าลูกบางคนไม่ได้ทำความเพียรพยายามมากขนาดนั้นท่านก็รู้สึกมีความเมตตา หากลูกไม่ได้ฝึกฝนเวลานี้ก็จะต้องได้รับการลงโทษอย่างมากและลูกจะได้รับสภาพที่มีค่าไม่ก็สวดทุกๆ จังหวะจริงๆ ไป สิ่งหลักที่พ่ออธิบายให้แก่ลูกที่อ่อนหวานคือ: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลืมความสัมพันธ์ของร่างกายทั้งหมดของลูกรวมทั้งร่างกายของลูกเองและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! ลูกต้องกลับมามีบริสุทธิ์แน่นอน トラバเท่าที่กุมาริบริสุทธิ์ ทุกคนก็ก้มลงให้แก่เธอ ท่านที่เธอแต่งงาน เธอก็กลายเป็นผู้กราบไหว้และเธอก็ก้มหัวเบื้องหน้าทุกคน เมื่อกุมาริอยู่ที่บ้านพ่อแม่ของเธอ เธอไม่ได้จดจำความสัมพันธ์มากมาย หลังจากแต่งงาน ความสัมพันธ์ของร่างกายก็เพิ่มขึ้นและความผูกพันยึดมั่นต่อสามีและลูกๆ ของเธอก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากนั้นเธอก็จดจำแม่สามีและพ่อสามีด้วยเช่นกัน เริ่มแรกจะมีความผูกพันยึดมั่นต่อพ่อและแม่เท่านั้น ที่นี้ความสัมพันธ์เหล่านี้ทั้งหมดจะต้องถูกลืมเพราะผู้เดียวนี้คือพ่อและแม่ที่แท้จริงเท่านั้น นี่เป็นความสัมพันธ์ของพระเจ้า เป็นสิ่งที่ได้รับการจดจำว่า: ท่านคือแม่, ท่านคือพ่อ... แม่และพ่อนี้ทำให้ลูกเป็นนายของโลกและดังนั้นพ่อพูดว่า: จดจำฉัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกตลอดเวลา และอย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับมนุษย์ที่มีร่างกาย ผู้หญิงจดจำสามียุคเหล็กของเธออย่างมาก แต่เธอก็ยังทำให้เธอตกลงไปในท่อน้ำทิ้ง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้พาลูกไปสวรรค์ ในขณะที่มีการจดจำพ่อที่แสนหวานเช่นนั้น จงเฝ้าแต่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยความรักอย่างมาก เป็นด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมามีบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของสวรรค์ ท่านที่ลูกได้ยินชื่อสวรรค์ หัวใจของลูกกลับมามีความสุข ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอและเฝ้าแต่ตั้งใจให้ผู้อื่นมีการจดจำระลึกถึงจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง โดยการทำความเพียรพยายามนี้ลูกจะทำให้สภาพนั้นมั่นคงในตอนสุดท้าย โลกนี้เก่าและร่างกายก็เก่าด้วยเช่นกัน ความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกายรวมทั้งร่างกายเองก็เก่าแล้ว เวลานี้ให้ขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและเชื่อมต่อกับพ่อผู้เดียว เพื่อลูกจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นในเวลาสุดท้าย หากลูกจดจำความสัมพันธ์อื่นๆ ลูกจะจดจำสิ่งเหล่านั้นในเวลาสุดท้ายและสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ผู้ที่จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในเวลาสุดท้ายจะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ชีวารายก็อยู่ไม่ห่างไกล ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกๆ มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อทำให้ตัวเองสดชื่น เพราะว่าลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับอำนาจการปกครองของโลกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้ต้องไม่ถูกลืม ถ้าสิ่งนี้ได้รับการจดจำเสมอแล้วลูกๆ ก็สามารถมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา เฝ้าแต่ดูที่เข็มกลัดของลูกซ้ำๆ อยู่เรื่อยๆ ให้สิ่งนั้นยึดมั่นกับหัวใจของลูก โอโอ! ฉันกำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ผ่านศรัทธาของพระเจ้า! ในขณะที่มองที่เข็มกลัด ให้รักท่านต่อไป เฝ้าแต่พูดว่า: “บาบา บาบา!” และลูกจะมีสำนึกรู้เสมอว่าลูกกำลังกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยพ่อ ศรัทธาของพ่อจะต้องทำตามใช่หรือไม่? ลูกๆ ที่แสนหวานต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดตลอดทั้งวันให้มีความคิดของงานรับใช้อยู่เรื่อยๆ บาบาต้องการลูกๆ ผู้ที่ไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ทำงานรับใช้ ลูกๆ ต้องโอบล้อมทั้งโลก นั่นคือลูกต้องทำให้โลกที่ไม่มีบริสุทธิ์บริสุทธิ์ ทั้งโลกต้องถูกเปลี่ยนจากดินแดนแห่งความทุกข์ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ครุมีความรักในการสอน เวลานี้ลูกได้กลายเป็นครูที่สูงมากด้วยเช่นกัน ยิ่งครูดีเท่าไรเขาก็ยิ่งทำให้อื่น

เหมือนกับตัวเองมากขึ้นเท่านั้นและเขาก็จะไม่เหนื่อยล้า ได้รับประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากมาในงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกได้รับการช่วยเหลือของพ่อ นี่เป็นธุรกิจที่ใหญ่โตมากและไม่มีขีดจำกัด นักธุรกิจกลับมาบังคับ พวกเขาคือผู้ที่มีความกระตือรือร้นอย่างมากในหนทางของความรู้ พ่อคือนักธุรกิจที่ไม่มีขีดจำกัด การต่อรองเป็นอันดับหนึ่ง แต่ลูกต้องมีความกล้าหาญมากสำหรับสิ่งนี้ ลูกคนใหม่สามารถนำหน้าของคนเก่าในความเพียรพยายาม โศกของแต่ละคนเป็นของแต่ละเฉพาะบุคคล และดังนั้นแต่ละคนจึงต้องทำความพยายามเฉพาะตน ลูกต้องทำการตรวจสอบของลูกอย่างเต็มที่ ผู้ที่ดำเนินการตรวจสอบเช่นนั้นทำให้ตนเองไม่ว่างในการทำ ความเพียรพยายามทั้งกลางวันและกลางคืน พวกเขาจะพูดว่า: “ทำไมเราจะต้องเสียเวลา? มากเท่าที่เป็นไปได้ เราจะใช้เวลาของเราในหนทางที่มีค่า” พวกเขาให้คำมั่นสัญญาอย่างเหนียวแน่นกับตนเองว่า: เราจะไม่มีวันล้มพอ เราจะประกาศสิทธิในทุนการศึกษาอย่างแน่นอน แล้วลูกๆ เช่นนั้นก็ได้รับความช่วยเหลือเช่นกัน ลูกจะเห็นลูกๆ ผู้เพียรพยายามใหม่เช่นนั้น ลูกจะมีนิมิตอยู่เรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นเกิดอะไรขึ้นในตอนเริ่มต้น ลูกจะเห็นสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย เมื่อลูกเข้ามาใกล้ ลูกจะเฝ้าแต่รำร่ำในความทุกข์ อีกด้านหนึ่งการนองเลือดโดยไม่จำเป็นจะเกิดขึ้นเรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน การแข่งของพระเจ้าของลูกๆ กำลังเกิดขึ้น ในขณะที่ลูกวิ่งไปข้างหน้าเรื่อยๆ ฉากของโลกใหม่ก็จะยิ่งเข้ามาใกล้ลูกมากขึ้นและความสุขของลูกจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ผู้ที่ไม่สามารถดูฉากอย่างใกล้ชิดจะมีความสุขนั้น เวลาที่ต้องมีการวางแผนในโลกยุคเหล็กและมีความรักอย่างมากสำหรับโลกใหม่ยุคทอง ถ้าลูกจดจำชีพบาบา ลูกจะจดจำมรดกของสวรรค์ด้วยเช่นกัน หากลูกจดจำมรดกแห่งสวรรค์แล้วชีพบาบาจะได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสวรรค์: เท้าของลูกไปยังนรกและหัวของลูกไปสวรรค์ เป็นเวลานี้เป็นยุคของการปลดเกษียณสำหรับทุกคนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ บาบามีความซาบซึ้งนี้เสมอ: โอโฮ! ฉันจะไปและกลายเป็นกษัตริย์น้อย สำหรับผู้ที่จะถูกส่งของขวัญล่วงหน้า โกปีกาผู้ที่มีศรัทธาเต็มเปี่ยมคือผู้ที่ส่งของขวัญมาให้ พวกเขามีความรู้สึกของความทุกข์เหนือประสาทสัมผัส เราจะกลายเป็นเทพในดินแดนของความเป็นอมตะ เราเป็นผู้ที่กลายเป็นสิ่งนั้นในวงจรที่แล้วและจากนั้นเราก็ใช้ 84 ชาติเกิด หากลูกจดจำการตีลังกาที่นั่นก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน: รักษาความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดเสมอ ลูกได้รับลอร์ดเทวที่ยิ่งใหญ่มาก เราประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของเราเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และจะประกาศสิทธิอีกครั้งในวันพรุ่งนี้เช่นกัน เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร เราจะเกิดอีกครั้ง เช่นเดียวกับที่เราทำในวงจรก่อนหน้านี้ และเราจะมีพ่อและแม่เดียวกัน ผู้ที่เป็นพ่อของกษัตริย์จะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ผู้ที่มีความคิดเช่นนั้นเรื่อยๆ ตลอดทั้งวันจะอยู่อย่างสนุกสนานมาก หากลูกไม่ได้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ นั่นหมายความว่าลูกสุขภาพไม่ดี เมื่อวัฏจักรอาหารครึ่งหนึ่งแล้ววัฏจักรจะเคี้ยวอาหารนั้นตลอดทั้งวัน ปากของเธอยังคงเคี้ยวอยู่เรื่อยๆ ตลอดทั้งวัน ถ้าเธอไม่ได้ใช้ปากของเธอก็เป็นที่น่าใจได้ว่าเธอไม่สบาย มันก็เหมือนกันกับที่นี่ ทั้งพ่อและดาต้าที่ไม่มีขีดจำกัดมีความรักอย่างมากสำหรับลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ท่านสอนลูกด้วยความรักอย่างมากและทำให้ลูกสวยงามจากนาเกลียด ดังนั้นปรอทของความทุกข์ของลูกๆ ควรจะเพิ่มสูงขึ้น ปรอทจะสูงขึ้นด้วยการจาริกแสวงบุญและการจดจำระลึกถึง พ่อทำงานรับใช้ที่น่ายรักทุกวงจร ท่านชำระล้างทุกคนให้บริสุทธิ์แม้กระทั่งธาตุทั้งห้า นี่คือการรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างมาก พ่อเฝ้าแต่สอนลูกๆ ด้วยความรักอย่างมากเพราะนี่เป็นหน้าที่ของพ่อและครูที่จะเปลี่ยนแปลงลูกๆ ศรีมัทมาจากพ่อซึ่งลูกกลับมาส่งส่ง ยิ่งลูกจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความรักมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งกลับมาส่งส่งมากเท่านั้น ลูกต้องเขียนลงไปในการ์ทของลูกด้วยเช่นกันว่าลูกทำตามศรีมัทหรือทำตามคำสั่งของตนเอง เป็นเพียงโดยการทำตามศรีมัทเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาลูกต้องแม่นยำ อังชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนานและได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเต กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สัญญากับตนเองว่า: เราจะไม่เสียเวลาใดๆ และเราจะใช้ทุกช่วงเวลาของยุคบรรจบกันในทางที่มีค่า เราจะไม่มีวันล้มบาบา เราจะประกาศสิทธิในทุนการศึกษาอย่างแน่นอน

2. ให้อยู่ในสำนักที่รู้เสมอว่าเวลานี้คือสภาพของการปลดเกษียณของลูก เท้าของลูกไปสู่ นรก และหัวของลูกไปสู่สวรรค์ จดจำการตีลังกาและคงอยู่อย่างมีความสุขมาก เพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่เปลี่ยนบรรยากาศที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยทัศนคติที่มีพลังของลูก
ไม่ว่าบรรยากาศจะเป็นอย่างไร ทัศนคติอันทรงพลังของลูกสามารถเปลี่ยนบรรยากาศนั้นได้ แม้ว่า
บรรยากาศจะเต็มไปด้วยกิเลส ทัศนคติของลูกก็ไม่ต้องมีกิเลส ผู้ที่ทำให้คนที่ไม่มีบริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์จะ

ไม่ได้รับอิทธิพลจากบรรยากาศที่ไม่บริสุทธิ์ใดๆ เป็นนายผู้ชำระให้บริสุทธิ์และจับสันบรรยากาศที่ไม่บริสุทธิ์หรืออ่อนแอใดๆ ด้วยทัศนคติอันทรงพลังของคุณ อย่าได้สร้างบรรยากาศเช่นนั้นด้วยการพูดถึงสิ่งนั้น การพูดถึงบรรยากาศที่อ่อนแอหรือไม่บริสุทธิ์ก็เป็นบาปเช่นกัน

คติพจน์: เวลาที่จังหวานเมลิ็ดแห่งการตระหนักรู้ของพระเจ้าในโลกและการเปิดเผยจะเกิดขึ้น

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกได้ยินสิ่งที่แท้จริงจากพ่อที่แท้จริงและเข้ามาสู่แสงสว่าง หน้าที่ของลูกคือการนำทุกคนออกจากความมืดและนำพวกเขาไปสู่ความสว่าง
- คำถาม:** เมื่อลูกให้ความรู้กับใคร ลูกควรจะจดจำสิ่งใดไว้อย่างแน่นอน?
- คำตอบ:** : จงทำให้ปากของลูกพูดว่า “บาบา บาบา” อยู่เรื่อยๆ เพราะด้วยการทำเช่นนี้ จิตสำนึกของ “ของฉัน” จะจบสิ้นลง มรดกนั้นจะได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน เมื่อมีการพูดว่า “บาบา” แนวความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันก็จะจบสิ้นลง หากใครบางคนพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ให้ถามเขาว่าพ่อจะสามารถอยู่ในทุกคนได้อย่างไร?
- เพลง:** ผู้คนของทุกวันนี้อยู่ในความมืดมิด

โอมซานติ ลูกๆ พุดอะไรและพวกเขาเรียกใครว่า “โ้อ มหาสมุทรแห่งความรู้! โ้อ พระอาทิตย์แห่งความรู้! บาบา”? พระเจ้าเรียกว่าบาบา พระเจ้าคือพ่อและดังนั้นลูกทั้งหมดคือลูกๆ ลูกพูดว่า “เวลานี้พวกเราได้ตกอยู่ในความมืด พาเราไปสู่แสงสว่าง!” ด้วยการพูดว่า “บาบา” นั้นก็พิสูจน์ว่าลูกกำลังเรียกหาพ่อ เมื่อลูกพูดคำว่า “บาบา” ลูกก็จะสัมผัสกับความรัก เพราะมรดกนั้นได้รับมาจากพ่อ เพียงแค่พูดว่า “อิศวร” หรือ “พระเจ้า” ก็ไม่ได้มีความหวานชื่นของมรดกของพ่อ ด้วยการพูดว่า “บาบา” ลูกก็จดจำมรดกของลูกได้ ลูกร้องเรียกหา “บาบา เราตกอยู่ในความมืด! มาและจุดตะเกียงของเราด้วยความรู้!” นี่เป็นเพราะแสงของดวงวิญญาณได้ดับลง เมื่อใครตาย ผู้คนก็จุดตะเกียงไว้เป็นเวลา 12 วัน บางคนก็จะตื่นตลอดทั้งคืนเพื่อให้แน่ใจว่าตะเกียงจะไม่ดับลง พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ผู้คนของบาร์ตเคยอยู่ในแสงสว่างนั้นคือในกลางวัน แต่เวลานี้ลูกอยู่ในเวลากลางคืน เป็นกลางวัน 12 ชั่วโมงและกลางคืน 12 ชั่วโมง นั่นคือประเด็นที่มีขีดจำกัด กลางวันและกลางคืนนี้ไม่มีขีดจำกัด เรียกว่ากลางวันแห่งบราห์มายุคทองและยุคเงิน และกลางคืนของบราห์มาคือยุคทองแดงและยุคเหล็ก มีความมืดในเวลากลางคืนที่ผู้คนเฝ้าแต่ล้มลูกคลุกคลานไปทั่ว พวกเขาเรวร้อนไปทั่วในทุกทิศทางเพื่อแสวงหาพระเจ้า แต่พวกเขาไม่สามารถบรรลุถึงพระเจ้าได้ พวกเขาแสดงความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะบรรลุถึงพระเจ้า ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง นั่นคือเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้น มีการสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับดาเซรา (การเผาราวัน) ด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างเรื่องราวด้วยจินตนาการของจิตใจด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่นพวกเขาสร้างภาพยนตร์และละครลา ศรีมัททกัททิกิตะคือสัจจะ ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ และให้อาณาจักรแก่ลูก แล้วพวกเขาก็ได้สร้างเรื่องราวในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไวยาสเขียนกิตะนั้นคือเขาได้สร้างเรื่องราวขึ้นมา เวลานี้ลูกกำลังรับฟังสิ่งที่แท้จริงจากพ่อ ลูกควรพูดว่า “บาบา บาบา” อยู่เรื่อยๆ เสมอ ดวงวิญญาณสูงสุดคือบาบาของเรา ท่านคือผู้สร้างโลกใหม่และดังนั้นเราควรได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่านอย่างแน่นอน ในขณะที่กำลังมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิด เราก็ก้าวเข้ามาสู่นรก พ่ออธิบาย: ลูกๆ ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นของสุริยวงศ์และจันทราวงศ์ เมื่อลูกเป็นนายของโลกก็ไม่มีศาสนาอื่น นั่นเรียกว่าสวรรค์ดินแดนแห่งกฤษณะ ที่นี้คือดินแดนของปีศาจ บัปตาดาได้เตือนลูกว่าเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เพียงพ่อเท่านั้นไม่ใช่คงคาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เจ้าสาวทั้งหมดมีเพียงพระเจ้าผู้เดียวที่เป็นเจ้าบ่าว ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงสับสนเมื่อพวกเขาถูกถามว่าพ่อของทุกดวงวิญญาณคือใคร พวกเขาตอบว่า: เราไม่รู้ โ้อ ดวงวิญญาณ! แต่ลูกดวงวิญญาณจะไม่รู้จักพ่อของลูกได้อย่างไร? พวกเขาพูดถึงพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ แต่เมื่อลูกถามพวกเขาว่ารูปและนามของท่านคืออะไรหรือพวกเขาตระหนักจักท่านได้หรือไม่ พวกเขาบอกว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อของลูกๆ นั้นจะสามารถอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้หรือไม่? ผู้คนกลายเป็นคนไม่รู้จักคิดอย่างมากด้วยการทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจนี้ของราวัน สำนักที่เป็นร่างคือกิเลสอันดับหนึ่ง พวกเขาไม่มีศรัทธาว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่า: ฉันคือคนนั้นคนนี้ สิ่งนั้นหมายถึงร่างกาย ในความเป็นจริงพวกเขาไม่รู้ว่แท้จริงแล้วพวกเขาเป็นใคร “ฉันเป็นผู้พิพากษา ฉันเป็นสิ่งนี้” พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “ฉัน” แต่นั่นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง “ฉัน” และ “ของฉัน” เป็นสองสิ่งที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย มีการตั้งชื่อให้กับร่างกาย ดวงวิญญาณนั้นไม่ได้รับการตั้งชื่อ พ่อพูดว่า: ชื่อของพ่อคือชีวา ผู้คนแม้กระทั่งเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ผู้ที่ไม่มีตัวตนจะสามารถมีวันเกิดได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้ว่าท่านเข้ามาในใคร ชื่อของทุกดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ ชื่อของพ่อสูงสุดคือชีวาและที่เหลือของทั้งหมดคือซาลิแกรม ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ และชีวาคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนร้องเรียกหาท่าน มาและชำระเราให้

บริสุทธฺิ! เรากำลังประสบกับความทุกข์! ดวงวิญญาณร้องเรียกหา ลูกทุกคนจดจำท่านเมื่อพวกเขาตกอยู่ในความทุกข์ ใน
ขณะที่เมื่อลูกคนเดียวกันนั้นอยู่ในความสุขก็ไม่มีใครจดจำท่าน เป็นราวันที่ทำให้ลูกไม่มีความสุข พ่ออธิบายว่า: ราวันนี้
คือศัตรูเก่าแก่ของลูก นี่คือการละเล่นของละครที่ถูกสร้างขึ้น ดังนั้นเวลานี้ทั้งหมดตกอยู่ในความมืด เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้อง
เรียกหา: โอ้พระอาทิตย์แห่งความรู้ มาและพาเราไปสู่แสงสว่าง! เมื่อบาร์ตเป็นดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครร้องเรียกหา
ที่นั่นไม่มีสิ่งใดขาด ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่เรียกหา: โอ้ผู้ประทานความสงบ! พ่อมาและอธิบายว่าความสงบคือศาสนาดั้งเดิม
ของลูกและพวงมาลัยรอบคอของลูก ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกไปจากดินแดนแห่งความสงบสู่
ดินแดนแห่งความสุขที่ซึ่งไม่มีอะไรเลยนอกจากความสุข ลูกไม่ต้องร้องให้ออกมาด้วยความทุกข์ เป็นเมื่อผู้คนอยู่ในความ
ทุกข์เท่านั้นที่พวกเขาเรียกร้องเรียกหา: ขอให้มีความเมตตา! บาบา ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขได้โปรดมา! ชีพบา
บา บาบาที่แสนหวาน โปรดมาอีกครั้ง! ท่านมาอย่างแน่นอน เหตุนี้เองผู้คนจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ศรีภุชณะคือ
เจ้าชายแห่งสวรรค์ วันเกิดของเขาได้รับการเฉลิมฉลองเช่นกันแต่ไม่มีใครรู้ว่าภุชณะมาเมื่อไร เราได้และภุชณะกลายเป็น
เป็นลักษมีและนารายณ์เมื่อพวกเขาแต่งงาน ไม่มีใครรู้อะไรนี้ มนุษย์เฝ้าแต่ร้องเรียกหา: โอ้ พระเจ้า,ผู้เป็นพ่อ! อังชะ ถ้าม
พวกเขาว่ารูปและนามของท่านคืออะไรและพวกเขาจะพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม! โอ้! ลูกพูดว่าท่านคือพระเจ้า,ผู้เป็น
พ่อ แล้วลูกพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม! ท้องฟ้าเป็นอวกาศแต่มีชื่อ“ท้องฟ้า” ลูกพูดว่าลูกไม่รู้จักนามหรือรูปของพ่อ
อังชะ ลูกรู้จักตนเองหรือไม่? ใช่ นั่นเป็นดวงวิญญาณ อังชะ นามและรูปของดวงวิญญาณคืออะไร? พวกเขาบอกว่าดวง
วิญญาณแต่ละดวงคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณไม่สามารถอยู่เหนือรูปและนาม ดวงวิญญาณเป็นจุดเหมือนดวง
ดาวที่อาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก ดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบนโลกไว้ในตัวเขา เรื่องเหล่านี้ต้อง
เป็นที่เข้าใจ เหตุนี้เองเตาเผาจิตวันจึงได้รับการจดจำ อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นในยุคทองแดงและนับตั้งแต่นั้นเป็นต้น
มากเลสก็คงอยู่ ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ เวลานี้ทุกคนถูกกดบังคับและกลับมาน่าเกลียด เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ้
พระอาทิตย์แห่งความรู้ได้โปรดมา! มาพาเราไปสู่แสงสว่าง! มีคำกล่าวว่า: เมื่อสตรูกรูให้น้ำมันแห่งความรู้ ความไม่รู้
(ความมืด) ก็หายไป สติปัญญาจดจำพ่อ ไม่ได้มีการกล่าวว่า: เมื่อกรูให้น้ำมัน มีกรูมากมายแต่ไม่มีใครที่มีความรู้; พวกเขา
เขาไม่ได้รับการจดจำ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้,ผู้ชำระให้บริสุทธฺิและผู้ประทานหลุดพ้นจากบาป
และความไม่บริสุทธฺิแก่ทุกคน ดังนั้นจะมีใครให้ความรู้ได้อย่างไร? ผู้รู้พูดว่ามีหนทางมากมายที่จะพบพระเจ้า การศึกษา
คัมภีร์ การสร้างไฟบูชายัญ การทำทาปาเซีย ฯลฯ ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นหนทางที่จะพบพระเจ้า อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่บริสุทธฺิ
จะไปสู่โลกที่บริสุทธฺิได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาด้วยตนเอง มีพระเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น บราห์มา วิษณุและชาง
ก้าเป็นเทพ พวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พ่อของพวกเขาคือชีวา เมื่อผู้คนอยู่ที่นี้ พ่อของปวงชนจึงต้องอยู่ที่นี้
ใช่ไหม? ชื่อที่ถูกเขียนคือ “สถาบันประชาธิปไตยบราห์มาคูมารี” (Prajapita Brahma Kumaris Institution) ดังนั้นลูกคือ
ลูกๆ มีบราห์มาคูมารีและคูมารีมากมาย มรดกนั้นได้รับจากชีวา ไม่ใช่บราห์มา มรดกนั้นได้รับจากดาด้า (ปู่) ท่านหนึ่งที่นี่
และทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสวรรค์ผ่านบราห์มา ท่านนำลูกๆ มาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ลูกๆ พูดว่า: บาบา ฉันเป็นของ
ท่าน ฉันประกาศสิทธิในมรดกของฉันจากท่าน ดินแดนของวิษณุได้รับการก่อตั้งผ่านบราห์มา ชีพบาบาสอนราชาโยคะแก่
ลูก ก็คือหนทางที่สูงส่งจากพระเจ้า มีพระเจ้าผู้ที่ไม่มีตัวตนเดียวเท่านั้น พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ดวง
วิญญาณอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน เป็นผู้คนของบาร์ตที่ได้อยู่อย่างแยกห่างเป็นเวลานาน ไม่
มีศาสนาอื่นใด ลูกคือผู้ที่ถูกแยกห่างก่อน ลูกแยกจากพ่อและมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก บาบาพูดว่า: โอ้ ดวงวิญญาณ!
เวลานี้จดจำฉัน พ่อของลูก! นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง,ไฟของโยคะ ภาระของบาปบนศีรษะของลูก
จะถูกเผาไหม้ไปในไฟของโยคะนี้ โอ้ ลูกๆ ที่แสนหวาน! ตั้งแต่ยุคทองลูกก็เข้ามาสู่ยุคเหล็ก เวลานี้จดจำพ่อ! นี่คือนี่สิ่งที่
สติปัญญาของลูกต้องทำ ลี้มร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ
ลูกคือดวงวิญญาณและนั่นคือร่างกายของลูก เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า:“ฉัน,ฉัน” ราวันทำให้ลูกไม่บริสุทธฺิ การละเล่นนี้
ถูกกำหนดไว้แล้ว นั่นคือบาร์ตที่บริสุทธฺิและบาร์ตที่ไม่บริสุทธฺิ เมื่อลูกไม่บริสุทธฺิลูกร้องเรียกหาพ่อว่าลูกต้องการ
อาณาจักรของราม พวกเขาพูดสิ่งนี้แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของมัน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความ
รู้ผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูก พ่อเท่านั้นที่มาและให้มรดกแก่ลูกในหนึ่งวินาที เวลานี้ลูกเป็นของพ่อเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดก
ของสุริยวงศ์และจันทราวศ์ของลูก ลูกกลายเป็นอมตะในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่าคนนั้นคนนี้ได้ตายไป
แล้ว ไม่มีความตายก่อนวัยอันควรในยุคทอง ลูกเอาชนะความตายและไม่มีกรกล่าวถึงความทุกข์ นั่นเรียกว่าดินแดนแห่ง
ความสุข พ่อพูดว่า: พ่อให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายเพื่อความสะดวกสบายที่
นั่น ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาได้สร้างวัดเช่นนั้น! แม้กระทั่งในเวลานั้นพวกเขามีความมั่งคั่งอย่างมาก ดูสิว่าบา
รตเคยรุ่งเรืองแค่ไหน! ดวงวิญญาณที่เหลือนี้อยู่ทั้งหมดอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ ได้มาเพื่อที่จะรู้ว่าเวลานี้บาบาที่สูงส่ง
เหนือสิ่งใดกำลังก่อตั้งสวรรค์ ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดคือชีพบาบาแล้วก็มีบราห์มา วิษณุและชางก้าซึ่งอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่

ละเอียดอ่อน จากนั้นก็มีโลกนี้ ลูกๆ ได้รับหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยความรู้ ได้รับการจดจำว่า: ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย มีการวางเฉยในโลกเก่าเพราะลูกจะได้รับอำนาจการปกครองของยุคทอง พ่อพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวตลอดเวลา! ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะมาหาพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ภาระของบาปกรรมบนศีรษะของลูกจะถูกเผาไหม้ด้วยไฟของโยคะ นำร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดออกไปจากสติปัญญาของลูกและจดจำเพียงพ่อผู้เดียว

2. แทนที่จะเรียกร้องหาหรือร้องไห้ออกมาในความทุกข์ จงอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของความสงบของลูก ความสงบคือพวงมาลัยรอบคอของลูก อย่าใช้คำว่า“ฉัน”และ“ของฉัน”ในจิตสำนึกที่เป็นร่าง มีความศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิในสถานะภาพสูงสุดและด้วยสภาพที่สูงส่งของลูกทำให้มายาก้มลงต่อหน้าลูก ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ไม่เคยก้มลงเบื้องหน้าใคร แต่ทุกคนก้มลงเบื้องหน้าพวกเขา ในทำนองเดียวกันไม่มีลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดคนใดที่ได้รับการคัดเลือกจากพ่อจะสามารถปล่อยให้ตัวเองก้มลงที่ใดในสถานการณ์ใดหรือมายาในรูปแบบต่างๆที่น่าดึงดูดใจใดๆก็ตาม เมื่อเวลานี้ลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ทำให้คนอื่นก้มลงแล้วลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานะภาพสูงสุด ในยุคทองปวงประชาจะก้มหัวด้วยความเคารพเบื้องหน้าดวงวิญญาณเหล่านี้ และในยุคทองแดงผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาจะก้มลงให้กับอนุสรณ์ของลูก

คติพจน์: ขอให้มีความสมดุลระหว่างคาร์มาและโยคะแล้วลูกจะถูกเรียกว่าคาร์มาโยดี

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อกอบกู้บาร์ต ในเวลานี้ลูกๆ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ เพียงบาร์ตเท่านั้นที่เป็นดินแดนเก่าแก่โบราณ
- คำถาม:** สิ่งเล็กๆ น้อยๆ อะไรที่ขัดขวางลูกจากการปีนขึ้นไปสู่จุดหมายปลายทางที่สูง
- คำตอบ:** หากมีความสนใจในสิ่งใดแม้แต่น้อย หากลูกไม่มีทัศนคติที่เป็นอิสระจากแรงดึงดูด หากสติปัญญาของลูกยังคงหมกมุ่นอยู่กับการใส่เสื้อผ้าดีๆ หรือรับประทานอาหารดีๆ แล้วสิ่งเหล่านั้นจะขัดขวางลูกจากการไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูง เหตุนี้เองبابาพูดว่า ลูกๆ จงมีความเรียบง่าย ลูกต้องลิ้มทุกสิ่ง แม้แต่ร่างกายของลูกก็ไม่ควรจดจำ

โอมชานติ ได้มีการอธิบายให้กับลูกแล้วว่าบาร์ตนี้เป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย และชื่อดั้งเดิมคือบาร์ต ชื่ออินดูสถานได้รับในภายหลัง บาร์ตได้ชื่อว่าเป็นดินแดนทางจิตวิญญาณ เป็นดินแดนเก่าแก่โบราณ เมื่อมีแผ่นดินบาร์ตในโลกใหม่ ไม่มีแผ่นดินอื่นๆ เลย ศาสนาหลักได้แก่ อิสลาม พุทธ และคริสต์ เวลานั้นมีแผ่นดินมากมาย บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย มันถูกเรียกว่าสวรรค์ ในโลกใหม่มีเพียงแผ่นดินบาร์ตเพียงแห่งเดียวเท่านั้น ผู้สร้างโลกใหม่คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้างสวรรค์ พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ผู้คนของบาร์ตรู้ว่าบาร์ตนี้คือดินแดนที่ไม่สูญสลาย บาร์ตคือสวรรค์ เมื่อมีใครตาย ผู้คนก็พูดว่าเขาไปสวรรค์แล้วราวกับว่าสวรรค์อยู่เบื้องบน พวกเขาได้แสดงภาพของสวรรค์ในวัดดิลาลาบนเพดานด้านบน สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของใครเลยว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ อย่างไรก็ตามบาร์ตไม่ได้เป็นสวรรค์อีกต่อไปแล้ว เวลาคืออนรก นี่คือการไม่รู้ มีสองสิ่งคือความรู้และความไม่รู้ ความรู้เรียกว่ากลางวันและความไม่รู้เรียกว่ากลางคืน กล่าวกันว่า “ความสว่างที่สุดและความมืดที่สุด” ความสว่างหมายถึงการขึ้นหรือความรุ่งเรือง(rise) และความมืดหมายถึงความตกต่ำ(fall) ผู้คนไปดูดวงอาทิตย์ตกแต่นั้นเป็นเรื่องที่มีขีดจำกัด สำหรับสิ่งนี้มีคำกล่าวไว้ว่า: กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา บราห์มาคือพ่อของผู้คน ดังนั้นเขาจึงเป็นพ่อของทุกคนอย่างแน่นอน เมื่อสติปัญญาให้คำแนะนำแห่งความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขจัดออกไป ไม่มีใครในโลกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ นี่คือการรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ สำหรับสวรรค์ลูกต้องการความรู้จากพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ มีเพลงร้องไว้ว่า: พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นท่านจึงเป็นครู พ่อเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกได้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แม้กระทั่งศรีกฤษณะก็ไม่สามารถเรียกเช่นนั้น พ่อของทุกคนคือหนึ่งเดียว ศรีกฤษณะไม่สามารถเป็นพ่อของทุกคน เมื่อเขาเติบโตขึ้นและแต่งงาน เขาก็กลายเป็นพ่อของลูกหนึ่งหรือสองคน ราเดและกฤษณะถูกเรียกว่าเจ้าหญิงและเจ้าชาย พ่อถึงจุดหนึ่งพวกเขาต้องแต่งงานกัน หลังจากแต่งงานแล้วพวกเขาก็กลายเป็นพ่อแม่ พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า พ่อของโลก เพียงพ่อผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกว่าพระเจ้า พ่อของโลก ซึ่งبابาไม่สามารถเรียกว่าปู่ทวด ปู่ทวดคือประชาบิดาบราห์มา ต้นไม้เฝ้าพันธุมนุษย์ปรากฏออกมาจากท่าน ผู้เดียวนั้นคือพระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนผู้เป็นพ่อ ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนทั้งหมด บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาดวงวิญญาณไม่มีตัวตนที่น้อยอยู่ในร่างกายร้องเรียกหาท่าน ลูกกำลังรับฟังสิ่งใหม่ทั้งหมดนี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เขียนไว้อย่างถูกต้องในคัมภีร์ใดๆ พ่อพูดว่า: พ่อหนึ่งท่านนี้อธิบายแก่ลูกๆ เป็นการส่วนตัวแล้วความรู้ทั้งหมดนี้จะหายไป และแล้วเมื่อพ่อมา ท่านให้ความรู้ที่ถูกต้อง พ่ออธิบายเป็นการส่วนตัวและให้มรดกกับลูกๆ เท่านั้น ต่อมาคัมภีร์ถูกสร้างขึ้นมา คัมภีร์ไม่สามารถถูกสร้างได้อย่างถูกต้องแม่นยำเพราะโลกแห่งสัจจะได้จบสิ้นลงและกลายเป็นดินแดนแห่งความหลอกลวง ดังนั้นจึงมีเพียงแต่สิ่งที่ไม่จริงเพราะมีเพียงสภาพของการลงมาเท่านั้น ด้วยสัจจะจึงมีสภาพของการขึ้นไป ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน ผู้คนสะดุดล้มไปทั่วในความมืดของกลางคืน พวกเขาเฝ้าแต่ก้มศีรษะของเขา มีความมืดมิดเช่นนั้น ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาเฝ้าแต่สะดุดล้มจากประตูหนึ่งไปอีกประตูหนึ่ง มีการขึ้น(rise) และการตก(fall) ของดวงอาทิตย์นี้ที่ลูกๆ ไปดู เวลาคือลูกๆ ต้องเห็นการขึ้นของดวงอาทิตย์แห่งความรู้ มีการขึ้น(rise) ของบาร์ตและการตกต่ำ(downfall) ของบาร์ต บาร์ตจวมลงเหมือนกับดวงอาทิตย์ ในเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง พวกเขาแสดงให้เห็นว่าเรือของบาร์ตจวมลงได้อย่างไร และแล้วพ่อก็มาและกอบกู้เรือของบาร์ต ลูกกำลังกอบกู้บาร์ตนี้อีกครั้งหนึ่ง เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกส่งคำเชิญออกไปสำหรับนิทรรศการนี้และหัวข้อนั้นคือ “การสร้างโลกใหม่” นั่นถูกต้อง นั่นเป็นนิทรรศการที่แสดงว่าโลกใหม่ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร มีการให้คำอธิบายนี้โดยรูปภาพ ดังนั้นจะเป็นสิ่งที่ดีถ้ายังใช้หัวข้อนี้ต่อไป ลูกแสดงให้เห็นว่าโลกใหม่ถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไรและมีความเจริญรุ่งเรืองของโลกใหม่อย่างไร มีการล่มสลายของโลกเก่าแน่นอนและเหตุนี้เองลูกจึงแสดงให้เห็นว่าการเจริญรุ่งเรืองอย่างไร นอกจากนี้ยังมี

เรื่องราวของลูกที่ได้อาณาจักรมาอย่างไรและลูกสูญเสียอาณาจักรไปอย่างไรเช่นกัน มีอะไรที่นั่นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว นั่นกล่าวได้ว่ามีอาณาจักรของสุริยวงศ์ จากนั้นอาณาจักรจันทรวงศ์ก็ได้ก่อตั้งขึ้นมา ผู้คนเหล่านั้นได้รับอาณาจักรจากกันและกัน พวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขาได้อาณาจักรจากผู้อื่น ผู้คนเหล่านั้นได้รับอาณาจักรจากกันและกัน พวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขาได้อาณาจักรจากผู้อื่น พวกเขาไม่เข้าใจภาพมันได้ เพียงพอเท่านั้นที่อธิบายว่าลูกเข้าสู่ยุคเงินจากยุคทองอย่างไร ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ ได้อย่างไร นี่คือบันไดของ 84 ชาติ ลูกต้องลงบันไดมาแล้วขึ้นไป ต้องมีการอธิบายความลับของความล่มสลาย: มีความตกต่ำของบาร์ตันแคโหนดและความเจริญรุ่งเรืองของบาร์ตันแคโหนด ความตกต่ำและความเจริญรุ่งเรืองของผู้คนของบาร์ตัน ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ว่าจะทำให้ผู้คนสนใจอย่างไร จากนั้นลูกต้องส่งคำเชิญพวกเขาด้วยเช่นกัน “พี่น้องหญิงชายทั้งหลาย” ขอให้มาและทำความเข้าใจกัน!” ก่อนอื่น บอกพวกเขาถึงคำสรรเสริญของพ่อ ควรจะมีบอร์คที่แสดงคำสรรเสริญของชีพบาบาบนบอร์คนั้น: มหามหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข และความสงบ มหาสมุทรแห่งความเจริญรุ่งเรือง ผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน พ่อของโลกรูขของโลกรูขของโลกรูขแล้วผู้คนก็จะรู้จักพ่อ คำสรรเสริญพ่อนั้นแตกต่างจากการสรรเสริญของศรีกฤษณะ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ลูกผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้เป็นอย่างดีจะวิ่งไปทั่วตลอดทั้งวัน พวกเขาเองแม้กระทั่งกลางทางโลกและห้องแวงอยู่ในงานรับใช้ทางจิต นี่คือการบูชาของพระเจ้า หากลูกสาวทั้งหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องแวงอยู่ในงานรับใช้ทางจิตเช่นนั้น ลูกสามารถประกาศชื่อเสียงเป็นอย่างดี ลูกผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ได้รับการหล่อเลี้ยงเป็นอย่างดีเพราะคลังสมบัติของชีพบาบาแน่นเปี่ยมล้น ลูกได้รับประทานจากคลังสมบัติที่เปี่ยมล้นเสมอและคลังสมบัตินั้นจะจัดความทุกข์ทรมานของลูกออกไป ลูกเป็นของสกุลชีวา ท่านเป็นผู้สร้างและนี่คือสิ่งสร้างของท่าน ชื่อ “บาบูล” (พ่อ) อ่อนหวานมาก ชีวาคือเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน ค่ายกย่องของชีพบาบาแตกต่างอย่างสิ้นเชิง เมื่อลูกเขียนคำว่า “ไม่มีตัวตน” พวกเขาคิดว่าท่านไม่มีรูป ชีพบาบาคือผู้ที่เป็นที่รักที่สุด ลูกต้องเขียนคำว่า ‘ผู้เป็นที่รักยิ่ง’ อย่างแน่นอนเวลานี้พวกเขามีสนามรบและลูกก็มีสนามรบด้วยเช่นกัน “ชีพชัคติที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง” ได้รับการจดจำกันมาอย่างไรก็ตามผู้คนได้วาดภาพเทพเจ้าพร้อมกับอาวุธและทำให้พวกเขามีความรุนแรง ในความเป็นจริงลูกประกาศสิทธิ์อำนาจในการปกครองโลกด้วยการจดจำระลึกถึงและพลังโยคะ ไม่มีเรื่องของอาวุธ ฯลฯ มีอิทธิพลของแม่น้ำคงคาอย่างมาก ผู้คนมากมายจะมีนิมิต บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาเชื่อว่าต่อเมื่อพวกเขาได้รับน้ำจากแม่น้ำคงคาบางส่วนเท่านั้นที่พวกเขาสามารถได้รับการหลุดพ้นได้ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเฝ้าแต่พูดถึงแม่น้ำคงคาที่แผ่ตัว พวกเขาพูดว่าแม่น้ำคงคาปรากฏออกมาจากตรงจุดที่ลูกสตรกลงมา พวกเขาแสดงให้เห็นแม้กระทั่งแม่น้ำคงคาที่ออกมาจากเกามุก (ปากของวัว) ถ้าหากลูกถามพวกเขา พวกเขาจะบอกว่าแม่น้ำคงคาที่แผ่ตัวปรากฏออกมา พวกเขาแสดงให้เห็นแม่น้ำสรัสวตีที่แผ่ตัวที่ตรีเวณี (ที่ซึ่งแม่น้ำสามสายมาบรรจบกัน) พวกเขาได้สร้างเรื่องราวมากมาย ที่มีเพียงสิ่งเดียว แคล์ฟฟาเท่านั้นเอง อัลล่าห์มาก่อตั้งบาอิสต์ (สวรรค์) คุณดักก่อตั้งสวรรค์ อิศวรก่อตั้งสวรรค์ ในความเป็นจริงแล้วพระเจ้าคือหนึ่งเดียว พวกเขาตั้งชื่อให้กับท่านต่างๆ มากมายในภาษาของพวกเขาเอง อย่างไรก็ตามพวกเขาเข้าใจแน่นอนว่าพวกเขาได้รับอำนาจการปกครองสวรรค์จากอัลล่าห์ ที่นั่นพ่อพูดว่า: มานมานะบา! ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะจดจำมรดกของลูกอย่างแน่นอน สิ่งสร้างของผู้สร้างคือสวรรค์ ไม่สามารถกล่าวได้ว่าราม (พระเจ้า) สร้างนรก ผู้คนของบาร์ตันไม่รู้ว่ามีผู้สร้างที่ไม่มีตัวตนเป็นใคร ลูกรู้ว่าผู้สร้างนรกคือราวันที่ผู้คนเผาหุ่นจำลอง ต้นอ่อนของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเติบโตอย่างมากในอาณาจักรของราวัน พวกเขาได้สร้างรูปที่นาลัวของราวัน พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าราวันคือศัตรูของเขา พ่อได้อธิบายว่ามีการขยายตัวเช่นนั้นจึงเป็นเหตุให้พวกเขาสร้างราวันที่มีร่างกายที่ใหญ่โต ชีพบาบาเป็นเพียงจุดแต่พวกเขาทำภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตเป็นตัวแทนของท่าน จดจะได้รับการกราบไหว้บูชาได้อย่างไร พวกเขาต้องกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา มีการกล่าวถึงดวงวิญญาณว่าเป็นดวงดาวที่แสนมหัศจรรย์ส่องประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก แล้วพวกเขาก็พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นท่านจะสามารถส่องแสงสว่างมากกว่าพระอาทิตย์พันดวงได้อย่างไร? พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณแต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ถ้าพระเจ้าสว่างกว่าพระอาทิตย์พันดวงแล้วท่านจะเข้ามาในทุกคนได้อย่างไร? พวกเขาพูดในสิ่งที่ผิดเช่นนั้นและดูสิว่าเวลานี้พวกเขากลายเป็นอะไรโดยการฟังเรื่องเหล่านั้น! พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นรูปของพ่อก็ควรจะเป็นเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ได้ทำรูปของท่านให้ใหญ่ขึ้นเพื่อที่เขาจะได้กราบไหว้บูชาท่านได้ พวกเขาทำภาพลักษณ์ด้วยหินก้อนขนาดใหญ่เช่นนั้นสูงเท่ากับพื้นดาฟที่ถูกสร้างขึ้นมานในถ้า พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! นี่คือการศึกษาล่าเรียน ธุรกิจแยกจากการศึกษา บาบาสอนลูกและก็สอนธุรกิจแก่ลูกด้วยเช่นกัน บนป้ายกระดานควรมีค่ายกย่องของพ่อเป็นสิ่งแรก ลูกต้องเขียนค่ายกย่องของพ่ออย่างเต็มที่ สิ่งเหล่านี้เข้ามาในสติปัญญาของลูกๆ ตามลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ เหตุนี้เองจึงกล่าวกันว่าผู้ซึ่งและผู้ซึ่งมา ไม่มีเรื่องของอาวุธ ฯลฯ พ่อเปิดล็อกบนสติปัญญาของลูก ไม่มีใครที่ไหนสามารถเปิดล็อก ก๊อดเรจนี้ได้ เมื่อลูกคนไหนมาพบพ่อ บาบาถามพวกเขาว่า: เราเคยพบกันมาก่อนไหม? เราเคยพบกันในสถานที่นี้ในวันนี้นมาก่อนไหม? ลูกๆ ตอบว่า: ใช่ บาบาเรา

เคยพบกันเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ไม่มีใครอื่นสามารถถามสิ่งเหล่านี้ในลักษณะเดียวกันได้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ลึกซึ้งมากและต้องเข้าใจ บาบออธิบายความรู้ในวิธีที่ชาญฉลาดมากมาย แต่ลูกก็ซึมซับความรู้ตามลำดับกันไป! การสรรเสริญซึ่งพบบาบาแยกจากการสรรเสริญบรรพบุรุษและชาวเก่า บทบาทของแต่ละบุคคลมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไป บทบาทของคนหนึ่งไม่สามารถเหมือนกับของอีกคนหนึ่งได้ ละครนี้คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ จากนั้นละครก็จะกลับมาซ้ำรอยอีกเวลานี้ละครอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตนอย่างไรและลูกลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกอย่างไร ลูกไปโดยผ่านอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เมื่อลูกกลับมาอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนก็ไม่คงอยู่ ไม่มีใครมีมิติของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่มีใครที่นั่นทำทาปาเซียเพื่อที่จะได้มิติของอาณาเขตที่ละเอียดเพราะไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ จะไม่มีผู้เลื่อมใสศรัทธาของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนสร้างขึ้นมาตอนนี้เพื่อที่ลูกสามารถกลับไปโดยผ่านอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและจากนั้นไปยังโลกใหม่ ในเวลานี้ลูกยังคงไปและกลับจากที่นั่น เวลานี้ลูกได้หมั่นหมายและนี่คือบ้านแม่ของลูก วิชาไม่เรียกว่าพ่อ นั่นคือบ้านฝ่ายสามีของลูก เมื่อหญิงสาวคนหนึ่งไปที่บ้านของฝ่ายสามีของเธอ เธอทิ้งเสื้อผ้าเก่าทั้งหมดไว้ข้างหลัง ลูกทิ้งโลกเก่าไว้ข้างหลังโดยสิ้นเชิง มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างความเรียบง่ายของลูกและของพวกเรา! ลูกต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูดอย่างสมบูรณ์ ลูกต้องตัดสำนึกที่เป็นร่างออกไปด้วยเช่นกัน เมื่อลูกสวมใส่สำหรับราคาแพง ลูกจะกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างในทันทีและลืมว่าลูกคือดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกถูกเนรเทศ (มีความเรียบง่าย) ความเรียบง่ายและสภาพของการปลดเกษียณเป็นสิ่งเดียวกัน ลูกต้องสลัดร่างกายทิ้งไป ดังนั้นลูกจะไม่สละสำหรับหรือ? บางครั้งเมื่อใครได้รับสำหรับราคาถูกหัวใจของเธอก็ห่อเหี่ยว ลูกควรมีความสุขที่ลูกได้รับสิ่งที่ราคาถูก สิ่งของที่ดีก็ต้องดูแลอย่างระมัดระวัง สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ของการสวมใส่เสื้อผ้าดีและการรับประทานอาหารดีจะขัดขวางลูกในการไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูงของลูกเช่นกัน จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก พวกเขาได้เล่าเรื่องราวทางศาสนาเกี่ยวกับว่าภรรยาบอกกับสามีของเธอให้ทิ้งแม่กระทั่งไม้เท้าของเขายังไง พ่อพูดว่า: เสื้อผ้าเก่าเหล่านี้และโลกเก่านี้ทั้งหมดจะจบสิ้น ดังนั้นตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากโลกเก่าทั้งหมด นี่เรียกว่าการสละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ชันยาสที่เคยมีการสละทิ้งที่มีขีดจำกัด แต่ตอนนี้พวกเขาได้เริ่มตั้งถิ่นฐานภายใน(เมืองต่างๆ)แล้ว เมื่อก่อนนี้พวกเขามีความแข็งแกร่งอย่างมาก จะมีการยกย่องผู้ที่ตกลงมาได้อย่างไร? ดวงวิญญาณใหม่จะลงมาเรื่อยๆ เพื่อเล่นบทบาทของพวกเรา จนจบ เขาจะมีผลกำลังมากแค่ไหน? ลูกใช้ 84 ชาติเกิดเต็มที่ จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ดีมากในการทำสมาธิสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้จะมีความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้อย่างมาก ลูกๆ ของมหาสมุทรแห่งความรู้ควรให้คำบรรยายด้วยความกระตือรือร้นเช่นเดียวกับที่บาบาทำ เราไม่ควรท้อแท้ในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่เชื่อฟังและสวามิภักดิ์และซื่อสัตย์อย่างยิ่ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อบัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทาง จิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สติปัญญาของลูกมีการสละทิ้งอย่างไม่มีขีดจำกัด ขณะนี้เป็นเวลาที่ต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงอยู่อย่างเป็นอิสระจากสิ่งดึงดูดใดๆ ต่อโลกเก่าและร่างเก่า

2. อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสในขณะที่สังเกตการณ์ทุกฉากของละคร

พร: ขอให้ลูกปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิงและสร้างสรรค์ทุกความคิด พูดทุกคำพูด และทำทุกการกระทำในขณะที่มั่นคงในตำแหน่งสูงสุดของลูก
การปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิงหมายความว่าลูกจะไม่ถูกดึงดูดจากกิเลสใดๆ โดยเปอร์เซ็นต์ใดๆ และลูกไม่ได้รับอิทธิพลจากกิเลสใดๆ ดวงวิญญาณที่มีตำแหน่งสูงสุดไม่สามารถมีความคิดธรรมดาๆ ได้ ดังนั้นก่อนที่ลูกจะสร้างความคิดหรือแสดงการกระทำใด ๆ ให้ตรวจสอบว่า: งานนั้นสูงส่งเท่ากับชื่อของลูกหรือไม่? หากชื่อของลูกสูงส่งและงานของลูกต่ำแล้วลูกก็จะทำให้เสียชื่อเสียง ดังนั้นให้ใช้คุณสมบัติที่เหมาะสมกับเป้าหมายของลูกแล้วลูกจะได้รับการกล่าวขานว่าปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิงนั่นคือดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด

คติพจน์: ในขณะที่ทำสิ่งใดก็ตามจงตระหนักถึงพ่อผู้เป็นคาร์ณการวันฮาร์และจะมีความสมดุลที่เหมาะสมระหว่างความพยายามและโยคะของลูกเอง

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน นี่คือการที่มหาสมุทรของพ่อที่ลูกสามารถพบสิ่งที่หลากหลาย ลูกคือนายของร้านนี้
- คำถาม:** เหตุใดจึงไม่มีใครลอกเลียนแบบเจ้าของร้านที่มหาสมุทรนี้ได้
- คำตอบ:** เพราะท่านคือผู้ดูแลสมบัติของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ความสุข ความสงบ ความบริสุทธิ์และทุกสิ่งทุกอย่าง ใครๆก็ตามสามารถพบได้ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เขาต้องการ ผู้ที่อยู่ในหนทางของความสันโดษไม่สามารถจัดเตรียมสิ่งเหล่านี้ได้ ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกตัวเองว่าเป็นมหาสมุทรเช่นเดียวกับพ่อ
- เพลง:** ได้พบท่าน เราได้พบทั้งโลก ผืนดิน ท้องฟ้า ทั้งหมดเป็นของเรา

โอมขานติ ลูกๆ เวลาที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านถูกเรียกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และท่านสามารถถูกเรียกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังนั่งที่นี้และพ่อกำลังให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกต้องปล่อยสิ่งที่ขีดจำกัดทั้งหมดไป เวลานี้ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ นี่คือการเดียวเท่านั้น ผู้คนไม่รู้ว่าเขาต้องการอะไร ร้านของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดใหญ่โตมาก ท่านเรียกว่ามหาสมุทรของความสุข มหาสมุทรของความบริสุทธิ์ มหาสมุทรของความปิติ มหาสมุทรแห่งความรู้ เจ้าของร้านบางคนมีสิ่งต่างๆ หลากหลาย นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านมีสิ่งต่างๆ หลากหลายด้วยเช่นกัน ท่านมีอะไร บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข มหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านสต็อกสิ่งของทางจิตที่มหาสมุทรเหล่านี้ทั้งหมด ได้รับการจดจำว่าท่านคือผู้ประทานความสุข มีเพียงร้านเดียวเท่านั้น ไม่มีใครอื่นมีร้านเช่นนั้น สต็อกอะไรที่บราห์มา วิชาญ และชางกามี ไม่มีอะไรเลย พ่อมีสต็อกที่สูงส่งที่สุด เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการยกย่อง กล่าวกันว่า ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ การยกย่องเช่นนั้นไม่สามารถร้องให้กับใครอื่นได้ มนุษย์เร่ร่อนไปทั่วเพื่อความสะดวก บางคนต้องการยาและอีกคนหนึ่งต้องการอย่างอื่น ร้านเหล่านั้นมีขีดจำกัด ทั่วทั้งโลกทุกคนมีสิ่งของที่มีขีดจำกัด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีสิ่งของที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ให้การหลุดพ้น มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความปิติ เหล่านี้ทั้งหมดคือความหลากหลายของสต็อกของท่าน หากลูกจดยการออกมาจะมีรายการของสิ่งของมากมาย ลูกๆ มีสิทธิ์ต่อทุกสิ่งที่พ่อนี้มี อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใคร เมื่อเราเป็นลูกของพ่อเช่นนั้น เราคือนายของสิ่งของต่างๆ ที่เป็นของพ่อ พ่อมาในบาร์ด พ่อแนะนำหนังสือของท่านมีไว้กับท่านทั้งหมดมาให้ ลูกไม่สามารถไปหาพ่อเพื่อได้สิ่งของนั้นจากพ่อ พ่อพูดว่า พ่อต้องมาที่นี่ พ่อมาทุกวงจรในยุคบรรจบพบกัน พ่อมาและให้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ซึ่งไม่ใช่เวลาอื่นที่ลูกสามารถได้สต็อกทั้งหมดที่พ่อให้กับลูก คลังสมบัติของลูกเต็มเปี่ยมเป็นเวลาครึ่งวงจร ไม่มีอะไรที่ลูกไม่ได้ซึ่งทำให้ลูกต้องมาเรียกหาพ่อตามแผนของละคร ลูกทั้งหมดได้รับมรดกของลูกและแล้วลูกก็ค่อยๆ ลงบันไดมาที่ละนิด ลูกแน่นอนต้องใช้ชาติเกิดใหม่ด้วยเช่นกัน ลูกต้องใช้ 84 ชาติเกิด พวกเขาพูดถึงวงจรของ 84 ชาติเกิด แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น แทนที่จะเป็น 84 ชาติเกิด พวกเขาพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด มายาทำให้พวกเขาทำความเข้าใจ เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ แต่ภายหลังลูกจะลืมทั้งหมด เวลานี้ลูกได้รับสต็อกทั้งหมดและแล้วลูกจะปกครองในยุคทอง อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้ว่าใครให้อาณาจักรนั้นแก่พวกเขาหรือเคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เมื่อไร ความสุขของสวรรค์ได้จดจำกันมา พ่อให้ความสุขทุกประเภท ไม่สามารถมีความสุขใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านี้ และแล้วความสุขนั้นก็หายไปเช่นกัน หลังจากครึ่งวงจร ราววันก็มาและช่วงชิงเอาความสุขทั้งหมดของลูกไป เมื่อใครมีความโกรธ เขาก็ถูกบอกว่า เขาเสียสติ ลูกเคยเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม สมบูรณ์พร้อม 16 องค์เต็ม แต่องค์เหล่านั้นเวลานี้ไม่มีแล้ว ไม่มีใครได้รับการยกย่องมากเท่ากับพ่อ กล่าวกันว่า ถ้าลูกมีเงินก็ไปท่องเที่ยวให้ทั่ว คิดดูซิว่าจะมีความมั่งคั่งมากมายเพียงใดในสวรรค์ ซึ่งไม่คงอยู่ต่อไปแล้ว ทั้งหมดนั้นเวลานี้หายไป พวกเขากลับมาคิดโง่งในศาสนาและการกระทำของเขาและดังนั้นความมั่งคั่งของเขาก็หายไปและพวกเขาก็เริ่มตกต่ำ พ่ออธิบาย พ่อได้ให้ความมั่งคั่งแก่ลูกอย่างมากและทำให้ลูกมีค่าเช่นเพชร ดังนั้น ความมั่งคั่งของลูกหายไปไหน พ่อพูดอีกครั้ง ทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในมรดก ลูกรู้ว่าบาบากำลังให้อำนาจการปกครองสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ จดจำพ่อและสนิมที่อยู่กับลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกพูดว่า บาบานั้นลึกลับมาก นี่คือการ เมื่อหญิงสาวแต่งงานเธอจะลืมสามีของเธอหรือ ลูกลืมพ่อของเขาหรือ พ่อคือผู้ประทาน ถ้าลูกต้องการได้รับมรดกของลูก ลูกแน่นอนต้องจดจำพ่อ พ่ออธิบาย ลูกที่แสนหวานผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานเวลานี้พบพานอีกครั้ง เมื่อลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง บาบของลูกจะถูกดูดซับ ไม่มีวิธีอื่น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เขาทำในหนทางความเลื่อมใส

ศรัทธา เช่นไปจาริกแสวงบุญและอาบน้ำในแม่น้ำคงคาสิ่งนั้นก็เฝ้าแต่ทำให้พวกเขาลงบันไดมาเรื่อยๆ ไม่มีใครสามารถขึ้นไปได้ นั่นไม่ใช่กฎ นี่คือการลงมาของทุกคน เมื่อพวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งไปสู่การหลุดพ้น นั่นเป็นคำกล่าวเท็จ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ บาบามาเพื่อทำให้ลูกสมบูรณ์เต็ม 16 องค์ ลูกเคยร้องเพลงว่า ฉันปราศจากคุณธรรม เวลาที่ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังทำให้ลูกมีคุณธรรม เราเคยมีคุณธรรมและมีค่าแก่การกราบไหว้ เราได้รับมรดกของเราเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว พ่อพูดว่า พ่อจากไปหลังจากที่ให้มรดกแก่ลูก ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวาและรักขาบันดั้น และดาเซรา ฯลฯ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาถือทุกสิ่ง พ่อมาเพื่อเตือนลูกอีกครั้งหนึ่ง ลูกเคยอยู่ที่นั่น แต่แล้วลูกก็สูญเสียโชคแห่งอาณาจักรของลูก พ่ออธิบาย ทั้งโลกเวลานี้ถึงสภาพของการผูกพัน เป็นเหมือนโลกเดียวกัน บาร์ตเดียวกันนี้เคยใหม่และเวลานี้กลับมาเก่า มีความสุขอย่างต่อเนื่องในสวรรค์ และแล้วเมื่อความทุกข์เริ่มขึ้นในยุคทองแดง พระเวทและคัมภีร์ ฯลฯ ก็ถูกสร้างขึ้นมา เมื่อลูกได้ทำความเข้าใจแล้วพระเจ้ก็มา กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มาต้องเป็นครั้งต่อครั้ง ความรู้คือกลางวันและความมืดมิดคือกลางคืน พวกเขาให้ช่วงระยะเวลาของวงจรไม่ถูกต้อง ดังนั้นก่อนอื่นจงนั่งและบอกทุกคนถึงการยกย่องพ่อ พ่อคือมหาสมุทรของความรู้และมหาสมุทรของความสงบ กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าไม่มีตัวตน ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความสุข ไม่เลย การยกย่องท่านแยกออกไป คือความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ชีวาถูกเรียกว่าบาบา เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องที่จะพูดว่า “กฤษณะบาบา” เป็นความผิดที่ใหญ่หลวงเช่นนั้น ขณะที่กำลังทำความเข้าใจเล็กๆ น้อยๆ ลูกก็ลืมพ่อ 100% พ่อพูดว่า ลูกไม่ควรตรองสิ่งนี้กับชั้นยาซี พวกเขาเป็นของหนทางของสันโดษ ขณะที่ลูกเป็นของหนทางของครอบครัว เมื่อเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสลูกเคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ นี่คือการที่มีกิเลส พวกเขาถามว่า “เด็กๆไม่เกิดในยุคทองหรือ ต้องมีกิเลสที่นั่นด้วยเช่นกัน” โอ้! แต่นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์จะมีกิเลสได้อย่างไร และแล้วพวกเขาก็ถามว่า “เป็นไปได้อย่างไรที่มีมนุษย์ไม่มากในยุคทอง” อยากรู้ก็ตามที่นั่นไม่สามารถมีมนุษย์มากมาย ที่นั่นจะไม่มีแผ่นดินอื่น มีเพียงบาร์ตเท่านั้น พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่เชื่อสิ่งนี้เพราะโลกเต็มอยู่เสมอ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่ออธิบายว่าบาร์ตเคยเป็นยุคทอง เวลานี้กลายเป็นยุคเหล็กและมีสติปัญญาที่เป็นหิน เวลานี้ลูกเข้าใจละคร คานธี ฯลฯ ต้องการให้อาณาจักรของรามมา อยากรู้ก็ตาม พวกเขาได้วาดภาพการแสดงการจบลงหลังจากสงครามมหาภารตะ นั่นคือละครได้จบสิ้นแล้ว แล้วอะไรเกิดขึ้นหลังจากนั้น พวกเขาไม่แสดงให้เห็นสิ่งใดเลย พ่อหนึ่งทีและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างสมบูรณ์ ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา ดังนั้น ชีพบาบาต้องมาอย่างแน่นอน ท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ และพ่อจะมาเปิดประตูไปสวรรค์อย่างแน่นอน พ่อจะมาเมื่อเป็นนรกแล้วเท่านั้น พ่อเปิดประตูไปสวรรค์และปิดประตูของนรก ถ้าประตูไปสวรรค์เปิด ทุกคนก็จะไปสวรรค์อย่างแน่นอน สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องยากเลยที่จะเข้าใจ การยกย่องสำหรับพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น ชีพบาบาไม่มีเพียงร้านเดียว พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาร์ตได้รับความสุขของสวรรค์จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก่อตั้งสวรรค์ มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแท้จริง ดังนั้นเหตุใดเรายังนั่งในนรกเล่า ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ พ่ออธิบาย ลูกคงอยู่ที่นั่นแล้วลูกก็ตกลงมา เหล่าเทพต้องใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ และแล้วพวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์ มีวันเกิดของพ่อและดังนั้นมีวันเกิดของราวันด้วยเช่นกัน ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ ถามใครก็ได้ว่าเขาเริ่มเผาราวันตั้งแต่เมื่อไรและเขาก็จะตอบว่าเรื่อยมาไม่สิ้นสุด เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายความลับทั้งหมดเหล่านี้ มีการยกย่องเพียงร้านเดียวคือของพ่อเท่านั้น มนุษย์ไม่สามารถได้รับความสุข ความสงบ หรือความบริสุทธิ์จากมนุษย์ ไม่ใช่เพียงคนเดียวที่ได้รับความสงบ พวกเขาพูดเท็จที่ว่าพวกเขาได้รับความสงบจากผู้อื่นผู้อื่น เพียงในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้นที่ลูกพบกับความสงบ ที่นั่นเมื่อคนหนึ่งพบความสงบ อีกคนหนึ่งผ่านมาและสร้างความไม่สงบ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถคงความสงบนั้นไว้ได้ เพียงชีพบาบาเท่านั้นคือเจ้าของร้านของความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์ ใครก็ตามสามารถมาและทำธุรกิจกับท่าน ท่านเรียกว่านักธุรกิจ ท่านสต็อกความบริสุทธิ์ ความสุข ความสงบ ความเจริญรุ่งเรือง ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีสิ่งใดที่ไม่ได้มา ลูกได้รับอาณาจักรของสวรรค์ พ่อมาเพื่อให้อาณาจักรแก่ผู้ที่ต้องรับอาณาจักรจากพ่อ อยากรู้ก็ตามขณะที่รับพวกเขาก็กลับมาเหน็ดเหนื่อย พ่อมาเพื่อให้สิ่งนี้แก่ลูกและลูกกลับมาเหนื่อยในการรับ ลูกพูดว่า บาบา พายุของมายามา ไซ่ สถานภาพที่ลูกต้องได้มานั้นสูงมาก ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ด้วยเช่นกัน นี่คือการที่เล็กน้อยหรือ ดังนั้นลูกต้องเพียรพยายาม จงเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา ลูกต้องให้สิ่งของต่างๆ ที่หลากหลายที่ลูกได้รับจากพ่อแก่ผู้อื่น ลูกต้องให้ท่าน ถ้าลูกต้องการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกแน่นอนต้องให้ท่านกิเลสทั้งห้า เพียรพยายามที่จะจดจำพ่อ และแล้วสันนิษฐานจะถูกขจัดออกไป สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ลูกสัญญาว่ากับบาบาว่า บาบา ลูกจะไม่ข้องแวะในกิเลส ลูกจะไม่มีความโกรธผู้ใด อยากรู้ก็ตามลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน ไม่อย่างนั้นแล้วบาบาทั้งหมดจะถูกปลดปล่อยได้อย่างไร มิฉะนั้นแล้วความรู้่ายตายมาก ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามว่าลูกวนอยู่ในวงจร 84 ชาติ อยากรู้ นี่คือการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม โยคะโบราณของบาร์ตมีชื่อเสียงมาก ความรู้อะไรที่ท่านให้ มานมานะบาฟ หมายถึงจดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างต่อเนื่องและบาบาของลูกจะถูกปลดปล่อย ลูกเคย

ร้องเพลง เมื่อท่านมา ฉันจะตัดขาดจากทุกคนให้หมดและเชื่อมโยงกับท่านผู้เดียวเท่านั้น ฉันจะอุทิศตนเองให้กับท่าน ฉันจะไม่จดจำใครนอกจากท่าน ลูกได้ทำสัญญาไว้ ดังนั้น เหตุใดลูกจึงลืมเล่า กล่าวไว้ว่าให้มือของลูกทำงานไปและให้หัวใจอยู่กับผู้ที่เป็นที่รัก ลูกคือคาร์มาโยคี ขณะที่กำลังทำธุรกิจของลูก ฯลฯ โยคะของสติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงกับพ่อ พ่อผู้เป็นที่รักเองพูดว่า ลูกผู้เป็นคู่รักได้จดจำพ่อมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้พ่อได้มา ดังนั้น จดจำพ่อ! ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกลืมครั้งแล้วครั้งเล่า และการจดจำระลึกถึงนี้ที่ใช้ความเพียรพยายาม ถ้าลูกไปถึงสภาพเหนือปวงกรรม ร่างกายของลูกจะไม่คงอยู่ เมื่ออาณาจักรได้ก่อตั้งขึ้นมาแล้วลูกจะถึงสภาพเหนือปวงกรรม จนกระทั่งบัดนี้ ทุกคนคือผู้เพียรพยายาม มามาและบาบาอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากที่สุด พวกเขาเป็นที่เห็นได้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน พ่ออธิบาย ผู้ที่พ่อเข้ามาเขาอยู่ในชาติสุดท้ายในหลายๆ ชาติของเขา เขาก็คือผู้เพียรพยายามเช่นกัน ไม่มีใครในลูกสามารถถึงสภาพเหนือปวงกรรมเวลานี้ ถ้าลูกคนไหนถึงสภาพเหนือปวงกรรม ลูกจะไม่คงอยู่ในร่างอีกต่อไป บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก เวลานี้ ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของผู้ที่ต้องเข้าใจ มีพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น ท่านเท่านั้นที่สต็อกความรู้ไว้ทั้งหมด ท่านคือนักมายากล ลูกไม่สามารถได้รับมรดกของความสงบ ความบริสุทธิ์ และความสุขจากใครอื่น พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก ลูกซึมซับสิ่งนั้นและพอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน ลูกได้รับมรดกมากเท่าที่ลูกซึมซับความรู้นี้ แต่ละวันลูกได้รับสิ่งบำรุงต่างๆ อย่างมากมาย ดุลักษณ์มีและนารายณ์อ่อนหวานเพียงใด ลูกควรกลับมาอ่อนหวานให้เท่ากับพวกเขาด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต.

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้สต็อกของความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์ที่ลูกได้รับจากพ่อแก่ทุกคน ก่อนอื่นกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการให้ทานของกิเลส และแล้วจึงให้ทานเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่ดับสูญ
2. กลับมาอ่อนหวานให้เท่ากับเทพ จดจำสัญญาที่ลูกได้ทำไว้กับบัพดาตาอย่างต่อเนื่องและบาบของลูกจะถูกปลดปล่อยด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้สร้างกฎหมายและผู้สร้างโลกใหม่ที่ชอบด้วยกฎหมายกับตัวลูกเองและทุกคนอื่น ผู้ที่ชอบด้วยกฎหมายต่อตนเองสามารถชอบด้วยกฎหมายต่อผู้อื่นด้วยเช่นกัน ผู้ที่ทำผิดกฎหมายเองไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายกับผู้อื่นได้ ดังนั้นจงตรวจสอบตัวเอง ตั้งแต่เข้าจรดคำในความคิด คำพูด การกระทำ ความติดต่อ การให้ความร่วมมือกับกันและกัน และการทำงานรับใช้ ฉันทำผิดกฎหมายในทางใดทางหนึ่งหรือไม่? ผู้ที่สร้างกฎหมายไม่สามารถเป็นผู้ทำผิดกฎหมายได้ ผู้ที่เป็นสร้างกฎหมายในเวลานี้กลายเป็นผู้สร้างความสงบ ผู้สร้างโลกใหม่

คติพจน์: ในขณะที่การกระทำ อย่าได้รับอิทธิพลจากอิทธิพลที่ดีหรือไม่ดีของการกระทำเหล่านั้น คือสภาพของการอยู่เหนือปวงกรรม

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน ลูกกลายเป็นนายของโลกที่ไม่จำกัด เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ที่ลูกได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรของทั้งโลกด้วยพลังของโยคะ
- คำถาม:** ด้วยบ่วงของละครใดที่พ่อก็ถูกผูกเอาไว้ด้วยเช่นกัน?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: พ่อต้องมาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกๆ พ่อถูกผูกด้วยบ่วงนี้ ด้ายที่พันกันยุ่งเหยิงไม่สามารถคลายออกได้จนกระทั่งพ่อจะมา พ่อไม่ได้มาเพื่อให้พรหรือความเมตตาต่อลูก พ่อไม่ได้ทำให้ผู้ที่ตายไปแล้วกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมา พ่อมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์
- เพลง:** ได้พบท่านแล้ว ฉันได้พบทุกสิ่ง

โอมซานติ เมื่อลูกๆ ได้ยินคำร้องของเพลง ลูกควรชนลูกเพราะลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ไม่ว่านักปราชญ์ บัณฑิต และกูรูมากมายที่มีในโลก ไม่มีมนุษย์เหล่านั้นที่รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาทุก 5000 ปี เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ลูกๆ พูดว่า: ไม่ว่าฉันเป็นอะไร ฉันเป็นเช่นไร ฉันเป็นของท่าน พ่อเช่นกันพูดว่า: ไม่ว่าลูกเป็นอะไร ลูกเป็นเช่นไร ลูกคือลูกของพ่อ ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ทุกคนเรียกหาท่าน พ่ออธิบาย: มีเงาที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นจากราวัน ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่สามารถเข้าใจว่าเหตุใดเขาถึงไม่มีประสบการณ์กับความสุขจากผู้เดียวที่เขาเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาได้ลืมแล้ว เพียงบาบานั้นเท่านั้นที่ให้มรดกนั้นแก่เขา พ่อเองอธิบาย: ไม่มีใครสามารถเข้าใจเรื่องง่ายเช่นนั้น! พ่ออธิบายว่าท่านคือผู้เดียวกันกับที่ทั้งโลกเรียกหา พวกเขาเรียกหา “โอ้ คุณา โอ้ราม!” และขณะที่เรียกหาในวิธีนี้ พวกเขาก็จากร่างของเขาไป นั่นเป็นเช่นนั้นเดียวกันกับที่พ่อกำลังสอนลูกอยู่ สติปัญญาของลูกเวลานี้ไปที่นั่น บาบามาเช่นที่ท่านได้มาเมื่อวงจรที่แล้วอย่างแน่นอน บาบามาทุกวงจร มาชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาจากจากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีเพลงร้องว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทั้งหมด ลูกๆ เวลานี้กำลังนั่งเบื้องหน้าท่าน ลูกคือลูกที่แสนหวานผู้เป็นที่รักที่สุด สิ่งนี้กล่าวถึงผู้คนของบาร์ต พ่อใช้ชาติเกิดในบาร์ต พ่อพูดว่า: พ่อถือกำเนิดในบาร์ตและดังนั้นพวกเขาอย่างแน่นอนรักมากที่สุด ทุกคนจดจำพ่อ ไม่ว่าใครจะเป็นของศาสนาไหนก็ตาม เขาจดจำผู้ก่อตั้งศาสนาของเขา ผู้คนของบาร์ตไม่รู้ว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป บาบาอธิบายว่าบาร์ตคือดินแดนเก่าแก่โบราณ ดังนั้นพวกเขาถามว่า: ใครพูดว่าเพียงบาร์ตเท่านั้นที่เคยคงอยู่มาก่อน? พวกเขาได้ยินสิ่งต่างๆ มากมาย บางคนพูดสิ่งหนึ่งและอีกคนหนึ่งพูดอีกสิ่งหนึ่ง บางคนพูดว่า: ใครพูดว่าชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด ร้องเพลงกิตะ? กฤษณะก็เช่นกันคือดวงวิญญาณสูงสุดและร้องเพลงกิตะด้วย พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งและเกมทั้งหมดเป็นของท่าน เหล่านี้ทั้งหมดคือรูปของพระเจ้า พระเจ้านำรูปมาใช้มากมายเพื่อแสดงกิจกรรมที่สูงส่งของท่าน พระเจ้าทำอะไรก็ได้ในสิ่งที่ท่านต้องการ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่ามายามีพลังอย่างไร! วันนี้พวกเขาพูดว่า: บาบา ฉันจะประกาศสิทธิในมรดกอย่างแน่นอนและกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ฟรุ้งนี้พวกเขาจะไม่อยู่ที่นี้ ลูกรู้ว่ามากมายที่หยาซาดบาบาและก็จากไป พวกเขาเคยขับไล่ไปรอบๆ ให้มา มา วันนี้พวกเขาไม่อยู่ที่นี้อีกต่อไปแล้ว แม้กระทั่งลูกที่ดีเช่นนั้นได้เข้ามาเป็นมิตรกับมายาและก็ตกลงมามากเช่นนั้นขนาดที่ว่าเขาตกลงไปสู่ส่วนกันสุด ผู้ที่เข้าใจในวงจรที่แล้วจะเข้าใจอีกครั้ง ดูซิว่ามีอะไรในโลกทุกวันนี้! ดูว่าลูกๆ กำลังจะกลายเป็นอะไร ลูกได้ยินเพลง ที่กล่าวว่า: เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกเช่นนั้นที่เราจะกลายเป็นนายของทั้งโลก ไม่มีสิ่งใดที่จำกัดที่นั่น ขณะที่ที่นี้มีจำกัดในทุกหนแห่ง พวกเขาพูดว่า: ถ้าเครื่องบินของคุณเข้ามาในน่านฟ้าของเรา เราจะยิงเครื่องบินให้ตกลงมา ไม่มีสิ่งใดที่จำกัดที่นั่น เพลงนี้ได้ร้องแต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของเพลง ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังถูกทำให้กลายเป็นนายของโลกอย่างแท้จริงอีกครั้งหนึ่งด้วยบาบา ลูกได้วนไปในวงจร 84 ชาติมาหลายครั้ง ลูกมีประสบการณ์กับความทุกข์เพียงแค่ว่าเวลานั้นแต่ลูกมีประสบการณ์กับความสุขอย่างมาก และเหตุนี้เองบาบาพูดว่า: พ่อให้ความสุขที่ไม่จำกัดแก่ลูก เวลานี้อย่าได้กลับมาพ่ายแพ้ต่อมายา! พ่อมีลูกมากมาย ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถมีค่ามากเท่ากัน เมื่อใครมีลูกห้าหรือเจ็ดคนและหนึ่งหรือสองคนของพวกเขาไม่มีค่า พวกเขาจะทำให้หัวเสีย พวกเขาจะใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่ายเป็นแสนหรือล้านรูป พ่อจะต้องเป็นดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่บุตรชายจะไม่มีอะไรเลยในบัญชีของเขา (ไม่มีสัสดางค์) บาบาได้เห็นตัวอย่างเช่นนั้นมากมาย ลูกๆ รู้ว่าผู้คนทั้งหมดในโลกคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: บาร์ตนี่คือสถานที่เกิดของพ่อ ทุกคนให้คุณค่ากับประเทศของตนเอง ถ้าหากพวกเขาจากร่างของเขาในประเทศอื่น พวกเขาจะถูกนำกลับประเทศของตนเอง พ่อมาในบาร์ต ท่านให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดกับลูกผู้คนของบาร์ตอีกครั้งหนึ่งด้วยเช่นกัน ลูกๆ พูดว่าลูกกำลังกลายเป็นเทพเป็นนายของโลกอีกครั้งหนึ่ง

ลูกเคยเป็นนายเหล่านั้น ดูซิว่าสภาพของลูกเวลานี้เป็นเช่นไรจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น! สิ่งนี้กลายเป็นสภาพของลูกขณะที่ใช้ 84 ชาติ ละครต้องเป็นที่เข้าใจ สิ่งนี้เรียกว่าการเล่นของชัยชนะและพ่ายแพ้ นี่คือการเล่นเกี่ยวกับบาริตและลูกมีบทบาทของลูกในนั้น ลูกบราห์มินมีบทบาทที่สูงที่สุดสูงเหนือสิ่งใดในละคร ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกมีประสบการณ์ความสุขอย่างมาก ไม่มีใครอื่นสามารถมีประสบการณ์กับความสุขมากเท่ากับลูก มีชื่อมากมายของสวรรค์ นี่คือนรก ความสุขที่นี้เหมือนกับมุลกา วันนี้นักเขาเป็นมหาเศรษฐีแต่ลูกไม่รู้่ว่าพวกเขาจะกลายเป็นอะไรในชาติต่อไป นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป ยุคทองคือโลกของดวงวิญญาณบุญ ลูกกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญและดังนั้นลูกไม่ควรทำบาปใดๆ จงตรงไปตรงมาอย่างมากกับบาบาอยู่เสมอ พ่อพูดว่า: จากยุคทองแดงเรื่อยมา ดรามราชอยู่กับพ่อเสมอ ดรามราชไม่ได้อยู่กับพ่อในยุคทองและยุคเงิน ลูกเคยให้ทานและทำบุญในนามของพ่อจากยุคทองแดงเรื่อยมา พวกเขาพูดถึงการออฟเฟอร์ในนามของพระเจ้า ด้วยการใส่ชื่อของศรีภรรยาเข้าไปในกิตะ พวกเขาได้บันทึกลงไปว่าพวกเขาออฟเฟอร์แก่ภรรยา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ผลตอบแทน เหตุนี้เองจึงเป็นสิ่งที่ผิดที่พูดว่าพวกเขาออฟเฟอร์แก่ภรรยา เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่พูดว่าลูกออฟเฟอร์แก่พระเจ้า ไม่มีสิ่งใดที่จะได้มาด้วยการพูดว่าพวกเขาออฟเฟอร์แก่ศรีคเนศ แต่กระนั้นก็ตามพ่อก็ได้ให้ผลตอบแทนบางสิ่งแก่ทุกคนของการทำความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา ไม่มีใครรู้จักพ่อ เวลานี้เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าลูกกำลังอุทิศทุกสิ่งแก่ชีพบาบา บาบาเช่นกันพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้มรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เวลานี้เป็นสภาพของการไต่เต้า ผู้ที่ให้ทานและทำบุญ ฯลฯ ในอาณาจักรของราวันให้แก่ดวงวิญญาณบาปเท่านั้น องค์กัลดลงมาเรื่อยๆ แม้ว่าพวกเขาได้รับบางสิ่งนั่นคือเพียงระยะเวลาชั่วคราว เวลานี้ลูกกำลังได้รับเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นั้นลูกเรียกว่าอาณาจักรของราม ลูกไม่สามารถพูดว่านั่นคืออาณาจักรของพระเจ้า นั่นคืออาณาจักรของเทพ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้ปกครองอาณาจักร ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกเวลานี้หายไป เวลานี้กำลังก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านถูกเรียกว่าบาบาที่แท้จริง ท่านกำลังให้ความรู้ที่แท้จริงของตัวท่านเองและตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก บาบา กำลังบอกลูกถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก รายได้ยิ่งใหญ่มา! ลูกกำลังกลายเป็นผู้ปกครองโลก พวกเขาได้แสดงให้เห็นจักรของความรู้ อันที่จริงแล้วนั่นคือวงจรของความรู้ แต่ความรู้นี้และแล้วก็หายไป นี่คือรูปภาพหลักของลูก ข้างหนึ่งคือตรีมูรติและอีกข้างหนึ่งคือภาพของต้นไม้และวงจร บาบาได้อธิบาย: พวกเขาบันทึกว่าช่วงระยะเวลาของวงจรคือแสนปี ทุกสิ่งยุ่งเหยิงอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถคลายความยุ่งเหยิงได้ พ่อเองมาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูก ท่านพูดว่า: ตามละครพ่อต้องมา พ่อถูกผูกด้วยละคร เป็นไปไม่ได้สำหรับพ่อที่จะไม่มา ไม่ใช่ว่าพ่อมาและมาทำให้ผู้ที่ตายไปแล้วกลับฟื้นคืนชีพหรือที่พ่อมาปลดปล่อยบางคนจากความเจ็บป่วยของเขาหรือเธอ ลูก ๆ มากมายพูดว่า: บาบา มีความเมตตากับฉัน! อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของความเมตตา ฯลฯ ที่นี้ ลูกไม่ได้เรียกพ่อให้มา และให้พรแก่ลูก ที่ลูกนั้นจะไม่ประสบกับความสุขเสีย ลูกเรียกหา: โอ ผู้ชะระล่างให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ผู้จัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุข มาเถิด! แม้กระทั่งหมอกก็เป็นผู้จัดความเจ็บปวดออกไปจากร่างกาย ด้วยเหตุนี้พ่อจึงมาหรือ? ลูกพูดว่า: ทำให้เราไปเป็นนายของโลกใหม่ของสวรรค์และให้ความสงบแก่เรา! ลูกไม่พูดว่า: มาและปลดปล่อยฉันจากโรคภัย! ไม่มีใครสามารถได้รับความสงบหรือการหลุดพ้นตลอดกาล พวกเขาต้องเล่นบทบาทของเขา ผู้ที่มาภายหลังได้รับความสงบอย่างมาก! แม้กระทั่งเวลานี้ดวงวิญญาณก็เฝ้าแต่ลงมาเรื่อยๆ พวกเขาอยู่ในดินแดนแห่งความสงบตลอดช่วงระยะเวลาเวลานั้นทั้งหมด ตามละคร ผู้ที่มีสิ่งนั้นในบทบาทของพวกเขาจะมา ไม่มีบทบาทของใครสามารถเปลี่ยนแปลงได้ บาบาอธิบาย: มีดวงวิญญาณมากมายที่ยังอยู่ในดินแดนแห่งความสงบผู้ซึ่งลงมาในเวลาสุดท้าย ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายก็จะมาในเวลาสุดท้าย ต้นไม้ที่ลูกทำขึ้นมา ลูกต้องอธิบายภาพทั้งหมด ฯลฯ ที่ได้สร้างขึ้น มาภาพมากมายจะถูกทำขึ้นมาอยู่เรื่อยๆ เช่นเดียวกับที่เขาได้ทำเมื่อวงจรที่แล้วอย่างถูกต้องแม่นยำ รายละเอียดของ 84 ชาติอยู่ในภาพต้นไม้ ละครอยู่ในภาพวงจรด้วยเช่นกัน ภาพบันไดเวลานี้ได้สร้างขึ้นมาแล้ว มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย รวากับว่าพวกเขาเป็นคนโง่งอย่างสมบูรณ์ (บุดดู) เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบกำลังสอนลูกผ่านร่างนี้ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้ที่กลายเป็นนายของโลกอันดับแรก ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นบราห์มินด้วยบราห์มาอย่างแท้จริง สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในกิตะ พ่อพูดว่า: ผู้นี้เองเคยกราบไหว่นารายณ์ เขาจะศึกษากิตะแม้กระทั่งขณะที่เดินทางโดยรถไฟ ผู้คนคิดว่าเขาเป็นดวงวิญญาณที่เคร่งศาสนาที่ยิ่งใหญ่ เวลานี้เขาลืมสิ่งเหล่านั้นหมด แต่อย่างไรก็ตามเขาก็ได้ศึกษากิตะ ฯลฯ บาบาพูดว่า: พ่อรู้ทุกสิ่ง เพียงแค่คิดว่าใครที่กำลังนั่งอยู่ข้างหน้าลูก! ด้วยท่านที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นแล้วเหตุใดลูกจึงลืมท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า? พ่อพูดว่า: พ่อให้เวลาว่างแก่ลูก 16 ชั่วโมงต่อวัน แต่สำหรับเวลาที่เหลือลูกต้องทำงานรับใช้ เมื่อลูกรับใช้ตนเองนั้นหมายถึงลูกกำลังรับใช้โลก เพียรพยายามเช่นนั้นขณะที่กำลังทำการม ลูกจดจำพ่อน้อยแปดชั่วโมง เวลานี้ลูกไม่สามารถจดจำพ่อเป็นเวลาแม้กระทั่งแปดชั่วโมงตลอดทั้งวัน เมื่อลูกมีสภาพนั้นก็จะเข้าใจได้ว่าลูกกำลังทำงานรับใช้อย่างมาก อย่าคิดว่าลูกกำลังทำงานรับใช้อย่างมาก บางคนให้คำบรรยายขึ้นหนึ่งอย่างดีมาก แต่พวกเขาไม่มีโยคะเลย การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำ

ระลึกถึงคือสิ่งหลัก พ่อพูดว่า: มีภาระของบาปที่ใหญ่โตบนศีรษะของลูก ดังนั้นตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ! บรรยายากาษชั้นหนึ่งระหว่างตีสองถึงตีห้า ในเวลากลางคืนดวงวิญญาณกลับมาจะมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและนี่เรียกว่าการนอนหลับ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จดจำพ่อให้มากเท่าที่เป็นไปได้ พ่อเวลานี้พูดว่า: มานมานะบาฟ! นี่คือนันตราสำหรับสภาพของการไต่เต้า อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต.

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตรงไปตรงมาและซื่อสัตย์กับพ่อ ลูกคือลูกๆ ของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์และดังนั้นลูกต้องให้ประโยชน์แก่ทุกคน จงกลับมามีค่า!

2. ขณะที่กำลังทำทุกสิ่ง มีการจดจำระลึกถึงอย่างต่ำแปดชั่วโมงอย่างแน่นอน การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก ด้วยการทำสิ่งนี้ที่ภาระบาปของลูกจะถูกขจัดออกไป

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความพยายามที่สูงส่งผู้ที่ใช้คำว่า "ความพยายาม" อย่างถูกต้องและก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง

บางครั้งคำว่า “ความพยายาม” กลายเป็นเหตุผลที่ดีเมื่อลูกฟ่ายแพ้หรือล้มเหลว เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ลูกพูดว่า: “ฉันยังคงเป็นผู้เพียรพยายาม” อย่างไรก็ตาม ผู้เพียรพยายามที่ถูกต้องแม่นยำไม่สามารถฟ่ายแพ้เพราะความหมายที่แท้จริงของคำว่า “ความพยายาม” คือการก้าวไปพร้อมๆ กับการพิจารณาว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณ ผู้ทำความพยายามคือผู้ที่อยู่ในสภาพของการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่ยังคงเดินหน้าไปพร้อมๆ กับการรักษาเป้าหมายและจุดหมายปลายทางไว้เบื้องหน้าพวกเขาเสมอ พวกเขาไม่เคยหยุดหรือละทิ้งความกล้าหาญหรือความกระตือรือร้นของพวกเขา

คติพจน์: รักษาสำนึกของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ สำนึกนี้ช่วยให้ลูกตระหนักถึงการเป็นนาย

***** โอม ขานติ *****

คำจำกัดความที่ลึกซึ้งของสภาพคาร์มาทิต (สภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม)

วันนี้ บัพดาตาที่ปราศจากร่างกำลังเห็นลูกๆ ที่สูงส่งของท่านที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ปราศจากร่าง ทุกดวงวิญญานบรรพหิมินเข้ามาใกล้สภาพที่สมบูรณ์พร้อมของเขาโดยมีจุดมุ่งหมายที่สูงส่งในการกลับมาปราศจากร่างและคาร์มาทิต(อยู่เหนือปวงกรรม) วันนี้บัพดาตาได้เห็นว่าลูกๆ แต่ละคนเข้าใกล้สภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมและปราศจากร่างมากเพียงใด และลูกๆ ได้ทำตามพอบราห์มามากเพียงใดและยังคงทำเช่นนั้นมากเพียงใด เป้าหมายของลูกทุกคนคือการใกล้ชิดกับพ่อและทัดเทียมกับท่าน แต่ลูกๆ จะกลายเป็นสิ่งนั้นตามลำดับกันไปเมื่อต้องทำสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ลูกได้เห็นตัวอย่างในทางกายภาพของพอบราห์มาที่อยู่ในร่างนั้นและยังคงอยู่อย่างปราศจากร่างนั้นคือคาร์มาทิต แล้วคุณสมบัติพิเศษของคาร์มาทิตคืออะไร? ตราบเท่าที่ลูกยังมีร่างกายนั้นและลูกกำลังเล่นบทบาทของลูกผ่านอวัยวะทางกายของลูกในสนามของการกระทำนี้ ลูกจะไม่สามารถหยุดการกระทำได้แม้แต่วันทีเดียว “คาร์มาทิต” หมายถึงการอยู่เหนือปวงกรรมในขณะที่กำลังแสดงการกระทำ ปวงเป็นสิ่งหนึ่งและความสัมพันธ์ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่ง การเข้าสู่ความสัมพันธ์ของกรรมผ่านอวัยวะทางกายเป็นเรื่องที่แตกต่างจากการผูกติดอยู่ในบ่วงของกรรม บ่วงกรรมทำให้ลูกต้องขึ้นอยู่กับผลของกรรมที่มีขีดจำกัด คำว่า "ขึ้นอยู่กับ" พิสูจน์ให้เห็นว่าลูกขึ้นอยู่กับใครบางคน ผู้ที่พึ่งพิงผู้อื่นกลายเป็นผู้ที่เร่ร่อนไปทั่วเหมือนผี สภาพของมนุษย์ที่ถูกวิญญานชั่วร้ายเข้าสิงคืออะไร? เขาก็เดินเร่ร่อนไปทั่วภายใต้การควบคุมของคนอื่น ในท่านเองเดียวกันถ้าลูกถูกควบคุมโดยการกระทำของลูกนั้นคือถ้าลูกถูกควบคุมโดยความปรารถนาของผลแห่งกรรมที่สูญสลายแล้วกรรมนั้นจะผูกลูกไว้ในบ่วงบางอย่างและทำให้ลูกเร่ร่อนด้วยสติปัญญาของลูกต่อไป นั่นเรียกว่าบ่วงแห่งกรรมที่ทำให้ลูกทุกชั่วระทมและคนอื่นๆ ด้วย "คาร์มาทิต" หมายถึงคนที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกรรม แต่เป็นคนที่เข้ามามีความสัมพันธ์ (การเชื่อมโยง) กับอวัยวะทางกายในฐานะที่เป็นนายและในฐานะผู้มีอำนาจ เป็นคนที่เลวจากจากความปรารถนาชั่วคราว และเป็นผู้ที่ทำให้อวัยวะทางกายกระทำ ขอให้การกระทำ(กรรม)ไม่ทำให้ดวงวิญญานผู้เป็นนายต้องขึ้นอยู่กับ แต่ให้ดวงวิญญานผู้มีสิทธิที่ทำให้ อวัยวะสามารถดำเนินการต่อไปได้ เมื่ออวัยวะทางกายดึงดูดลูกนั้นหมายความว่าลูกถูกควบคุมโดยการกระทำของลูก ลูกต้องพึ่งพิงและผูกติดอยู่ในบ่วง "คาร์มาทิต" หมายถึงการอยู่เหนือจากสิ่งนี้นั่นคือละวางจากสิ่งนี้ มันเป็นงานของดวงตาที่จะมองเห็น แต่ใครล่ะที่ทำให้ดวงตาสามารถแสดงการมองเห็นได้? ดวงตาแสดงการกระทำ แต่เป็นดวงวิญญานที่ทำให้การกระทำนั้นดำเนินไปได้ ดังนั้นเมื่อดวงวิญญานที่สามารถทำให้การกระทำเกิดขึ้นได้กลับมาขึ้นอยู่กับอวัยวะทางกายที่ทำหน้าที่นั้นเรียกว่าบ่วงของกรรม เมื่อลูกกลายเป็นคนที่ทำให้มีการกระทำหรือทำให้การกระทำเกิดขึ้นเรียกว่าการเข้าสู่ความสัมพันธ์ของกรรม ดวงวิญญานคาร์มาทิตเข้าสู่ความสัมพันธ์ แต่ไม่ได้ผูกติดอยู่ในบ่วง บางครั้งลูกพูดว่า: ฉันไม่ได้ต้องการที่จะพูดเช่นนั้น แต่ฉันก็พูดไปแล้ว ฉันไม่ต้องการจะทำแบบนั้น แต่ฉันก็ทำไปแล้ว กล่าวได้ว่าดวงวิญญานเช่นนั้นเป็นดวงวิญญานที่ถูกควบคุมโดยบ่วงแห่งกรรม ดวงวิญญานเช่นนั้นจะกล่าวได้ว่าอยู่ใกล้หรือไกลจากสภาพคาร์มาทิต?

"คาร์มาทิต" หมายถึงการอยู่เหนือ นั่นคือแยกออกจากบ่วงของร่างกาย, ความสัมพันธ์ทางร่างกาย, วัตถุและความสัมพันธ์ทางโลกและทางจิต แม้ว่าคำที่ใช้คือ "ความสัมพันธ์" - ความสัมพันธ์ทางร่างกายหรือความสัมพันธ์กับญาติทางโลก - หากมีการพึ่งพิงร่างกายหรือญาติพี่น้องแล้วความสัมพันธ์นั้นก็จะกลายเป็นบ่วงเช่นกัน คำว่า "ความสัมพันธ์" เป็นคำที่ให้ประสบการณ์ที่น่ารักและพิเศษสุดไม่เหมือนใครให้กับลูก ความสัมพันธ์ของทุกดวงวิญญานในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นบ่วง ในกรณีที่ความสัมพันธ์ดำเนินไปในรูปของบ่วง, ความผูกพันเหล่านั้นยังคงก่อให้เกิดความทุกข์ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง มันจะทำให้พวกเขาสัมผัสกับคลื่นแห่งความทุกข์หรือไม่มีความสุข แม้ว่าจะได้รับความสำเร็จเพียงชั่วคราว แต่พวกเขาก็จะได้สัมผัสกับความสุขของความสำเร็จเหล่านั้นเพียงชั่วคราว นอกเหนือจากความสุขนั้นแล้ว, หนึ่งนาที่พวกเขาจะได้สัมผัสกับการเป็นตัวของการบรรลุผลและในนาทีถัดไปแม้ว่าจะได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด แต่พวกเขาก็จะสัมผัสกับสภาพของการขาดการบรรลุผล แม้ว่าจะเต็มและเปี่ยมล้น แต่พวกเขาก็จะรู้สึกว่างเปล่า แม้ว่าจะมีทุกสิ่ง แต่พวกเขาก็ยังรู้สึกว่างเปล่าต้องการสิ่งอื่นอีก และในกรณีที่ดวงวิญญานยังต้องการบางสิ่งอยู่ตลอดเวลา ก็จะไม่มีความพอใจใดๆ จะเป็นไปไม่ได้ที่จิตใจร่างกายของพวกเขาหรือคนอื่นๆ ที่จะอยู่อย่างมีความสุขตลอดเวลา พวกเขาจะไม่พอใจกับตนเองหรือกับคนอื่นอยู่เสมอเนื่องจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แม้กระทั่งขัดกับความปรารถนาของตนเอง เนื่องจากการมีอารมณ์เสียมีความไม่พอใจหมายความว่าพวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ หมายความว่าพวกเขายังไม่เข้าใจถึงนัย

สำคัญของการเป็นผู้ที่มีสิทธิที่จะทำให้อวัยวะทางกายของตนแสดงการกระทำได้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่พอใจใช่ไหม? ผู้ที่คาร์มาที่ทจะไม่มีความอดทนเสียหรือไม่พอใจเพราะพวกเขารู้ถึงนัยสำคัญของความสัมพันธ์ของกรรมและปวงของกรรม มีการกระทำ,แต่ไม่ใช้ในขณะที่ต้องพึงพิง แต่ในฐานะผู้ที่มีสิทธิ ในฐานะผู้เป็นนาย "คาร์มาที่ท"หมายถึงผู้ที่หลุดพ้นเป็นอิสระจากปวงของบัญญัติกรรมของเขาในอดีต แม้ว่าจะมีความเจ็บป่วยของร่างกายเนื่องจากบัญญัติกรรมของกรรมในอดีตบางอย่างหรือหากชั้นสสารของตัวเองขัดแย้งกับชั้นสสารของดวงวิญญาณอื่น คนที่คาร์มาที่ทจะไม่ถูกควบคุมด้วยความทุกข์ทรมานของกรรมใดๆ แต่ในฐานะที่เป็นนายจะทำให้สามารถชำระสะสางปัญหานั้นได้ การชำระสะสางความทุกข์ทรมานของกรรมในฐานะคาร์มาโยคีเป็นสัญญาณบ่งชี้ของการคาร์มาที่ท ด้วยโยคะด้วยรอยยิ้มเปลี่ยนความทุกข์ทรมานของกรรมจากการตรึงไม้กางเขนเป็นหนามแล้วเผามัน นั่นคือจบสิ้นความทุกข์ทรมานของกรรม อย่าให้มันเกิดโรคในรูปแบบใด เมื่อมันกลายเป็นโรคบางอย่าง คนๆนั้นก็มักจะพูดอยู่เรื่อยๆว่ามันเป็นโรค เขาจะพูดถึงเรื่องนี้ในจิตใจของเขาเองและทางริมฝีปากด้วย ประการที่สองเนื่องจากมันเป็นรูปแบบของโรคตัวเขาเองจึงมีความทุกข์และจะทำให้ผู้อื่นเป็นทุกข์ด้วย ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะร้องออกมาในขณะที่คนที่คาร์มาที่ทจะจัดการได้ บางคนมีอาการปวดเพียงเล็กน้อยและร้องไห้ออกมาอย่างมาก ในขณะที่บางคนมีความเจ็บปวดมากแต่ก็ยังจัดการได้ เพราะคนที่มีความสามารถมาที่ทเป็นนายของร่างกายของเขา แม้ว่าเขาจะทุกข์ทรมานสำหรับกรรมของเขา แต่เขาก็จะฝึกฝนที่จะมีการละวาง ทุกๆครั้งประสบการณ์ของสภาพที่ปราศจากร่างจะพาเขาไปอยู่เหนือความเจ็บป่วยของเขา เช่นเดียวกับที่เมื่อคนที่เจ็บปวดถูกทำให้หมดสติด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้เขาลืมความเจ็บปวดและเขาไม่รู้สึกถึงความเจ็บปวดนั้นเนื่องจากฤทธิ์ของยานั้นที่ทำให้เขาว่างซึม ในทำนองเดียวกันเนื่องจากบางคนที่อยู่ในสภาพคาร์มาที่ทของเขามีการฝึกฝนที่จะละวาง เขาได้รับการนิยามทางจิตวิญญาณนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ด้วยเหตุนี้เขาจึงได้สัมผัสกับการตรึงไม้กางเขนว่าเป็นเพียงหนาม อีกประการหนึ่งคือการทำตามพ่อ เขาจะได้รับพรพิเศษจากหัวใจของพ่อในฐานะผลที่มองเห็นได้จากการเชื่อฟังเป็นพิเศษ ประการแรกการฝึกฝนตนเองของการปราศจากร่างและประการที่สองพรจากพ่ออันเป็นผลมาจากการที่พวกเขาเชื่อฟังจึงเปลี่ยนความเจ็บป่วยนั้นคือความทุกข์ทรมานของกรรมจากการตรึงไม้กางเขนเป็นหนาม ดวงวิญญาณคาร์มาที่ทที่สูงส่งจะเปลี่ยนความทุกข์ทรมานของกรรมด้วยสภาพของคาร์มาโยคะ ลูกเคยสัมผัสกับสิ่งนี้หรือไม่ หรือลูกรู้สีกว่ามันเป็นเรื่องใหญ่มาก? มันง่ายหรือยาก? การทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ หรือการทำให้เรื่องใหญ่เป็นเรื่องเล็กก็ขึ้นอยู่กับสภาพของลูกเอง การมีความทุกข์ใจหรือการรักษาเกียรติของการเป็นนายก็ขึ้นอยู่กับลูก "เกิดอะไรขึ้น?" หรือ "สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่" ก็ขึ้นอยู่กับลูก ศรัทธาสามารถเปลี่ยนเรื่องร้ายให้กลายเป็นดีได้ เนื่องจากการชำระบัญญัติกรรมของลูกและข้อสอบในทางปฏิบัติเป็นครั้งคราวตามละครบางสิ่งจะมาปรากฏต่อหน้าลูกในรูปที่ดี อย่างไรก็ตามในบางครั้งบางสิ่งก็ดี แต่ภายนอกจะมาในรูปของการสูญเสีย ลูกจะกล่าวถึงสิ่งนี้และพูดว่า: มันไม่ดีเลยที่เป็นเช่นนั้น แม้กระทั่งในตอนนี้นสถานการณ์ก็ยังคงมาอยู่เรื่อยๆและสถานการณ์นั้นก็จะยังคงมาในรูปแบบนั้นอยู่เรื่อยๆ แต่เบื้องหลังม่านแห่งการสูญเสียนั้นก็มีความประโยชน์ซ่อนอยู่ ม่านภายนอกดูเหมือนจะเป็นหนึ่งในการสูญเสีย หากลูกอดกลั้นสักเล็กน้อยและมีสภาพที่อดทนและมองทุกสิ่งด้วยการสำรวจตนลูกจะสามารถเห็นสิ่งที่ซ่อนอยู่หลังม่านภายนอกนั้นและแม้ว่าจะเห็นรูปแบบที่ชัดเจนลูกก็จะไม่เห็น ลูกเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ใช่หรือไม่? เนื่องจากหงส์เหล่านั้นสามารถแยกหินออกจากเพชรพลอยได้แล้วหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ก็จะได้รับคุณประโยชน์ที่ซ่อนอยู่ พวกเขาจะพบคุณประโยชน์ท่ามกลางการสูญเสีย ลูกเข้าใจไหม? ลูกกลัวอย่างรวดเร็ว แล้วจะเกิดอะไรขึ้น? สิ่งที่คุณเคยคิดว่าดีก็เปลี่ยนไปเมื่อลูกมีความกลัว ดังนั้นอย่าได้กลัว เมื่อลูกเห็นการกระทำอย่าได้ติดอยู่ในปวงของการกระทำนั้น "เกิดอะไรขึ้น? มันเกิดขึ้นได้อย่างไร? มันไม่ควรเกิดขึ้นเช่นนั้น ทำไมมันถึงเกิดขึ้นกับฉันเสมอ? มันเป็นเพียงโชคของฉันที่เป็นเช่นนั้น "ลูกเฝ้าแต่ผูกเขือกเช่นนั้น ความคิดเหล่านี้เป็นเชือกหรือสายใย นี่คือนิสัยที่ลูกผูกมัดตัวเองในปวงของกรรม ความคิดที่ไร้ประโยชน์เป็นเชือกหรือสายใยอันละเอียดอ่อนของปวงกรรม ดวงวิญญาณคาร์มาที่ทจะพูดว่า "ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็เป็นสิ่งที่ดี นั่นดี พ่อก็ดี และละครก็ดีเช่นกัน ความคิดเหล่านี้ทำงานเหมือนกรรไกรที่ตัดปวงใดๆ เมื่อปวงถูกตัดลูกจะกลับมาคาร์มาที่ทใช่หรือไม่? เนื่องจากการเป็นลูกของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ ทุกวินาทีของยุคบรรจบพบกันจึงมีความเมตตากรุณาที่ให้คุณประโยชน์ ในทุกวินาทีธุรกิจของลูกคือการนำมาซึ่งคุณประโยชน์ งานรับใช้ของลูกคือการนำมาซึ่งคุณประโยชน์ อาชีพของบราห์มินคือการเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงโลกและผู้ที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลก สำหรับดวงวิญญาณที่สติปัญญามีความศรัทธาเช่นนั้น ในทุกช่วงเวลามีคุณประโยชน์อย่างแน่นอน ลูกเข้าใจไหม?

มีคำจำกัดความมากกว่านี้ในภาษาสำหรับ "คาร์มาที่ท" เช่นเดียวกับที่ปรัชญาแห่งกรรมนั้นลึกซึ้ง ดังนั้นคำจำกัดความของสภาพคาร์มาที่ทก็ยอดเยี่ยมยิ่งใหญ่อีกเช่นกัน และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกลับมาคาร์มาที่ท หากไม่กลับมาคาร์มาที่ทลูกจะกลับไปกับพ่อไม่ได้ ใครจะกลับไปกับพ่อ? ผู้ที่หัดเทียมกัน ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาและวิธีที่เขาบรรลุนิสรณภาพคาร์มาที่ทแล้ว

การทำตามท่านในการกลับมาคาร์มาที่ทหมายถึงการมีค่าที่จะกลับไปกับพ่อ พอแล้วสำหรับการพูดในวันนี้ ตรวจสอบสิ่งนี้ให้มากในตอนนี แล้วบาบาจะบอกลูกเพิ่มเติม อัจชะ

ถึงทุกคนที่อยู่อย่างมั่นคงอยู่ในสภาพของการมีสิทธิ, ถึงผู้ที่เปลี่ยนบ่วงของกรรมใดๆให้เป็นความสัมพันธ์ของกรรม, ถึงผู้ที่เปลี่ยนความทุกข์ทรมานของกรรมให้เป็นสภาพคาร์มาโยคะและเปลี่ยนการตรึงไม้กางเขนเป็นหนาม ถึงผู้ที่นำมาซึ่งคุณประโยชน์ในทุกๆวินาที ถึงผู้ที่มีประสบการณ์ใกล้ชิดกับสภาพคาร์มาที่ทเช่นพ่อบราห์มา ถึงดวงวิญญาณพิเศษเช่นนี้ ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเตของบัปดาดา

อะแนคบัปดาดาพบกลุ่ม:

1) ลูกสัมผัสว่าตัวเองเป็นลูกที่มีพลังของพ่อผู้ทรงพลังอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ไม่ใช่บางครั้งลูกมีพลังและบางครั้งอ่อนแอใช่ไหม? "มีพลัง" หมายถึงมีชัยชนะเสมอ ผู้ที่มีพลังไม่มีวันพ่ายแพ้ พวกเขาไม่สามารถพ่ายแพ้ได้แม้ในความฝัน การได้รับชัยชนะในความฝันความคิดและการกระทำของลูกอยู่เสมอเรียกว่ามีพลัง ลูกมีพลังในลักษณะนี้หรือไม่? เนื่องจากผู้ที่ได้รับชัยชนะในเวลานี้คือผู้ที่มีค่าควรได้รับการยกย่องและกราบไหว้บูชาในสายลูกประจำแห่งชัยชนะเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน หากลูกไม่ได้รับชัยชนะเป็นเวลาอันยาวนาน หากลูกไม่มีพลัง ลูกก็ไม่สามารถมีค่าควรได้รับการยกย่องหรือกราบไหว้บูชาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ผู้ที่ได้รับชัยชนะเป็นระยะเวลาที่ยาวนานคือผู้ที่มีค่าควรได้รับการยกย่องและกราบไหว้บูชาในสายประจำแห่งชัยชนะเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ในขณะที่ผู้ที่ได้รับชัยชนะเพียงบางครั้งก็เข้ามาในบางครั้งเท่านั้น นั่นคือเข้ามาสู่ลูกประจำหนึ่งหมื่นหกพัน ดังนั้นจึงมีบัญชีเป็นระยะเวลาที่ยาวนานและมีบัญชีอยู่เสมอ ไม่มีลูกประจำหนึ่งหมื่นหกพันในทุกวัด มีเพียงในบางแห่งเท่านั้น

2) ลูกทุกคนเคยสัมผัสประสบการณ์กับตัวเองว่าเป็นดวงวิญญาณอีโรแอดเตอร์(นักแสดงเอก)ในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้หรือไม่? ลูกทุกคนมีบทบาทอีโร ทำไมลูกถึงกลายเป็นนักแสดงอีโร? เพราะลูกคือผู้ที่เล่นบทบาทกับผู้ที่เป็พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเดอะซีโร่(ศูนย์-0) ลูกเองก็เป็นซีโร่(ศูนย์)เช่นกันนั่นคือจุด อย่างไรก็ตามลูกกลายเป็นผู้มีชีวิตในร่างกายและพ่อเป็นศูนย์เสมอ ดังนั้นผู้ที่เล่นบทบาทของเขากับซีโร่คือนักแสดงอีโร หากลูกมีความตระหนักรู้นี้ลูกจะเล่นบทบาทของลูกอย่างถูกต้องแม่นยำเสมอและความสนใจของลูกจะถูกดึงดูดโดยอัตโนมัติ ในละครที่มีขีดจำกัด นักแสดงเอกให้ความสนใจใ้ใจมาก ลูกทุกคนมีบทบาทที่ใหญ่ที่สุด บทบาทอีโร รักษาความซาบซึ้งและความสุขนี้ไว้เสมอ: ว่า บทอีโร่ของฉัน! ทุกดวงวิญญาณทั้งโลกพูดซ้ำๆว่า "เอนคอร์ เอนคอร์ (การเรียกร้องให้แสดงอีกอีกครั้งหนึ่ง)!" เพลงสัการะบูชาที่ร้องถึงลูกตั้งแต่ยุคทองแดงอันเป็นอนุสรณ์ของบทบาทอีโร่ของลูกในเวลานี้ มีการสร้างอนุสรณ์ที่สวยงามเช่นนั้น ลูกทุกคนกลายเป็นอีโร่ของตัวเองและเหตุนี้เองการสรรเสริญของลูกจึงยังคงดำเนินต่อเนื่องมาจนถึงตอนนี้ ลูกได้ยินคำสรรเสริญของตัวเองแม้กระทั่งในชาติเกิดสุดท้ายของลูก มีการยกย่องของโกปัวลลาลและของโกปป์และโกปป์ปี คำสรรเสริญของพ่ออยู่ในรูปของชีวาและคำสรรเสริญของลูกอยู่ในรูปของซัคติ ดังนั้นลูกคือดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เล่นบทบาทอีโร่ จงก้าวต่อไปด้วยสำนึกนี้

การพบปะกุมาร:

1) ลูกเป็นโยคีกุมารที่ง่ายดายใช่หรือไม่? โยคีกุมาร คาร์มาโยคีกุมาร เพราะกุมารสามารถทำให้ตัวเองก้าวไปข้างหน้าได้มากเท่าที่พวกเขาต้องการ เพราะเหตุใด? ลูกเป็นอิสระจากบ่วง ลูกไม่มีภาระใดๆ และลูกไม่มีความรับผิดชอบใดๆ และเหตุนี้เองลูกจึงเบาสบาย เนื่องจากลูกเบาบายลูกจึงสามารถไปได้สูงเท่าที่ลูกต้องการ โยคีที่สม่ำเสมอและโยคีที่ง่ายดายนี้คือสภาพที่สูง นี่คือการหมายถึงจะไปให้สูง ผู้ที่มีสภาพที่สูงเช่นนี้เรียกว่ากุมารผู้มีชัยชนะ ลูกได้รับชัยชนะ หรือบางครั้งลูกพ่ายแพ้และบางครั้งก็มีชัยชนะ ลูกไม่ได้เล่นเกมนี้ใช่ไหม? หากลูกมีชั้นสการที่บางครั้งพ่ายแพ้และบางครั้งมีชัยชนะแล้วลูกจะไม่ได้สัมผัสกับสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง ลูกจะไม่สัมผัสกับการหลุดหายไปในความรักของหนึ่งเดียว

2) ลูกเป็นกุมารที่แสดงความสามารถในทุกระกระทำของลูกอยู่เสมอใช่หรือไม่? อย่าให้มีการกระทำที่ธรรมดา ให้มันเต็มไปด้วยความสามารถ เช่นเดียวกับที่ลูกร้องเพลงสรรเสริญพ่อและลูกร้องเพลงสรรเสริญของความมหัสจรรย์ของท่าน ในทำนองเดียวกันกุมารหมายถึงผู้ที่แสดงความสามารถในทุกระกระทำ ไม่ใช่คนที่บางครั้งเป็นเช่นนั้นและบางครั้งก็เป็นเช่นนั้น ไม่ใช่ว่าลูกถูกดึงไปในทิศทางใดก็ตามที่ลูกดึง อย่าให้เป็นเหมือนไห่ที่ลิ่งไปเรื่อยๆ – บางครั้งลูกลิ่งไป

ที่โหนสักรแห่งและในบางครั้งลูกก็กลิ้งไปที่อื่น – ไม่เป็นเช่นนั้น กลายเป็นผู้ที่แสดงความมหัสจรรย์ ผู้ที่ไม่สูญสลายจะทำให้ลูกไม่สูญสลาย กลายเป็นผู้ที่ยืนความท้าทายด้วยวิธีนี้ แสดงความมหัสจรรย์เช่นนั้นและแสดงให้เห็นว่าแต่ละกุมารเดินและเคลื่อนไหวอย่างเป็นเทวดาได้อย่างไร ให้ประกายของเทวดาสัมผัสได้จากกระยะไกล ลูกได้ทำโปรแกรมมากมายเพื่อทำรับใช้ด้วยคำพูดและลูกจะทำการเหล่านั้นอย่างแน่อน แต่ผู้คนในปัจจุบันต้องการข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติ ข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติเป็นข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทั้งหมด ให้มีหลายคนที่เป็นข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติว่างานรับใช้เกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย เมื่อลูกทำงานรับใช้อย่างเป็นเทวดาก็จะมีการทำงานหนักที่น้อยลงและลูกจะประสบความสำเร็จมากขึ้น อย่ารับใช้เพียงแต่คำพูด แต่รับใช้ด้วยความจิตคำพูดและการกระทำของลูกทั้งสามอย่างในเวลาเดียวกัน สิ่งนี้เรียกว่าความมหัสจรรย์ อัจชะ

ในช่วงเวลาแห่งการอำลา: ถึงผู้ที่เพียรพยายามอย่างจริงจังในทุกหนแห่ง ผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอ ผู้ที่เบาสบายเป็นสองเท่า (ดับเบิลไลต์)และทำให้ผู้อื่นเบาสบายเป็นสองเท่าเช่นกัน ถึงผู้ที่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นสิทธิ์อย่างถูกต้อง ถึงผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกับพ่อและผู้ที่ย่วยทำให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้าได้เช่นกัน ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนี้ซึ่งรักษาความจริงและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ต่อลูกๆที่รักเช่นนี้ ด้วยความรักและระลึกถึงมากมายจากกันบึงของหัวใจของบิดาและสวัสดีตอนเช้า

พร: ขอให้ลูกสะสมรายได้หลายล้านโดยการระมัดระวังในทุกย่างก้าวและกลายเป็นมหาเศรษฐี พ่อเตือนลูกๆให้อยู่ในสภาพที่สูงมาก ดังนั้นเวลานี้ไม่ใช่เวลาที่จะทำผิดพลาดแม้แต่หน่อย เวลานี้ด้วยความระมัดระวังในทุกย่างก้าว ด้วยการหารายได้หลายล้านในทุกย่างก้าวจงกลายเป็นมหาเศรษฐี เช่นเดียวกับที่ลูกถูกเรียกว่ามีโชคดีหลายล้านเท่า จงให้การกระทำของลูกเป็นเช่นเดียวกัน อย่าให้มีแม่แต่อย่างก้าวเดียวที่ลูกไม่ได้หารายได้หลายล้าน ดังนั้นให้ดำเนินทุกย่างก้าวตามศรัทธาด้วยการพิจารณาอย่างรอบคอบระมัดระวัง อย่าได้ปะปนการกำหนดของลูกเองกับศรัทธา

คติพจน์: ทำให้จิตใจของลูกทำงานภายใต้คำสั่งของลูก และลูกจะมีสภาพ "มานมานะบาฟ" โดยอัตโนมัติ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ จงดื่มน้ำทิพย์และดลใจผู้อื่นให้ดื่มเช่นกัน เพียงผู้ที่ดื่มน้ำทิพย์เท่านั้นที่จะกลับมาสูงส่ง
- คำถาม:** บนพื้นฐานใดที่ประชากรของยุคทองมีความพร้อมในเวลา?
- คำตอบ:** ผู้ที่ประทับใจในความรู้และพูดว่าความรู้ดีมาก แต่ไม่ศึกษาเล่าเรียนและไม่เพียรพยายามก็จะกลายเป็นประชากร การประทับใจหมายถึงการกลายเป็นประชากร ในการที่จะกลายเป็นราชาหรือราชินีในสุริยวงศ จำเป็นต้องใช้ความพยายาม ต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียน ลูกสามารถได้รับสถานภาพที่สูงถ้าลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องและดลใจให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน
- เพลง:** ลูกใช้เวลากลางคืนในการนอนหลับและกลางวันในการรับประทาน

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงที่บอกว่าชีวิตของพวกเขาเป็นเช่นเพชรและเวลานี้พวกเขากลายเป็นเช่นเปลือกหอย นี่เป็นเรื่องทั่วไป แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ บาบาอธิบายอย่างง่ายดายมากที่แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็สามารถเข้าใจได้ เมื่อพวกเขาเล่าเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็ยังนั่งฟัง อย่างไรก็ตามสิ่งที่พวกเขากล่าวทอดในซุ่มนุ่ทางจิตเหล่านั้นก็เป็นเพียงเรื่องราวเท่านั้น เรื่องราวเหล่านั้นไม่ใช่ความรู้ เป็นเพียงเรื่องที่มีมนุษย์สร้างขึ้น มีเรื่องกิตะและเรื่องรามายณะ มีเรื่องราวที่แตกต่างกันมากมายในคัมภีร์ที่พวกเขากล่าวทอด ทั้งหมดคือเรื่องเล่า จะมีประโยชน์อะไรในเรื่องราวเหล่านั้นหรือไม่? นี่คือการเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง นั่นคือเรื่องจริงที่จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาจากการรับฟังเรื่องราวนี้ลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ นี่คือการเรื่องราวที่เป็นอมตะเช่นกัน ลูกเชิญผู้คนมาและเราจะบอกถึงเรื่องราวของความอมตะและคุณจะได้ไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ทั้งๆ ที่เป็นอย่างนั้นก็ไม่มีใครเข้าใจอะไรเลย พวกเขาฟังเรื่องราวของคัมภีร์แต่ก็ยังไม่ได้รับสิ่งใดเลย พวกเขาไปวัดลักษณะมีและนารายณ์ มาเถอะไปที่นั่นกันเพื่อให้เห็นรูปบูชาแวบหนึ่ง ไปดูมหาตะมะสักแวบหนึ่งกันเถอะ ประเพณีและขนบธรรมเนียมนั้นยังคงดำเนินเรื่อยมา พวกเขาเฝ้าแต่ก้มลงกราบบูชาและมุนีฯลฯ ที่คงอยู่ในอดีต ถามพวกเขาว่าพวกเขาารู้เรื่องราวของผู้สร้างและสิ่งสร้างหรือไม่ และพวกเขาตอบว่าพวกเขาไม่รู้ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจแล้วว่าเรื่องราวของผู้สร้างและสิ่งสร้างนี้เป็นเรื่องง่ายมาก เป็นเรื่องราวของอัลฟาและเบต้า แม้ว่าผู้ที่มานิเทศการรับฟังเรื่องราวเป็นอย่างดี แต่พวกเขาก็ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาเชื่อว่าขนบธรรมเนียมประเพณีของการช้องแฉะในกิเลสเป็นสิ่งที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปเคารพของเทพในวัดและร้องเพลงว่า ท่านปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง... จากนั้นเมื่อพวกเขาออกมาข้างนอก พวกเขาบอกว่ามันเป็นระบบที่คงอยู่ตลอดไปที่จะช้องแฉะในกิเลส และพวกเขาถามว่าโลกจะดำเนินต่อไปได้อย่างไรถ้าไม่มีกิเลส พวกเขาพูดว่าแม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ก็ยังมีลูก พวกเขาพูดสิ่งนี้แล้วลูกจะบอกพวกเขาอย่างไร? ไม่สามารถเปรียบเทียบเทพเหล่านั้นกับมนุษย์ธรรมดาได้ เทพยังคงเป็นมนุษย์ พวกเขามีความสุขมากในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ บาบากำลังบอกลูกถึงสิ่งที่ง่ายมาก มีสวรรค์ที่นั่นในบาร์ตอย่างแท้จริง ซึ่งเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ มีรูปภาพของพวกเขาด้วยเช่นกัน ทุกคนเชื่อว่าเป็นอาณาจักรของพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์)ในยุคทอง ไม่มีใครไม่มีความสุขที่นั่น พวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง มีการสร้างวัดใหญ่ให้กับพวกเขา พวกเขาคงอยู่เมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว พวกเขาไม่คงอยู่ในเวลานี้ เวลานั้นเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก มนุษย์ก็เฝ้าแต่รบราและทะเลาะกันเอง พระเจ้าอาศัยอยู่ข้างบนในดินแดนนิพพาน ในความเป็นจริงเราดวงวิญญาณก็อาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน และจากนั้นเราก็ตกลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา แรกเริ่มเราอยู่ในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ มีความสุขและความปิติเป็นอย่างมากที่นั่น แล้วเราต้องใช้ 84 ชาติเกิดวงจรของ 84 ชาติได้รับการจดจำ เราปกครองสุริยวงศเป็นเวลา 1,250 ปี มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดที่นั่น ผู้คนที่นั่นปราศจากกิเลสอย่างแท้จริงและมีพระราชวังที่ประดับด้วยเพชรพลอยและอัญมณี เราปกครองอาณาจักรแล้วเราต้องใช้ 84 ชาติ วงจรของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกก็ยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ มีความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร เราอยู่ในอาณาจักรของรามและจากนั้นประชากรมนุษย์ก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในยุคทองมี 900,000 คน ในตอนท้ายของยุคทองเพิ่มขึ้นจาก 900,000 เป็น 20 ล้านคน และจากนั้นก็มีความสุขและความสบายเป็นเวลา 12 ชาติเกิดในยุคเงิน มีเพียงศาสนาเดียวแล้วเกิดอะไรขึ้น อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ดูซิว่าพ่ออธิบายอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันได้ง่ายดายเพียงใด ลูกควรอธิบายกับเด็กเล็กด้วยวิธีนี้ด้วยเช่นกัน แล้วหลังจากนั้นเกิดอะไรขึ้น? พระราชวังที่ใหญ่โตทั้งหมดที่ทำด้วยทองคำประดับด้วยเพชรพลอยและอัญมณีก็ตกลงไปข้างล่างในเหตุการณ์แผ่นดินไหว แผ่นดินไหวเกิดขึ้นเมื่อผู้คนของบา

ร็ดกลายเป็นผู้มีกิเลส จากนั้นอาณาจักรของราวันก็เริ่มขึ้น จากที่บริสุทธิ์ ทุกคนกลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่า
ลังกาทองตกลงไปข้างล่างใต้ผืนดิน ต้องมีบางสิ่งที่คงอยู่ที่พวกเขาสร้างวัด ฯลฯ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น
มนุษย์เริ่มมีกิเลส จากนั้นก็กลายเป็นอาณาจักรของราวันและอายุขัยของพวกเขาก็ลดลง จากโยคีที่ปราศจากกิเลส พวกเขา
กลายเป็นโยคีที่มีกิเลสที่ซ่อนแหวในความสุทธานประสาธสัมผัส ราชาและราชินีเป็นเช่นไร ประชากรก็เป็นเช่นนั้น พวกเขา
เขามีกิเลสเช่นกัน เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยากมาก หากลูกสาวที่อยู่ในวัยเยาว์ถ่ายทอดเรื่องราวนี้ ผู้ที่มีอิทธิพลต่อผู้คนจะต้อง
อับอาย เวลานี้พ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่นและบอกลูกถึงสิ่งนี้ ท่านผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และแล้ว
ในยุคทองแดงลูกก็กลายเป็นผู้ที่ซ่อนแหวในความสุทธานประสาธสัมผัสและกลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ และศาสนาอื่นๆก็เริ่ม
เข้ามา ความซาบซึ้งของน้ำทิพย์หมดสิ้น การต่อสู้รบราและการทะเลาะเบาะแว้งก็เริ่มขึ้น เราเริ่มตกลงไปในยุคทองแดง
และเรายังมีกิเลสเลวร้ายมากขึ้นในยุคเหล็ก! เราเฝ้าแต่สร้างรูปปั้นหินของหนุมานและคนศออยู่เรื่อย ๆ เราเริ่มกลายเป็น
ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินและเริ่มกราบไหว้บูชาก้อนหิน เราเชื่อว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน จากการที่เราทำ
ทั้งหมดนั้น สภาพของบาร์ตก็กลายเป็นเช่นนี้ เวลานี้พ่อพูดว่า จงละทิ้งยาพิษและดื่มน้ำทิพย์และกลับมาบริสุทธิ์และ
ประกาศสิทธิในอาณาจักร ละทิ้งยาพิษและลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ อย่างไรก็ตามลูกไม่ละทิ้งยาพิษ พวกเขาตบ
ตีผู้หญิงอย่างมากเพื่อยาพิษและเป็นทุกข์อย่างมาก! ด้วยเหตุนี้ดรพดีจึงร้องเรียกหาให้มีการปกป้อง ลูกเข้าใจว่าเป็นไปไม่
ได้ที่จะกลายเป็นเทพถ้าไม่ดื่มน้ำทิพย์ ราวันไม่คงอยู่ในยุคทอง พ่อพูดว่า ถ้าลูกไม่กลับมาสูงส่งลูกไม่สามารถไปสวรรค์ได้
ผู้ที่เคยสูงส่งเวลานี้กลายเป็นผู้ที่ตกต่ำ เวลานี้ลูกต้องดื่มน้ำทิพย์และกลับมาสูงส่ง พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่าง
สม่ำเสมอ ลูกลืมก็เถอะ? พ่อได้สร้างกิตะแต่พวกเขาใส่ชื่อของกฤษณะ ใครเป็นผู้ให้อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์
แก่เขา แน่نونว่าต้องเป็นพระเจ้าที่ให้ พระเจ้าสอนราชาโยคะให้แก่พวกเขาในชาติเกิดก่อนหน้านี้ แต่มีการใส่ชื่อ
ของกฤษณะ ลูกควรฝึกอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ผู้อื่น นี่เป็นเรื่องที่ยากมาก! ใช้เวลานานแค่ไหนหนาบานา? แม้กระทั่งจะใช้เวลาครึ่ง
ชั่วโมง แต่บางคนก็ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่ยากดายเช่นนี้ได้ ด้วยเหตุนี้พ่อพูดว่า เพียงแค่ฟังและอธิบายเรื่องสั้นๆ นี้ให้
แก่ใครบางคน ใช้รูปภาพด้วยมือข้างหนึ่ง มีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง และอาณาจักรของรามและสีดา
ในยุคเงิน จากนั้นอาณาจักรของราวันก็เริ่มต้นในยุคทองแดง เป็นเรื่องราวที่ยากเช่นนี้ เราเคยเป็นเทพอย่างแน่อน จาก
นั้นก็กลายเป็นนักรบ พ่อค้า และศูทร เวลานี้เพราะลูกไม่คิดว่าตนเองเป็นเทพ ลูกจึงเรียกตนเองว่าอินดู จากการมีศาสนา
ที่สูงส่งและมีการกระทำที่สูงส่ง ลูกก็กลับมาตกต่ำในศาสนาและการกระทำของลูกเอง หากลูกสาวที่เยาว์วัยนั่งและให้คำ
บรรยายในลักษณะนี้ ทั้งชุมชนจะพูดว่า “เอนคอร์ เอนคอร์! (เรียกร้องให้พูดอีกครั้ง) บานากำลังพูดกับผู้ที่อยู่ในศูนย์
ทั้งหมด ผู้ที่แก่ชราเหล่านี้ไม่ได้เรียนอะไรเลย ดังนั้นสอนกุมารีน้อยๆ เหล่านี้ มีชื่อของกุมารีน้อยๆ เช่นกัน มีกุมารีน้อยๆ มากมายใน
เคลลีและบอมเบย์ พวกเขาได้รับการศึกษาดี พวกเขาควรตื่นตัว พวกเขาสามารถทำอะไรได้มากมาย ถ้ากุมารีน้อยๆ
ชื่อเสียงก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณ ผู้ที่มาจากบ้านที่ร่ำรวยแทบจะไม่มีค่าเลย พวกเขาไม่มีความกล้าหาญเลย พวกเขาไม่มีความซาบซึ้งใน
สมบัติของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้รับสินสอด นั่นก็เป็นไปเพื่อพวกเขา เมื่อกุมารีน้อยๆ แต่งงาน เธอก็กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียดและ
ต้องก้มหัวให้กับทุกคน ดังนั้นพ่ออธิบายได้อย่างง่ายดายมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้คิดที่จะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญา
ที่สูงส่ง ดุสิตมัยนี้แม้แต่คนที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนก็ยังกลายเป็น MPs หรือ MLAs (สมาชิกสภาสามัญ) ฯลฯ ดูซิว่า
พวกเขาสามารถกลายเป็นอะไรด้วยการศึกษา การศึกษานี้ง่ายดายมาก ลูกควรไปสอนผู้อื่น อย่างไรก็ตามเพราะพวกเขา
ไม่ทำตามศรัทธา พวกเขาจึงไม่แม้กระทั่งศึกษาเล่าเรียน มีกุมารีน้อยๆ มากมาย แต่พวกเขามีความซาบซึ้งในตนเอง เมื่อ
พวกเขาทำงานเล็กๆน้อยๆพวกเขาก็คิดว่าได้ทำมากมาย เวลานี้ยังมีงานที่ต้องทำอีกมากมาย ทุกวันนี้กุมารีน้อยๆเป็นผู้ที่
ซ่อนแหวในแพ้น้อยๆมากมาย ที่นั่นมีความสวยงามตามธรรมชาติ ที่นั่นการตกแต่งประดับประดาเป็นของปลอมมาก พวกเขา
เธอใช้เงินมากมายเพียงแต่การทำผม นั่นคือความตระการตาของมายา มีความตกต่ำของมายา อาณาจักรของราวัน จาก
นั้นก็มีการขึ้น(ความรุ่งเรือง)ของอาณาจักรราม เวลานี้อาณาจักรของรามได้รับการก่อตั้ง อย่างไรก็ตามอย่างน้อยลูกควร
เพียรพยายาม ลูกจะกลายเป็นอะไรถ้าลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน เมื่อลูกไปที่นั่นลูกจะกลายเป็นประชากรที่มีค่าเพียงเล็กน้อยไม่
ก็สตาฟ บุคคลที่มีชื่อเสียงในทุกวันนี้จะกลายเป็นประชากรที่นั่น ผู้คนมั่งคั่งเพียงแต่พูดว่าสิ่งนี้ดีและก็กลับมาหมกมุ่นอยู่
กับงานของเขา พวกเขาไม่มีความประทับใจมาก แล้วอย่างไรล่ะ? จะเกิดอะไรขึ้นในที่สุด? พวกเขาจะกลายเป็นประชากรที่นั่น
การประทับใจหมายถึงการเป็นประชากร ผู้ที่เพียรพยายามก็จะเข้ามาสู่อาณาจักรของพระเจ้า คำอธิบายนี้ง่ายดายมาก เรื่องของผู้
ที่รักษาความซาบซึ้งของเรื่องราวนี้จะข้ามฟากไป เราจะไปสุดินแดนแห่งความสงบ และจากนั้นก็ไปสุดินแดนแห่งความสุข
แค่นั้นแหละ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำบาบาและดลใจให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน แล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่
สูง จงใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนของลูก ลูกควรมีภาพอยู่ในมือ เมื่อบาบาเคยกราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์ ท่านจะมี
ภาพของลักษมีนารายณ์ไว้ในกระเป๋าสีเสื้อ มีรูปภาพเล็กๆมากมายและภาพเหล่านั้นก็ยังอยู่ในล็อกเก็ตด้วยเช่นกัน อธิบาย
ภาพเหล่านั้น นี่คือนาบาและลูกได้รับมรดกของลูกจากท่าน เวลานี้จึงกลับมาบริสุทธิ์และจดจำพ่อ! มีความรู้มากมายอยู่

ในแบดจ์เข็มกลัด ความรู้ทั้งหมดมีอยู่ในแบดจ์ มันง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ จงประกาศสิทธิในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากฟอนหนึ่งวินาที ใครก็ตามที่อธิบายสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิตได้ ส่วนที่เหลือทั้งหมดจะได้รับสถานภาพตามการศึกษาเล่าเรียนของเขา พวกเขาจะไปสวรรค์ อย่างน้อยพวกเขาจะมาในตอนท้าย จำนวนประชากรต้องเติบโตขึ้น ศาสนาเทพสูงส่งที่สุด พวกเขา(เทพ)ก็จะถูกสร้างขึ้นใช่ไหม? จะมีประชากรเป็นแสนถูกสร้างขึ้นมา จำเป็นต้องมีความพยายามในการเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ เพียงผู้ทำงานรับใช้เท่านั้นจะได้รับสถานภาพที่สูง ชื่อเสียงของเขาก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณเช่นกัน กุมารคำ จานาก ฯลฯ กำลังดูแลศูนย์เป็นอย่างดี ไม่มีความขัดแย้งเลย พ่อพูดว่า อย่าได้มองเห็นสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้พูดถึงสิ่งที่เลวร้าย ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น บางคนก็ยังคงพูดเช่นนั้นอยู่เรื่อยๆ ผู้คนเช่นนั้นจะกลายเป็นอะไรเมื่อพวกเขาไปที่นั่น? พวกเขาไม่แม้กระทั่งทำงานรับใช้ที่ง่ายตายด้วยซ้ำ แม้แต่ลูกสาวน้อยๆก็สามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ พวกเขาสามารถให้ความรู้ได้ กองทัพวานรเป็นที่รู้จักมาก สิดาผู้ที่ติดอยู่ในกรงขังของราวันจะต้องได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ พวกเขาได้สร้างเรื่องที่แตกต่างกันมากมาย ใครบางคนควรให้คำบรรยายเช่นนั้น จากนั้นพวกเขาก็พูดว่าประทับใจคนนั้นคนนี้อย่างมาก ถามพวกเขาว่า: คุณต้องการกลายเป็นอะไร พวกเขาเพียงแค่บอกคนอื่นว่า ความรู้ของพวกเขาดีมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาเองก็ไม่เข้าใจความรู้ นั่นจะมีประโยชน์อะไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง จงให้ความใส่ใจต่อการศึกษาล่าเรียนอย่างเต็มที่ ศึกษาและสอนผู้อื่นตามศรัทธา ละทิ้งความขบขึงของความมั่งคั่งและแฟชั่นที่มีขีดจำกัดต่างๆของลูก และข้อแหวะอยู่ในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้
2. อย่าได้ยินสิ่งชั่วร้าย อย่าได้เห็นสิ่งชั่วร้าย อย่าพูดถึงเรื่องที่ไร้สาระ อย่าได้ประทับใจใคร บอกทุกคนถึงเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง

พร: ขอให้ลูกปลุกโชคของลูกด้วยแสงและพลังแห่งความรู้และกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ ลูกที่ใช้ความพยายามในขณะที่รู้ตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบด้วยแสงและอำนาจแห่งความรู้จะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน การประสบความสำเร็จเป็นสิ่งบ่งชี้ของโชคด้วยเช่นกัน การเต็มไปด้วยความรู้คือวิธีปลุกโชคของลูก ไม่ใช่แค่การมีความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้างเท่านั้น แต่การเต็มไปด้วยความรู้หมายถึงการเป็นตัวของตัวเองความรู้ในทุกความคิดคำพูดและการกระทำของลูก แล้วลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ หากลูกไม่สามารถมองเห็นความสำเร็จแม้ในขณะที่เพียรพยายามอย่างถูกต้องแล้วลูกต้องเข้าใจว่านั่นไม่ใช่ความล้มเหลวของลูก แต่เป็นวิธีที่ทำให้ลูกเป็นผู้ใหญ่และเข้มแข็งมากขึ้น

คติพจน์: จงละวางในขณะที่ลูกทำให้อวัยวะในร่างกายของลูกทำงาน และลูกจะสามารถสัมผัสกับสภาพคาร์มาที่ทำได้ อย่างง่ายดาย

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความสงบและความสงบที่แท้จริงพบได้ในดินแดนแห่งความสงบ บอกทุกคน: ทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของตนเอง
- คำถาม:** ความรู้อะไรที่พ่อเท่านั้นที่มีซึ่งมีเพียงลูกเท่านั้นที่ศึกษาเล่าเรียนเวลานี้?
- คำตอบ:** ความรู้เรื่องบาปและบุญ เมื่อผู้คนของบาร์ตเริ่มประณามพ่อ พวกเขา ก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป เมื่อพวกเขา รู้จักพ่อและละครพวกเขา ก็กลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกศึกษาเล่าเรียนการศึกษานี้ ลูกรู้ว่าเพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นนั้นคือการหลุดพ้นในชีวิตให้กับมนุษย์
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกแห่งบาปนี้ไปสู่สถานที่พักผ่อนและสบาย

โอมชานติ พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูกๆ ว่านี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป เพียงบาร์ตเท่านั้นที่กล่าวได้ว่าเป็นโลกของดวงวิญญาณบุญซึ่งเป็นอาณาจักรของเทพ บาร์ตนี้เคยเป็นดินแดนแห่งความสุข ไม่มีดินแดนอื่น มีเพียงบาร์ตเดียวเท่านั้น มีความสบายและความสุขในยุคทองและนั่นเรียกว่าสวรรค์ นี่คือนรก บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้กลายเป็นนรก จะมี ความสบาย, ความสงบและความสุขในนรกได้อย่างไร? ยุคเหล็กเรียกว่านรก ตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กเรียกว่ากัมป์ของนรก ที่ลึกที่สุด ซึ่งเรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์ เมื่อบาร์ตเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เป็นดินแดนแห่งความสุข ศาสนาของการครองเรือนของผู้คนชาวบาร์ตคือความบริสุทธิ์ มีความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขและก็มี ความมั่งคั่งอย่างมาก บาร์ตเดียวกันนี้เวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ทุกคนกลับมาไม่บริสุทธิ์ นี่คือนรก บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข ในขณะที่สถานที่ที่เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่คือดินแดนแห่งความสงบ ความสงบสามารถพบได้ในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้น ที่นั่นเท่านั้นที่ดวงวิญญาณสามารถอยู่อย่างมีความสุขได้ ที่เรียกว่าบ้านที่แสนหวานเช่นกัน โลกไม่มีตัวตน นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ เมื่อเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น เราอยู่ในความสงบ ความสงบไม่สามารถพบได้ด้วยการเข้าไปในป่าละ ดินแดนแห่งความสงบคือสถานที่นั้น ในยุคทองมีความสุขเช่นเดียวกับความสุข ที่นั่นคือ ดินแดนแห่งความทุกข์ที่ไม่สามารถมีความสุขใดๆ ที่สามารถพบได้ในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้น มีการกระทำในดินแดนแห่งความสุขด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องเล่นบทบาทของเขาผ่านร่างกาย ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวในดินแดนแห่งความทุกข์นี้ที่มีความสุขหรือความสงบใดๆ นี่คือนรก บาร์ตและตกต่ำและซึ่งเป็นเหตุให้พวกเขาต้องเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้จักพ่อซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้พวกเขากลายเป็นลูกกำพร้า เนื่องจากการกลายเป็นลูกกำพร้า พวกเขาจึงเฝ้าแต่ต่อสู้รบราและทะเลาะกันเอง มีความทุกข์ ความไม่สงบและความรุนแรงมากมาย นี่คือนรกของราวัน พวกเขาต้องขออาณาจักรของราม ในอาณาจักรของราวันไม่มีทั้งความสงบและความสุข ในอาณาจักรของรามมีทั้งความสุขและความสงบ พวกเขาจะไม่ต่อสู้กันเองที่นั่น กิเลสทั้งห้าไม่คงอยู่ที่นั่น กิเลสทั้งห้าคงอยู่ที่นั่น กิเลสอันดับแรกและกิเลสหลักคือจิตสำนึกที่เป็นร่าง จากนั้นมีตัณหาและกิเลส เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ไม่มีกิเลสใดๆ พวกเขาทั้งหมดมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่นั่น เวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง เทพมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ มนุษย์ที่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างไม่สามารถมีความสุขกับใครได้ พวกเขาเฝ้าแต่ทำให้อันตรายและกันมีความทุกข์ อย่าได้คิดว่าเศรษฐี มหาเศรษฐีหรืออภิมหาเศรษฐีคนใดจะมีความสุข ไม่เลย ทั้งหมดนั้นคือความโศกเศร้าและการทรมาน นี่คือนรกของมายา สงครามมหาภารตะอันยิ่งใหญ่อยู่เบื้องหน้าลูกเพื่อการทำลายล้าง ประตูของสวรรค์จะเปิดหลังจากนั้น และแล้วหลังจากครึ่งวงจรรอบประตูของนรกจะเปิดออก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ศาสนา ผู้คนชาวบาร์ตพูดว่า: เมื่อเราทำความเลื่อมใสศรัทธา เราจะพบพระเจ้า บาบากล่าวว่า: เมื่อลูกทำความเลื่อมใสศรัทธาและตกลงมาอย่างสมบูรณ์ถึงเวลาที่พ่อต้องมาก่อตั้งสวรรค์นั่นคือทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์ บาร์ตที่เป็นสวรรค์กลายเป็นนรกได้อย่างไร? ราวันทำให้เป็นเช่นนั้น ลูกได้รับอาณาจักรจากพระเจ้าแห่งกิตะ ลูกปกครองอาณาจักรสวรรค์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด จากนั้นบาร์ตก็เคลื่อนจากยุคทองแดงไปสู่ยุคเหล็ก นั่นคือมีสภาพของการตกต่ำลงมา ด้วยเหตุนี้ทุกคนจึงเฝ้าแต่ร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถได้รับความสงบหรือความสุขในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเฝ้าแต่ได้รับความทุกข์อย่างมากมาย วันหนึ่งเงินของเขาถูกขโมยไป วันหนึ่งพวกเขาล้มละลาย วันหนึ่งพวกเขาล้มป่วย ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ เวลานั้นลูกกำลังเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสงบและความสุข ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะได้รับมรดกของสวรรค์จากพ่อ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ เป็นราวันที่ทำให้ลูกไม่

มีความสุขอยู่เสมอ ผู้คนของบาร์ตไม่รู้อะไร ไม่มีสิ่งใดที่เป็นความทุกข์ในยุคทอง ลูกไม่ต้องร้องไห้ที่นั่น มีความสุขเสมอ และไม่มีอะไรเลยนอกจากความสุข ที่นั่นไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างต้นหาคะหรือความโกรธ ลางร้ายของความทุกข์โศกไม่สามารถถูกกำจัดออกไปจนกว่าจะให้ทานกิเลสทั้งห้า มีคำกล่าวไว้ว่า: ทำการบริจาคและให้ทานและลางร้ายจะถูกขจัดออกไป ในเวลานี้มีเงาของลางร้ายครอบคลุมทั่วทั้งบาร์ต หากลูกไม่ให้ทานกิเลสทั้งห้าลูกก็ไม่สามารถกลับมาเป็นเทพที่สมบูรณ์พร้อม 16 องค์เต็มได้ พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน ผู้คนพูดว่า: ไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นได้ หากปราศจากกูรู อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของการหลุดพ้น “การปลดปล่อยและการหลุดพ้นของมนุษย์” หมายถึงการปลดปล่อยและการหลุดพ้นในชีวิต เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถให้สิ่งนั้นได้ เวลานี้มีการหลุดพ้นสำหรับทุกคน เดลีเรียกว่านิวเดลี(เดลีใหม่)และเดลีเก่า อย่างไรก็ตามเวลานี้เดลีไม่ใหม่ จะมีนิวเดลีในโลกใหม่ ในโลกเก่ามีเดลีเก่า แท้จริงแล้วมีริมฝั่งแม่น้ำยมุนาและเดลีเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า นั่นเป็นยุคทองที่ซึ่งเทพเคยปกครอง เวลานี้ในโลกเก่ามีเดลีเก่า มีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในโลกใหม่ ผู้คนของบาร์ตลืมสิ่งนี้ไปแล้ว เมื่อเป็นบาร์ตใหม่และเดลีใหม่มันเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา ไม่มีดินแดนอื่นในเวลานั้น ไม่มีใครรู้อะไรนี้ รัฐบาลไม่ได้สอนสิ่งนี้ พวกเขาเรียนรู้ประวัติศาสตร์ไม่สมบูรณ์ นั่นคือมันมาจากตอนที่ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธเข้ามา ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับอาณาจักรลักษมีและนารายณ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้และอธิบายว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์นั่นคือยุคทอง เวลานี้ดูซิว่าบาร์ตเดียวกันนั้นกลายเป็นอะไร! แล้วใครจะสามารถทำให้บาร์ตเป็นเหมือนเพชรได้อีกครั้ง? พ่อพูดว่า เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาเป็นดวงวิญญาณบาปอย่างสมบูรณ์ พ่อมาเพื่อทำให้ลูกไปเป็นดวงวิญญาณบุญ ละครนี้ที่ไม่มีใครรู้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้นี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านมาและสอนลูก มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นแก่มนุษย์ได้ เมื่อลูกเป็นเทพ ลูกมีความสุขแก่กันและกันเท่านั้น ไม่มีใครเจ็บป่วยหรือเป็นโรคภัย ที่นั่นทุกคนเป็นโรค เวลานี้พ่อมาเพื่อสร้างสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง พ่อสร้างสวรรค์และราวันสร้างนรก นี่คือการละเล่นที่ไม่มีใครรู้ ความรู้ของคัมภีร์เป็นเพียงปรัชญา,หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นไม่ใช่หนทางของการหลุดพ้น นี่ไม่ใช่ปรัชญาของคัมภีร์ พ่อไม่ได้มาถ่ายทอดคัมภีร์ นี่คือการรู้ทางจิต พ่อเรียกว่าพ่อทางจิต ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: พ่อคือเมล็ดของโลภมนุษย์และเหตุนี้เองพ่อจึงเต็มไปด้วยความรู้ พ่อรู้อายุของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ ต้นไม้เติบโตขึ้นอย่างไรและหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นอย่างไร พ่อให้ความรู้แก่ลูกๆ และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกแล้วลูกก็กลายเป็นนาย ลูกมีความรู้เพียงครั้งเดียวและจากนั้นความรู้ก็หายไป ไม่จำเป็นสำหรับความรู้ในยุคทองและยุคเงิน ลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีความรู้ที่แท้ เทพไม่มีความรู้ที่แท้ ดังนั้นความรู้ที่แท้จึงไม่คงอยู่ตั้งแต่ครั้งโบราณกาล ลูกๆ ได้รับความรู้เพียงครั้งเดียวที่ลูกจะกลับมาหลุดพ้นในชีวิต ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ผู้คนมากมายมาหาลูกและถามว่าจะสามารถพบความสงบของจิตใจได้อย่างไร อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ผิดที่ถามเรื่องนี้ เช่นที่ร่างกายมีอวัยวะ ดังนั้นจิตใจและสติปัญญาคืออวัยวะของดวงวิญญาณ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณจากผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินไปเป็นผู้ที่มีสติปัญญาสูงส่ง ที่คงอยู่สำหรับยุคทองและยุคเงิน ต่อมาพวกเขาก็จะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เวลานี้จากผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินลูกก็กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งอีกครั้งหนึ่ง สติปัญญาของลูกที่เคยสูงส่งและแล้วก็มีอัลลอยเข้ามาปะปน เวลานี้สติปัญญาของลูกจะกลับมาสูงส่งอีกครั้งได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ, จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และมาหาพ่อด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง บอกกับผู้ที่ถามลูกว่าจะมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร: จะสามารถมีความสงบที่นั่นได้อย่างไร นี่คือการดิ้นแดนแห่งความทุกข์เพราะกิเลสมีอยู่ที่นั่น ลูกสามารถได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้น เมื่อลูกมีมิตรเป็นราวัน ลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ และจากนั้นลูกก็กลับมาบริสุทธิ์ด้วยพ่อในหนึ่งวินาที เวลานี้ลูกมาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อ พ่อให้มรดกของการหลุดพ้นในชีวิตแล้วราวันก็สาปแช่งลูกด้วยบ่วงพันธะในชีวิต เหตุนี้เองไม่มีอะไรเลยนอกจากความทุกข์ ละครต้องเป็นที่รู้จัก ไม่มีใครสามารถมีความสงบและความสุขในดินแดนแห่งความทุกข์ ความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของเราดวงวิญญาณ และดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณกล่าวว่า: ศาสนาดั้งเดิมของฉันทาคือความสงบ ฉันทาไม่ได้เล่นฮาร์โมเนียม(ร่างกาย) ที่นั่น ฉันทาแค่นั่งอยู่กับที่เฉยๆ ฉันทาจะนั่งอยู่กับที่เป็นเวลานานแค่ไหน? จะต้องมีการกระทำ พวกเขาจะอยู่อย่างมีความสุขจนกว่ามนุษย์จะเข้าใจละคร พ่อพูดว่า: พ่อคือเจ้าแห่งคนจน คนจนเท่านั้นที่จะมาที่นี่ สำหรับคนมั่งคั่งมันคือสวรรค์ที่นี่! พวกเขาไม่มีความสุขของสวรรค์ในโชคของเขา พ่อพูดว่า: พ่อคือเจ้าแห่งคนจน พ่อทำให้คนมั่งคั่งยากจนและคนยากจนมั่งคั่ง คนมั่งคั่งไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนี้ได้เพราะพวกเขามีความขบขึงในทรัพย์สินสมบัติของเขานี้ ใช่ว่าพวกเขาสามารถกลายเป็นปวงประชา พวกเขาจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน แต่เป็นคนจนที่ได้สถานภาพที่สูง คนจนกลายเป็นคนมั่งคั่ง ผู้คนเหล่านั้นมีความหยิ่งโสเกี่ยวกับความมั่งคั่งของเขา แต่บาบาพูดว่า: ความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติของเขาทั้งหมดจะกลายเป็นผงธุลี การทำลายล้างจะเกิดขึ้น ต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะกลับมาที่มีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ทุกคนมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง เวลานี้ลูกต้องกลับมาที่มีจิตสำนึกที่

เป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันได้ใช้ 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์แล้ว เวลานี้การแสดงกำลังจะจบลงแล้วและเราต้องกลับบ้าน เวลานี้เป็นจุดบรรจบของการสิ้นสุดของยุคเหล็กและจุดเริ่มต้นของยุคทอง พ่อพูดว่า: พ่อมาทุก 5000 ปีเพื่อทำให้บาร์ตไปเป็นเพชรอีกครั้ง มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถบอกลูกเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต.

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อ จงกลับมาบริสุทธิ์แน่นอน ในขณะที่อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ ให้เก็บความรู้ของละครไว้ในสติปัญญาของลูกและอยู่เหนือความทุกข์

2. ละทิ้งความขบขี้ซึ่งของความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติและเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่เหนือ เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และเป็นอิสระจากแรงดึงดูดทั้งหมดโดยตระหนักถึงคำสองคำ "ยิ่งใหญ่" (มาฮาน) และ "แขก" (เมห์มาน)

เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกอยู่เหนือและผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ให้ใส่ใจกับสองสิ่ง 1) ฉันดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ 2) ฉันดวงวิญญาณเป็นแขกในโลกเก่านี้และร่างเก่านี้ เมื่อลูกมีความตระหนักในความอ่อนแอทั้งหมดและแรงดึงดูดทั้งหมดของความผูกพันยึดมั่นจะจบสิ้นลงได้อย่างง่ายดาย ด้วยการเข้าใจว่าตัวเองยิ่งใหญ่ การกระทำกรรมดาที่ลูกทำ และความคิดกรรมดาที่ลูกมีภายใต้อิทธิพลของชั้นสสารของลูกจะเปลี่ยนไป การก้าวไปพร้อม ๆ กับการพิจารณาตัวเองว่ายิ่งใหญ่และเป็นแขกผู้มาเยือน ลูกจะมีค่าควรแก่การได้รับการยกย่อง

คติพจน์: ด้วยความปรารถนาดีของทุกคนและความร่วมมือด้วยความเต็มใจของพวกเขา งานที่ใหญ่โตจะกลายเป็นเรื่องง่ายดาย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน ด้วยโยคะเท่านั้นที่อัลลอยในดวงวิญญาณจะถูกขจัดออกไป แล้วลูกจะได้รับมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ ดังนั้น เพิ่มพลังของโยคะให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้
- คำถาม:** การกระทำของเทพสูงส่ง เหตุใดการกระทำของทุกคนเวลานี้จึงเลวทรามต่ำช้า?
- คำตอบ:** เพราะว่าพวกเขาได้ลืมนาสนาดั้งเดิมของตนเอง เพราะการลืมนาสนา (ธรรมะ-dharma), การกระทำ (กรรม-karma) พวกเขาได้ทำสิ่งที่เลวทรามต่ำช้า พ่อให้ความเข้าใจเกี่ยวกับศาสนาที่แท้จริงของลูก พร้อมกับสิ่งนั้น ท่านยังบอกลูกเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกซึ่งลูกต้องถ่ายทอดให้กับทุกคนเช่นกัน ให้คำแนะนำที่แท้จริงของพ่อให้กับทุกคน
- เพลง:** มองดูใบหน้าในกระจกของหัวใจของลูก โอ ดวงวิญญาณ

โอมชานติ ใครพูดสิ่งนี้และพูดกับใคร พ่อได้กล่าวสิ่งนี้กับลูกๆที่ท่านทำให้บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ว่าผู้คนของบาร์ตที่เคยเป็นเทพเวลานี้ได้ครบวงจร 84 ชาติเกิดแล้ว และได้ผ่านไปสู่สภาพของสะโตประธาน สะโต ราโจ และตาโม เวลานี้ได้กลับมาตาโมประธาน เวลานี้พ่อผู้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์พูดว่า: ถามหัวใจของลูกว่าลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญมากแค่ไหน ในตอนแรกเมื่อลูกถูกเรียกว่าเทพ ลูกเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และสะโตประธาน ที่เรียกว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีผู้คนของบาร์ตคนใดที่เรียกตนเองว่าเป็นของศาสนาเทพในเวลานี้ ไม่มีศาสนาฮินดูและเนื่องจากพวกเขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพได้ ในยุคทองเทพนั้นบริสุทธิ์ นั่นเป็นหนทางของครอบครัวที่บริสุทธิ์ เช่นที่ราชาและราชินีบริสุทธิ์ ดังนั้นปวงประชาก็เป็นเช่นเดียวกัน พ่อเตือนผู้คนของบาร์ต: ลูกผู้ที่ได้เป็นของหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นั่นเรียกว่าสวรรค์ มีเพียงศาสนาเดียวที่นั่น จักรพรรดิและจักรพรรดินีอันดับหนึ่งคือลักษมีและนารายณ์ ที่นั่นคือราชวงศ์ของพวกเขาและบาร์ตมั่งคั่งมาก นั่นคือยุคทอง และจากนั้นพวกเขาก็เข้ามาสู่ยุคเงิน แม้กระทั่งในเวลานั้นพวกเขาก็ยังถูกเรียกว่าเทพนักรบที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชา แรกเริ่มเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์และจากนั้นก็มีการของรามและสีตา มีราชวงศ์นั้นด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับที่ในบรรดาชาวคริสต์เตียนมีเอ็ดเวิร์ดที่หนึ่ง เอ็ดเวิร์ดที่สอง ดังนั้นก็เหมือนกันในบาร์ต นี่เป็นเรื่องของ 5000 ปี นั่นคือเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ 5000 ปีที่แล้วในบาร์ต อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไรหรือเมื่อใด อาณาจักรสุริยวงศ์เดียวกันนั้นและแล้วก็กลายเป็นจันทรราช นี่เป็นเพราะว่าในขณะที่ใช้ชาติเกิดใหม่ พวกเขาต้องลงบันไดมา ไม่มีใครรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของบาร์ต พ่อคือผู้สร้างและท่านจะต้องเป็นผู้สร้างโลกใหม่ยุคทองอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: ลูกๆ 5000 ปีที่แล้วลูกอยู่ในสวรรค์ บาร์ตนั้นเคยเป็นสวรรค์และจากนั้นลูกก็ตกนรก โลกไม่รู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ พวกเขาารู้เพียงประวัติศาสตร์ในตอนท้ายที่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีใครรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของยุคทองและยุคเงิน แม้กระทั่งฤษีและมุนีก็เคยพูดว่า: เราไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง คนอื่นจะรู้ได้อย่างไร? พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆเท่านั้น เพียงในบาร์ตเท่านั้นที่ชีพบาบาถือกำเนิดที่สูงส่ง เพียงในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวา หลังจากวันเกิดของชีวาจะต้องมีวันเกิดของกิตะ และจากนั้นจะต้องมีวันเกิดของกฤษณะด้วย อย่างไรก็ตามผู้คนของบาร์ตไม่รู้ความสำคัญของวันเกิดนี้หรือเมื่อใดเป็นวันเกิดของชีวา ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นจะบอกลูกอย่างรวดเร็วว่าวันเกิดของพระพุทธเจ้าและพระคริสต์คือเมื่อใด ถามผู้คนของบาร์ตว่าวันเกิดของชีวาเมื่อไร และก็ไม่มีใครสามารถบอกลูกได้ ชีวามาในบาร์ต ไม่มีใครรู้ว่าท่านทำอะไรเมื่อท่านมา ชีวาคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ทุกดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณสลับร่างและรับอีกร่างหนึ่ง นี่คือวงจรของ 84 ชาติ ในคัมภีร์พวกเขาได้เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับ 8.4 ล้านชาติเกิด พ่อมาและบอกลูกในสิ่งที่ลูกต้อง อย่างไรก็ตามนอกจากพ่อแล้วทุกสิ่งที่พวกเขาพูดเกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้างเป็นเรื่องเท็จทั้งนั้นเพราะนี่คืออาณาจักรของมายา ก่อนอื่นเมื่อบาร์ตเป็นดินแดนแห่งความสูงส่ง ลูกก็มีสติปัญญาที่สูงส่ง มีพระราชวังทองคำที่ประดับด้วยเพชร พ่อหนึ่งที่นี่และบอกลูกถึงความลับของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง นั่นคือท่านบอกลูกเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ผู้คนของบาร์ตไม่รู้ว่าพวกเขาเป็นเทพในตอนแรก เวลานี้พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์และยากจนและไร้ศีลธรรม พวกเขาได้ลืมนาสนาของตนเอง สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นตามละคร ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะต้องเข้าไปในสติปัญญาของลูก ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดผู้อาศัยในโลก ดวงวิญญาณ แล้วก็มีอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน นี่คือโลกที่มีตัวตน บราห์มา วิษณุ และชางก้าเท่านั้นที่อาศัยอยู่ใน

อาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ไม่มีประวัติศาสตร์หรือภูมิศาสตร์อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา มีสามชั้นนี้ พระเจ้าคือหนึ่งเดียว และสิ่งสร้างของท่านก็มีหนึ่งเดียวเท่านั้นและวงจรนี้ก็ยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ ลูกต้องไปจากยุคทองสู่ยุคเงินและจากนั้นไปสู่ยุคทองแดงและยุคเหล็ก ต้องมีการคำนวณของ 84 ชาติซึ่งไม่มีใครรู้ สิ่งนี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ใดๆเช่นกัน เพียงลูกเท่านั้นที่เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด พ่อไม่ได้เข้ามาในวงจรนี้ ลูกเท่านั้นที่กลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงร้องเรียกหา: บาบา ได้โปรดมาและชำระล้างพวกเราให้บริสุทธิ์อีกครั้ง! ทุกคนเรียกหาผู้เดียว: เราทุกคนไม่มีความสุขในอาณาจักรของราวัน โปรดมาและปลดปล่อยพวกเรา! พาเราไปสู่อาณาจักรของราม! เป็นเวลาครึ่งวงจรคืออาณาจักรของรามและเป็นเวลาอีกครั้งวงจรคืออาณาจักรของราวัน ผู้คนของบาร์ตในตอนแรกบริสุทธิ์และจากนั้นพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเริ่มกลับมาไม่บริสุทธิ์เมื่อพวกเขาไปสู่หนทางแห่งบาป นั่นคือเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น เวลานั้นลูกๆได้รับความรู้นี้ ด้วยความรู้ที่ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุขของลูกเป็นเวลาครึ่งวงจรสำหรับ 21 ชาติเกิด รางวัลของความรู้ก็ดำเนินต่อไปเป็นเวลาครึ่งวงจร จากนั้นก็มีอาณาจักรของราวันและลูกก็ลงมาเรื่อยๆ ลูกอยู่ในอาณาจักรที่สูงส่งและจากนั้นลูกก็เข้าไปสู่อาณาจักรที่ชั่วร้ายของปีศาจ นี่เรียกว่าเป็นนรกด้วยเช่นกัน ลูกเคยอยู่ในสวรรค์และจากนั้นใช้ 84 ชาติเกิด เวลานั้นลูกก็ลงเอยในนรก นั่นคือดินแดนแห่งความสุขและนี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ ล้มละลาย 100% ลูกได้วนเวียนไปในวงจรของ 84 ชาติ จากการอยู่อย่างมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ชาวบารัตคนเดียวกันก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา นี่เรียกว่าเป็นประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ทั้งวงจรนี้เป็นของลูกๆ ชาวบารัต ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด พวกเขาไม่ได้อยู่ในยุคทอง มีเพียงบารัตเท่านั้นในยุคทองและยุคเงิน มีผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์และจันทร์ทรวงศ์และจากนั้นสกุลพ่อค้าและสกุลสุทร เวลานั้นลูกได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลบราห์มินเพื่อที่จะกลายเป็นผู้คนของสกุลเทพ เหล่านี้คือสกุลต่างๆของบารัต ด้วยการกลายเป็นบราห์มินเวลานี้ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากชีพบบา พ่อกำลังสอนลูกเหมือนอย่างที่ท่านสอนเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกกลับมาบริสุทธิ์แล้วก็ไปบริสุทธิ์วงจรแล้ววงจรเล่า ลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุขแล้วเข้ามาสู่ดินแดนแห่งความทุกข์ จากนั้นลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ นั่นเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตนเช่นเดียวกัน ไม่มีมนุษย์คนใดรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไรหรือดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ดวงวิญญาณคือดวงดาวคือจุด ว่ากันว่าจุดที่แสงเล็กส่องประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก เป็นจุดที่จุดแสงเล็กที่สามารถเห็นได้ด้วยนิมิต/ตาทิพย์เท่านั้น อันที่จริงดวงวิญญาณไม่สามารถเรียกว่าดวงดาวได้ เพราะดวงดาวใหญ่มาก เป็นเพียงแค่วงดาวปรากฏให้เห็นเล็กน้อยเพราะดวงดาวนั้นอยู่ห่างไกล นี่เป็นเพียงตัวอย่างที่ให้ไว้ ดวงวิญญาณสุดแสงเล็กเหมือนดวงดาวที่มองเห็นได้บนท้องฟ้า ดวงวิญญาณของพ่อก็เป็นจุดเช่นกัน ท่านเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด การยกย่องของท่านก็แยกต่างหาก เพราะท่านคือเมล็ดที่มีความรู้ลึกของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านมีความรู้ทั้งหมด เวลานั้นลูกดวงวิญญาณได้รับความรู้เช่นกัน ดวงวิญญาณซึมซับความรู้ บทบาทของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในจุดที่จุดแสงเล็กเช่นนี้! นอกจากนี้ยังไม่สูญสลายด้วย ลูกยังคงวนเวียนต่อไปในวงจรของ 84 ชาติเกิด ไม่สามารถมีที่สิ้นสุดสำหรับสิ่งนี้ มีเทพที่พวกเขากลายเป็นปีศาจและพวกเขาก็ต้องกลายเป็นเทพอีกครั้ง วงจรนี้ต้องหมุนต่อไปเรื่อยๆ ที่เหลือทั้งหมดเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ (by-plots) ชาวอิสลามและชาวพุทธ ฯลฯ ไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ยุคทองนี้ลูกต้องมีศีลธรรมและมีความมั่งคั่งในบารัต และแล้วหลังจากผ่านไป 84 ชาติ พวกเขา ก็กลับมา มีกิเลส นี่คือโลกที่มีกิเลส มีความบริสุทธิ์ ความสงบ และความเจริญรุ่งเรืองเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว พ่อเตือนลูกๆ ว่าสิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้ที่ทำให้คนที่มีความเลื่อมใสกลับมาปราศจากกิเลสได้โปรดมา! เพียงท่านเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นและเหตุนี้เองเพียงท่านเท่านั้นที่เป็นสัณฐาน เวลานั้นลูกกำลังได้รับการเปลี่ยนจากขอลานเป็นเจ้าชายโดยพ่อ นั่นคือลูกกำลังเปลี่ยนจากผู้ชายธรรมดาเป็นนารายณ์และจากผู้หญิงธรรมดาเป็นลักษมี นี่คือการราชาโยคะของลูก บารัตเวลานี้กำลังได้รับอาณาจักรจากพ่อ ดวงวิญญาณนี้ใช้ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณศึกษาเล่าเรียนผ่านร่างกาย ร่างกายไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณนำชั้นสการเหล่านั้นไป ฉันดวงวิญญาณนี้ศึกษาเล่าเรียนผ่านร่างนี้ สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าการมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณแยกจากร่างของเขา ร่างกายก็ไม่มีประโยชน์ ดวงวิญญาณพูดว่า: เวลานั้นฉันกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ผู้คนกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่างและพูดว่า: ฉันกำลังทำสิ่งนี้ เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณและร่างของลูกมีขนาดใหญ่โต ฉันดวงวิญญาณกำลังศึกษากับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกสะโตประธานในยุคทองและแล้วอัลลอยก็ปะปนในตัวลูก เนื่องจากอัลลอยปะปนในตัวลูก จากที่บริสุทธิ์เวลานี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เหตุนี้เองจึงมีการพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและชำระเราให้บริสุทธิ์! พ่อให้คำแนะนำแก่ลูกว่า: โอ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์! จดจำฉัน พ่อของลูก และอัลลอยของลูกจะถูกขจัดออกไปและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ นี่เรียกว่าโยคะโบราณ อัลลอยจะถูกเผาไปด้วยการจดจำระลึกถึงนี้นั่นคือด้วยไฟของโยคะนี้ สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ นักปราชญ์และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ทั้งหมดล้วนไม่บริสุทธิ์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาชี้หนทางให้กับลูกเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! จงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้าย

นี่ ขณะที่กำลังรับประทานอาหารกำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมาจนจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ เพราะพ่อคือผู้เป็นที่รักของลูกดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อได้ทำให้ลูกบริสุทธิ์และจากนั้นลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือผู้รัก ผู้เป็นที่รักพูดว่า: ลูกอาจจะกระทำได้แต่จงทำให้สติปัญญาของลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกปลดปล่อย นี่คือการพยายามที่ลูกต้องทำ ดังนั้นลูกควรจดจำพ่อเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูก ผู้ที่จดจำท่านอย่างมากมายจะได้รับมรดกที่ยิ่งใหญ่กว่า นี่คือการจารึกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ผู้ที่จดจำพ่อกลับมาบริสุทธิ์แล้วก็กลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อ มีต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของดวงวิญญาณที่สร้างขึ้นในโลกที่ไม่มีตัวตน นั่นเรียกว่าต้นไม้ที่ไม่มีตัวตน นี่คือน้ำมันที่ไม่มีตัวตน ทุกคนต้องลงมาจากโลกที่ไม่มีตัวตนตามลำดับกันไปและยังคงลงมาเรื่อยๆ ต้นไม้ใหญ่โตมาก! ดวงวิญญาณมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ดวงวิญญาณทั้งหมดคือนักแสดงในละครนี้ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและบทบาทของเขาก็ไม่สูญสลายเช่นกัน ลูกไม่สามารถถามได้ว่าจะละครถูกสร้างขึ้นเมื่อใด ละครยังคงดำเนินต่อไปชั่วนิรันดร์ไม่มีที่สิ้นสุด ผู้คนของบาร์ตแรกเริ่มมีความสุขและแล้วพวกเขาก็มีความสุขจากนั้นพวกเขาก็ต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และจากนั้นพ่อจะส่งลูกไปยังดินแดนแห่งความสุข ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะพยายามอะไรลูกก็จะได้รับสถานภาพตามนั้น พ่อกำลังก่อตั้งอาณาจักร ลูกทุกคนจะประกาศสิทธิในสถานภาพในอาณาจักรตามความพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ ในยุคทองจะมีมนุษย์เพียงจำนวนน้อยอย่างแน่นอน ต้นไม้ของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปมีขนาดเล็ก ที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลาย ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นมา นั่นคือ ประตูไปสู่สวรรค์ กำลังถูกเปิดออก เมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน สวรรค์ได้รับการก่อตั้งขึ้นหลังจากสงครามนี้ ศาสนามากมายนับไม่ถ้วนถูกทำลาย นั่นเรียกว่าเป็นสงครามที่รุนแรง เวลานี้ประตูนครเปิดแล้ว ในขณะที่ประตูไปสู่สวรรค์จะเปิดออก พ่อเปิดประตูสู่สวรรค์และราวันเปิดประตูสู่นคร พ่อให้มรดกแก่ลูกและราวันก็สาปแช่งลูก โลกไม่รู้สิ่งเหล่านี้ พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูกๆ แม้แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการก็ต้องการความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งมีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถให้ได้ อย่างไรก็ตามลูกก็แฝงตัว ไม่มีใครจำลูกได้ ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกด้วยพลังโยคะ ลูกรู้ว่าลักษณะและนารายณ์ประกาศสิทธิในอาณาจักรของพวกเขายังไง นี่เรียกว่ายุคที่เมตตากฤษณะที่เป็นสิริมงคลเมื่อพ่อมาและทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ ไม่ใช่ทุกคนที่จะเรียกคุณลักษณะว่า“พ่อ” เพียงผู้เป็นหนึ่งเดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกว่าพ่อ จดจำพ่อผู้เดียวนั้นและกลับมาบริสุทธิ์ด้วยกัน ลูกต้องละทิ้งกิเลสอย่างแน่นอน บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุขที่ปราศจากกิเลส เวลานี้เป็นดินแดนแห่งความทุกข์ที่มีกิเลสและไม่มีค่าแม้แต่สตางค์แดงเดียว นี่คือการแสดงของละครที่สติปัญญาของลูกต้องซึมซับและช่วยผู้อื่นให้ซึมซับเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงและกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ แม้กระทั่งในขณะที่กระทำทุกกรรม จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป

2. เพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ละทิ้งจิตสำนึกของร่างกายและกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกได้รับพาสปอร์ต(หนังสือเดินทาง,ใบผ่านทาง)แห่งความพอใจจากทุกคนโดยสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมในฐานะที่เป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ
ลูกที่พอใจกับตัวเองอยู่เสมอด้วยความพยายามของพวกเขา ด้วยงานรับใช้ของพวกเขา และด้วยการมีสายใยกับครอบครัวบราห์มินกล่าวได้ว่าเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ ผู้ที่ได้รับชัยชนะในการทำตนเองและผู้อื่นพอใจในขณะที่มีสายใยเกี่ยวข้องกับดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้ที่กลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมลูกต้องมีพาสปอร์ตแห่งความพอใจจากทุกคน ในการที่จะประกาศสิทธิในพาสปอร์ตนี้เพียงแค่ซึมซับพลังในการอดทนอดทนและการยอมรับปรับตัว

คติพจน์: จงมีความเมตตาและรับใช้ดวงวิญญาณที่ท้อแท้และเหนื่อยล้าและให้การคำจุนสับสนุนพวกเขา

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะมีค่าควรแก่การทำงานรับใช้ทางจิต ลูกๆ ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและยังทำให้ผู้อื่นสามารถอยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้ด้วยเช่นกัน

คำถาม: รายได้ที่ลูกได้รับในยุคบรรจบพบกันกลายเป็นรายได้ที่แท้จริงของลูกได้อย่างไร?

คำตอบ: : รายได้ที่ลูกหามาได้ในเวลานี้คงอยู่เป็นเวลา 21 ชาตีกิด ด้วยรายได้นี้ลูกจะไม่มีวันล้มละลาย การรับฟังความรู้ และการให้ความรู้แก่ผู้อื่น และการอยู่ในการจดจำระลึกถึงและจิตใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันคือรายได้ที่แท้จริงที่พ่อที่แท้จริงเท่านั้นที่สอนลูกให้หารายได้นี้ ตลอดทั้งวงจรไม่มีใครอื่นสามารถหารายได้เช่นนี้ได้ ไม่มีรายได้อื่นใดไปกับลูก

เพลง: เราต้องเดินไปบนหนทางนั้นที่เราล้มลงและดังนั้นเราต้องดูแลเอาใจใส่เช่นกัน

โอมชานติ ลูกๆ ได้สะดุดพลาดพลั้งเป็นอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนไปจาริกแสวงบุญด้วยความรักและความรู้สึกดีมากมาย พวกเขาเริ่มฟังรามเกียรติ์ ฯลฯ พวกเขาเริ่มฟังเรื่องราวเหล่านั้นด้วยความรักอย่างมากที่พวกเขาแม้กระทั่งร้องให้: นางสีดาของพระรามของเราได้ถูกปีศาจราวันลักพาตัวไป เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนี้พวกเขาก็ร้องให้ ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องราวที่ไม่มีประโยชน์ใดๆ พวกเขาแม้กระทั่งร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและทำให้พวกเราดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขมีความสุข เพราะพวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พวกเขาจึงไม่เข้าใจว่าเป็นดวงวิญญาณที่ประสบกับความทุกข์ พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ ทำไมพวกเขาถึงพูดเช่นนี้? เพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ พวกเขาถามว่าลูกๆ ของท่านจะเข้ามาสู่ความสุขและความทุกข์ได้อย่างไร เวลานี้ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดแล้ว แม้กระทั่งในหนทางของความรู้ในบางครั้งก็มีเงามืดของลางร้ายและบางครั้งสิ่งอื่นก็เกิดขึ้น บางครั้งใบหน้าของลูกเบ่งบานและในเวลาอื่นใบหน้าของลูกเหี่ยวเฉา นี่คือการสลับกับมายา จะต้องเอาชนะมายา เมื่อบางคนหมดสติ เขาจะได้รับสมุนไพรรูปชีวิต “มานมานะบาฟ” มีเสน่ห์อย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาตกแต่งประดับประดารูปเคารพของเทพอย่างมากและสวมใส่เครื่องเพชรพลอยที่เป็นของจริงให้กับรูปเคารพเหล่านั้น เครื่องประดับเป็นสมบัติของรูปเคารพ สิ่งใดที่เป็นของรูปเคารพนั้นก็จะเป็นของพระและผู้ดูแลผลประโยชน์ของวัดนั้น ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับการตกแต่งประดับประดาด้วยเพชรพลอยมากมายในรูปที่มีชีวิต และลูกยังคงสวมใส่เครื่องประดับมากมายเมื่อลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกไม่มีสิ่งใด ลูกสวมเครื่องประดับเหล่านั้นในรูปที่มีชีวิตและในรูปที่ไม่มีชีวิตด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกไม่มีเครื่องประดับใดๆ ลูกธรรมดาโดยสิ้นเชิง พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา ไม่มีความโอฬารตระการตาอย่างราชาภายนอกใดๆ แม้กระทั่งชั้นยาสีก็มีความโอฬารตระการตาภายนอกมากมาย เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพวกเราดวงวิญญาณบริสุทธิ์อย่างมากในยุคทองอย่างไร แม้กระทั่งร่างกายของเราก็บริสุทธิ์ แม้แต่เครื่องประดับของพวกเขาก็สวยงามมาก ผู้ที่สวยงามมีความสนใจอย่างมากในการตกแต่งประดับประดาตนเอง เมื่อลูกสวยงาม ลูกสวมเครื่องประดับที่สวยงาม ลูกเคยสวมสร้อยคอเพชรขนาดใหญ่ ที่นี้ทุกสิ่งน่าเกลียด! แม้แต่ตัวก็ยังดูน่าเกลียดมาก เมื่อบายาไปที่ศรีนาคดเวร์ Shrinath Dware มีวัดที่สวยงามที่นั่น พวกเขาวาดภาพวักกับกฤษณะได้สวยงามมาก ที่นี้เพราะนี่คือยุคเหล็ก เพียงแค่ดูว่าวักทั้งหมดเป็นเช่นไร! วักเช่นนี้ไม่มีอยู่ที่นั่น ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก แม้แต่เครื่องประดับของลูกก็สวยงามมาก ลองคิดดูสิว่า: ที่นั้นจะต้องมีวักอย่างแน่นอน มวลวักที่นั้นจะอุดมสมบูรณ์มาก ปุ๋ยจำเป็นสำหรับที่ดิน เมื่อใส่ปุ๋ย การเก็บเกี่ยวก็ดี ทุกสิ่งที่ดีมากและให้การบำรุงหล่อเลี้ยง ที่นี้ไม่มีการบำรุงหล่อเลี้ยงใดๆ ทุกอย่างกลายเป็นสิ่งที่ไร้พลังโดยสิ้นเชิง ลูกสาวไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาจะทานผลไม้ที่มีขนาดใหญ่และดื่มน้ำผลไม้ที่หวานมาจากผลไม้ด้วยเช่นกัน จะได้รับภาพนิมิตที่แสดงให้เห็นว่าคนสวนที่นั้นจะตัดผลไม้และให้แก่พวกเขาอย่างไร ไม่สามารถมีผลไม้ได้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงภาพนิมิต อย่างไรก็ตามสวรรค์จะมีอยู่ที่นั่น ผู้คนเชื่อว่าสวรรค์อยู่เบื้องบน สวรรค์ไม่ได้อยู่ทั้งในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือในโลกที่ไม่มีตัวตน สวรรค์มีอยู่ที่นั่นเท่านั้น แล้วนิมิตที่ลูกสาวได้รับที่นั้นจะมองเห็นได้ด้วยดวงตาทางกายภาพของลูก สิ่งต่างๆ ที่ทุกคนมีก็เป็นไปตามฐานะของพวกเขา ดูสิว่าปราสาทราชวังของราชานั้นสวยงามแค่ไหน! มีปราสาทราชวังที่ดีมากมายแห่งที่ถูกสร้างขึ้นในใจเปอร์ เมื่อผู้คนไปที่นั้นพวกเขาต้องซื้อตั๋วเพื่อดูพระราชวัง พวกเขามีพระราชวังที่เปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าชมโดยเฉพาะ พวกเขาเองอาศัยอยู่ในปราสาทราชวังอื่นๆ สิ่งนั้นเกิด

ขึ้นแม้กระทั่งเวลานี้ในยุคเหล็ก นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกไม่บริสุทธิ์ ลูกเคยไม่มีประโยชน์และเวลานี้ลูกกลับมาสวยงาม โลกนี้จะกลับมาชั้นหนึ่ง แม้ว่าปราสาทราชวังในอเมริกา ฯลฯ จะเป็นชั้นหนึ่ง ก็ไม่มีอะไรเทียบได้กับกับปราสาทราชวังที่นั่น เพราะปราสาทราชวังที่นี่ให้ความสุขชั่วคราวเท่านั้น มีปราสาทราชวังชั้นหนึ่งที่นั่น มีวังชั้นหนึ่งที่นั่น มีแม้กระทั่งคนเลี้ยงวัวที่นั่น ศรีภคณะนั้นก็เรียกว่าเป็นคนเลี้ยงวัวด้วยเช่นกัน คนที่ดูแลวัวที่นี่เรียกตนเองว่าคนเลี้ยงวัวที่เป็นของราชวงศ์ของภคณะ ในความเป็นจริงนั้นไม่สามารถเรียกว่าเป็นราชวงศ์ของภคณะ สามารถกล่าวได้ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของอาณาจักรของภคณะ ผู้ที่มั่งคั่งที่มีวัวก็จะมีคนเลี้ยงวัวเพื่อดูแลวัวด้วยเช่นกัน คำว่า“คนเลี้ยงวัว”เป็นของยุคทอง มันเป็นเรื่องของเมื่อวานเท่านั้น เมื่อวานนี้เราเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปแล้วเราก็กลับมาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นเราจึงเริ่มเรียกตนเองว่าฮินดู เมื่อลูกถามผู้คนในปัจจุบันว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปหรือศาสนาฮินดู พวกเขาทั้งหมดเขียนว่าพวกเขาคือของศาสนาฮินดู ใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาฮินดู? ใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาเทพ? ไม่มีใครรู้อะไร บาบากล่าวว่า: บอกพ่อซิ: ใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป? ชีพบาบา กำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปโดยผ่านบราห์มา ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปถูกก่อตั้งขึ้นโดยศรีมัทของพระเจ้าชีพบาบา จากนั้นก็มีอาณาจักรของราวันและผู้คนก็เริ่มชกมวยในกีเลส ผู้คนเริ่มเรียกตนเองว่าฮินดูเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้น เวลาที่ไม่มีใครเรียกตนเองว่าเทพ ราวันได้ทำให้ลูกชั่วร้ายมีกีเลสและพ่อได้มาแล้วเพื่อทำให้ลูกปราศจากกีเลส ลูกกำลังกลายเป็นเทพด้วยการทำตามคำแนะนำและหนทางของพระเจ้า มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกบราห์มินกลายเป็นเทพ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ตามลำดับกันไปว่าลูกลงบันไดมาอย่างไร ลูกเข้าใจว่ามนุษย์คนอื่นๆ ทั้งหมดกำลังทำตามคำสั่งของปีศาจในขณะที่ลูกกำลังทำตามคำแนะนำของพระเจ้า ลูกลงบันไดมาด้วยการทำตามคำสั่งของราวัน หลังจาก 84 ชาติเกิดแล้ว ลูกจะใช้ชาติเกิดอันดับหนึ่ง สติปัญญาเช่นพระเจ้าของลูกเข้าใจตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ชีวิตนี้ของลูกมีค่าเหลือล้น เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มาที่พ่อมาและชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์ เวลาที่เรา กำลังกลับมา มีค่าควรแก่การทำงานรับใช้ทางจิต ผู้คนเหล่านั้นเป็นนักสังคัมสเกราะทางกายภาพที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกพาดวงวิญญาณไปจาริกแสวงบุญทางจิต พ่ออธิบายว่า: ลูกเคยสะโตประธานและเวลานี้กลับมาตาโมประธาน ผู้ที่สะโตประธานเรียกว่าบริสุทธิ์ในขณะที่ผู้ที่ตาโมประธานเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ อัลลอยปะปนอยู่ในดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ต้องถูกทำให้สะโตประธาน ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งบริสุทธิ์มากขึ้นเท่านั้น ไม่เช่นนั้นลูกจะบริสุทธิ์น้อยลงและภาระของบาปจะยังคงอยู่บนศีรษะของลูก ในตอนแรกดวงวิญญาณทั้งหมดบริสุทธิ์และจากนั้นบทบาทของแต่ละคนก็เป็นของแต่ละบุคคล ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถมีบทบาทเดียวกันได้ บทบาทที่สูงสุดคือบทบาทของบาบาและจากนั้นก็มีความหมายของบราห์มาและสรีสวตี ผู้ที่ทำการก่อตั้งก็บำรุงรักษาด้วยเช่นกัน บทบาทของพวกเขาเป็นบทบาทที่ยิ่งใหญ่ อันดับแรกคือชีพบาบา และจากนั้นก็มีความหมายของสรีสวตีผู้ที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ช่างก้าใช้ร่างที่ละเอียดอ่อนเท่านั้น ไม่ใช่ช่างก้าจะยืมร่างกายมาใช้ ภคณะมีร่างกายของตนเอง มีเพียงชีพบาบาเท่านั้นที่ยืมร่างกายมาใช้ที่นี่ ท่านเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และรับใช้ทุกคนเพื่อพาพวกเขาไปสู่การปลดปล่อยและการหลุดพ้นในชีวิต เริ่มแรกลูกต้องไปสู่การหลุดพ้นก่อน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อผู้เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงท่านเท่านั้นที่เรียกว่าชีพบาบา ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องที่เรียกช่างก้าว่า‘บาบา’ คำว่า ‘ชีพบาบา’ นั้นหวานชื่นมาก บางคนถวายเป็นดอกอ้อแก่ชีวาและบางคนถวายเป็นสิ่งอื่น บางคนแม้กระทั่งถวายเป็นนม พ่อยังคงอธิบายให้ลูกฟังในหลายวิธีต่อไป ลูกๆ ได้รับการบอกว่าทุกสิ่งขึ้นอยู่กับโยคะ ด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ผู้ที่มีโยคะสามารถซึมซับความรู้ได้ดีด้วยเช่นกัน พวกเขาจะศึกษาด้วยตนเองต่อไปเพราะพวกเขาต้องถ่ายทอดความรู้ด้วยเช่นกัน นี่คือนวัตกรรม เพียงผู้ที่เคยได้ยินความรู้โดยตรงจากพระเจ้าเท่านั้นคือผู้ที่ได้ยินสิ่งนี้ จากนั้นความรู้จะไม่คงอยู่อีกต่อไป เวลาที่ลูกกำลังรับฟังสิ่งใดก็ตามที่พ่อพูดในเวลาใด ลูกซึมซับสิ่งที่พ่อพูดตอนนี้แล้วลูกจะต้องมีบทบาทของรางวัล เวลาที่ท่านที่ลูกได้ยินความรู้และถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน บทบาทนี้จะไม่มีอยู่ที่นั่นในยุคทอง ที่นั่นเป็นบทบาทของรางวัล ผู้คนศึกษาเพื่อกลายเป็นนักกฎหมายและแล้วพวกเขาก็หารายได้จากการทำงานเป็นนักกฎหมาย นี่คือการได้มหาศาลเช่นนี้! ผู้คนในโลกไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งนี้เลย ลูกรู้ว่าพ่อที่แท้จริงทำให้ลูกหารายได้ที่แท้จริงที่ลูกจะไม่มีวันล้มละลาย เวลาที่ลูกกำลังหารายได้ที่แท้จริง มันจะคงอยู่กับลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด รายได้อื่นๆนั้นไม่ได้ไปกับลูก รายได้นี้จะไปกับลูกและดังนั้นตัวลูกเองควรมุ่งมั่นในการหารายได้นี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูกๆ ในบรรดาลูกๆ เช่นกันมีบางคนที่มีสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกไม่ควรลืมพ่อหรือมรดก มีสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะต้องทำ: เพียงแค่จดจำพ่อผู้ที่ลูกได้รับมรดก 21 ชาติเกิด ร่างกายของลูกอยู่อย่างปราศจากโรคภัยเป็นเวลา 21 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน ความตายก่อนวัยอันควรจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าลูกจะเข้าสู่วัยชรา ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก! การจดจำระลึกถึงพ่อคือสิ่งหลัก ในสิ่งนี้ที่มายาสรางอุปสรรค เชนาพายุมา พายุมากมายหลายประเภทมา ลูกพูดว่าลูกจะจดจำพ่อแต่ลูกไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ เป็นในการจดจำระลึกถึงที่หลายคนล้มเหลว หลายคน

ขาดในวิชาของโยคะ ลูกต้องกลับมาแข็งแรงมากเท่าที่จะเป็นไปได้ในโยคะ ความรู้ของเมล็ดและต้นไม้ไม่ใช่เรื่องใหญ่ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! ด้วยการจดจำพ่อและรู้จักพ่อ ลูกจะรู้ทุกสิ่ง การจดจำระลึกถึงนั้นมีทุกสิ่ง จดจำบาบาที่แสนหวาน! ชีพบาบาผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ท่านคือผู้ที่สูงส่งที่สุด ท่านให้มรดกที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ท่านทำให้ลูกเป็นอมตะและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดังนั้นลูกควรจดจำพ่อ เช่นนี้อย่างดีมาก เมื่อลูกไม่จดจำพ่อ ลูกก็จดจำทุกสิ่งทุกอย่าง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ชีวิตของพระเจ้านี้มีค่ามาก ทำให้ทั้งดวงวิญญาณเองและร่างกายบริสุทธิ์ในชีวิตนี้ อยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตและสอนการจาริกแสวงบุญนี้แก่ผู้อื่น
2. มากเท่าที่เป็นไปได้ทำให้ตนเองมุ่งมั่นอยู่กับการหารายได้ที่แท้จริง ในการที่จะปราศจากโรคภัย จงแข็งแรงในการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของตัวเองและโยคยูกต์โดยการเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้และจบสิ้นความไม่รู้ ผู้ที่เป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ไม่มีความโง่เขลาประเภทใด พวกเขาไม่สามารถพูดได้ว่าพวกเขาโง่เขลาต่อบางสิ่งและพยายามปลดปล่อยตัวเองเพราะพวกเขาไม่รู้ ลูกที่เป็นตัวของตัวเองจะไม่โง่เขลาต่อสิ่งใด ผู้ที่เป็นโยคยูกต์จะรู้ทุกสิ่งมาก่อนแล้ว พวกเขารู้ว่าประกายและความเย้ายวนของมายานั้นไม่ยิ่งหย่อนเลย มายามีเสน่ห์มากและเหตุนี้เองลูกต้องปกป้องตัวเองจากเธอ เป็นไปไม่ได้สำหรับผู้ที่มีความเข้าใจในความรู้เกี่ยวกับมายาในทุกวิถีทางแล้วจะพ่ายแพ้

คติพจน์: ผู้ที่มีความสุขใจเสมอไม่สามารถมีคำถามใด ๆ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อเป็นการส่วนตัว เพื่อที่จะกลับมามีค่าต่ออำนาจในการปกครองยุคทอง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน
- คำถาม:** อะไรคือหน้าที่การงานของพ่อที่เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้?
- คำตอบ:** ลูกรู้ว่าพ่อของลูกคือพ่อ ครูและสัจธรรมด้วยเช่นกัน พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจรเพื่อทำให้โลกเก่านั้นใหม่ เพื่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียว เวลานี้พ่อกำลังสอนพวกเราลูกๆ เพื่อที่จะเปลี่ยนพวกเราจากมนุษย์เป็นเทพ นอกเหนือจากพวกเราลูกๆ แล้วไม่มีใครอื่นที่รู้ถึงหน้าที่การงานของท่าน
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมซานติ ความหมายของคำว่า “โอม ซานติ” ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ ครั้งแล้วครั้งเล่า “โอม” หมายถึงฉันคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างของฉัน ร่างกายสามารถพูดด้วยเช่นกันว่า “นี่คือดวงวิญญาณของฉัน” เช่นที่ชีพบาบาพูดว่า: ลูกเป็นของพ่อ และลูกๆ ก็พูดว่า “บาบา ท่านเป็นของฉัน” ทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณก็พูดว่า “ร่างของฉัน” และร่างก็จะพูดว่า “ดวงวิญญาณของฉัน” ดวงวิญญาณรู้ว่าเขานั้นไม่สูญสลาย ร่างกายไม่สามารถทำอะไรโดยที่ไม่มีดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมีร่างและพูดว่า “อย่าได้รับกานดวงวิญญาณของฉัน” “ดวงวิญญาณของฉันคือดวงวิญญาณบุญ” หรือ “ดวงวิญญาณของฉันคือดวงวิญญาณบาป” ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกเคยเป็นดวงวิญญาณบุญในยุคทอง ดวงวิญญาณเองนั้นพูดว่า “ฉันเคยสะโตประธาน เป็นทองแท้ในยุคทอง” ไม่ใช่ทองจริงๆ แต่มีการกล่าวเช่นนั้นและให้ตัวอย่าง ดวงวิญญาณของฉันเคยบริสุทธิ์และเป็นยุคทอง เวลานี้ดวงวิญญาณพูดว่า “ฉันนั้นไม่บริสุทธิ์” ผู้คนในโลกไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกได้รับศรีมัท เวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกเคยสะโตประธาน และเวลานี้ได้กลับมาตาโมประธาน เป็นเช่นเดียวกันสำหรับทุกสิ่ง: วัยเด็ก วัยรุ่นและวัยชรา แนนอนที่ทุกสิ่งกลับมาเก่าจากใหม่ โลกนั้นเคยสะโตประธานและเป็นยุคทองในตอนแรกด้วยเช่นกัน และแล้วก็ได้กลายเป็นยุคเหล็กและตาโมประธาน และเหตุนี้เองทุกคนจึงไม่มีความสุข “สะโตประธาน” หมายถึงโลกที่ถูกเปลี่ยนแปลงแล้ว และตาโมประธานหมายถึงโลกที่เสียหายไป ในเพลงเองก็มีคำกล่าวด้วยว่า “ผู้เดียวที่เปลี่ยนแปลงโลกที่เสียไป” โลกเก่านั้นเสียไปเพราะเป็นอาณาจักรของราวันและทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองทั้งหมดนั้นเคยบริสุทธิ์ และเรียกได้ว่าเป็นโลกใหม่ที่ปราศจากกิเลส นี่คือโลกเก่าที่มีกิเลส เวลานี้คือยุคเหล็ก ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้สอนไว้ในโรงเรียนหรือวิทยาลัย พระเจ้ามาและสอนราชาโยคะแก่ลูก “คำพูดของพระเจ้า” กล่าวไว้ในกิตะ: ศรีมัททกวัตคิดิตา “ศรีมัท” หมายถึงการกำหนดที่สูงส่ง พระเจ้านั้นคือผู้ที่สูงส่งที่สุดสูงสุดเหนือสิ่งใด ชื่อที่ลูกต้องของท่านคือชีวา ลูกจะไม่เคยได้ยินคำพูดที่ว่า “รูตราแจนที” หรือ “รูตราราตรี” ผู้คนพูดถึงชีพราตรี แต่ชีวานั้นไม่มีตัวตน ดังนั้นจะสามารถมีการฉลองวันเกิดของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนได้อย่างไร? การพูดถึงวันเกิดของกฤษณะนั้นก็ดี เขาเป็นลูกของผู้นั้นผู้นี้ และเวลาและวันเกิดของเขาก็ได้มีการอ้างอิงไว้ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่ชีวาถือกำเนิด สิ่งนี้ควรจะเป็นที่รู้ เวลานี้ลูกได้รับความเข้าใจแล้วว่าศรีกฤษณะถือกำเนิดในตอนเริ่มต้นยุคทองอย่างไร ลูกพูดว่าเคยเป็นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว มีคำกล่าวด้วยเช่นกันว่าบารัตเคยเป็นดินแดนสีขาวดีเมื่อ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ ก่อนหน้าชาวอิสลามก็มีจันทร์ทราวส์และก่อนหน้าพวกเขาที่เป็นสุริยวงศ์ คัมภีร์นั้นก็ทำให้ระยะเวลาหลายแสนปีแก่ยุคทอง กิตะคือคัมภีร์หลัก เป็นไปด้วยกิตะที่ได้มีการก่อตั้งศาสนาเทพ สิ่งนั้นได้ดำเนินไปผ่านยุคทองและยุคเงิน นั่นหมายถึงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นก่อตั้งขึ้นโดยพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผ่านกิตะ และแล้วเป็นเวลาค้างว่างจรที่ไม่ได้มีคัมภีร์อื่นใดและไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาใดๆ พ่อมาและเปลี่ยนบราห์มินเป็นเป็นเทพและนักรบ นั่นหมายถึงพ่อก่อตั้งสามศาสนา นี่คือศาสนาที่ก้าวกระโดด ระยะเวลาอันสั้นมาก เพชรพลอยที่สูงส่งที่สุดของทุกคัมภีร์หรือกิตะนั้นร้องเพลงโดยพระเจ้า พ่อไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด ท่านถือกำเนิดแต่ท่านพูดว่า: พ่อไม่ได้เข้าไปในครรภ์ พ่อไม่ได้รับการหล่อเลี้ยง เด็กๆ ถือกำเนิดในยุคทองก็อยู่ในพระราชวังของครรภ์ ในขณะที่ในอาณาจักรของราวันพวกเขาต้องไปสุกรงขังของครรภ์ การลงโทษสำหรับบาปนั้นก็จะได้รับการสัมผัสในกรงขัง พวกเขาทำสัญญาในครรภ์ว่าพวกเขาจะไม่ทำบาปได้อีกต่อไป แต่นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป ทันทีที่ทารกออกมา (ถือกำเนิด) เขาก็เริ่มทำบาป คำสัญญาที่ได้ทำไว้นั้นก็ได้ถูกทิ้งไว้ที่นั่น ที่นี้ด้วยหลายต่อหลายคนก็ได้สัญญาว่าพวกเขาจะไม่ทำบาปได้อีกต่อไป พวกเขาจะไม่ใช้ดาบของต้นหาวระกะกับกันและกัน เพราะกิเลสนั้นสร้างความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ ไม่มียาพิษในยุคทอง ดังนั้นผู้คนที่นี่จึงไม่ได้ทุกข์ทรมานกับความทุกข์ใด ตั้งแต่ตอนเริ่ม

ต้นจนถึงตอนกลางถึงตอนจบของ 21 ชาติเกิด เพราะเป็นอาณาจักรของพระเจ้า พ่อกำลังทำการก่อตั้งอีกครั้ง การก่อตั้งควรจะเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นใช่ไหม? ใครก็ตามที่มาเพื่อก่อตั้งศาสนาต้องไม่ได้ทำบาปใด เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของช่วงเวลาของพวกเขาที่พวกเขาเป็นดวงวิญญาณบุญ และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของเวลาของพวกเขา พวกเขา ก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ลูกคือดวงวิญญาณบุญในยุคทองและยุคเงิน และแล้วลูกก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป เมื่อ ดวงวิญญาณที่สะโตประธานลงมาจากเบื้องบน พวกเขาไม่สามารถมีประสบการณ์ของการลงโทษ เมื่อดวงวิญญาณของ พระคริสต์ได้มาเพื่อก่อตั้งศาสนาเขาก็ไม่สามารถที่จะมีประสบการณ์ของการลงโทษใด พวกเขาพูดว่าพระคริสต์ถูกตรึง กางเขน อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณนั้นไม่ได้ทำกรรมที่เป็นบาปใด ร่างกายที่ดวงวิญญาณได้เข้าไปมีประสบการณ์ของ ความเจ็บปวด และอดทนต่อทุกสิ่ง ทำนองเดียวกันกับวิธีการที่บาบาเข้ามาในผู้นี้ บาบาในสะโตประธาน ความเจ็บปวด หรือความยากลำบากใดๆ นั่นก็เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ไม่ใช่ชีพบบา ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความสงบและมีความสุขเสมอ ท่านนั้นสะโตประธานเสมอ อย่างไรก็ตามท่านยังคงต้องเข้าไปในร่างเก่านี้ ทำนองเดียวกันร่างกายที่ดวงวิญญาณพระ คริสต์ได้เข้าไปนั้นก็ยังสามารถมีประสบการณ์กับความเจ็บปวด แต่ดวงวิญญาณของพระคริสต์ไม่สามารถที่จะมี ประสบการณ์ของความเจ็บปวดได้ เพราะเขานั้นยังคงต้องไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม ดวงวิญญาณใหม่นั้นลงมา และดังนั้นพวกเขานั้นอย่างแน่นอนต้องมีประสบการณ์ของความสุขในครั้งแรก พวกเขาไม่สามารถจะมีประสบการณ์ของ ความทุกข์ในครั้งแรก นั่นไม่ใช่กฎ บาบา กำลังนั่งในผู้นี้ ความยากลำบากใดก็ตามเป็นประสบการณ์ของผู้(บราห์มา)ไม่ ใช้ของชีพบบา อย่างไรก็ตามเพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งเหล่านั้น พ่อที่นั่งและอธิบายความลับเหล่านี้นั้นทั้งหมดแก่ลูก การสร้างเกิดขึ้นด้วยราชาโยคะที่ง่ายดายนี้ และแล้วก็ได้มีการจดจำสิ่งเดียวกันในหนทางความเลื่อมใส ศรัทธา ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามที่เกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันเป็นที่จดจำ ชีพบบาได้รับการกราบไหว้บูชาเมื่อหนทาง ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น ใครได้ทำพิธีความเลื่อมใสศรัทธาก่อน? เมื่อลักษมีและนารายณ์ปกครองอาณาจักร พวกเขา นั้นก็มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วภายหลังพวกเขาไปสู่นานทางบาป พวกเขาเปลี่ยนจากผู้ที่มีค่าควรแก่การกร าบไหว้บูชาเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่ออธิบายว่า: ก่อนอื่นควรไปสู่สติปัญญาของลูกๆ ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มี ตัวตนกำลังสอนลูกๆ ด้วยผู้นี้ ไม่สามารถจะมีสถานที่อื่นใดเช่นนี้ในตลอดทั้งโลกที่ซึ่งพวกเขาจะอธิบายได้ในวิธีนี้ เพียง พ่อเท่านั้นที่มาและให้มรดกแห่งสวรรค์แก่บาร์ตอีกครั้ง ที่ด้านล่างสุดของภาพตรีมูรติ มีการเขียนไว้ว่า: *อำนาจในการ ปกครองโลกของเหล่าเทพคือสิทธิโดยกำเนิดของลูกผู้สูงส่งของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ* ชีพบบามาและให้มรดกของอำนาจใน การปกครองสวรรค์ของลูกแก่ลูกด้วยการทำให้ลูกมีค่า ลูกรู้ว่าบาบา กำลังทำให้ลูกมีค่า ลูกเคยไม่บริสุทธิ์ใช่ไหม? เมื่อลูก กลับมาบริสุทธิ์ ร่างเหล่านี้จะไม่คงอยู่ ลูกถูกทำให้ไม่บริสุทธิ์โดยราวัน และแล้วพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชำระพวกเรา และทำให้พวกเรากลายเป็นนายของโลที่บริสุทธิ์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบาที่ไม่มีตัวตน กำลังนั้นกำลังสอนพวกเรา ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถศึกษาเล่าเรียนด้วยกัน เพียงลูกไม่กี่คนเท่านั้นกำลังนั่งที่นี้เป็นการ ส่วนตัว และลูกที่เหลือทั้งหมดก็เข้าใจว่าเวลานี้ชีพบบากำลังนั่งในร่างของบราห์มาและให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก พวกเขาจะได้รับมรดกที่มีการเขียนแล้ว ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในชุมนุมทางจิตอื่น เมื่อไม่นานมานี้ได้มีการ คิดค้นเครื่องบันทึกเทปและดังนั้นพวกเขาก็จึงส่งเทปคลาสเซทที่บันทึกแล้ว ผู้คนเหล่านั้นก็จะพูดว่ากูรูนั้นกำลัง ถ่ายทอดสิ่งนี้ พวกเขามีมนุษย์เท่านั้นในสติปัญญาของพวกเขา สิ่งนั้นไม่ได้ใช้กับที่นี้ ที่นี้คือพ่อที่ไม่มีตัวตนผู้ที่เต็มไปด้วย ความรู้ มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเต็มไปด้วยความรู้ มีคำกล่าวว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อนั้นเต็มไปด้วยความรู้ ความสงบ และความปิติ และดังนั้นต้องมีมรดกจากท่าน ลูกๆ ของท่านก็ต้องได้รับคุณธรรมของท่าน เวลานี้ลูกกำลังได้รับคุณธรรม เหล่านั้น เรากำลังสร้างสมคุณธรรมและกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นราชาหรือราชินี ได้มี การจดจำกันว่ามิราชา ราชินีและที่ปรึกษา ไม่มีที่ปรึกษาที่นั่น เพราะจักรพรรดิและจักรพรรดินีนั้นไม่มีพลัง เป็นเมื่อพวกเขา นั้นมีกิเลสที่พวกเขาต้องการที่ปรึกษา ฯลฯ ก่อนหน้านั้นจะไม่ได้มีรัฐมนตรี ฯลฯ นั่นคืออาณาจักรของราชาและราชินีเดียว เหตุใดพวกเขาจึงต้องการที่ปรึกษาเล่า? ในเมื่อพวกเขาเองนั้นเคยเป็นนาย พวกเขานั้นไม่ได้ต้องการที่จะได้รับคำปรึกษา นี่คือประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ อย่างไรก็ตามก่อนอื่นใดควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกขณะที่กำลังเดินไปรอบๆ และทำ ทุกสิ่งที่พ่อให้การศึกษาแก่ลูกและกำลังสอนโยคะแก่ลูก อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เวลานี้ การละเล่นกำลังจะมาถึงจุดจบ เพราะเราเคยชั่งแวงในกิเลส เราจึงได้กลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง และเหตุนี้เองจึง มีคำกล่าวว่า “ดวงวิญญาณบาป” ไม่ได้มีดวงวิญญาณบาปใดในยุคทอง มีแต่ดวงวิญญาณบุญเท่านั้นที่นั่น นั่นคือผล รางวัลสำหรับลูกที่ซึ่งเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ของลูกคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง สิ่งนั้น เรียกว่าโยคะของบาร์ต แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าโยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึงที่ทำให้บาปนั้นได้รับการปลดปล่อย และ แล้วลูกก็จะละร่างของลูกแล้วกลับบ้าน นั่นเรียกว่าบ้านที่แสนหวาน ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันคือผู้อาศัยของดินแดนแห่ง ความสงบ พวกเราได้มาจากที่นั่นอย่างปราศจากร่าง และนำร่างกายมาใช้ที่นี้เพื่อที่จะเล่นบทบาทของเรา ได้มีการอธิบาย

แล้วด้วยเช่นกันว่า กิเลสทั้งห้าเรียกว่ามายา เหล่านี้เรียกว่าวิญญานปีศาจร้ายทั้งห้า มีวิญญานปีศาจร้ายของตัณหาราคะและความโกรธและวิญญานปีศาจร้ายอันดับหนึ่งคือสำนึกที่เป็นร่าง พ่ออธิบายว่า: กิเลสเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง นั้นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส เป็นงานของพ่อเท่านั้นที่ทำให้โลกที่มีกิเลสนั้นปราศจากกิเลส ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ทรงอำนาจ มหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้ทุกคนถือกำเนิดมาจากการคดโกง เพียงในยุคทองเท่านั้นที่เป็นโลกที่ปราศจากกิเลส พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องเปลี่ยนจากมีกิเลสเป็นปราศจากกิเลส พวกเขากล่าว: เด็กๆ จะสามารถถือกำเนิดโดยที่ไม่มียาพิษนี้ได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่า: เวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ดินแดนของความตายกำลังจะจบสิ้นและหลังจากนั้นก็จะไม่มีผู้คนที่มีกิเลสใด เหตุนี้เองลูกต้องสัญญากับพ่อว่าลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขากล่าวว่า: บาบา แน่نونที่นั่นจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของฉันจากท่าน ผู้คนนั้นก็ถือสัตย์ปฏิญาณที่ผิดๆ พวกเขานั้นไม่รู้จักแม้กระทั่งพระเจ้าในชื่อที่พวกเขาได้ถือสัตย์ปฏิญาณไว้ พวกเขาไม่รู้ว่าเมื่อไรหรืออย่างไรที่ท่านมา พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับนาม รูป สถานที่และช่วงเวลา ฯลฯ ของท่าน พ่อมาและให้คำแนะนำของท่านเอง เวลานี้ลูกกำลังได้รับคำแนะนำของท่าน ไม่มีใครในโลกรู้จักพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พวกเขาเรียกหาท่านและกราบไหว้บูชาท่านด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของท่าน เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุดคือพ่อ ครูและสัตบุรุษของลูก พ่อนี้ได้ให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกด้วยตนเอง ท่านพูดว่า พ่อคือพ่อของลูก พ่อได้เข้ามาในร่างนี้ การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยประชาธิปไตยบราห์มา ของใคร? ของบราห์มิน และแล้วลูกๆ บราห์มินก็กลายเป็นเทพด้วยการศึกษาเล่าเรียน พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากศูทรให้กลายเป็นบราห์มิน พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจรร วงจรนั้นยาว 5000 ปี วงจรโลกนี้เฝ้าแต่หมุนไป พ่อมาเพื่อทำให้โลกเก่านี้ใหม่ และก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่จะอยู่ตลอดไป และแล้วพ่อก็ทำลายศาสนาเก่าๆ ทั้งหมด พ่อสอนลูกๆ และลูกก็เปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพถึง 21 ชาติเกิด เหล่าเทพนั้นหมายถึง สุริยวงศ์ จันทรราชวงศ์และปวงประชาของพวกเขาร้อยทั้งตามลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งตามที่ลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไรเท่านั้นเวลานี้ ไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกทำในเวลานี้จะดำเนินไปสำหรับทุกๆ วงจร ลูกเข้าใจว่าลูกทำความเพียรพยายามนี้ทุกวงจรและนั่นคือสถานภาพที่ลูกจะได้รับ ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนกำลังสอนลูก เพียงด้วยการจดจำท่านเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาปของลูกไม่สามารถที่จะได้รับการปลดปล่อยโดยที่ไม่จดจำท่าน มนุษย์นั้นไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเขานั้นใช้กี่ชาติเกิด ใครบางคนได้เขียนเรื่องเล่าในคัมภีร์เกี่ยวกับ 8.4 ล้านชาติเกิด เวลานี้ลูกเข้าใจว่ามี 84 ชาติเกิด นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูกและแล้วลูกก็จะไปสู่สวรรค์ ก่อนอื่นลูกจะไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตนและแล้วก็ไปสู่สวรรค์ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างมั่นคงในคำสัญญาที่ลูกได้ทำกับพ่อที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ อย่างแน่อนที่ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือวิญญานปีศาจร้ายของตัณหาราคะและความโกรธ ฯลฯ
2. ขณะที่กำลังเดินเหินและกำลังทำทุกสิ่งให้จดจำพ่อผู้สอนลูก การละเล่นเวลานี้กำลังจบสิ้นลง ดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้อย่างแน่อน

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคเสมอและกลายเป็นตัวของการแก้ไขปัญหาโดยการมีสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ ด้วยความรักสำหรับผู้เดียวและมีศรัทธาในผู้เดียว อยู่อย่างดูดซับอยู่ในความรักสำหรับผู้เดียวและสำหรับงานของท่านในวิธีการที่ลูกไม่รู้สีกว่ามีบุคคลหรือสิ่งครอบครองอื่นใดในโลกนี้ ลูกๆ ผู้ที่มีความรักสำหรับผู้เดียว ผู้ที่มีศรัทธาในผู้เดียวและมีสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอคือผู้ที่ปราศจากอุปสรรคและได้สัมผัสกับสภาพของการใต้เตาเสมอ พวกเขาเปลี่ยนข้อแก้ตัวให้เป็นวิธีแก้ไขปัญหา พวกเขาไม่ได้กลับมาอ่อนแอด้วยการแก้ตัว แต่กลายเป็นตัวของการแก้ไขปัญหา

คติพจน์: การปราศจากร่างคือชุดไร้สาย และปราศจากกิเลสคือการตั้งคำสำหรับชุดไร้สาย